584

นิตยสารคู่ใจคู่กายชายหญิงที่หัวใจยังซิ่งและยังจ๊าบ ราคา 50 บาท

นวลนาง

ส่องสาว
ให้หนาวหาย

นางแบบประจำฉบับ

ปานใจ ทิพรัญญา

บิดีที่น่าหลง 35-24-35
ล้นมือล้นใจ ใครเห็นต้องปิ้ง

ส่องสาว

ซินดี้

พลาดถูกตำแหน่งที่อินเดีย แพ้ความงามสาวชาวกรีก

"ซินดี้" สิรินยา วินสิริ มิส-ไทยแลนด์เวิร์ล ปี'96 จากประเทศไทย ไปโชว์ความงามแบบไทยๆ ใช้สื่อเมริกา ใบหน้ายุโรป เห็นใบหน้า**หนูซินดี้**ดูแหม่มจ๋าก็เหอะ เธอพูดไทยปร๋อ เพราะพ่อแม่อยู่แค่พัทยา เธอเติบโตมาจากริมชายหาด จนชาวบ้าน ร้านตลาดเรียก"**หาดซินดี้**"เพราะเธอโตที่นี่ และเรียนที่โรงเรียนร่วมฤดี-นานาชาติ เมื่อเธอมีโอกาสไปเจอหาด ที่อินเดีย เธอชอบมากและถือโอกาสเล่นน้ำที่เกาะซีแชล ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น มีการเล่นดนตรีที่ชายหาด ความสวยงามของทิวทัศน์...และน้ำทะเลสีฟ้าใส ต้นไม้เขียวสะพรั่ง ซินดี้ ถึงกับตะลึงตั้งแต่วันแรกที่ไปถึง "**หาดซินดี้**" เลยต้องพ่ายแพ้ "**หาดแขก**" ความจริง หาดบ้านเราก็ไม่ได้น้อยหน้าใครในโลกแต่ความสกปรกมักง่ายของพวกเรากันเอง หากช่วยกันอนุรักษ์จริงๆ ให้น้ำทะเลสดใสสีฟ้าฝูงปลาแหวกว่าย หาดไทยก็มีสิทธิ์ดังไกลทั่วโลกเหมือนกัน อย่าว่าแต่**หาดแขก** เลย รับรองของเรา แหกชาดประเทศได้ไม่อายใครเรื่องหาด! (นี่ถ้ารู้ถึงหูแม่สะอี้รับรองแกคงโกรธ

ตายเลย เพราะแกไม่เคยยอมแพ้ใครในเรื่องหาด...หาดไหนจะสวยเท่าหาดไทย..ใหญ่เท่าหาดแม่สะอี้)

นอกจากหาดสวยน้ำใสใบไม้เขียว ในประเทศอินเดียแล้ว ความประทับใจอีกอย่างที่มิสไทยแลนด์-เวิร์ลของเราติดใจมิรู้ลืม คือ "กะหรี่อินเดีย เช่นเดียวกับชาวต่างชาติชอบประกาศว่าติดใจ **สาวไทย ใจดี กะ-หรี่ดัง!** (หมายถึงแกงกะหรี่จ้ะ)

ก่อนไปประกวดซินดี้ เตรียมน้ำพริกไปอย่างดี **เพราะติดใจแกงกะหรี่** ฝีมือแขกจนลืมน้ำพริกสูตรโหดจากไทยแลนด์ ชั่วขณะ "**อาหารอร่อย...เที่ยวสนุกค่ะ**"

แม้จะถูกต่อต้านจากหลายหน่วยงานของอินเดีย เพราะเป็นครั้งแรก ในการแหวกส่าหรี ให้ทั่วโลก 150 ชาติ ถ่ายทอดสดทางทีวี จะมีผู้ชมกว่า 2,000 ล้านคน คอยดูและจ้องสะดือแขกว่าจะแปลกและเซ็กซี่ขนาดไหน...

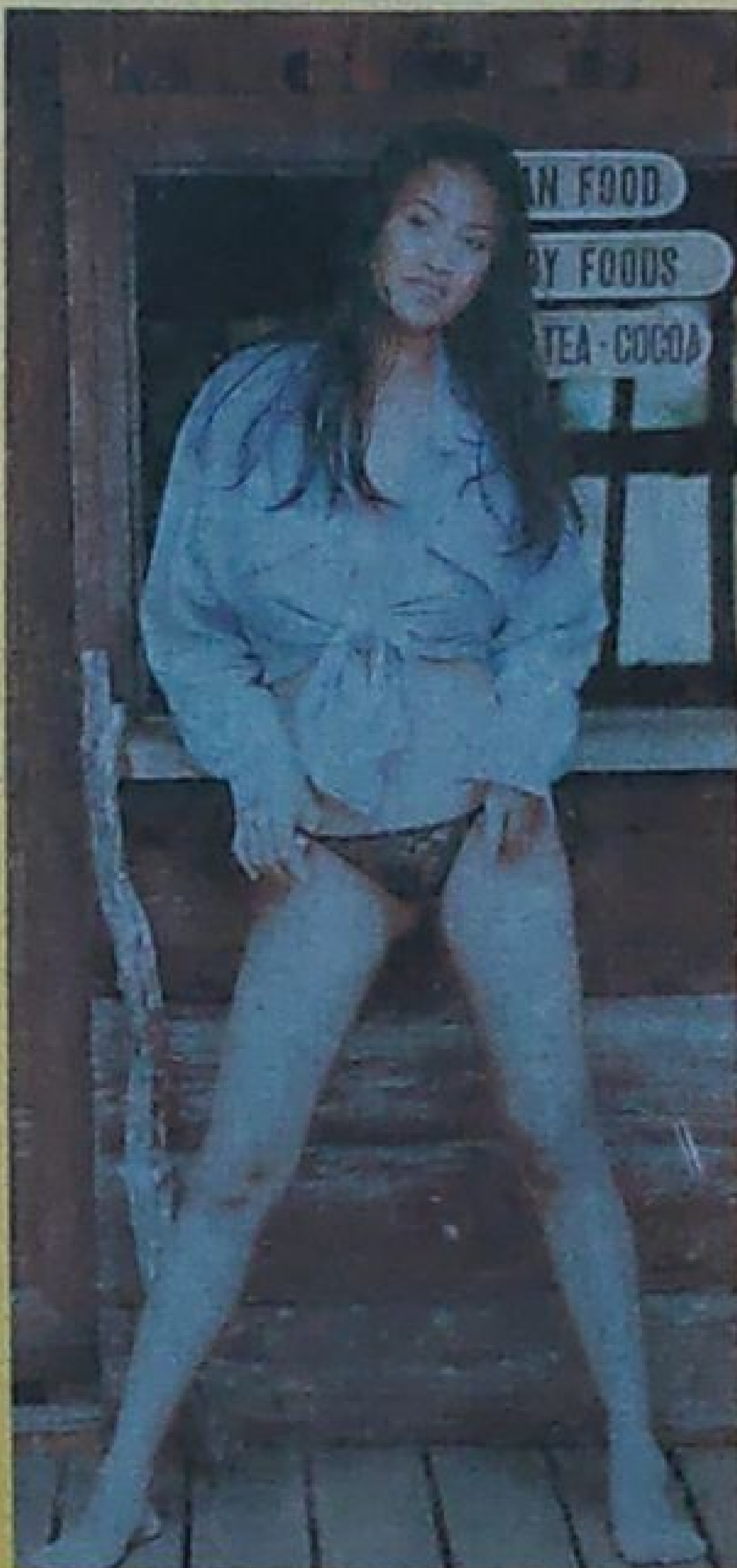
ในช่วงก่อนการประกวดจะมาถึงเจ้าหน้าที่ของบังกาลอร์ได้เตรียมการป้องกันการเกิดเหตุไว้อย่างแข็งขันหลังจากการทำอัตวินิบาตกรรมไป

(อ่านต่อหน้า 91)

นวลนาง No.584

C O N T E N T S.

เปิดอก

นางแบบนู้ด น้องใหม่ใจถึง

ทีมงาน พลังแรด

บรรณาธิการอำนวยการ
ชไมพร ศรีสำราญ
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
ไพฑูรย์ ศิริวัฒน์
บรรณาธิการบริหาร
ลอยลม รุ่งนภา
กองบรรณาธิการ
พี่ใหญ่,จิ๊ด จิ๊กจิ๊ก,กามเทพ
ฝ่ายศิลป์
แพนเตอร์กรุ๊ป

★ ทักทาย

อ่านหนังสือพิมพ์เจอข่าวเล็กๆแต่ชวนให้ผวาและไม่น่ายินดีว่า ทุกวันนี้เมืองไทยเป็นหนี้ต่างชาติมากมายมหาศาล เพราะทั้งภาครัฐและภาคเอกชนขยันหาหนี้มาให้คนไทยเหลือเกิน ข่าวบอกว่าทารกแรกเกิดนั้นพออุแว้ขึ้นมาต้องเป็นหนี้ทันทีสี่หมื่นบาท โดยที่ไม่รู้อิโหน่อิเหน่ใดๆทั้งสิ้น

นี่เป็นมรดกที่คนรุ่นหลังไม่น่ารับไว้แต่อย่างใด แต่ก็ต้องจำใจจำทนรับไว้ด้วยความระกำเป็นที่สุด

แต่อย่าเพิ่งหดหู่กันไปเลยนะครับพราะเรื่องดีๆก็มีเยอะเหมือนกันที่เราได้รับภาครัฐคนดีคนมีความสามารถเขาก็ขมีขมันช่วยกันแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมืองอยู่แล้ว เราชาวบ้านถ้าสามารถช่วยชาติบ้านเมืองได้ทางใดทางหนึ่งก็ช่วยๆกันไป หรือหากช่วยทางอื่นไม่ได้จริงๆก็ช่วยเป็นพลเมืองดีก็นับว่าประเสริฐสุดแล้ว ทุกวันนี้พลเมืองร้ายมันชักจะเยอะขึ้นทุกวัน เราอย่าไปเพิ่มจำนวนให้มันเลย

แม้ว่าจะขึ้นปีใหม่แล้ว แต่เราก็ยังต้องผจญปัญหาสารพันกันต่อไป ขอให้ทุกท่านมีพลังใจที่เข้มแข็งกว่าปีที่แล้วเป็นสองเท่า เพราะยิ่งนานไปการต่อสู้ดิ้นรนกับชีวิตมันจะยิ่งเข้มข้นขึ้นอีกหลายเท่าตัว

ลอยลม รุ่งนภา

ยูโร-โย้รู 96 ชุมนุม "ดาวเตะอากาศ"

พลาดไม่ได้ด้วยประการทั้งปวง!

มีรายงานข่าวเข้ามาเมื่อไม่กี่วันนี้ว่าคณะวิจัยชาวอังกฤษได้ค้นพบยาต่อต้านเชื้อไวรัสเอชไอวีหรือเอดส์

โดยจากการทดลองโดยให้ยาดังกล่าวชื่อว่า 'ซาควินาเวอร์' แก่ผู้ชายที่ติดเชื้อเอดส์ จำนวน 44 คน ซึ่งไม่เคยได้รับการรักษาด้วยยาขนานใดๆ มาก่อน ผลปรากฏว่าผู้ป่วยเหล่านี้มีการเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันขึ้นมาใหม่

และระดับเชื้อไวรัสลดลงอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งถ้าได้รับยาในปริมาณมากเท่าใด ระดับเชื้อไวรัสจะลดลงมากเท่านั้น

ไชโย้ !!!

ความหวังใหม่

ฮัลโหล..อันตราย

ผลการศึกษาของนักวิจัยแห่งศูนย์การแพทย์เมาท์ไซฉายในเมืองไมอามี่ รัฐฟลอริด้าของสหรัฐพบว่า

ผู้ป่วยที่เข้ารับการผ่าตัดฝังเครื่องช่วยควบคุมจังหวะการเต้นของหัวใจ ควรระมัดระวังการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบเซลลูล่าร์เนื่องจาก...อาจไปทำให้เครื่องควบคุมจังหวะการเต้นของหัวใจทำงานช้าลงหรือเร็วขึ้นได้

ผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่า แม้ยังไม่มีรายงานว่ามีผู้ป่วยได้รับอันตรายจากการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบดังกล่าว แต่ก็ควรที่จะมีการป้องกันไว้ก่อน

สิงคโปร์เริ่มมาตรการขั้นใหม่สำหรับการต่อสู้กับนักเรียนที่มีน้ำหนักมากเกินควรแล้ว

หลังจากที่ก่อนหน้านี้เคยรณรงค์ให้นักเรียนอ้วนเหล่านี้มีกิจกรรมที่ต้องใช้กำลังในโรงเรียน และเสนอแผนโภชนาการที่ถูกวิธีให้ คราวนี้เน้นเรื่องการใช้แรงงานที่หนักขึ้น เช่นให้วิ่ง เดินเร็วอดอาหารแบบถูกสุขวิธี

โดยคราวนี้จะให้ไปทำกันในสนามกีฬาแทน แต่เดิมที่เป็นโรงเรียนและบ้าน โครงการ 5 เดือนในครั้งนี้มีเด็กร่วมโครงการ 115 คน โดยมีวัยตั้งแต่ 9-14 ปี

แค่อวบต้องวิ่งมั้ยคะ?

ลดความพีะ

หมูพันธุ์ใหม่

คณะนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยนาโงย่าภาคกลางญี่ปุ่น...นำเอนไซม์และยีนส์ในเลือดมนุษย์ฉีดเข้าไปในรังไข่แม่สุกรเพื่อให้มันผลิตเม็ดเลือดออกมาคล้ายกับเลือดมนุษย์

และนักวิจัยนำอวัยวะของมันไปผ่าตัดเปลี่ยนให้มนุษย์ต่อไป รายงานแจ้งว่าการทดลองครั้งนี้เริ่มจากนักวิจัยนำรังไข่ที่ฉีดเอนไซม์ไว้แล้วไปใส่ในมดลูกแม่สุกร 19 ตัว และต่อมาแม่สุกร 3 ใน 19 ตัว คลอดลูกออกมา 27 ตัว และได้ลูกสุกรเลือดผสมพันธุ์ใหม่หนึ่งตัว รายงานว่า...เนื่องจากอวัยวะของมนุษย์และสุกรมีส่วนคล้ายคลึงกัน ยกเว้นฮอโมนแอนติเจนในเลือดแม่สุกร

ทีมงานวิจัยนาโงย่ากล่าวเสริมว่าใช้เวลาเลี้ยงสุกรพันธุ์ใหม่มานานกว่า 10 ปี

หน้าตาแบบนี้อ๊ะป่าว?

เปิปวิตถาร

จากกรณีที่หนังสือพิมพ์อิสเทิร์น เอ็กซเพรสส์ ของฮ่องกงระบุว่า

มีการซื้อขายซากทารกที่ถูกทำแท้งในสถานพยาบาลของรัฐและเอกชนหลายแห่งในเซินเจิ้นของจีน เพื่อนำไปบริโภคเป็นอาหารบำรุงผิวและตับ ในอัตราชิ้นละ 10 ดอลลาร์ฮ่องกง (ประมาณ 30 บาท) ปรากฏว่าไชน่า นิวส์ เซอร์วิส ได้อ้างคำกล่าวของเจ้าหน้าที่ในเซินเจิ้นตอบโต้ข่าวดังกล่าวว่าไม่เป็นความจริง

ไชน่า นิวส์ เซอร์วิส ยังระบุคำกล่าวของเจ้าหน้าที่ในเซินเจิ้นว่าข่าวดังกล่าวถือเป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริง และยืนยันว่าไม่มีโรงพยาบาลหรือสถาบันการแพทย์แม้แต่แห่งเดียวที่นำซากทารกไปจำหน่ายเพื่อการค้า

มีแต่ "เด็กแดดเดียว" จ้ะ อุ๊ย! น่าหม่ำ

ชิ้นส่วนมนุษย์

เจ้าหน้าที่สาธารณสุขของเกาหลีใต้ ได้เสนอให้มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้บริจาคอวัยวะว่าต้องเป็นผู้ที่สมองไม่ทำงานหรือตายแล้วเท่านั้น

เพื่อควบคุมการขยายตัวของธุรกิจการค้าและ...การลักลอบนำอวัยวะส่วนต่าง ๆของมนุษย์ที่แพร่หลายอยู่ในเกาหลีใต้ และนำเข้าจากอินเดีย บังกลาเทศ รวมถึงประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ขณะที่การโฆษณาขายไตพบเห็นได้ทั่วไปในแผ่นติดตามห้องน้ำของโรงพยาบาลซึ่งทางกระทรวงสาธารณสุขพยายามหาทางป้องกันและคิดว่าจะต้องออกกฎหมายขึ้น

...ใครฝ่าฝืน ยิงแม่งเลย !

เปิดอกดารา

โดย "มิสเตอร์จิม"

ฝันดี หรือฝันร้าย ของนางแบบนู้ดน้องใหม่

'ดาว' ธนารัตน์ ธนาดล

เพราะคนเรามีสิทธิ์จะคิดจะฝันหากว่าอยากตามความฝันมุ่งมั่นจริงจังเพื่อสร้างฝันให้กลายเป็นจริง จะสมหวังหรือไม่ได้ดั่งใจถึงอย่างไรเราก็ได้ชื่อว่า มีความพยายามอย่างถึงที่สุดแล้ว

เช่นเดียวกับ สาวเซ็กซี่ มีดีที่พิกัดของหน้าอกหน้าใจใหญ่ล้นในมิติ 39-24-36

'ดาว' ธนารัตน์ ธนาดล

สาวอีสานรอรักจากยโสธรแล้วย้อนมานครปฐมก่อนจะมาจมอยู่ที่กทม. รอเวลาและจังหวะหาโอกาสสร้างผลงานฮือฮาให้ปรากฏ

ผลงานสะท้านอารมณ์ชิ้นแรกเริ่มประเดิมวงการมายาของน้องดาวสาววัยจ๊าบใจถึงมาก คืออัลบั้มนู้ดชุดเปิดบริสุทธิ์สาวต.จ.ว.หรือมาจากบ้านนอกคอกนา (มิใช่อัลบั้มแนวภาพหยั่งว่า...กรุณาอย่าเข้าใจผิด!?!)

ด้วยวัย 18 ฝน 18 หนาว เสน่ห์ร้อนแรงเหลือล้นเต็มวัยสาวของน้องดาว ก็ให้เข้าตากรรมการคือช่างภาพนู้ดสาวใหญ่ผู้เคยผลักดันเซ็กซ์บอมม์เต้าภูเขาไฟคือ มรกต มณีฉาย มาแล้ว งานนี้เหมือนคู่กันแล้วต้องไม่แคล้วกัน น้องดาวได้รับคำแนะนำจากช่างภาพนู้ดสาวใหญ่ เตรียมฟิตร่างกายใหม่หมด อนาคตที่สดใสจะต้องไปโลดแน่ (ว่ากันว่าอัลบั้มนู้ดชุดประเดิมผลงานหวานของน้องดาวไม่ได้สร้างความฮือฮาอื้อฉาวอะไรให้วงการ เพราะขาดการวางแผนโปรโมทที่ดีอย่างน่าเสียดาย!?!)

น้องดาว มีชื่อใหม่ว่า อ้อมใจ หทัยวรรณ พลิกผันเป็นนางแบบคาราโอเกะเซ็กซี่ มีผลงานกับค่ายเอสที. ค่ายโรสวิดีโอ โชว์ลีลาอิ่มม์ เต็มพิกัดอวบอิ่ม จิ้มลิ้มสุดสุด

...ถึงช่วงกลางปี 39 คราวประกวดมิสไทยแลนด์เวิลด์ 96

น้องดาว กลายเป็น ธนารัตน์ ธนาดล สร้างปรากฏการณ์เซอร์ไพร้ส์ เป็นสาวรุ่นที่มีหน้าอกใหญ่ที่สุดในเหล่าบรรดาผู้เข้าประกวดทุกๆ คน แถมสร้างความโกลาหลให้กับเจ้าหน้าที่กองประกวดเพราะจู่ๆ ก็มีผู้สันทัดกรณีซึ่งนำหลักฐานคือผลงานอัลบั้มนู้ดของเธอ เสนอต่อกองประกวด แล้วแฉต่อไปว่าน้องดาวสาวเต้าใหญ่เคยถ่ายปฏิทินหวานใจให้มอเตอร์ไซค์ยี่ห้อหนึ่งอีกด้วย ทำให้น้องดาว จำต้องกลืนไม่เข้าคายไม่ออก แถมมิอาจจะบอกกับใครได้ (แม้ช่างภาพสาวใหญ่ผู้ให้การสนับสนุน จะลุ้นอยู่ติดขอบเวที!?!) เธอจึงตกรอบแรก ไม่อาจแทรกตัวไปไขว่คว้าหาดาวหรือได้รับตำแหน่งเกียรติยศอะไรกลับไป

เพราะความจริงเป็นสิ่งจีรังยั่งยืน จึงมิอาจฝืนชะตาฟ้าลิขิต

น้องดาวเข้าใจสัจธรรมจึงหวังกลับมาให้ฮือฮาครั้งใหม่ ใช้เต้าใหญ่และเรือนร่างหวามใจเป็นจุดขายที่ชัดเจน พร้อมมีกุนซือช่วยชี้แนะแนวทางไม่ห่างกายก็คือช่างภาพสาวใหญ่คนเดิม

และแล้ว ความหวังใหม่ของน้องดาว ธนารัตน์ ธนาดล ก็สดใสซาบซ่า

เธอเป็นนางแบบปฏิทินนู้ดสินค้าชั้นนำมีระดับ เป็นนางแบบนู้ดน้องใหม่ไฟแรงที่ทอแสงเป็นประกายวาววับ แถมได้รับการสนับสนุนช่วยลุ้นให้จ้องจับตามองโดยฝ่ายบันเทิงหนังสือพิมพ์ยักษ์อีกด้วย โชคมาช่วยเธอให้เดินถูกทาง สร้างฝันให้เป็นจริงเห็นๆ (ขนาดอัลบั้มนู้ดชุดแรกที่เคยเจ๊ง ก็ถูกเข็น ย้อนกลับมาจัดทำใหม่ ขายของเก่า หากินกับความแรงของน้องดาวอีกครั้ง เพราะความดังของเธอ!?!)

ต่อนี้ไป ธนารัตน์ ธนาดล จะกลายเป็นเซ็กซ์บอมม์หน้าอกใหญ่ล้นปนความเซ็กซี่มากมายภายใต้การสนับสนุนของช่างภาพนู้ดสาวใหญ่ พร้อมมีการสัญญาใจด้วยความจริงใจซึ่งกันและกัน วันข้างหน้าจะเป็นยังไง ฝ่ายนางแบบนู้ดห้ามพูดให้ร้ายแก่ฝ่ายผู้ปลุกปั้น มิเช่นนั้นจะต้องจ่ายค่าเสียหายในการให้ร้ายเป็นจำนวนเงินหลายล้าน งานนี้ น้องดาวจำเป็นต้องทำใจ

ถึงอย่างไร หนังชีวิตเรื่องนี้ต้องดูกันยาว...ยาว!?!

❀❀❀❀

ลูกทุ่งสาวสุดเซ็กซี่ กุสุมา มณีกาญจน์ โชว์หวาม เป็นนางแบบนู้ด!!

ไม่อยากจะเชื่อก็ต้องเชื่อ สำหรับมิตรรักแฟนเพลงลูกทุ่งที่ต้องคุ้นเคยกับชื่อกุสุมา มณีกาญจน์ นักร้องสาวสวยมาดเปรี้ยวโฉบเฉี่ยว ด้วยลีลาเซ็กซี่ มีผลงานเพลงแนวสนุกสนาน เรียกได้ว่ามีชื่อเสียงโด่งดังไม่น้อย (ถ้าหากย้อนกลับไป 6-7 ปีที่แล้ว กุสุมา มณีกาญจน์ เคยให้สัมภาษณ์เปิดใจอย่างหมด (เปลือกมาแล้ว ในนิตยสารนวลนาง รายสัปดาห์นี่แหละ แฟนๆ รุ่นเก่าคงจะจำกันได้บ้าง)

หลังจากที่เธอพอใจ มอบความสุขด้านเสียงเพลงกับผู้มีดนตรีในหัวใจ ในสถานบันเทิงยามค่ำคืนนับได้หลายต่อหลายปี ก็ไม่มีข่าวคราวความเคลื่อนไหวอะไรให้แฟนเพลงลูกทุ่งได้ทราบอีกเลย ต่างคิดว่ากุสุมา มณีกาญจน์ คงมีความสุขสบายและใช้ชีวิตส่วนตัวอย่างเงียบๆ

แล้วจู่ๆ ก็มีข่าวฮือฮา เป็นความอื้อฉาวที่สร้างความเซอร์ไพรส์กับวงการเพลงลูกทุ่ง

เมื่อสุดยอดช่างภาพนู้ดคือ

เดอะบี้ ออกมาชี้แจงจนเป็นข่าวใหญ่ในหน้าบันเทิงหนังสือพิมพ์รายวัน ว่าถูกนางแบบนู้ดยื่นฟ้อง ด้วยข้อหาว่าบอกยกเลิกงานถ่ายปฏิทินนู้ดผลิตภัณฑ์น้ำมันเครื่องยี่ห้อดัง ทำให้เกิดความเสียหายหรือพูดง่ายๆ คือเสียฟอร์มอย่างมากมายสำหรับตัวของนางแบบนู้ดหน้าใหม่ไฟร้อนแรง

ทั้งนี้ ตามข่าวนั้นเดอะบี้ ได้กล่าวว่านางแบบนู้ดคนล่าสุดที่ได้รับเลือกเป็นนางแบบปฏิทินคือ กุสุมา มณีกาญจน์!?!

และสาเหตุที่ช่างภาพนู้ดจำเป็นต้องปฏิเสธผลงานหวาม ซึ่งนางแบบนู้ดน้องใหม่อย่าง กุสุมา มณี-กาญจน์ ต้องการสร้างความลือลั่นสนั่นวงการนั้น เป็นเพราะว่า เธอมีรอยแผลเป็น บริเวณหน้าท้อง ซึ่งแรกๆ ฝ่ายช่างภาพเชื่อว่าแผลนี้เกิดจากการผ่าตัดไส้ติ่ง ภายหลังจากถ่ายนู้ดด้วยการเปลือยหมดจดตามสไตล์เดอะบี้ ที่ไม่เคยปราณีให้นาง-แบบนู้ดมีเสื้อผ้าบางชิ้นมาปกปิด คิดว่าจะมีการใช้เทคนิคทางระบบกราฟิคคอมพิว-เตอร์มาลบรอยแผลและความลายบริเวณหน้าท้องได้ แต่แล้วฝ่ายศิลป์ก็มิอาจตอบสนอง ความต้องการในจุดนี้ได้ ทำให้ช่างภาพนู้ดสรุปไปเลยว่า น่าจะต้องมีการเปลี่ยนตัวนางแบบนู้ดเป็นคนอื่นซึ่งไม่ใช่กุสุมา มณีกาญจน์ คนนี้อีกต่อไป

งานนี้ฝ่ายที่ทำการฟ้องร้อง คือตัวของกุสุมา นักร้องลูกทุ่งและนางแบบนู้ด มีสิทธิ์กิน "แห้ว" เพราะความไม่แจ่มแจ้วบางประการที่พลิกสถานการณ์ให้หมดสิทธิ์อธิบาย อีกทั้งความเป็นจริงเรื่องท้องลายหรือรอยแผลรอยผ่าตัดซึ่งฝ่ายช่างภาพนู้ดบอกว่าเป็นแผลยาวมาก จึงไม่สามารถสร้างฝันของนางแบบนู้ดน้องใหม่ให้กลายเป็นจริงได้

เราจึงต้องขอแสดงความรู้สึกน่าเห็นใจ และขอให้กำลังใจแก่กุสุมา มณีกาญจน์ ในฐานะนักร้องลูกทุ่งที่กล้าก้าวไปเป็นนางแบบนู้ดแถมตกเป็นข่าวอื้อฉาวที่สุดในรอบปี

งานนี้ เธอพลาดไม่ได้ถ่ายปฏิทินนู้ดโดยฝีมือเดอะบี้ ก็มิต้องไปเสียอกเสียใจ ถึงอย่างไรชั่วโมงนี้ กุสุมา มณีกาญจน์ ก็กลับมาด้วยมาดใหม่ ทั้งขาวอวบอิ่ม อึ๋มทั่วสรรพางค์กาย อีกไม่นานเท่าไหร่ แฟนๆ มีสิทธิ์โชคดี เพราะมีอัลบั้มลับเฉพาะหลายลีลาหวามอารมณ์เสียวๆ คือ ภาพนู้ดของนักร้องสาวลูกทุ่งใจถึง แม้อยู่ในวัยสาวใหญ่ แต่ไฟเสน่หายังร้อนฉ่า...นะจ๊ะแฟนๆ!?!

❀❀❀❀

เปรี้ยว-หวาน

มันส์-เดิม

ชีวิตบนความทุกข์ของ ฟรานเชส ชานด์ คิดด์ และ เรน สเปนเซอร์

แม่และแม่เลี้ยงของ เจ้าหญิงไดอาน่า

★ ไดอาน่าก็มีทุกข์ล้นอกเกิน

เจ้าหญิงไดอาน่านั้นแม้จะล้มเหลวในชีวิตครอบครัว และไหนจะปวดร้าวกับเรื่องอื้อฉาวบานตะไทที่ตามมาแต่ถึงอย่างไรเธอก็ยังช่วยเหลือมนุษย์ผู้ทุกข์เข็ญร่วมโลกอีกมากมายอาทิ การช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเอดส์ เด็ก ๆตามโรงพยาบาลต่าง ๆคนยากจนในประเทศยากจน ฯลฯ แต่เอาเข้าจริง ๆแล้วผู้หญิงใกล้ชีวิตสองคนคือ...'ฟรานเชส ชานด์ คิดด์' แม่บังเกิดเกล้า และ 'เรน สเปนเซอร์' แม่เลี้ยงก็จมอยู่ในความทุกข์และรวดร้าวแสนสาหัส แต่ไดอาน่า...ก็ไม่สามารถปัดเป่าความชอกช้ำของทั้งสองลงไปได้

เรน แม่เลี้ยงนั้นอายุจวน 64 เมื่อเธอตกหลุมรักอีกครั้งกับเคาน์ฌอง-ฟรังคอยซ์ เดอ แชมบรุน ก่อนหน้านี้เรนแต่งงานอยู่กินกับเอิร์ลสเปนเซอร์พ่อของไดอาน่ามานาน 14 ปี จนเอิร์ลจากโลกไป

หลังจากเอิร์ลล่วงลับใคร ๆก็เข้าใจว่าเรนจะอยู่เป็นโสดเหมือนอย่างเดิม บาร์บาร่า คาร์ทแลนด์วัย 96แม่ผู้เป็นเจ้าของงานเขียนนิยายโรมานซ์มาเกือบ 700 เรื่อง

'ฉันรักเขาจริง ๆค่ะ' เรนพูดถึงคู่รักคนใหม่และประกาศหมั้นกันหลังจากพบกันที่มอนติ คาร์โลนาน 33 วัน

บาร์บาร่า คาร์ทแลนด์พูดถึงลูกเขยว่า 'อ๋อ ใช่แล้วค่ะ เธอแต่งงานกับเขาเพราะเรา เขาเป็นผู้ชายที่มีเสน่ห์ รูปร่างสูงและบุคลิกดี--เขาจะยกย่องชื่นชมฉันและเธออยู่เสมอค่ะ'

...แต่ด้วยอายุ 57 อะไรทำให้เคาท์ผู้มีเสน่ห์ไปแต่งงานกับหญิงผู้อาวุโสกว่าถึงหกปีล่ะ? เดม บาร์บาร่าคาดเดาได้จากทฤษฎีของเธอว่า...ก็เพราะ "เงิน"

หลังจากเรนกับเคาน์แต่งงานกันเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 1993 หมดเงินไปกับงานเลี้ยง 119,000 ดอลลาร์ เพื่อน ๆ ของเรนต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า "เรนคิดผิดเสียแล้ว"

เธอจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ที่แมนชั่นราคาล้านดอลลาร์ที่ฟาร์ม-สตรีท เมย์แฟร์ในขณะเคาน์พักที่ชาโต้สีขาวของเขาบนเนินที่มองลงไปเห็นแคนเนส์ค

เร็ว ๆ นี้ใคร ๆ ก็รู้ว่าเธอกับเขาเลิกกันเงียบ ๆ ในฝรั่งเศสเมื่อ 22 เดือนก่อน ที่เรนไม่รีบแพร่งพรายให้ใครรู้ก็เพราะกลัวถูกวิจารณ์ว่าง่เง่าที่รีบร้อนแต่งงานโดยไม่ดูปูมหลังของฝ่ายชายให้แน่ชัดซะก่อนแม้ลึก ๆ แล้วเธอก็เหมือนหญิงม่ายวัยเดียวกันที่ว้าเหว่และต้องการความรัก

★ ฟรานเซส ชานด์ คิดด์ แม่แท้ ๆ ของไดอาน่า

ตอนที่เรนกับเคาน์พบกันนั้นต่างก็ผ่านการแต่งงานมาแล้วสามครั้งสามครา สามีคนแรกของเรน คือเอิร์ลดาร์ทเมาท์ต่อมาเธอเลิกราเขามาแต่งกับเอิร์ล สเปนเซอร์ในปี 1976

ส่วนเคาน์เดอ แชมบรุนนั้นแต่งกับโจซาลีน ดั๊กลาสสตรีอเมริกันที่ครอบครัวของเธอมีชาโต้ สวยมองลงไปเห็นเมืองคานส์ ตอนหย่ากันปี 1989 เคาน์ ซื้อชาโต้ของโจซาลีนมาครึ่งหนึ่ง ผู้ใกล้ชิดรู้ดีว่า เคาน์เงินขาดมือหลังจากซื้อที่แห่งนั้น

เหตุนี้เองเคาน์จึงฝันหวานว่าหากแต่งกับเรนผู้ได้รับมรดกจากเอิร์ล สเปนเซอร์มา 9.5 ล้านดอลลาร์ก็จะช่วยให้เขาลืมตาอ้าปากได้อีกครั้งและจริงดังคาดเรนเองก็ภูมิใจที่ได้ช่วยปลดเปลื้องหนี้สินให้ "ชายคนที่ฉันรัก"

....และหลังแต่งงานทั้งคู่จะปรากฏตัวตามที่ต่าง ๆ ในฐานะคู่แต่งงานใหม่ที่มีความสุข เรนมีรถโรลสรอยซ์สีน้ำเงินแก่อยู่แล้วและยังซื้อรถบีเอ็มดับบลิว คันใหม่ให้สามี ของเธอ

ต่อมาเคาน์บังคับ(กลาย ๆ) ให้เรนลดน้ำหนักลงได้ถึง--11.36 กิโลกรัมด้วยการให้เธอเลิกกินช็อกโกแลตให้เธอออกกำลังด้วยการกระโดดขึ้นกระโดดลงเหยิ่ง ๆ ว่ายน้ำ... เพื่อน ๆ ของเรนรู้เข้าต่างตกตะลึงและคิดว่าเคาน์คาดหวังอะไรนักกับหญิงอายุปูนนี้จะให้เธอกลับเป็นสาวอีกรึ?

ไม่กี่เดือนต่อมาเรนบินกลับลอนดอนและส่วนใหญ่จะพำนักอยู่ที่นั่น

เดม บาร์บาร่าบอกว่าเธอไม่ประหลาดใจแต่อย่างใดที่เรื่องออกมาท่านองนี้

★ เรน แม่เลี้ยงของไดอาน่า

"เรนเกลียดการอยู่ตามลำพัง เธอชอบให้มีผู้ชายหล่อ ๆ มาอยู่ใกล้ ๆ และเคาน์ก็มีคุณสมบัตินี้ เธอรักเขาอย่างดื่มด่ำ และรู้อย่างลึกซึ้ง แต่เขาเป็นสามีสไตล์ฝรั่งเศสค่ะ"

เพื่อน ๆ ของเรนรู้ว่าทุกวันนี้เรนพาตัวออกห่างจากแวดวงสังคมที่เคยเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเรน

ก็น่าเห็นใจเรนดอกเพราะเธอชอกช้ำที่เคาน์รูปหล่อเห็นเธอเป็นดั่งข้าวสารและกัดกินข้าวสารไปค่อนถังจนเรนเห็นว่าขืนคบหากันต่อไปเจ้าหนูอย่างเคาน์คงกัดกินจนถังทะลุไปด้วย!

ฟรานเซส ชานด์ คิดด์ แม่บังเกิดเกล้าของไดอาน่านั้นเล่าเมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมาเธอถูกเชิญตัวไปสอบในข้อหาสงสัยว่าขับรถขณะมึนเมาสุรา

ฟรานเซส วัย 60 ทุกวันนี้ไปทำงานในฐานะผู้ช่วยร้านขายของที่ระลึกอยู่ที่เกาะซีลชุมชมสก็อตติ้ชที่สงบน่าอยู่ แต่เมื่อถูกเชิญตัวไปขึ้นศาลในข้อหาที่เกริ่นมาข้างต้น เธอย่อมตกเป็นข่าวโด่งดังเป็นธรรมดาเพราะถึงอย่างไรนักข่าวก็จำได้ว่าเธอเป็นแม่ของไดอาน่า อะไร ๆ ที่ใกล้ตัวไดอาน่ามีหรือจะเงียบ

...แม้ไดอาน่าเสนอให้ความช่วยเหลือแม่ ๆ ทั้งสองแต่ปัญหาที่รกอกไดอาน่าเองก็ทำให้ยากที่เธอจะเจียดเวลาไปให้ และถ้าวิเคราะห์กันให้ลึกซึ้งไดอาน่ากับฟรานเซสแม่แท้ ๆ ก็ไม่ค่อยจะผูกพันกันเท่าไหร่ เพราะฟรานเซสออกจากบ้านไปตั้งแต่ไดอาน่าอายุแค่ 6 ขวบ ส่วนเรนแม่เลี้ยงนั้นไดอาน่าและพี่ ๆ กับน้องชายของเธอผู้เคยอยู่ชายคาเดียวกันก็รุมเรียกเรนว่า เอซิด เรน (Acid Rain) "นังฝนกรด" ซึ่งเป็นธรรมดาของแม่เลี้ยงกับลูกเลี้ยงอยู่แล้ว การจะมา ผูกพันเอายามนี้ย่อมเป็นไปได้ยากเพราะการห่างเหินกันมานาน ■

...um, Frances, faces ...

Di's stepmum, Raine, had a secret divorce from her gold-digging Count

ในปัจจุบันนี้ "ไวน์" เป็นเครื่องดื่มที่ฮิตและ คนไทยกำลังเห่อกันมาก มีให้เลือกดื่มตามแต่กระเป๋าจะหนักหรือเบา,

การดื่มไวน์นั้นมีผู้ให้คำแนะนำว่า มันจะช่วยให้ร่างกายสมดุลไม่หัวทิ่มบ่อเหมือนการดื่มเหล้าหรือแอลกอฮอล์ชนิดอื่นๆ ที่เรามักดื่มกันฉบับนี้ผมได้นำไวน์ดีๆ ที่ประเทศอิตาลีเขาทำและคนไทยเราก็สั่งเข้ามาขาย แถมด้วยรายการแนะนำไวน์ที่มีคุณประโยชน์ ในการบรรเทาโรคบางชนิดได้แนะนำท่านอีกด้วย แต่ถ้าคุณไม่ถึงอิตาลีละก็อย่าลืมแวะร้านไวน์ที่ดังๆ คุณจะซื้อได้ในราคาขวดละไม่ถึง 100 บาท ก็ยังมี ที่ดีๆ ที่บ้านเราเอาเข้ามาแล้วแพงๆ น่ะ ที่อิตาลีไม่กี่บาทหรอกครับ เพราะของเขาผลิตเองไม่แพงและน่าดื่มจริงๆ เพราะอากาศที่นั่นหนาวๆ อะไรจะสุขเท่านั่งจิบไวน์แล้วมองหน้าสาวสักคน

กว่าจะเขียนเรื่องนี้ได้ก็ต้องหาข้อมูลเกี่ยวกับ "ไวน์" เสียก่อน ผมไปอ่านข้อเขียนของใครต่อใครหลายคนโดยเฉพาะข้อมูลจากต่างประเทศ ฝรั่งเศสก็ดี อิตาลีก็ดีหรืออังกฤษก็ดี ประเทศเหล่านี้ล้วนเป็นประเทศที่มีการผลิตไวน์เป็นล่ำเป็นสัน

ในบรรดาเครื่องดื่มที่ค้นพบว่ามีประโยชน์ต่อร่างกายในตอนนี้ ไวน์เป็นเครื่องดื่มที่ดีที่สุด ไวน์หรือเหล้าองุ่นดูจะเป็นเครื่องดื่มมหัศจรรย์อีกอย่างหนึ่งไวน์ไม่ใช่เพิ่งมีมาร้อยหรือสองร้อยปีมาเท่านั้น แต่มีหลักฐานว่าคนเรารู้จักการทำไวน์มานานกว่า 4,500 ปีแล้วซึ่งผู้ค้นพบบันทึกของชาวอียิปต์บันทึกถึงการทำไวน์จากลูกองุ่น ในคัมภีร์ไบเบิลก็กล่าวถึงไวน์ว่ามีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา

ชาวโรมันเป็นผู้นำเทคโนโลยีการผลิตไวน์จากลูกองุ่นเข้ามาในยุโรปและกลายมาเป็นอุตสหกรรมพื้นบ้านในแถบฝรั่งเศส, เยอรมันและลุ่มน้ำดานูบและออสเตรียส่วนโคลัมบัสเป็นผู้นำการผลิตไวน์แพร่ไปสู่อเมริกา

ไวน์คือเหล้าชนิดหนึ่งที่ได้จากน้ำองุ่นหนัก, องุ่นที่ใช้คือ Vitis Vinitera ซึ่งมีพันธุ์ข้างเคียงอีกกว่า 400 พันธุ์ แต่ที่นิยมปลูกกันจริงๆ นั้นเป็นองุ่นชั้นดีไม่เกิด 12 พันธุ์ ที่ปลูกเพื่อทำไวน์โดยเฉพาะ ความแตกต่างของสายพัทธุ์องุ่นนั้นทำให้รสชาติของไวน์นั้นแตกต่างกันและบางพันธุ์ไม่ดีพอที่จะทำไวน์ เพราะให้น้ำตาลน้อย เพราะองุ่นที่ดีนั้นจะต้องให้น้ำตาลมากพอที่จะเกิดแอลกอฮอล์ประมาณ 10%

การแบ่งไวน์นั้น ส่วนใหญ่ก็แค่แบ่งไวน์ออกเป็น 3 ชนิดคือ ไวน์แดง ไวน์ขาวและไวน์ที่มีฟองเช่นแชมเปญ แต่สีของไวน์นั้นที่จริงไม่ได้มีเพียง 2 สีที่เข้าใจคือไวน์แดงกับไวน์ขาว แต่ไวน์มีอีกหลายสีเช่นเขียวตองอ่อน เหลือง ชมพู แดง แดงม่วงไปจนถึงดำ และสีนั้นก็เกิดจากเปลือกขององุ่นพันธุ์นั้นๆ หาใช่เกิดจากการผสมด้วยสีไม่

แต่ส่วนใหญ่มักจะแบ่งไวน์ออกเป็นสามหลักดังนี้คือ ไวน์แดง ไวน์ขาวและไวน์โรเซ่ที่มีชมพูกุหลาบ

...และไวน์มีดีกรีหรือแอลกอฮอล์ประมาณ 7-15% เท่านั้นและชาวอิตาลี-ยุโรปแบ่งไวน์ออกเป็น 3 ชนิดคือไวน์ตั้งโต๊ะ ไวน์ชนิดแรง ไวน์มีฟอง ยังมีเรื่องไวน์อีกมากมายแต่ในฉบับนี้ขอแนะนำให้ท่านได้รู้จักหน้าตาของไวน์แค่นี้ก่อน สำหรับชื่อของไวน์และข้อมูลที่ได้มานี้ก็ต้องขอบคุณ "คุณสุข สูงสว่าง" เจ้าของร้านไวน์ในห้างสรรพสินค้าซีคอนสแควร์ติดกับร้าน "ดวงกมลบุคสโตร์"นั่นเองเพราะเป็นเจ้าของเดียวกัน อ่านเรื่องไวน์และแล้วเกิดสนใจ ..จะไปเลือกซื้อไวน์ที่ดี คนขายมีความรู้เรื่องไวน์จริงๆ ละก็ขอแนะนำให้ไปที่ร้าน "คุณสุข สูงสว่าง" นี่แน่นอนกว่าเพราะว่าคุณเป็นผู้ชำนาญเรื่องนี้จริงๆ

ไวน์เป็นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์น้อยที่สุด สารจากธรรมชาติเหล่านี้เมื่อหมักเป็นแอลกอฮอล์แล้วจะมีสรรพคุณในการรักษาโรคมากขึ้น ดังผมมีตัวอย่างเปรียบเทียบเช่นยาของแพทย์แผนโบราณของไทยบางชนิดยังต้องใช้ดองกับเหล้ารับประทานเช่นเปลือม้ากระทืบโรงหรือหัวต้นโด่ไม่รู้ล้มหรือพวกเถาวัลย์เปรียงที่แม่ผมดอง เหล้ากินตอนอยู่ไฟเมื่อคลอดผมและน้องๆ ออกมาก็ต้องใช้สมุนไพรดองกับเหล้าโรงคือ สุรา 28 ดีกรี

สรรพคุณของไวน์ขึ้นอยู่กับสารธรรมชาติที่ผสมด้วยน้ำแร่ที่รากดูดซึมแล้วนำมาหมักอยู่ในถังไม้โอ๊คโดยผ่านกรรมวิธีและระยะเวลาที่พอเหมาะ สรรพคุณทางยาจึงแตกต่างกันออกไปแล้วแต่ชนิด ซึ่ง DR.MOREE ได้ศึกษาและแยก

☆ สภาพของโดมต่างๆ ในอิตาลีที่ทำให้เมืองสวยและมีคุณค่า

☆ หอนี้เดิมเป็นป้อมปราการ ภายหลังดัดแปลงเป็นที่ทำการเทศบาลด้านใน

สรรพคุณไว้ดังนี้

1. ไวน์ Alsace เหมาะกับผู้เป็น Hypertension (ความดันโลหิตสูง)

2. ไวน์ Anjou (Aweet) เหมาะกับคน Constipaion (ท้องผูก)

3. ไวน์ Vouvray และ Badol 2 ชนิดนี้เหมาะกับ Osteorthritis (ไขข้ออักเสบ)

4. ไวน์ Barsac เหมาะ Stomach pains (ปวดท้อง)

5. ไวน์ Beaujolais เหมาะกับ Bacterial intectons (ติดเชื้อ) และ Mineral deficienies (ขาดเกลือแร่)

การเขียนชื่อและนามสกุลเป็นภาษาอังกฤษ

มีตัวอย่างในพาสปอร์ตผมเขียนนามสกุลผมด้วยตัวภาษาอังกฤษดังนี้ "EAKAVAT" เขียนอย่างนี้ต้องอ่านว่า "เอกะวัฒน์" แต่ของลูกสาวผมนามสกุลเดียวกันแต่เขียนว่า "EAKWAT" อ่านว่า.. เอกวัฒน์ ภาษาไทยเป็นคำเดียวกันแต่ออกเสียงมีกล้ำตรงตัวกอไก่ออกเสียงสระอะเท่านั้นแต่ดูภาษาอังกฤษผิดกัน 2 ตัว ของผมต่อ K มีตัว A และใช้ตัว V แทน ว.แหวน ของลูกสาวผม ต่อตัว K ไม่มี A และใช้ W แทนตัว ว. แหวน ดังนี้เป็นต้นและบางคนมีอักษร จ.จาน แต่บางครั้งถูกเขียนเป็นภาษาอังกฤษโดยใช้ J ก็มีและใช้ตัว CH ก็ยังมี อันนี้ความหมายยิ่งห่างไกล สมมุติว่าชื่อ "วิชัย" มีตัว ช.ช้าง คือเอาตัว CH รวมกันเป็นอังษรไทยเท่ากับ ช.ช้าง แต่ถ้าไม่ใช้ตัว J ซึ่งทับศัพท์เท่ากับตัว จ.จาน จะแปลออกเป็นภาษาไทยว่า "วิจัย" ไม่ใช่ "วิชัย" เหล่านี้ล้วนอาจจะมีปัญหาได้ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นการระบุชื่อ-นามสกุลตัวเองเป็นภาษาอังกฤษต้องให้ชัดเจน

ข้อสังเกต

ฝรั่งนิยมเขียนนามสกุลออกหน้าชื่อ เช่นในตั๋วเครื่องบินที่เราซื้อนั้น เขาจะระบุนามสกุลก่อนชื่อ เช่นผมชื่อ SORANANT R.EAKAVAT ในตั๋วเครื่องบินในช่องซ้ายมือบรรทัดที่ 4 จะมีชื่อสกุลเป็นภาษาอังกฤษคำว่าEAKAVAT Mr บางบริษัทนิยมพิมพ์ชื่อย่อของเรา 1 ตัวเช่น สรนันท์จะมี S อีกตัวเดียวเท่านั้นที่ใส่ไว้หน้าเพศคือ S Mr แปลว่านายเอกวัฒน์ยกตัวอย่างที่ท่านได้ยินชื่อบ่อยที่สุดก็คือ ประธานาธิบดีคลินตัน ของสหรัฐที่จริงเขาชื่อบิลล์คลินตัน เพราะฉะนั้นตรงนี้จะต้องชัดเจนลงไปว่า ชื่อ-นามสกุลของท่านสะกดอย่างไร อย่าให้คนที่ทำพาสปอร์ตตั้งให้ท่านเป็นอันขาดเพราะจะผิด

แก้เหงาระหว่างทาง

การเดินทางไปเที่ยวในต่างประเทศที่มีระยะทางที่ต้องเดินทางไกลในแต่ละวัน เช่นในอิตาลีที่จะต้องเดินทางด้วยรถบัส ควรหาเกมต่าง ๆ มาแก้เหงาในการเดินทางเพื่อป้องกันการง่วงนอนหรือนั่งหลับตลอดทาง ขอแนะนำว่าการไปเที่ยวต่างประเทศและเดินทางระหว่างที่เที่ยวนั้น ผมขอแนะนำว่า "ไม่ควรนั่งหลับ" เพราะระหว่างทางเราจะได้พบเห็นชีวิตการเป็นอยู่ของชาวพื้นเมืองที่น่าศึกษาและเก็บภาพเหล่านั้นไว้ในความทรงจำ เนื่องจากว่าภาพเหล่านั้นเป็นภาพชีวิตธรรมชาติอย่างแท้จริง

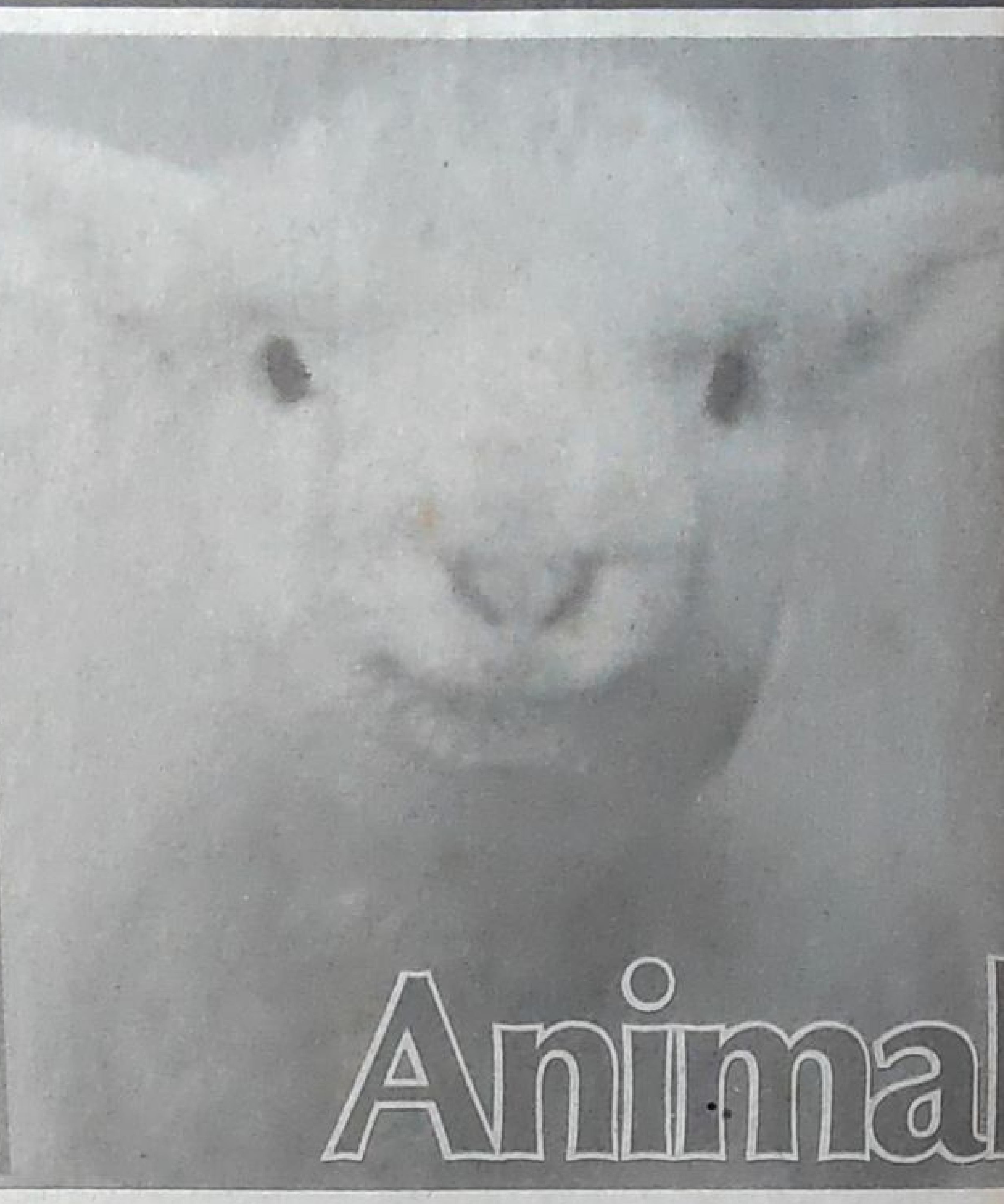
เกมต่าง ๆ ที่จะนำมาเล่นนั้นได้แก่การทายปัญหาเช่น ทายเรื่องราวที่ไปเที่ยวผ่านมา โดยมีไกด์เป็นผู้ให้ข้อมูล เล่าเรื่องให้พวกเราฟังและจดจำไว้ ส่วนของรางวัลที่จะให้แก้เหงานั้น หัวหน้าทัวร์เขาจะจัดหามาเอง อาจจะเป็นปากกา ท็อฟฟี่หรือของที่ระลึกในท้องถิ่น ๆ และที่พิเศษไปกว่านั้นถ้ารู้ว่าทัวร์คนไหนมีวันเกิดในระหว่างทัวร์หัวหน้าทัวร์ก็ควรจะจัดเบิร์ธเดย์ให้จะเป็นการตื่นเต้นไม่น้อยสำหรับเจ้าของวันเกิด

(อ่านต่อหน้า 67)

☆ โฉมหน้าของผู้ที่เคยดื่มไวน์ชื่อดังของตาลี ถูกบันทึกไว้เป็นสถิติของเขา มีทั้งดารานักการเมือง ทูต และนักวิทยาศาสตร์มหาเศรษฐี และคนดัง ๆ

Animal

ราเ

ช่างภ

ชีวิตพิสดาร

ราเชล เฮล ช่างภาพที่ชอบถ่ายภาพสัตว์โดยเฉพาะจะหลอกล่อให้ลูกสิงโตเต๊ะท่าถ่ายภาพ ให้หมูโพสท่า โดยมีนาฬิกาผูกไว้รอบร่มของมัน และให้เสือพูม่านอนแนบแก้มข้างกุหลาบดอกหนึ่ง แต่งานหนักที่สุดก็คือการถ่ายภาพสุนัขของเธอเอง

การจะให้สุนัขชื่ออาร์ชี่จ้องมองมายังกล้องด้วยสายตาคมกริบเล่าก็ยากยิ่งนัก "เพราะเขารู้จักฉันดีจนไม่ใส่ใจกันฉันไงคะ และเพราะเขาเป็นสุนัขกว่าฉันจะให้เขามองฉัน ๆก็ต้องนอนบนพื้นและจับขายาร์ชี่ไว้...แต่ก็ได้ผลค่ะ!"

ราเชลมีความสุขมากที่ได้ถ่ายภาพสัตว์นั่นเพราะเธอเป็นคนรักสัตว์เหตุนี้การรวมเอาของสองอย่างมารวมกันถึงเหมือนความฝันที่กลายมาเป็นความจริง เธอเป็นคนที่มีถิ่นฐานบ้านช่องอยู่นอกเมืองจึงมีความสงบสุขอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีนก สุนัข กระต่าย และหนู เมื่อเธอเริ่มสนใจงานถ่ายภาพก็ใช้สัตว์น่ารักเหล่านั้นเป็นแบบ

เธอเรียนจบปริญญาตรีสาขาศิลปะและเลือกการถ่ายภาพเป็นวิชาเอก เธอเคยทำงานเป็นผู้ช่วยช่างภาพ ให้กับช่างภาพมาหลาย คน

attraction
เชล เฮล
ภาพชีวิตสัตว์

รวมทั้งแอนน์ เก้ดเดิส ผู้ถ่ายภาพเด็กทารกมาขายเก็บเงินเพื่อการกุศล ก่อนจะมาประสบความสำเร็จในการเป็นช่างภาพที่ถ่ายภาพเหมือน

แต่ตอนมีการประกวดภาพถ่ายนั่นแล้วที่ราเชลหันมาสนใจถ่ายภาพสัตว์อย่างจริงจัง และมีบริษัทหนึ่งมาจ้างเธอถ่าย...ภาพสัตว์เป็นปฏิทิน

...การเป็นช่างภาพถ่ายภาพสัตว์ยิ่งทำให้ราเชลเป็นคนใจเย็นมากขึ้น อย่างภาพเป็ดสองตัวนั้นเธอรอจังหวะที่เหมาะจึงได้ภาพเหมือนเป็ดกำลังพูดคุยกัน และเธอยังต้องพูด "ก๊าบ ก๊าบ ก๊าบ" เพื่อให้เป็ดอ้าปากตาม!

ภาพเสือพูม่ากับกุหลาบนั้น พูม่าเกลียดกุหลาบมากเพราะรู้สึกเหม็น ราเชลทำท่าอ่อนใจและหันหลังให้แต่พอเธอเหลียวกลับไปมองอีกครั้งก็พบว่ามันนอนหลับแก้มแนบกุหลาบสวยดอกนั้น เธอจึงได้ภาพที่ตัดกันอย่างน่ายินดี

ราชเชลตื่นเต้นมากเมื่อคิดจะไปถ่ายภาพหมี สุนัข สิงโตภูเขา เสือดาวหิมะ และแร็คคูนที่อเมริกา เพราะเคยมีบุคคลในวงการโทรทัศน์ถ่ายภาพสัตว์เชื่อง ๆเหล่านั้นออกมาแล้ว

ถามถึงสัตว์เลื้อยคลาน ราเชลบอกว่ายังไม่สนใจแต่หากเจอจระเข้ "ก็ไม่แน่นะคะ" เธอพูดด้วยความรู้สึกท้าทาย

นู้ด BBQ

เซ็กซ์ทัวร์

ถาม...ครั้งสุดท้ายที่คุณเล่นกับตุ๊กตาพลาสติก (บาร์บี้) ของคุณนั้น...เมื่อไร?

เมื่อวานซืนนี้หรือ?...ดี!...เราภูมิใจในตัวคุณมาก พวกตุ๊กตาพลาสติกเหล่านั้นคงอดแห้งอดแล้งมานับปีๆ แล้ว

โอเค...ยังมีอีกคำถามหนึ่งสำหรับคุณ ครั้งสุดท้ายที่คุณจัดงานนู้ด บาร์บีคิว (งานเลี้ยงแบบปิกนิก ...มีย่างเนื้อวัวกลางแจ้ง และคนย่างเนื้อก็เปลือยกายเนื้อๆ เช่นกัน) นั้น...เมื่อไร?

มันคงตั้งนานมาแล้วนะ...และถ้าคนย่างเนื้อยังมีผ้ากันเปื้อนคาดปิดอยู่ตรงท้องน้อยและหน้าขาของหล่อน เราถือว่าไม่ใช่นู้ดบาร์บีคิวขนานแท้!

เรากำลังพูดถึงนู้ด บาร์บีคิวชนิดเปลือยกายเนื้อๆ ไม่ต้องคาดผ้าอะไรทั้งนั้น อาจจะผูกริบบิ้นรวบเรือนผมและสวมรองเท้าแตะสักคู่ อย่างนี้พออนุโลมได้

มันเป็นงานชนิดที่ว่าเพื่อนฝูงมาร่วมปิกนิกกลางแจ้ง อาจจะเป็นที่สนามหลังบ้านของคุณหรือในทุ่งป่าสักแห่งพรั่งพร้อมด้วยเตา

ถ่านไม้แบบยาวๆ ตะแกรงปิ้งเนื้อ, เบียร์สักสิบหกหีบ

และกลุ่มสาวสวยที่เปลือยกายโล่งแจ้ง สร้างบรรยากาศเพลิดเพลินแก่บรรดาผู้ร่วมวง และแก่ตัวพวกหล่อนอีกต่างหาก

...นู้ด บาร์บีคิว กลายเป็นประเพณีนิยมอย่างหนึ่งของพวกอ็อสซีไปแล้ว นับตั้งแต่กัปตันคุ้คเริ่มนุ่งกางเกงขาสั้น ความนิยมจัดงานประเภทนี้...แพร่หลายไปทั่วประเทศ เหมือนกับการเล่นเกมฟุตบอล,ไพส์เนื้อ,จิงโจ้ ฯลฯ

...ตอนนี้พวกเราในกองบรรณาธิการกำลังจัดงานนู้ด บาร์-บีคิว เพื่อการกุศล หาเงินสมทบกองทุน "ซื้อถุงเท้าคู่ใหม่จากเรา" ซึ่งคุณจะเห็นภาพตัวอย่างของงานได้ในที่นี้ และในนิตยสาร วูแม็น'ส เดย์

เราจัดงานการกุศลแนวนี้มาตั้งนานแล้ว ตั้งแต่ช่วงทศวรรษ'60 มีผู้บริจาคเงินสมทบกองทุนเพื่อการกุศลเยอะแยะเลย บางคนบริจาคเป็นพันด้วยความใจบุญสุนทานและเห็นคุณค่าของงานนี้ รวมทั้งความเพลิดเพลินด้านประเทืองสายตากับพวกสาวๆ นู้ด บาร์บีคิว

เราเองก็แปลกใจเหมือนกันที่พวกมะกันเริ่มนิยมจัดงานเลี้ยงนู้ด บาร์บีคิว ด้วยล่ะ แถมพวกเขายังถ่ายทำวิดีโอเรื่องหนึ่งเพื่อนำเสนอบรรยากาศของงานประเภทนี้

มันไม่ใช่วิดีโอระดับสุดกึ๋นเล่นสอดไส้...แต่เสนอภาพงามๆ ดูกันเพลินๆ แบบประเทืองอารมณ์และสติปัญญาของผู้ชมทั่วๆ ไป วิดีโอเรื่องนี้มีชื่อว่า นู้ด บีบีคิว (NUDE BBQ) ตอนนี้มีออกวางจำหน่ายตามท้องตลาดแล้ว แต่ผลิตจำนวนไม่มากนักและจะหาเช่า-ชม ได้ยากสักหน่อย

วิดีโอเรื่องนี้นำเสนอสาวสวยสุดหึ่นไม่นุ่งผ้าจำนวนถึงสิบคนรวด พวกหล่อนเล่นเกมกัน,ปรุงอาหารย่างเนื้อกลางแจ้ง,เล่นฉีดครีมใส่เนื้อตัวกัน เป็นบรรยากาศเพลินๆ แต่สามารถทำให้คุณแข็งตัวได้เลย

นู้ด บีบีคิว อาจจะหลุดเข้ามาถึงท้องตลาดเมืองไทยบ้าง แต่คงจะน้อยมาก ผู้โชคดีบางรายมีโอกาสได้เช่า-ชมวิดีโอเรื่องนี้

เธอเป็นเจ้าของกิจการร้านขายของเก่าแบบจีน คู่รักของเธอเข้าใจในเรื่องการถ่ายแบบดีพอเธอบอกว่า "ฉันอยากถ่ายแบบศิลป์บ้าง" เขาก็ตกลงเห็นชอบด้วยทันที

บ้านพักของเธออยู่ใกล้กับร้านขายของเก่า นอกจากนี้เธอยังคลั่งไคล้การเลี้ยงปลาเป็นอย่างมาก มีปลาอยู่หลายหลากพันธุ์ในบ้านของเธอ

"ฉันชอบเลี้ยงปลาปิรันย่า ปลากินคนที่แฟนเก่าซื้อมาฝากด้วย" เธอหัวเราะจนหน้าอกสะเทือนเมื่อพูดถึงเรื่องนี้

"ฉันชอบเอาเนื้อให้มันกิน เพราะมันชอบเนื้อมาก"

เธอมักปฏิเสธเสมอ เมื่อมีคนชมว่าน่ารัก หน้าตารูปร่างต้องตาชาย และผู้ชายในฝันของเธอต้องมีอายุสักหน่อย และพร้อมที่จะดำเนินธุรกิจร้านขายของเก่ากับเธอ

เห็นรูปร่างหน้าตาแบบนี้ ถ้าเธออยากขายของเก่าในตัวเธอก็คงมีหนุ่มอ่อนหนุ่มแก่จองคิวกันยาวเหยียดแน่นอน

มิเดโกะ ฮากาโน

Mellow Fruit

มตะ เมรัย

ระหว่าง ชาโต้ มูตอง กับ...ชาโต้ ไวน์ตุ๊ด!!

สุรานารี เป็นของคู่กัน ในวงเมรัยส่วนใหญ่พอได้ดีกรีเข้าหน่อยมักจะสนทนาภาษาเซ็กซ์เพื่อเพิ่มรสชาติในการดื่ม...ไม่รู้เป็นยังไงคุยเรื่องไหนก็ไม่ออกรสออกชาติเหมือนคุยเรื่องเพศตรงข้าม จิบเหล้าไป...คุยถึงเรียวขางาม คุยถึงประทุมอันหนั่นเนื้อ

บุรุษชาติอาชาไนย มักจะตาลุกวาว พูดเสริมเติมเรื่องผลัดกันสนทนาอย่างเอาจริงเอาจังและมีเสียงเฮฮาหัวร่อสอดแทรกเป็นระยะตามเนื้อหา บางคนไม่ออกความเห็น มือกำแก้วแน่นแต่ไม่ยกขึ้นดื่ม กลับกลืนน้ำกลืนน้ำลายแทน...**เอื๊อก!...** บ้างก็ใช้มือลูบริมฝีปาก **คล้ายคนแก่หิวหมาก อยากยา**...อาการอย่างงี้มีให้เห็นบ่อยๆ ในวงสนทนาภาษาเมรัย

ในกลุ่มนักดื่มไวน์ก็เช่นเดียวกัน แรกๆก็วิจารณ์ไวน์ดีๆอยู่หรอก **แต่ไปไปมามา มักจะมาลงเอยที่สตรีเพศ** ตั้งแต่เริ่มเทไวน์แก้วแรกจะวางมาดจับก้านแก้วเอียงหาทิศทางของแสงเพื่อดูสีสันของน้ำไวน์ในแก้ว จับแก้วค่อยๆเอียงให้น้ำไวน์ในแก้วไหลไปตามแรงโน้มถ่วงพินิจพิจารณาหาสีสันตามหลักสูตรของ ด-แรก **คือ** ดูค่าวิจารณ์ไวน์จะค่อยเร่งออกมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เชิงปรึกษาบ้างตามแต่จังหวะและคำสนทนา **เมื่อดู ดม อม ดื่ม** ผ่านไปเลือดไหลเวียนตามแรงของแอลกอฮอล์ ในบางรายหน้าจะแดงกล่ำเร็วมาก คงแพ้ไวน์แดง แต่ถึงจะกินไวน์ขาวหน้าเขาก็จะแดงอยู่ดีน่ะแหละ

ก็คนมันแพ้แอลกอฮอล์ยิ่งคนไหนผิวดำหรือคล้ำหน่อย พอจิบไวน์เข้าไปสักแก้วสองแก้วหน้าจะเริ่มดำจนเขียวคล้ายๆเป่าปุ้นจิ้นกินเหมาไถหรือเหล้าจีน นี่พูดถึงกรณีของคนแพ้ไวน์นะ แต่ถ้าคนไหนชนะไวน์หน้าก็จะไม่แดงให้เห็น (สงสัยมันย้ายไปแดงที่อื่นที่ลับตาคนหน่อย) เวลาอมไวน์ไว้ในกระพุ้งแก้มแล้วเคี้ยวน้ำไวน์ค้นหาความอร่อยว่า **บอร์ดี้** เป็นอย่างไรเมื่อไวน์ไหลซึมและเลื่อนไหลสู่ลำคอพอจะรู้ถึง **แทนนินต่าง**คนต่างพิจารณาถึงรสชาติแล้ว วิจารณ์กันไปตามที่ตัวเองได้สัมผัสที่ปลายลิ้นมาแล้ว

บ้างก็ว่ารสชาติ **เต็มปากเต็มคำ คล้ายได้ขย้ำมรกต**...เมื่อมีผู้เริ่มไต่เต้า ก็จะมีอีกหลายรายที่ชอบเต้า **แล้วเขาจะรีบติดตามเต้ามาอย่างกระชั้นชิด**...บางรายก็บอกว่า ดีกรีไม่บึ๊บบั๊บบึกบึนขนาดน้าน...ถ้าจะเทียบก็คงแค่ **ทัดทรวง เมื่อวงไวน์เริ่มมีเต้าเข้ามาแกล้มไวน์ หัวใจหนุ่มย่อมลิงโลด ต่างคนต่างจับนม...เฮ้ย...แก้วไวน์** แก้วใครแก้วมันยกขึ้นมอง จินตภาพอัน

ล้ำลึกเริ่มเกิดขึ้น คำวิจารณ์เกี่ยวกับสาวในฝันของแต่ละคนเริ่มหลุดออกมาถึงความหอมหวล นุ่มนวลของน้ำไวน์ แค่ยกดมก็เร่งเร้ารัญ จวนใจเหมือนแหวกว่ายอยู่กลางไร่องุ่น

เมื่อน้ำไวน์ผ่านลำคอ **แอลกอฮอล์เริ่มซ่าน เลือดลมเริ่มสูบฉีด** ความสุขเริ่มสะท้อนออกมาจากแก้วไวน์ สัญลักษณ์แห่งความดื่มด่ำ**มาเยือนอีกครั้งโดยเฉพาะบุรุษที่ตกอยู่ในอารมณ์ที่เปลี่ยวเหงา** เมื่อมาสัมผัสกับไวน์ ร่างกายจะอบอุ่นและอิ่มเอมขึ้นอีกครั้ง...อาจเป็นเพราะเหตุนี้กระมัง **ที่ทุกครั้งเมื่อมีการจิบดื่มไวน์หัวใจมักกระโจนไปหาอิสตรีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้** ความกลมกล่อมแห่งรสชาติ ความละเมียดละเอียดบางของไวน์ จะหาสิ่งใดมาเทียบเคียงได้อีกเล่า **นอกจากสตรีเพศ**...น้ำไวน์วิ่งวนไต่ขอบแก้วแล้วเลื่อนไหลลงอย่างช้า ๆ ตามกำลังมือ **เมื่อเพ่งมองความพริ้วไหวคล้ายอาภรณ์กำลังหลุดหล่นจากเรือนร่างทีละน้อย...ทีละน้อย...** เพียงแค่ปลายจมูกสัมผัส กลิ่นกายจากประทุมถันอันหอมหวลรัญจวนชวนวาบหวาม **ดวงตาค่อย ๆหรี่หลับมือค่อย ๆโลมลูบอย่างแผ่วผิว...หนักแน่น...สลับนุ่มนวล บีบเค้นแค่พอสะท้าน**(อย่าบีบแรงเดี๋ยวแก้วไวน์แตก...!)**ช่วงเวลาแห่งความสุขคือจินตภาพที่คุณดื่มได้!**

ไวน์...คือสุดยอดแห่งเมรัยที่ชายใดก็ไม่กล้าปฏิเสธสาวในดวงใจหรือไวน์ในดวงจิตของแต่ละคนย่อมไม่เหมือนกัน บางคนชอบไวน์แดงแรงบึ๊ก หุ่นใหญ่บั้นท้ายสบึมส์ เช่น **ชาโตเนอฟ ดู ป๊าบ (CHATEAU NEUF DU PAPE) ซึ่งแปลว่า เมียใหม่...เอ๊ย...ปราสาทใหม่ของพระสันตะปาปา**...แต่บางคนก็ชอบสาวน้อยหุ่นเพรียวลมหรือหุ่นนางแบบ เช่นไวน์ขาวของ **อัลซาส (ALSACE)สูงชะลูดตูดงอน น่าซ้อน น่าจับ**(ไอ้ที่สูงชะลูดน่ะหมายถึงขวดนะครับ ส่วนตูดงอน หมายถึงแก้วนะจ๊ะ...มองแก้วแล้วค่อยซ้อนขึ้นมาดม

ก่อนดื่มจ๊ะ)...แต่คอไวน์หลายคนที่ชอบสาวน้อยมหัศจรรย์ หรือชาโต้ **มูตอง ร็อธชิลด์** (CHATEAU MOUTON ROTHSCHILD)จิ๋ว**แต่แจ๋ว...** ไอ้ที่ว่าจิ๋วเนี่ยไม่ใช่ขวดไวน์เล็กกระจิ๋วเดียวนะครับ หมายถึงสาวน้อยมหัศจรรย์ที่อยู่ข้างขวดภาพเด็กเปลือยสร้างความอัศจรรย์ให้ **ชาโต้ มูตอง** ดังระเบิด ให้ทั่วโลกรู้จักและจำง่ายที่สุด **เพราะผู้ชายทั่วพิภพชอบหญิงเปลือย** แต่เด็กน้อยวัยกระเตาะของ**มูตอง** เป็นภาพศิลปะเปลือยที่คอไวน์มองมิรู้เบื่อฝีมือการออกแบบของท่านผู้เฒ่า **"บาลธัส"**(BALTHUS)วัย 88 ขวบ เป็นชาวฝรั่งเศสที่มีหัวใจกระชุ่มกระชวย เหมือนโคถึกชอบคึกตอนเห็นหญ้าอ่อน ออกแบบให้ด้วยใจรัก และได้ค่าจ้างเป็นไวน์แทน**MOUTON** แปลว่า **"ลูกแกะ"** ถ้าออกแบบเป็นรูป**ลูกแกะ**คงขายไม่ค่อยออก เพราะคอไวน์เวลาเมาชอบคิดถึงสาวมากกว่าคิดถึงแกะ**ชาโต้ มูตอง ร็อธชิลด์ กรองครู ระดับหนึ่งของปี 1993** ไวน์ก็ดังฉลากไวน์ก็อื้อฉาวถูกต่อต้านอย่างหนักจากพวกเคร่งศาสนา ว่าเป็นภาพอนาจารดูถูกเพศแม่เหยียดหยามสตรีเพศ

ท่านผู้เฒ่าหลายท่านที่ดื่ม **ชาโต้ มูตอง ของปี 1993 ดื่มไป...** เอามือลูบฉลากไวน์ข้างขวดไป...**พร้อมกับพึมพำว่า "ลูกแกะในกำมือ"** ตาก็จ้องเขม็งที่สาวน้อย แล้วอย่างนี้จะไม่ดื่มไวน์อย่างอร่อยลิ้นได้ไง เพราะได้ทั้งอาหารปากอาหารมือหรืออาหารตา

คุณผู้หญิงที่ชอบดื่มไวน์ก็คงจะคิดอยู่ในใจว่าถูกผู้ชายเอาเปรียบตลอดเวลา แม้แต่ฉลากไวน์ ออกแบบมาเพื่อเอาใจผู้ชายอย่างเดียว ทำเหมือนใหญ่ไม่มีหัวใจ **ทำไมนะ** ทำไมไม่มีฉลากไวน์ที่เป็น**ชายชาตรีหุ่นดี ล่ำบึ๊ก ยืนโป๊ โชว์จู๋** ให้สาว ๆคอไวน์ได้ลูบไล้ข้างขวดบ้าง จะได้ดื่มด่ำกับไวน์เหมือนชายเขา ที่ผู้ชายแล้วก็ชอบพูดว่า**สุรานารี**เมาสุราทีไรชอบไปต่อภาคสองภาคสามบางทีก็ **ภาคพิศดาร** ก็มีแต่ผู้หญิงชิ จะไปต่อไหนได้ **นอกจากเมา** (แม่ง)อยู่**ที่โต๊ะ** เมาแล้วร้องไห้ **ให้น้ำไหลออกตามั่งจะได้สบาย** หากมีฉลากไวน์ที่ชายยืนโชว์ เป็นล่ำ ถึงไม่ได้ขยำขยี้ ก็ยังดีที่ได้มอง จะได้ยืดเวลาเมาไปนาน ๆ

เคยมีไวน์ CLOS PEGASE ติดฉลากข้างขวดด้วยภาพชายเปลือย**ยืนโด่เด่เดียวดาย** กะขายระเบิดเหมือนเทลงน้ำเทลงท่า แต่ว่าถูกเซ็นเซอร์ จนเจ้าของไวน์เซ่อเพราะต้องร้องถึงศาล แต่ศาลก็ไม่ได้เห็นใจและ**ห้ามเด็ดขาดไม่ให้โชว์โด่เดียวดาย** กลัวจะกลายเป็น **ไวน์ห่ำ** ทำให้สาวคอไวน์เสียดายมาจนกระทั่งทุกวันนี้

จะว่าไปแล้วก็น่าจะอนุมัตินะครับ ผู้หญิงเขาจะได้ไม่เหงาเวลาเครียดขึ้นมาเขาจะได้ดื่มไวน์ **ชาโต้โด่เดียวดาย** จะคลายเครียดที่ผู้ชายยังมีไวน์ **ไวน์ มูตอง** ให้หายเหงาไม่เห็นห้าม ฉลากไวน์ก็เป็นรูปเด็กสาวแก้ผ้าหมด แบบเปลือยเปล่า**แถมนอนหงายซะด้วย**...แต่ผมก็เห็นด้วยนะครับที่ปล่อยให้ **ชาโต้ มูตอง**ออกมาได้เพราะ **ผู้หญิงนอนหงายน่ารักจะตาย** แค่หนีบขานิดเดียวก็น่ารักแล้ว แต่ถ้านอนถ่างขาถึงจะเรียกว่าน่าเกลียด ภาพศิลปะของผู้หญิงดูสวยงาม บิดตัวนิดเดียวก็ปิดได้และดูดี **แต่ถ้าภาพชายชาตรีบิดมากเท่าไหร่ ยิ่งน่าเกลียด** จะใช้ขาหนีบยังไงก็คงจะมิดชิดยาก **ไม่เชื่อ...ท่านชายลองแก้ผ้า แล้วเอาขาบิดเพื่อปิดบังดูซิ** ว่าจะเดี๋ยวจะหาว่าหลอกลวงประชาชน เพื่อข้อมูลแห่งความเป็นจริง ผมลองหนีบดูแล้ว ไม่สำเร็จ **หนีบไม่มิดปิดไม่หมด** บิดไปบิดมา **มันดีดอีก** ต่อให้ท่านสุภาพบุรุษท่านใดหนีบหรือบิดตัวได้สำเร็จ พอมาเป็นฉลากไวน์แปะอยู่ข้างขวดเป็น **ภาพชายชาตรีนอนหนีบห่ำ** เพื่อหวังแข่งกับฉลากไวน์ของ **ชาโต้ มูตอง** แต่ใครเขาก็ต้องดูออกว่าเป็นชาโต้ **ไวน์ตุ๊ด! ...ต่อให้เราเมาเซขนาด ไหนหรือเมาจนฟิวขาดขนาดหนุนหมาต่างหมอน...อย่าว่าแต่บอยไม่ดื่มเลย...**

กูก็ไม่แดก!!

เดมิญอง เมาเซ

รสชาติแปลกๆ เพราะเป็น...

ครั้งแรกของหนุ่มสาว

โคกพี่จี้

เสียงครวญครางอยู่ไม่ขาดปาก

พี่จี้ยิ่งโดนผมกระแทก ก็ยิ่งกระชากหนัก ร่อนไปร่อนมา ผมน้ำแตกเพราะทนไม่ได้

ผมนึกว่าทำให้พี่จี้อารมณ์ค้างแต่เปล่า หล่อนสารภาพว่าหล่อนเสร็จไปถึงสามครั้งและกลับชมอีกว่าผมเก่งกว่าผัวเฮงซวยของหล่อนเสียอีก คือทำได้นานกว่า และอาวุธก็เขื่องกว่า ยากกว่า ถึงใจกว่า อีกทั้งบอกว่า หัวเทียนของผมเข้าไปกระแทกกับปากมดลูกของหล่อน อยู่ตั้งหลายครั้งหลายที ทำให้เสียวลึก ๆ หล่อนชอบมันมากพลางก็จับเทียนเนื้อของผมรูดไปรูดมา แล้ว บอกว่าอยากให้ทำอีกที

ผมบอกว่าเพิ่งเสร็จ มันยังไม่แข็ง จะทำได้ยังไง

หล่อนบอกว่า ไม่แข็งไม่ต้องกลัว เดี๋ยวมีวิธีช่วย

แล้วหล่อนชวนผมไปห้องน้ำล้าง ๆ ล้วง ๆ กันจนสะอาด แล้วก็ออกมาเข้าห้องนอนอีกครั้ง

พี่จี้ให้ผมนอนลงไป แล้วหล่อนก็ช่วยผมด้วยปากและลิ้น คืออมและดูดเทียนยาวของผมจนเทียนของผมมันตั้งตัวขึ้นมาได้

พอเทียนใช้การได้พี่จี้ขึ้นขย่มเลย นมอวบใหญ่สั่นกระเพื่อมน่าเสียวไส้ ผมเลยจับขยำเล่น ทำให้พี่จี้อู๊ยย์ย์ ซี๊ดไม่ขาดปาก

หัวนมพี่จี้แข็งเป็นไต ผมใช้นิ้วมือบี้คลึงเล่น พี่จี้บอกว่าเสียว

แล้วพี่จี้คนสวยในละแวกบ้าน แต่ผัวกลับหนีไปอยู่กับเมียน้อย ก็ขย่มผมจนเหนื่อยเลยทำให้ผมทำบ้าง

พี่จี้นอนลง ตะแคงข้างซ้ายให้ผมประกบทางบั้นท้าย ผมไม่เคยพี่จี้ก็ช่วยจัดท่าให้อย่างดี

ต่อมาพี่จี้ก็ชวนผมให้เปลี่ยนท่าใหม่ ทีนี้หล่อนนอนหงายอ้าซ่าแล้วให้ผมสอดใส่จากนั้นก็ให้ผมยกสองขาของหล่อนมาพาดบนบ่า เท่านั้นเอง พอผมกระแทก พี่จี้ร้องลั่นเพราะผมอัดเต็มที่ และหล่อนร้องบอกว่า เสียวปากมดลูก เนื่องจากความยาวของผมไปทิ่มตำข้างในของหล่อน

ผมทำจนพี่จี้ทนไม่ได้ บอกว่าพอแล้ว ให้เปลี่ยนเป็นท่าอื่น

พี่จี้นอนหอบแล้วจึงพลิกร่างขึ้นมาคุกเข่าให้ผมทำท่ากวางเหลียวหลัง และพี่จี้ก็หันมามองเสียด้วยว่าผมทำอะไรอยู่ จึงยังไม่เอาเทียนวิเศษสอดใส่เสียที

ที่ผมมัวชักช้า เพราะว่าท่าที่หล่อนคุกเข่าลงนั้นบั้นท้ายของหล่อนน่าดูมาก โดยเฉพาะกลีบเนื้ออันอวบอูมมันโผล่ออกมาตรงซอกขามันน่าดูไม่น้อย มันน่าตื่นเต้น ผมเลยก้มลงไปดูอยู่ครู่หนึ่ง

แต่พอได้ยินเสียงหล่อนร้องเร่งให้ทำ ผมก็ประคองลำเทียนสอดใส่เข้าไปข้างในและข้างนอกมันเยิ้มฉ่ำไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ผมเลยเสือกพรวดเดียวมิดไปเลย

พี่จี้ร้องโอ๊ววว สะดุ้งเยือกไปทั้งร่าง แต่ก็ยังเหลียวหลังมาดูผมอีกพลางบอกว่าให้ผมเหนี่ยวบั้นเอวของหล่อน แล้วกระแทกแรง ๆ

ผมไม่มีอะไรขัด ผมกระแทกกระทั้นสุดแรงเกิด

พี่จี้บอกว่า "พี่จะตายอยู่แล้ว"

หล่อนบอกอย่างนั้น พลางก็เสือกตัวลงไปนอนพังพาบ ผมตามกระแทกกระทั้นไม่ยอมปล่อยให้หลุดพรากจากกัน พี่จี้ก็เลือดนักสู้หล่อนกระดกก้นเชิดขึ้นมารับลำเนื้อของผมอย่างไม่หวั่นเกรง

บั้นท้ายที่ขาวผาดผายของพี่จี้ส่ายไปส่ายมาอยู่เกือบตลอดเวลายิ่งเสริมรสเสียวให้เอร็ดอร่อยเพิ่มมากขึ้น

ผมอัดเต็มที่ จนผมเองเสร็จ

พอผมเสร็จแล้ว พี่จี้ก็บอกให้แช่เอาไว้ก่อนแช่อยู่ครู่หนึ่งหล่อนจึงให้เอาออก

ตอนที่ยังแช่อยู่นั้น ของผมโดนของพี่จี้ตอดตุ๊บ ๆ เสียวดีมาก ๆ เลย

พี่จี้นอนกอดก่ายกับผม มือไม่ห่างจากเทียนเนื้อของผมเลย เฝ้าแต่ ลูบไล้รูดกระทอกอยู่อย่างนั้น พลางชมมันว่าเก่งยังโง้นยังงี้ พูดไปพูดมาก็ชวนผมเล่นกันอีก

ผมบอกว่าถ้าหล่อนทำให้มันตั้งตัวได้ หล่อนจะสนุกกี่ครั้งก็ไม่ว่า

พี่จี้ถามเบา ๆ ว่าจริงหรือเปล่าจ๊ะ ผมตอบว่าจริง พี่จี้เลยชวนไปล้างแล้วใช้ปากให้เป็นประโยชน์ในห้องน้ำนั้นเลย

พอของผมค่อย ๆ ฟื้นตัว พี่จี้ก็หันบั้นท้ายให้ผมทำผมก็สาวบั้นเอวเข้าใส่ ทำจนเมื่อยบั้นเอว น้ำก็ยังไม่ออก พี่จี้เลยชวนเข้าห้องนอน ให้ผมนอนบนเตียง แล้วพี่จี้ขย่มบ้างพี่จี้เองขย่มนมกระเพื่อมขึ้น ๆ ลง ๆ อยู่ตั้งนานก็ยังไม่มีทีท่าว่าน้ำจะแตก

..พี่จี้หัวเราะชอบใจ ใบหน้าแดงก่ำ พูดเสียงหื่น ๆ ว่า

"ยังงี้พี่ชอบ มันส์ดี อึด ๆ ยังงี้มาเป็นผัวพี่ดีกว่าจ้ะ"

ผมบอกว่า "ตอนนี้ก็เป็นอยู่แล้ว"

"เป็นตลอดไปเอาหรือเปล่า"

"ไม่ขัดข้อง"

"ดีมาก อย่าลืมคำพูดนะ"

แล้วพี่จี้ก็โหมบั้นท้ายกระแทกใส่ตอเนื้อของผมถี่ยิบ พอเห็นท่าว่าผมไม่เสร็จง่าย ๆ หล่อนจึงยกบั้นท้ายออก แล้วก้มหน้าลงใช้ปากดูด ทำอยู่นานผมเสียวมากแต่ไม่ถึงจุดหลั่งของผมยังตั้งผงาดอย่างท้าทาย

พี่จี้ให้ผมทำท่ากวางเหลียวหลังอีก แล้วหล่อนส่ายก้นเดียะร่อนรับแรงกระแทกกระทั้นจากผมแต่ผมก็ยังไม่ระเบิด

"เอางี้นะจ๊ะ นั่งหันหน้าเข้าหากันมั่ง"

"นั่งยังไง"

ผมไม่เข้าใจแต่พี่จี้ก็จัดท่าให้เราสองคนนั่งเผชิญหน้ากัน สอดใส่ของผมเข้าไปในของหล่อน แล้วนั่งโยกกัน

ท่านี้น่าตื่นเต้น เพราะมองเห็นเลยว่าของผมมันวิ่งเข้าวิ่งออกอยู่ในร่องรักอันฉ่ำเยิ้มของพี่จี้กลีบเนื้อของพี่จี้อ้า ๆ หุบ ๆ อย่างน่าเสียวไส้ และนมของพี่จี้ก็กระเพื่อม ผมเอื้อมมือไปขยำได้อย่างสบาย ๆ

พี่จี้เองก็เอาแต่ก้มมองของตัวเองที่โดนของผมถล่ม ดูพี่จี้มีอารมณ์จัดมากขึ้น หน้าแดงก่ำมากยิ่งขึ้น ซี๊ดปาก และหลั่งน้ำหล่อลื่นออกมามากมายจนแฉะไปหมดแล้ว

ผมทนไม่ได้ก็ตรงที่มองเห็นตัวเองแทงใส่กลีบสวาทอันอวบอูมของพี่จี้อยู่เฉิบ ๆ ฉับ ๆ นี่แหละ และผมเห็นกลีบในของพี่จี้แด๊งแดงมันอ้าเผยออก และหุบลู่เข้าไป สลับกันอย่างน่าตื่นเต้น

ผมเกร็งไปทั้งเนื้อทั้งตัว

แล้วผมก็โดนพี่จี้เอามือยันอกเบา ๆ ให้นอนลง จากนั้นพี่จี้ก็ขึ้นขย่ม ผมผงกหัวมองลำเนื้อของผมกับกลีบเนื้อของพี่จี้เสียดสีกันอย่างรวดเร็ว จนผมกลั้นไม่ไหว ปล่อยตัวเองขึ้นสวรรค์ไปพร้อม ๆ กับพี่จี้

ก่อนกลับพี่จี้นัดให้ผมไปหาอีก ผมก็ไปตามนัด เราเกี่ยวก้อยกันขึ้นสวรรค์ครั้งแล้วครั้งเล่า จนความลับแตก ลุงรู้เรื่องนี้ ถามผม ผมก็ยอมรับ

"ระวังเป็นเอดส์นะเอ็ง ผัวนังจี้มันนักเที่ยวอยู่ด้วย"

ลุงพูดอย่างนี้ผมใจหายวาบนึกรู้ทันที ที่ลังไม่เอาเทียนใหญ่ของตัวเองใส่ในแอ่งสวาทของพี่จี้นั้นเพราะอะไร เพราะลุงกลัวจะเป็นเอดส์

ผมกลัวตายขึ้นมาทันที

ผมไม่กล้าไปหาพี่จี้ พี่จี้ก็มาหาผมที่บ้าน ผมถามหล่อนว่า พี่เป็นเอดส์หรือเปล่า พี่จี้จ้องหน้านิ่งนาน

"ทำไมถามยังงี้"

"แฟนพี่จี้เป็นนักเที่ยวนะเอาเชื้อเอดส์มาปล่อยให้พี่มั่งหรือเปล่าล่ะ"

"ไม่เป็น"

"พี่รู้ได้ยังไง"

"ก็พี่เพิ่งไปตรวจเลือดมาเร็ว ๆ นี้เอง"

"ทำไมพี่ไปตรวจเลือด พี่ก็กลัวเป็นใช่ไหม"

"ไม่ใช่ ที่ไปตรวจเพราะพี่อยากมีลูกกับเขา จะได้ผูกมัดไม่ให้เขาไปหาเมียน้อย หมอเลยให้ตรวจเชื้อเอดส์ด้วย แล้วก็บอกว่าพี่ไม่ได้เป็นอะไร แต่บอกว่าพี่เลือดน้อยไป หน่อย เลยทำให้มีลูกยาก

คำบอกกล่าวของพี่จี้ ทำให้ผมถอนหายใจอย่างโล่งอก

"หรือว่าไม่เชื่อ ถ้าไม่เชื่อนะ ไปดูใบผลการตรวจเลือดที่บ้านก็ได้นะ พี่ยังเก็บเอาไว้"

"อ๋อ ไม่ต้องหรอกพี่"

"เถอะน่า"

"ผมเชื่อ"

พี่จี้ยิ้ม ๆ

"เชื่อน่ะรู้แล้ว แต่เพื่อความมั่นใจช่วยไปตรวจเลือดซ้ำให้อีกสักที แล้วพี่เองก็จะตรวจเลือดขาวของเธอด้วย ว่ามันมีเชื้ออะไรอยู่หรือเปล่า ทำไมพี่ได้รับเข้าไปแล้วมันถึงได้ทำให้พี่อยากอยู่เรื่อยเลย"

หล่อนพูดแล้วหัวเราะคิกคัก ทำให้ผมเกิดอารมณ์อยากทันทีทันใด จึงขับรถมอเตอร์ไซค์ พากันไปตรวจเลือดขาวอยู่ที่บ้านของหล่อนตั้งแต่บ่ายจนกระทั่งค่ำ ก็ยังไม่เลิกทำการตรวจกัน ตรวจกันไป ตรวจกันมาจนเลือดขาวแทบจะเหือดแห้งไม่เหลือหรอ เพราะว่ามันหลั่งออกมาอยู่ในถ้ำเนื้อแดงฉ่ำของพี่จี้จนเอ่อล้นเนืองนองเต็มไปหมด

พอผมกลับถึงบ้าน ลุงถามอย่างเป็นห่วงว่า ผมไปบ้านพี่จี้มาอีกหรือ ผมตอบว่าครับ

"ไม่กลัวตายหรือไง"

"พี่จี้ไม่ได้เป็นอะไรหรอกลุง"

"เอ็งรู้ได้ยังไง"

"ก็พี่จี้ไปตรวจเลือดมาแล้ว หมอบอกว่าไม่เป็นอะไร ผมยังดูใบตรวจเลือดเลยลุง พี่จี้ไม่ได้เป็นเอดส์ แต่เลือดน้อยไปหน่อย"

ลุงมีสีหน้าเสียดาย ที่อดฟาดของดีอย่างพี่จี้ บ่นพึมพำเดินจากไปแล้วหันมาร้องบอกผมว่า

"เออ นังจี้มันเลือดน้อย ก็ช่วยไปเติมเลือดให้มันบ่อย ๆ หน่อยก็แล้วกัน ถ้าขืนเอ็งไม่ไปเติมเลือดให้มันบ่อย ๆ มันอยากขึ้นมา มาให้ข้าทำเสน่ห์เรียกผัวอีก คราวนี้ข้าฟิตจมเงี่ยง"

ผมหัวเราะในคำพูดของลุง

พี่จี้ ไม่ได้กระวนกระวายมาให้ลุงทำพิธีเรียกผัวกลับคืนเรือน แต่พี่จี้นัดผมให้ไปหาบ่อย ๆ พี่จี้จะเตรียมเบียร์เอาไว้ กินเบียร์พอเกิดอยากก็ล่อกัน ผลัดกันรุกผลัดกันรับอยู่ไปมา จนเลือดขาวทะลักออกมาชุ่มโชกเต็มแอ่งเนื้อ

พี่จี้ตัณหาจัดชอบปลุกอารมณ์ผมด้วยปากและลิ้นอยู่เสมอ สำหรับหล่อนครั้งเดียวไม่เคยพอ ต้องสองหรือสามทุกครั้งไป ไฟตัณหาจึงจะสงบลงได้ แล้วมันก็จะคุโชนขึ้นมาอีกครั้ง อย่างไม่รู้จบรู้สิ้น

ลุงบอกว่าผมโชคดีแล้ว ที่ได้คู่สวาทอย่างพี่จี้ เพราะลุงทำเสน่ห์มานักต่อนักแล้วไม่เคยเจอเต่าใครใหญ่เท่าของพี่จี้ มันทั้งโหนกทั้งนูนเป็นโคกเลย แถมหยอยไม่ดกจนน่าตกใจ และไม่บางจนน่าเกลียด

ลุงสารภาพกับผมว่าเห็นโคกของพี่จี้ทีแรก เกือบยั้งใจไม่อยู่เหมือนกัน ถ้าไม่กลัวเป็นเอดส์ก็ยกเสาเอกลงหลุมไปแล้ว นึกถึงแล้วยังเสียดายไม่หาย

พี่จี้ไม่ได้ใหญ่แต่โหนกแต่เนิน นมสองเต้าของหล่อนยังมหึมาน่าดูดน่าเลียน่าขย้ำคลำเคล้นอีกด้วยครับ.

นึกว่าสวย

ไม่มีใครรู้ล่วงหน้าว่าชีวิตจะเป็นอย่างไร อย่างตัวผมนี้ก่อนนั้นก็อยู่บ้านนอก พอพี่เขยชวนเข้าทำงานในกรุงเทพฯ ผมก็เข้าเมืองหลวง

ชีวิตก็เปลี่ยนไปมาก เพราะผมทำงานที่อู่ของเฮียชัยได้ไม่นาน ผมก็เจอแม่ม่ายบ้านอยู่ข้างอู่ คนนี้รวยเสียด้วย เป็นแม่ม่ายทรงเครื่อง มีที่ดินหลายแปลง ล้วนมีราคาแพง พี่เขยก็ยุผม ให้เอาแม่ม่ายทำเมียข้างฝ่ายผมนั้น ใจหนึ่งชอบแม่ม่าย แต่อีกใจผมชอบน้องกวาง หลานสาวของเฮียชัย

"อย่าโง่น่าไอ้น้องเอ็งต้องรู้ว่าอะไรเป็นอะไร คนเราอยู่ได้ด้วยเงินโว้ย ถ้าเอ็งมีเงิน เอ็งจะเอาน้องกวางหรือน้องป๊อบก็ย่อมได้"

"แต่พี่ครับ มันคนละรุ่นนะพี่ ผมกับน้ากบน่ะ"

"คนละรุ่นแล้วมันเป็นยังไง"

"เป็นซีพี่ เวลาไปไหนมาไหนมันไม่เหมาะกัน"

"ไอ้เซ่อ ไม่มีปัญหาหรอก"

พี่เขยจอมยุของผมสนับสนุนเต็มที่

บ้านช่องน้ากบหลังใหญ่ยังกับวัด ปลูกอยู่ในเนื้อที่เป็นไร่ ๆ ผมเป็นที่ชอบพอของน้ากบ ผมไม่เคยทำให้น้ากบสะเทือนใจ แม้ว่าเราอายุต่างกัน แต่ผมก็ไม่แสดงออกให้น้ารู้ว่าผมไม่ค่อยชอบ

คืนหนึ่ง ผมอยู่ที่อู่ ทำงานเรียบร้อยแล้ว กำลังกะว่าจะไปนั่งดูทีวีที่ห้องใหญ่ ก็พอดีน้ากบมาเรียก

"อู๊ด ๆ มานี่หน่อย"

"มีอะไรหรือครับ"

"มานี่หน่อยซี"

ผมไปหาน้ากบ น้ากบแต่งตัวสวย นุ่งกระโปรงยาวแค่เข่า สีน้ำตาล ไหมสวมเสื้อยืดคอกลมสีชมพูอ่อน ๆ ผมเผ้าดัดเป็นลอนสวย เรือนร่างอวบอัด ผิวขาว ใบหน้าแต่งแต้มสีสันพองาม แต่ริมฝีปากนั้นอวบอิ่ม มันถูกทาด้วยลิปสติกสีชมพู

"น้าเรียกผมทำไม"

"จะนอนแล้วหรือ"

"จะดูทีวี"

"ดูทำไมทีวี ไปดูหนังกันดีกว่า"

"หนังที่ไหนครับ"

"หนังโรง โรงหนังพาต้านี่ไง แค่นี้เอง"

"เรื่องอะไร"

"หนังดี น่าดูน่า"

"ผมยังไม่ได้แต่งตัวเลย"

"ก็ไปแต่งเสียซี จะรอตรงนี้"

ผมไปแต่งตัว พี่เขยเข้ามาหา ยิ้มแป้นมาเชียว

"เฮ้ย ไอ้อู๊ด อย่าเซ่อนะโว้ย พาเข้าโรงแรมไปเลย"

"ผมเคยที่ไหนล่ะพี่"

"ไม่มีใครเคยมาจากในท้องแม่หรอกโว้ย พอเอ็งได้เป็นผัวเค้านะ ทีนี้เอ็งไม่ต้องเป็นลูกจ้างเขาแล้ว ข้าก็จะได้พลอยสบายไปด้วย ทีนี้เราก็เปิดอู่กัน เป็นเจ้าของอู่เอ็งไม่ชอบหรือ ทีนี้เฮียชัยก็มาด่าเอ็งไม่ได้แล้ว"

พี่เขยพูดปลุกใจอย่างนี้ ผมคึกขึ้นมาทันที

ในโรงหนัง น้ากบพยายามนั่งเบียดเสียดสีกับร่างของผม ผมก็ไม่หนีน้ากบ กลับเบียดกระแซะตอบไป

หนังที่เราดู เป็นหนังฝรั่ง ผมดูไม่ค่อยรู้เรื่อง ผมไม่ชอบหนังอย่างนี้ ผมชอบหนังตลกแบบไทย ๆ

น้ากบเอียงหน้ามาซบไหล่

"อู๊ด หนังดีไหมจ๊ะ"

"ก็ดีครับ"

"ดีแล้วทำไมตัวสั่น ๆ"

"เปล่านี่"

"กลัวอะไรหรือเปล่า"

"ไม่กลัว"

หนังจบเรื่อง เราออกจากโรงหนัง น้ากบชวนไปนั่งกินข้าวต้มที่ร้านเหมยเจียง ผมบอกไม่หิว แต่น้ากบก็บอกให้กินเถอะ และนอกจากนั้น หล่อนยังสั่งเบียร์มาอีกขวด รินให้ผมดื่ม ผมบอกว่าให้ดื่มแต่น้ากบก็เอาแก้วของหล่อนมาชนเป็นการยั่วยุให้ผมยกแก้วขึ้น

เอาก็เอา ดื่มก็ดื่ม

กินเบียร์กันทั้งหมดสี่ขวด น้ากบชวนผมออกจากร้าน ถามว่าจะกลับอู่เลยหรือจะไปไหนก่อน ไปฟังเพลงกันไหม

ผมชอบฟังเพลง อยากรู้อยากเห็น แต่ผมก็ถามก่อนว่าน้ากบจะพาไปที่ไหน

"ตรงนี้เอง ปาป้า"

เข้าไปในปาป้าคาเฟ่น้ากบสั่งเบียร์มาอีก เรากินกัน ฟังเพลงไปด้วย ผมใจแตกแล้ว ไม่นึกกลัวอะไรแล้ว

ผมกอดน้ากบ น้ากบทำเป็นหวงตัว แต่แล้วก็ให้ผมโอบ

...'น้ากบครับ ผมรักน้ากบมากๆ เลย'

ผมปากหวานไปได้ยังไงยัง ไม่อยากเชื่อ คงเป็นเพราะเบียร์นั่นเอง

'รักจริงหรือรักเล่นกันจ๊ะอู๊ด'

น้ากบเอาใบหน้ามาเคล้าเคลียกับใบหน้าของผม

'รักจริงไม่หลอกลวง'

'ทำไมเพิ่งมารัก เมื่อก่อนไม่เห็นบอก'

'ผมอาย'

'แล้วตอนนี้ไม่อาย'

'ไม่อายแล้ว ผมหน้าชาไปหมด'

'พูดเพราะความเมาล่ะซี'

น้ากบเอานิ้วจิ้มปากของผม

'ไม่ใช่พูดเพราะความเมา พูดจากใจจริง'

เราพูดโต้ตอบกัน ยิ่งพูดยิ่งลึกซึ้ง ถึงกับพูดกันว่า จะร่วมหอลงโรงเป็นของกันและกันตลอดไป

น้ากบคงเมามากไม่ต่างจากผม หล่อนประคองใบหน้าผม ให้เอาปากดูดกับปากของหล่อน

ทีนี้เราก็จึงดูดปากกัน กอดรัดกัน ในห้องอาหาร มีคนมอง แต่เราไม่สนใจ

กอดกันกลมอยู่ตั้งนาน น้ากบจึงรู้สึกตัว

'อายคนเขา ไปกันเถอะ'

'ไปไหน'

'ไปหรือเปล่าล่ะ'

'ไปก็ไป'

น้ากบเรียกแท็กซี่ บอกให้พาไปโรงแรมโรงแรมแห่งนั้นอยู่ไม่ไกลจากห้องอาหารปาป้า แต่เข้าไปในซอย ไม่ลึกนักหรอก

'มาที่นี่ทำไม'

ผมรู้แต่แกล้งถามไปยังงั้น

น้ากบไม่ตอบ แต่บอกให้ผมเปิดหนังทีวีดู ผมก็เปิด แต่ดันไปเจอเอาหนังโป๊ ผมตะลึงตัวแข็งทื่อ อย่างอื่นก็พลอยแข็ง น้ากบเลยเข้ามาโอบกอด มือหนึ่งก็คลำเป้ากางเกง พยายามงัดเอาของแข็งออกมาจนได้

แป๊บเดียว ผมเปลือยท่อนล่าง ท่อนบนยังมีเสื้อ น้ากบปลดกระดุมถอดเสื้อออกอีก ผมเลยกลายเป็นชีเปลือย

ผมปล่อยให้น้ากบทำ น้ากบทำผมด้วยการดันร่างให้นอน น้ากบแก้ผ้าถอดเสื้อกระโปรงตัวเองออก

นมขาวอวบ หัวนมเต่ง น้ากบไม่อายผม น้ากบกอดผม แล้วลุกขึ้นนั่งคร่อม น้ากบประคองของแข็งของผมจ่อกับปากแดงมีขนตามริมฝีปาก ปากแดงอ้ารอ ของแข็งๆ จึงค่อยๆ หายเข้าไป เมื่อน้ากบหย่อนก้นลงเรื่อยๆ

ของแข็งเข้าไปอยู่ในปากแดงมีขนน้ากบกดลงจนมิดไม่เหลืออะไรอีกแล้ว

น้ากบสนุกสนาน ผมสนุกสนานด้วย น้ากบทั้งโยกทั้งขย่ม ส่ายด้วย ไม่นานเท่าไหร่ ผมเสร็จ ผมร้องเลย เพราะมันเสียวมาก

น้ากบหัวเราะ ที่ผมร้องออกมาดังๆ

'เป็นอะไรไปจ๊ะอู๊ด ทำเป็นไม่เคยไปได้'

'นี่ครั้งแรก'

'ครั้งแรก ไม่น่าเชื่อ'

'ผมไม่เคยนอนกับผู้หญิงคนไหนมาก่อน'

'ก็แสดงว่าอู๊ดเสียหนุ่มให้น้าน่ะซี'

ผมไม่ตอบ ความหมายมันชัดแจ๋วอยู่แล้ว

น้ากบ ดูท่าว่ารักผมมาก ผมไม่รู้ว่าหล่อนไปรู้วิธีปลุกอารมณ์ด้วยการใช้ปากที่ไหนมา อาจเป็นในหนังโป๊

ครับ น้ากบปลุกให้ของผมตื่น แล้วขย่มอีกครั้ง!

น้ากบเจ๋งเป้งมาก ไม่ต้องให้ผมทำอะไร ทำเองเสียทั้งหมด

น้ากบบอกกับผมว่า ตั้งแต่เป็นม่าย เป็นเวลาร่วมห้าปี หล่อนไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับผู้ชายคนไหน ไม่เคยนึกชอบใครจนกระทั่งเจอผมเข้า

ผมถามว่าชอบผมตรงไหน หล่อนก็ตอบว่า เห็นเฉยๆ ดี

เมื่อผมถามว่า น้ากบไม่อายชาวบ้านหรือ ที่มีแฟนเด็กกว่า น้ากบบอกว่าอายทำไม ไม่เห็นมีประโยชน์อะไรเลย

น้ากบนอนตะแคง บอกให้ผมใส่ทางซอกก้น ผมพยายาม แต่ไม่สำเร็จ เพราะผมยังใหม่ต่อเรื่องยังงี้

น้ากบนอนหงาย มองเห็นเนินสามเหลี่ยมของน้ากบ นูนใหญ่ ปากแดงมีขนอยู่ตามริมๆ ผมกดของแข็งลง มันเข้าไป

ผมทำตามในหนังที่มันกำลังโยก ผมก็โยกหนักๆ น้ากบกระดกก้นร่อน

ผมทำจนน้ากบบอกว่า 'เรามาเสร็จพร้อมๆ กันเลยนะอู๊ดจ๋า'

แต่ผมกะจังหวะไม่ถูก ผมเสร็จก่อน น้ากบยัง

น้ากบหัวเราะ บอกไม่เป็นไร แก้ตัวใหม่ได้...

...ผมโดนน้ากบปลุกอีกครั้ง แล้วน้ากบก็คุกเข่า ให้ผมสอดใส่ทางข้างหลัง ผมตื่นเต้นจนมันอ่อนกลางคัน ทำต่อไปไม่ได้

ตกลงว่า น้ากบไม่ได้รับความสุขในทีหลังๆ เพราะผมชิงหมดแรงไปเสียก่อน

น้ากบกับผมกลับด้วยกัน พอผมเจอหน้าพี่เขยตอนเช้า พี่เขยรีบจับแขนเขย่าถาม

'เป็นไงวะ เป็นไง สำเร็จไหม'

'เรียบร้อย'

'บ๊ะ! ยอด'

พี่เขยหัวเราะ ผมหัวเราะไม่ออก ไม่มีแรง

พอได้เสียกับน้ากบแล้ว ชีวิตผมเปลี่ยนไปมาก น้ากบให้ผมเลิกทำงาน แล้วไปอยู่ที่บ้านของหล่อน พี่เขยก็ดันหลัง ผมเลยไป

เฮียชัยไม่ค่อยชอบใจ เพราะความจริงแล้ว เฮียชัยเองก็แอบชอบน้ากบอยู่ คงหวังสมบัติของหล่อนนั่นเอง

...ผมลาออก เฮียชัยบอกว่า 'เออ ลื้อไปเถอะ ไปแล้วอย่ากลับมาอีก'

ผมไปอยู่บ้านน้ากบ น้ากบเอาใจผมมาก ผมไปไหนมาไหนกับน้ากบ ไม่มีปัญหา คนมอง แต่ผมไม่สน ถือว่าผมมีตังค์ใช้โดยไม่ต้องทำงาน

น้องกวาง หลานสาวของเฮียชัยที่ผมเคยชอบ พอเจอหน้ากัน น้องกวางไม่มองหน้าผมหรอก

'กวาง ทำไมไม่มองหน้าพี่เลย'

'หน้าคนเกาะผู้หญิงกิน มองทำไม'

'ใครเกาะผู้หญิงกิน'

'ก็ใครเสียอีกล่ะ'

'อย่าพูดยังงั้นซีน้องกวาง พี่ยังรักกวางนะ'

'มีเมียแล้วยังมาพูดดีอีก'

...น้องกวางเป็นเด็กหน้าตาดี ผิวขาว อวบ นมใหญ่มาก ผมยาวประบ่า ไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว เพราะเฮียชัยไม่ให้เรียน ให้ออกมาช่วยงานที่อู่ หล่อนรู้เรื่องคอมพิวเตอร์ด้วย หล่อนเป็นคนคุมเครื่องนั้นเอง เกี่ยวกับข้อมูลอะไรต่างๆ หล่อนรู้หมด

ผมยังไม่ยอมรับว่าผมมีเมีย ผมคิดว่าน้ากบเป็นเพียงน้าคนหนึ่งซึ่งบังเอิญมีอะไรกันยิ่งกว่าน้าหลาน

'กวางว่างหรือเปล่า ไปซื้อของพาต้ากันเถอะ'

'ไม่ไป ไม่ว่าง'

'กวาง พี่รักกวาง'

'ไปให้พ้น'

...ผมอ้อนน้องกวางไม่สำเร็จ น้องกวางใจแข็ง แต่ผมว่าหล่อนยังมีใจกับผมอยู่

แล้วผมก็ต้องรีบออกจากอู่ เฮียชัยมา โบกมือไล่

ผมออกเดินมาได้หน่อย เจอพี่เขย เขารีบฉวยข้อมือผมหมับ

'เฮ้ย ว่าไง เรื่องเปิดอู่ พูดหรือยัง'

'พูดแล้ว แต่น้ากบเฉยๆ บอกว่าอยู่เฉยๆ ก็มีกิน ไม่เห็นต้องเปิดอู่ให้เมื่อย'

'เฮ้ย เอ็งต้องบอกเขาซี เพื่ออนาคต จะได้มีเงินเยอะๆ'

'แต่เค้าบอกว่าเค้ามีพอแล้ว'

'บ๊ะแล้วกัน เค้ามี นั่นมันเค้า แต่เรายังไม่มี เอ็งก็ยังไม่มี ข้าก็ยังไม่มี

'เอาล่ะ แล้วผมจะพูดอีกที'

'เออ ๆ ถ้าไม่ตกลง เอ็งก็หาเรื่องเลิกแม่งมันเลย'

ผมกลับไปบ้าน ผมพบน้ากบรออยู่ ผมเดินเข้าไป หล่อนถามว่าไปไหนมา ผมตอบว่าไปอู่ หล่อนถามว่าไปทำไมผมตอบว่าไปหาพี่เขย แต่น้ากบระแวง

'ไปหากวางก็บอกมาเถอะ'

'พอดีเจอโดยบังเอิญน่ะ'

'รักกวางใช่หรือเปล่า'

...'ใครบอก รักน้าคนเดียวต่างหาก'

'อย่ามาตอแหลนะ'

...'เอ๊ะ เรื่องอะไรมาว่าผมตอแหล'

'ว่าไม่ได้หรือไง'

'มันไม่ถูกต้อง'

'ทำไมไม่ถูกต้อง อู๊ดเป็นผัวน้า น้าพูดไม่ได้หรือไง'

เราเถียงกันใหญ่โต น้ากบก็ไม่ยอม ผมก็ไม่ยอม เลยไม่ต้องพูดเรื่องเปิดอู่อะไรกันแล้ว เพราะวี่แววเลิกร้างมีให้เห็น

คืนนั้น น้ากบนอนหันหลังให้ ผมก็นอนหันหลังให้บ้าง แต่ตกดึกน้ากบมากอดจูบ ดูดปาก ปลุกให้ตื่น แล้วดูดเจ้าโลก ผมเลยลุกขึ้นมา สนุกกับน้ากบจนสุดเหวี่ยง เล่นกันกว่าจะจบเพลง กินเวลานานเป็นชั่วโมง

หลังจากนั้น ความรักก็หวานชื่น

ผมถือโอกาสพูดเรื่องเปิดอู่กลางดึกเสียเลย น้ากบก็บอกว่าเอาซี ไม่เห็นยาก ที่รีมถนนก็มีอยู่แล้ว เปิดอู่รับเคาะพ่นสี ปะผุอะไรพวกนั้น

ตอนเช้า ผมรีบไปอู่ บอกกับพี่เขย พี่เขยดีใจ คุยฟุ้งในอู่ เฮียชัยเดินมาพอดี เขาตวาดพี่เขยให้รีบทำงาน พี่เขยเลยตวาดกลับไปบ้าง

'ไอ้ชัย มึงอย่าซ่าให้มากนัก เดี๋ยวกูกระทืบ'

เฮียชัยงง เพราะโดยปรกติพี่เขยเกรงเฮียชัยมาก ไม่เคยเถียง ไม่ว่าเฮียชัยจะด่าว่าอย่างไรก็ตาม

'มึงไปให้ห่างตีนกูนะไอ้ชัย'

เฮียชัยยืนกะพริบตาปริบ ๆ ลูกน้องมองเฮียชัย แต่ไม่มีใครว่าอะไร

'กูไม่ง้อมึงแล้วไอ้ชัย ไอ้อู๊ดมันจะเปิดอู่เอง พวกช่างในนี้ ถ้าใครอยากไปอยู่อู่ไอ้อู๊ดก็ไปได้เลย'

พี่เขยเก็บเสื้อผ้า เบิกค่าแรง เฮียชัยจ่ายให้ ทั้งที่ยังงง ๆ เขาเดินออกไปรอผมที่หน้าอู่ ผมแวะไปหาน้องกวาง แต่น้องกวางไม่อยู่ ผมเลยออกมา พาพี่เขยไปเช่าห้องอยู่ เพราะเอาเข้าบ้านน้ากบไม่ได้ น้ากบคงไม่ชอบ

วันต่อมา ผมเจอน้องกวางที่หน้าพาต้า ก็ยืนคุยกัน น้องกวางได้ข่าวเรื่องผมจะเปิดอู่ ก็อวยพรให้โชคดี พอดี น้ากบมาเห็นเข้า มาทางข้างหลัง ตบหน้าผมเสียหัน หมุนคว้าง คนดูกันเป็นตาเดียว หล่อนด่าว่าผมเลี้ยงไม่เชื่องหาว่าผมชิงหมาเกิด ผมอายแทบแทรกแผ่นดิน น้องกวางรีบหลบไป ก่อนที่จะโดนน้ากบเล่นงานบ้าง

น้ากบด่าว่าผมต่อหน้าผู้คนแล้วก็จากไป

ผมกลับไปบ้านก็เจอข้าวของที่เป็นสมบัติของผมกองอยู่หน้ารั้วบ้าน ร้องเรียกน้ากบก็ไม่เปิดรับ

มันแสดงให้ผมเห็นว่า ทุกอย่างจบลงแล้ว

ผมขนของที่มีไม่กี่ชิ้นกลับไปที่ห้องเช่าพี่เขย เล่าให้เขาฟัง เขาเอามือกุมหัว

นับจากวันนั้น เราก็ออกหางานทำกัน

'จะกลับไปที่อู่เฮียชัยก็ไม่ได้แล้ว ข้าด่ามันเอาไว้'

พี่เขยรำพึงรำพัน

แต่แล้วเราก็ได้งานที่อู่แถว ๆ บางขุนนนท์ ทำงานกันไปก่อน มีทางค่อยขยับขยายใหม่ มันยังดีกว่ากลับบ้านนอกไปทำไร่ไถนา

เห็นไหมล่ะครับ ชีวิตมันเอาแน่อะไรไม่ได้เลย

บางทีนึกว่าสวรรค์ แต่ดันกลายเป็นนรกเสียนี่ แย่จริง

อู๊ด (ช่างเคาะ)

ขอบใจในความสุข

ผมเจอไอ้โชะที่ตลาดมันชวนผมไปบ้าน บอกว่ามีงานเลี้ยง ก็จริงของมัน กำลังกินเหล้ากันเลย พวกรุ่นเดียวกันทั้งนั้น พวกไอ้เล็ก ไอ้ลอง ไอ้หนุ่ย กินกันเมากลัด อ้อมีผู้หญิงด้วย น้องมุก น้องเฟิร์น น้องต้อง พวกผู้หญิงก็กินเบียร์ บ๊ะแล้วกัน ผมชอบอยู่แล้วงานยังงี้

บ้านไอ้โชะหลังใหญ่ มีหลายห้อง พ่อแม่มันปล่อย มีเงิน แต่ปล่อยลูกอยู่ตามลำพัง บิดามารดาของไอ้โชะทำธุรกิจ ออกเดินทางกันบ่อย ไม่ค่อยอยู่บ้านไอ้โชะเป็นลูกคนเดียว เป็นลูกหัวแก้วหัวแหวนของพ่อแม่ จะเอาอะไรก็ย่อมได้ มอเตอร์ไซค์มันมีตั้งสองคันนี่เห็นว่าอยากได้รถเก๋ง

ไอ้เล็กกับไอ้ลองกำลังคุยกันจ้อกับน้องมุกน้องเฟิร์นส่วนน้องต้องนั่งเงียบ ด้วยเธอเป็นคนเฉย ๆ แต่เธอก็ดื่มเบียร์เก่งเหมือนกัน

ไม่มีใครใส่ใจน้องต้อง ผมเลยชวนเธอคุย ความจริงผมกับน้องต้องเคยรู้จักกันมานานแล้ว เคยไปเที่ยวกันตั้งสองสามหน แต่น้องต้องเฉย ๆ ผมเลยไม่ได้ติดตามผลงาน

น้องต้องเมาหน้าแดงท่าตัวไม่ห่างเหินนัก ดีหน่อย เพราะเธอเมาละมั้ง จึงพูดคุยกับผมค่อนข้างดี

ไอ้โชะเห็นผมสนิทกับน้องต้อง มันมากระซิบข้างหูว่า 'เฮ้ย เอาเลยซี'

ผมย้อนถามมันว่า 'ง่ายหรือ'

'ลองดู'

'เอ็งเอาแล้วซี'

'เฮ้ยยัง ไอ้บ้า'

น้องต้องมองดูเรา ท่าทางสงสัย

'กระซิบกระซาบอะไรกันน่ะ'

ไอ้โชะรีบบอกว่าเปล่า ผมเองก็สายหน้า และยิ้ม

ไอ้โชะไปแล้ว แต่น้องต้องยังไม่หายคลางแคลง บังคับให้ผมบอกความจริงว่ากระซิบอะไรกัน ผมเลยบอกไปว่า ไอ้โชะชมว่าน้องต้องสวย น่ารัก และบอกว่า 'เราสองคนน่าจะเป็นแฟนกัน เหมาะกันดี'

ต้องยิ่งหน้าแดงมากขึ้น

'จ้างให้ก็ไม่เป็นหรอก'

'ทำไมล่ะ'

'ไม่ชอบ'

'ไม่ชอบตรงไหน'

'ไม่หล่อ'

'อะไรไม่หล่อ หล่อนะ ดูให้ดี ๆ ก่อน'

ผมยื่นหน้าทะเล้นเข้าไปหาน้องต้องไม่หลบ ผมเลยถือโอกาสจูบแก้มเธอดังฟอด น้องต้องผลักผมหงายท้อง แล้วลุกหนีออกไปนอกบ้าน เข้าไปในสวน ผมตามเข้าไปนกกำลังร้องเพลง มันเย็นมาก มันคงกำลังร้องเพลงกล่อมดวงตะวันอันรอน ๆ อ่อนแสง

น้องต้องทำเป็นแสนงอน ผมเลยเข้าไปโอบกอดทางข้างหลัง โดนเอาข้อศอกถอง ผมไม่กลัว ผมกอดจูบต้นคอต้องหันมาทุบผมใหญ่ ผมเลยกอด ต้องเป็นสาวเอวบางร่างน้อย แต่นมใหญ่ ผมกอดเอาไว้แล้วดูดปาก ต้องสะบัดหน้าหนี ผมตามประกบปากจนได้

ต้องด่าผมวุ่นวาย แต่ผมไม่ถือ

ตอนนั้นไม่มีใครในบ้านใส่ใจเรา เราสองคนจึงกอดปล้ำกันอยู่ในสวน

ผมปล้ำกอดจูบจนต้องอ่อนกำลัง

'ทำอะไรก็ไม่รู้ เดี๋ยวใครก็มาเห็นเข้าหรอก'

ต้องบ่นเบา ๆ หน้าแดงก่ำ

"โธ่ต้อง ก็รักนี่"

"รักบ้ารักบอ รักแล้วทำยังงี้หรือ เดี๋ยวมุกเห็นก็ล้อต้องอีก"

"ไม่มีใครเห็น เราไปข้างในกัน ดีไหม เข้าทางข้างหลัง มีห้องอยู่ห้องนึง"

"รู้ได้ยังไง"

"เคยมานอนกับไอ้โชะ"

"แล้วเข้าไปในห้องทำไม"

"ก็รักกันไง"

"เข้าไปรักกัน ไม่เข้าใจ"

"เข้าใจเถอะน่าต้อง เข้าใจเถอะ"

"ไม่เข้าใจ"

ต้องรู้ แต่แกล้งทำเป็นไม่รู้ ผมจึงดึงข้อมือเธอ กอดบ้าง ลากไปบ้าง จนต้องยอมเข้าบ้านทางประตูหลัง ผมพาขึ้นบันไดไปยังห้องที่ผมเคยมานอนค้างบ้านไอ้โชะ ห้องนั้นมีที่นอน มีเตียง มีหมอนเอาไว้พร้อม เป็นห้องนอนสำหรับแขกที่มาพักค้างคืน

เข้าห้องแล้ว ผมปิดประตูกดล็อค น้องต้องมองหน้า พอผมเข้าไปแตะเนื้อต้องตัว เธอก็สะบัดหนี

"ต้อง ต้องจ๋า ทำไมใจร้ายกับคนที่รักต้องล่ะจ๊ะ"

"อย่ามาอ้อนเสียให้ยากเลย ไม่ยอมหรอก"

"โธ่ต้องจ๋า ไม่รักก็สงสารเถอะ"

"ไม่สงสาร"

"ไม่สงสารก็ขอให้เห็นใจนะจ๊ะ"

ต้องทำไม่รู้ไม่ชี้

ผมนึกขำตัวเองอยู่เหมือนกัน พูดพล่ามเป็นพระเอกหนังไทยที่เคยดู แต่เขาว่ากันว่า พูดแบบนี้ผู้หญิงชอบ ผมก็เอา แม้กระดากปากอยู่บ้าง แต่ตอนนี้ก็เมา พูดออกไปก็ไม่มีสติสักเท่าไรหรอก

เชื่อไหมครับ คำหวานนี่ ไม่ว่าใครก็ชอบ ผมพูดกล่อมจนน้องต้องโอนอ่อนผ่อนตาม ปล่อยให้ผมกอดจูบลูบไล้เอาตามอำเภอใจ ผมเองยังประหลาดใจอยู่ครามครัน

ต้องมีอารมณ์แล้ว นอนบนเตียง นอนหงาย ผมค่อยๆ ประกบร่างลง ทับร่างของเธอเอาไว้ แล้วก็จูบไซ้ปากคอแก้มและเลื่อนมาสู่เนินอก

ต้องเบี่ยงกายหนี ตอนที่ผมฟัดสองเต้า

"โอย ไม่เอาไม่เอา อย่า อย่า"

ผมถอดเสื้อชั้นนอกของต้องออก เหลือเสื้อชั้นใน ผมพยายามเอาออก ต้องไม่ยอม ผมต้องใช้กำลังอยู่ตั้งนาน กว่าจะเอามันออกไปได้

พอถอดเสื้อออกได้แล้ว นมสองเต้าขาวเนียนนวลออกมาล่อตาล่อปาก ผมก้มลงดูดหัวนมเป็นอันดับแรก หัวนมของต้องเต่งเป็นเม็ดกลมน่าดูด และดูดได้สนุกปากสนุกลิ้น ต้องดิ้น แต่ไม่ได้ขัดขืน ดิ้นเพราะเสียวสยิวทรวงอกนั่นเอง

"ต้องจ๋า...ต้องจ๋า...ต้อง..."

ผมพึมพำ เพื่อเพิ่มรสชาติให้เธอมีอารมณ์มากยิ่งขึ้น

แล้วน้องต้องก็โดนผมเปลื้องกระโปรงออกไปจากร่าง ผมจ้องมองสิ่งที่กางเกงในปกปิด แลดูเป็นโคกนูน ผมเอามือประกบ โอ้....มันนูนจริงๆ ไม่มีอะไรยัดซ่อนเสริม

ต้องโดนผมเล้าโลม เธอพยายามจะถอดกางเกงผมออก เธอคงอยากเห็นเครื่องเจาะน้ำบาดาลของผม ดังนั้น ผมจึงแก้กางเกงออกไป พอผมเปลือยท่อนล่าง ต้องมองจ้อง แล้วร้องอู้ฮู ผมถามว่าอู้ฮูทำไม ต้องไม่ตอบ แต่กลับจ้องหน้าผม ถามว่าจ้องหน้าทำไม ต้องบอกว่า ไม่นึกเลย นึกไม่ถึง ว่าจะมีอะไรใหญ่ยาวยังงี้

ผมถามว่าทำไม พร้อมกับเข้าไปกอด

"ไม่ใช่คนตัวใหญ่สักหน่อย ทำไมไอ้นั่นยาวใหญ่จัง"

ผมตอบว่า "ก็ไม่รู้เหมือนกัน"

ผลที่ปรากฏออกมา นั่นก็คือ ต้องลูบคลำมันอยู่ไปมา ผมถามต้องว่าชอบมันหรือเปล่า ต้องจ้องหน้าตอบว่าไม่ชอบจะไปลูบคลำมันทำไม

ต้องมีท่าทางอยากให้ผมร่วมรักด้วย ผมก้มลงไซ้ซอกคอ เลียไล้ลำคอขาวผ่อง กวาดเรียวลิ้นเลียเต้านมอ่อนนุ่มขาวเนียนนวล เนื้อนมอันเกลี้ยงเกลาน่าเคล้าคลึงผมคลำเคล้นบีบขย้ำ

น้องต้องจับเครื่องเจาะน้ำบาดาลของผมเอาไว้ ผมไม่รู้เธอจะทำอะไร แต่แล้วผมก็ประจักษ์ ว่าเธอต้องการให้ผมลงมือเจาะหาน้ำเสียที

ผมขยับตัวโหย่งขึ้นมา มือหนึ่งประคอง แล้วจ่อตรงปากทางรัก ปากทางรักฉ่ำน้ำ ผมเอาส่วนหัวของมันดุนๆ ตรงนั้น ก็พบว่ามีน้ำไม่แห้งผาก ผมจึงค่อยๆ กดหัวเจาะสีแดงก่ำลงไป

หัวเจาะแหวกลงไป มันแหวกกลีบข้างๆ ให้แบะอ้าออก เพื่อมันจะได้แทรกตัวเข้าไปได้

มันเข้าไปได้ ติดขัดบ้าง เล็กน้อยเท่านั้น ขยับไปขยับมา โยกนิดโยกหน่อย ก็เข้าไปได้เอง

พอมันเข้าไปได้เสียแล้ว ทีนี้ก็ไม่ยาก เพราะข้างในมันฉ่ำ เต็มไปด้วยน้ำ ยิ่งกระแทกเครื่องเจาะลง ก็ทำให้น้ำยิ่งทะลักออกมามากยิ่งขึ้น จนเนืองนองฉ่ำปากหลุม

ผมโยกถี่กระชั้น ตามที่ปั้นเอวมันอยากทำ ยิ่งโยกยิ่งขยับ ก็ยิ่งทำให้ตาน้ำหลั่งน้ำออกมามากขึ้น

ผมเจาะเอา เจาะเอา จนต้องบอกว่าต้องพอแล้ว ให้ผมหยุดก่อน ผมก็หยุดตามที่ต้องบอก

แล้วผมถามต้องว่าให้หยุดทำไม ต้องพูดว่า ต้องทนไม่ไหว ที่ให้หยุดก็เพื่อจะได้หายใจหายคอเสียบ้าง หายใจแทบไม่ทัน

ผมยังไม่เอาออก ผมคาเอาไว้ ต้องไม่ยอมให้ขยับ พอผมขยับ ต้องชี้ดปาก ร้องห้าม อย่า อย่า

"ทำไมล่ะต้อง กำลังมันส์เลยนะ"

"ต้องก็มันส์เหมือนกัน"

"มันส์เหมือนกันก็ปล่อยซีจ๊ะ"

"มันเกือบจะเสร็จแล้วนี่"

"อ้าว ทำไมล่ะ ไม่อยากเสร็จหรือ"

"ไม่อยาก"

"ทำไมเป็นยังงั้น มีแต่เขาอยากเสร็จ"

"ก็ยังไม่อยากนี่ อยากให้มันเสียวนานๆ หน่อย"

"เดี๋ยวก็เสียวใหม่ได้"

"กลัวมันจะไม่เสียวเหมือนตอนนี้"

"เหมือนซีน่า ทำไมจะไม่เหมือน"

ไม่ว่าต้องจะห้ามอย่างไร แต่ผมกำลังมันส์ ผมก็เลยฝ่าฝืนความต้องการของเธอ ผมขยับ คราวนี้เล่นรุนแรง หนักหน่วง ต้องทนไม่ได้ เธอเสร็จไปก่อน แล้วผมจึงเสร็จตามที่อดกลั้นต่อไปไม่ได้ ก็เพราะข้างในของต้องนั้น มันตอดรัดรุนแรงมากจนทนเอาไว้ไม่ไหวนั่นแหละครับ

เสร็จแล้วต้องจะรีบออกจากห้อง ผมรั้งตัวเอาไว้ ผมอยากเบิ้ล ต้องไม่ยอม บอกว่าเดี๋ยวเพื่อนๆ ตามหาไม่เจอ

"ไม่ต้องห่วงคนอื่นหรอกต้อง"

"ต้องห่วงซี ทำไมจะไม่ห่วง"

ต้องหลุดมือไปแล้ว ผมจึงแต่งตัว ออกไป ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ แต่ไอ้โชะมันดูออก มันรีบเข้ามากระซิบถาม

"เฮ้ย เพื่อน เป็นไงบ้าง"

"เป็นไงเรื่องอะไร"

ผมทำเฉย

"อย่ามาไก๋ไอ้ต๊อปเอ็งทำอะไรกับต้อง ข้ารู้นะ"

"เฮ้ย เปล่า"

"ถ้าเปล่าเอ็งไม่มีพิรุธยังงี้หรอก"

ผมเลยเดินหนีมันก็เดินตาม ผมเลยบอกกับมันไปว่า "เออ เรียบร้อยแล้วโว้ย มันส์เป็นบ้า"

ไอ้โชะหัวเราะปากกว้าง ชอบอกชอบใจ แล้วจากไป

คืนนั้น ผมพยายามชวนน้องต้องนอนด้วยกันอีก เธอลังเล ผมถือโอกาสขอยืมห้องนั้นอีกครั้งไอ้โชะไม่ว่าอะไรอยู่แล้ว

ผมให้ต้องเข้าไปก่อนแล้วผมก็ตามเข้าไป

ผมนอนกับต้องอีกสองครั้ง จนเพลียหลับไป ต้องหนีออกจากห้องไปตั้งแต่เมื่อไรก็ไม่รู้ ผมตื่นขึ้น

มา ในห้องไม่มีต้อง ผมงุนงงมาก สำรวจดูข้าวของของเธอ เพราะคิดว่าบางทีเธอไ เข้าห้องน้ำ ก็ไม่ใช่ยังงั้น ไม่มีอะไรอยู่แล้ว

ผมเดินออกจากห้อง เพราะคิดว่าต้องอาจไปนอนกับเพื่อน แต่ก็ไม่พบ จนผมผ่านหน้าห้องหนึ่ง ผมได้ยินเสียงคนข้างในหัวเราะต่อกระซิบกัน

ผมแอบฟังที่ข้างบานประตู ก็ได้ยินเสียงคนข้างในพูดจาหยอกเย้ากระเซ้าแหย่กัน

'ไอ้ต๊อปทำมันส์สู้พี่ได้ไหมจ๊ะ'

'อุ๊ย ไม่ได้หรอกจ้ะ พี่โชะทำมันส์กว่า'

'จริงหรือเปล่า ของไอ้ต๊อปมันใหญ่ยาวนะ'

'แต่ยังเล็กกว่าของพี่โชะ'

'นี่อย่าให้มันรู้เข้าล่ะ เดี๋ยวมันตื่นมาไม่เจอต้องจะทำยังไง'

'ช่างเขาเถอะ ไม่สน'

'เสร็จแล้วค่อยรีบกลับไปก็แล้วกัน'

'ไม่เห็นต้องรีบ เมื่อกี้ล่อไปสอง หลับเป็นตายไปแล้ว เช้าโน่นแหละจึงจะฟื้น'

เสียงที่พูดโต้ตอบกันนั้นมันชัดแจ๋วผมไม่จำเป็นต้องหาคำอธิบายอะไรอีกแล้ว ต้องเป็นของไอ้โชะมาก่อนแน่ ๆ และเธอก็ยังเป็นของไอ้โชะอยู่

ผมเจ็บใจเหมือนกัน แต่แล้วก็คิดได้ จะไปเจ็บใจทำไม ผมไม่เสียหายอะไรเลย แม้แต่นิดเดียว ผมได้ต่างหาก ได้อย่างเดียว เสียกำลังไป แต่ก็ได้ความมันส์กลับคืนมา

ผมออกจากบ้านของไอ้โชะเงียบ ๆ ไม่บอกให้ใครรู้

ตอนบ่ายวันต่อมา ผมเจอไอ้โชะที่โต๊ะสนุ้กในตลาด มันยิ้ม ๆ ผมก็ยิ้ม ๆ กับมัน มันเข้ามาถามว่า 'เฮ้ยหนีกลับตั้งแต่เมื่อไร'

'ตื่นมาไม่เจอใครเลยออกมา'

'ตอนไหน'

'ตอนกี่โมงไม่รู้'

'แล้วต้องไปไหน'

'เออ นั่นซิ ข้าก็ไม่รู้เหมือนกัน น่ากลัวหนีกลับก่อนข้าแน่เลย'

ไอ้โชะหัวเราะชอบใจ คงนึกว่าผมไม่รู้ตื้นลึกหนาบางระหว่างมันกับน้องต้อง

'เฮ้ย ไอ้โชะ ถ้าเจอน้องต้องบอกด้วยนะว่าข้าคิดถึง อยากนอนด้วยอีก'

'เออ จะบอกให้'

วันหนึ่ง ผมไปซื้อกางเกง เจอน้องต้องมาคนเดียว ผมรีบเข้าไปหา น้องต้องทำเป็นไม่เห็นผม ผมสะกิดเธอจึงเหลียวมอง

'ซื้ออะไร'

เธอถามเรื่อย ๆ มองหน้าผมนิดหน่อย มองเสื้อกระโปรงเสียมากกว่า

'ซื้อกางเกง เออ เจอไอ้โชะมั่งหรือยัง'

'ไม่เจอนี่'

'มันก็ยังไม่ได้บอกกับต้องน่ะซิ'

'บอกเรื่องอะไร'

'บอกเรื่องที่สั่งไป'

'สั่งอะไร'

'สั่งมันไปว่า บอกต้องด้วยว่าคิดถึง อยากนอนด้วยอีก'

'บ้า!'

น้องต้องด่า แล้วเดินหนี ผมเดินตาม ตื๊อเท่านั้นจะได้สมประสงค์

พอเห็นต้อง เป้ากางเกงตุงเสียแล้ว ไอ้ที่อยู่ในกางเกงมันอยากมันสะบัดเนื้อ สะบัดตัว มันพองตัวขาวใหญ่ มันทำตัวแข็ง มันอยากจะเข้าไปในหลืบรักตรงซอกขาของน้องต้องเต็มทนแล้ว

'ต้อง ต้อง ต้องจ๋า หยุดก่อนซิ'

ต้องไม่ยอมหยุด

ผมตามตื๊อหนักเข้า ต้องเลยหันมาบอกว่า 'อย่ามาพูดนะ ไม่ชอบ บอกว่าไม่ชอบ ไปนะ ไปเสีย อย่ามาตื๊อ ไม่เอาหรอก'

ผมถามว่าเพราะอะไร ต้องบอกว่า 'ก็ไม่ชอบนี่ มาเซ้าซี้อยู่ได้'

'แต่เราเคยนอนกันมาแล้วนะ'

'ก็เพราะยังงั้นน่ะซีถึงไม่ชอบ ไม่เห็นมันส์'

ต้องพูดออกมายังงี้ ผมเลยหยุดกึก ไม่ตามแล้ว คงจบกันที ต้องเป็นผู้หญิงที่เอาใจยาก ที่เธอยอมผมในวันนั้น คงเพราะเธอเมานั่นเอง

ไม่ว่าอะไร ขอบใจก็แล้วกัน ที่ให้ความสุขในคืนวันที่ผ่านมาแล้ว

โชคดีน้องต้อง บ๊ายบาย

ต๊อป (เด็กตลาด)

หนุ่มดอกทอง

พอพ่อติดคุก แม่ก็แต่งงานใหม่ แฟนใหม่ของแม่เข้ากับผมไม่ได้เลย ผมไปอาศัยบ้านเขาอยู่ได้เดือนเดียว เขาก็เตะผมเสียกระเด็น เขาบอกว่าเขาไม่ชอบขี้หน้าผม แม่เข้าห้าม เขาก็ยื่นคำขาดกับแม่ว่า จะเลือกเขาหรือเลือกผม ให้เลือกเอา

ปรากฏว่าแม่เลือกเขา ผมก็เลยอยู่ที่นั่นไม่ได้

เพื่อนแม่คนหนึ่ง ลงทุนเปิดร้านอาหาร แม่จึงพาผมไปฝากให้อยู่ทำงานด้วย และฝากให้เค้าช่วยดูแลแทนแม่

เพื่อนแม่อยู่ที่โคราช ผมจึงต้องไปอยู่โคราช

น้าอรทัย เปิดร้านอาหารกับน้องสาวอีกสองคน ร่วมทุนกันสามศรีพี่น้องยังสาวแต่เคยผ่านการมีสามีมาแล้วทั้งนั้น มันเป็นเรื่องไม่น่าเชื่อ ที่ทั้งสามพี่น้อง ต่างก็แยกทางกับสามีกันทุกคน แล้วก็มาร่วมมือร่วมแรงกันทำร้านอาหาร

ร้านนี้เป็นตึกแถวสองคูหา กิจการไปได้ดี ผมช่วยงานทุกอย่างในร้าน มีคนงานอีกสี่คน คือป้าสา พี่วัน พี่นิด แล้วก็จ๋า สำหรับจ๋าอยู่ในวัยเดียวกับผม น่ารักมาก

ผมรู้ในตอนหลังว่า น้าอรทัยที่เป็นเพื่อนกับแม่เลิกกับผัวเพราะผัวเจ้าชู้ ส่วนน้าพรทิพย์ มีผัวที่กินแต่เหล้าจนลืมเมีย ข้างฝ่ายน้าเทวีซึ่งเป็นน้องสาวคนสุดท้องสามีของหล่อนชอบเล่นการพนันมาก มีอะไรก็ขายไปเล่นหมด หมดเนื้อหมดตัว ชิบหายวายป่วง

เรื่องนี้ป้าสาเล่าให้ผมฟัง

ที่ร้านนั้นมีแต่ผู้หญิงล้วน ผมคนเดียวเป็นผู้ชาย

ทำงานมาสองปี ไม่มีอะไรเกิดขึ้น จนกระทั่งผมอายุย่างเข้าสิบหกปี ความหนุ่มเข้ามาเยือน หน้าตาท่าทางผมสะดุดหูสะดุดตาแขกผู้หญิงที่มากินอาหารมาก ส่วนจ๋าก็เป็นสาวน้อยสะดุดตาแขกผู้ชายในร้าน

พี่นิดล้อเราสองคนว่าเป็นแฟนกัน ผมเห็นจ๋าอายจนหน้าแดง แต่ไม่ปฏิเสธ ส่วนผมก็อายเช่นกัน หน้าร้อนผ่าว ๆ เลย

พี่นิดร่างอวบ ผิวขาว เป็นคนชัยภูมิ ชอบพูดเล่นพูดหัวกับผมมากกว่าใคร เอาหนังสือโป๊มาให้ผมอ่าน บอกว่า เอ้า เดี๋ยวจะไม่เป็น อ่านหนังสือนี่เสีย แล้วจะเป็น

ตอนแรกผมไม่รู้ว่าหนังสืออะไร ก็ลองพลิกดู พอเห็นรูป ผมรีบปิดประตูห้องนอนอ่านเป้ากางเกงตุงขึ้นมาทันตาเห็น

ผมอยากจนต้องช่วยตัวเอง สองสามครั้งติด ๆ กัน ก็ยังไม่หายอยาก

พี่นิดเอาหนังสือมาให้ตอนเลิกขายของปิดร้านแล้ว ก็ดึกมาก แต่พอค่อนรุ่ง พี่นิดก็เข้ามาหาผม มาลูบคลำที่เป้ากางเกงผมไม่เกรง ผมจะตื่นขึ้นมาพบ

ผมลืมบอกไปว่า ห้องของผมไม่มีการล็อค ตั้งแต่ไหนแต่ไรมาแล้ว ผมไม่เคยล็อคห้องนอน เพราะแม่สั่งน้าอรทัยเอาไว้ว่า ผมเป็นคนนอนขี้เซา เกิดฟืนไฟไหม้ขึ้นมาเรียก

ยังไงก็คงไม่ตื่น ดังนั้น น้าอรทัยจึงสั่งห้ามผมล็อคประตูนอนเด็ดขาด ผมก็เลยติดเป็นนิสัยเรื่อยมาครับ

พี่นิดเข้ามาหาผมได้อย่างสบาย มาลูบมาคลำจนของผมตื่นตัว พอของผมตื่นตัวผมก็ตื่นขึ้นมาบ้าง ก็พบว่าพี่นิดกำลังง่วนอยู่กับลำเนื้อ

'อุ๊ยย พี่นิด ทำอะไรนี่'

พี่นิดไม่ตอบ แต่เอานมมากองบนใบหน้า แล้วถามว่า อ่านหนังสือหรือยัง ผมตอบว่าอ่านแล้ว

'อ่านแล้วไม่อยากมั่งหรือไง'

'อยากซีพี่'

'อยากแล้วทำไมนอนเฉยอยู่ล่ะ'

'หมายความว่า...'

'ยังมัวถามอยู่ได้พี่เองก็อยากเหมือนกัน ทำเป็นหรือเปล่า'

พี่นิดพูดอย่างเร่าร้อน แล้วเอานมกดลงบนปากจมูกของผม ผมนึกได้ว่าควรจะทำยังไงก็เอาปากงับหัวนมดูดและดุนมันด้วยเรียวลิ้น

พี่นิดซี้ดปากด้วยความเสียวแล้วดึงมือที่ว่างของผมให้จับเต้าของหล่อนขยำ ผมก็ทำตามนั้น

พี่นิดสอนผมเกือบทุกอย่างจนกระทั่งตัวหล่อนเองลงไปนอนอ้าซ่า ลากร่างเปลือยของผมขึ้นคร่อมทับ

'เอาซีต้อง เอาซีต้อง ทำอย่างในหนังสือน่ะ ทำซี'

พี่นิดเร่งเร้า ผมก็จึงจับของตัวเอง ประจงจ่อ แต่ไม่ถูกที่ พี่นิดเลยจับเสียเองข้างฝ่ายผมก็คอยดัน

ได้ผลครับ พรวดเดียวเข้าไปมิดเลย

พี่นิดร้องเบาๆ บ่นว่าของผมทั้งยาวทั้งใหญ่ คับตื้อเลย

'ใหญ่ไม่ดีหรือพี่'

'ดีซีจ๊ะ ใครบอกไม่ดี'

'ก็เห็นพี่บ่น'

'ที่บ่นนี่บ่นเพราะความมันส์ ไม่ใช่บ่นเพราะความเจ็บปวดหรอกจ้ะ'

พี่นิดอายุ 23-24 ปีไม่มีแฟน *คงอยากมาก จึงเกิดตัณหา ถึงกับเข้าหาผม แต่ก็กลัวผมไม่ประสีประสา จึงเอาหนังสือโป๊มาให้อ่านก่อน และเป็นการปลุกอารมณ์ผมไปในตัวด้วย*

พี่นิดเหนี่ยวรั้งบั้นเอวให้ผมกระแทกกระทั้น พร้อมกับบอกว่า 'อย่าเพิ่งเสร็จนะต้องอย่าเพิ่งเสร็จ พี่กำลังมันส์'

ว่าแล้วหล่อนก็แอ่นโคกขึ้นมาอัดกับหนอกเนื้อของผมเป็นพัลวัน

ผมเองกำลังแย่ น้ำจะออกกลั้นไม่ค่อยอยู่ แต่ก็พยายามกลั้นประกอบกับตอนที่อ่านหนังสือ เล่นว่าวไปหลายที ก็ทำให้ช่วยชะลอการหลั่งได้อย่างดี

พี่นิดมันส์ใหญ่ ผมปล่อยให้พี่นิดมันส์ จนเมื่อยบั้นเอวเคลื่อนขยับไม่ค่อยไหว พี่นิดเห็นไม่ได้การก็พาร่างอวบอัดของตัวเองขึ้นคร่อมขี่ขย่มผมบ้าง ผมก็ปล่อยให้พี่นิดขย่มจนนมสองเต้ากระเพื่อมไหวอย่างน่าเสียวไส้

พี่นิดให้ผมเอื้อมมือไปขยำนมสองเต้าด้วยซึ่งผมก็ทำตามและทำให้พี่นิดซี้ดปากแอ่นอกส่ายไปส่ายมาสู้มือผมไม่ลดละ

นมนุ่มๆ ผมชอบมาก ยิ่งขยำก็ยิ่งเกิดความมันส์

'บี้หัวนมพี่ด้วย ต้องจ๋า พี่เสียว บี้หัวนมด้วย อู๊ววว ยังงั้นแหละ โอ๊ววว สยิวจังเลยจ้ะ'

พี่นิดขย่มจนตัวหล่อนเองเสร็จไปหลายครั้ง ต่อมาก็ให้ผมทำเอง ผมก็ทำจนตัวเองเสร็จ

พอเสร็จแล้ว พี่นิดยังไม่ให้เอาออก ให้แช่เอาไว้ก่อน บอกว่าชอบให้แช่นานๆ มันรู้สึกซาบซ่านดี

ระหว่างที่ของผมยังแช่อยู่หล่อนก็ทำถ้ำเนื้อให้กระดุกตอดกระตุ๊บๆ อย่างน่าตื่นเต้นแช่อยู่นานเหมือนกัน หล่อนก็ทำถ้ำเนื้อให้ตอดกระตุ๊บๆๆ อยู่อย่างนั้น ทำไปทำมา ของผมมันมีความรู้สึกไว ก็เกิดขยับตัวเขื่องแข็งขึ้นมา

'อู๊ววว ต้องจ๋า แข็งอีกแล้ว เก่งจังเลยจ้ะ'

พี่นิดพลิกตัวผมให้ลงไปนอนอยู่ข้างล่าง แล้วหล่อนก็จัดการกับของผมอย่างหนักหน่วงอยู่นานมาก ผมก็ยังไม่ถึงจุดนั้นหล่อนชักเมื่อยขาให้ผมเป็นฝ่ายทำบ้าง ผมก็อัดเต็มที่เหมือนกัน เพราะยิ่งกระแทกเร็วๆ ก็ยิ่งมันส์ และพี่นิดก็ชอบให้ผมทำเร็วๆ บอกว่าช้าไม่มันส์ เร็วๆ มันส์ดี ทำไม่ต้องหยุดยิ่งวิเศษใหญ่

ผมปรนเปรอบำเรอสวาทให้แก่พี่นิดจนกระทั่งผมเองสุดจะทนต่อไป พี่นิดเองก็บอกว่าหล่อนเสร็จเหมือนกัน เสร็จหลายทีจำไม่ได้ว่ากี่ครั้ง

...พี่นิดออกจากห้องไปด้วยความอิ่มเอม ปล่อยผมนอนแผ่หมดแรงอยู่คนเดียวในห้อง

ตอนเช้าของวันใหม่ พี่นิดมองหน้าผมยิ้มๆ ผมก็ยิ้มเซียวๆ คืนต่อมา พี่นิดก็เข้าหาผมอีกด้วยความติดเนื้อต้องใจ

...ตอนกลางวันวันหนึ่ง ผมนอนหลับ พี่วันเข้ามาในห้อง มาเจอหนังสือโป๊ที่ผมอ่านวางทิ้งอยู่ หล่อนเอาไปอ่าน ผมตื่นมาพอดี ถามว่าพี่วันทำอะไร พี่วันสะดุ้ง บอกว่าจะเข้ามาปลุก น้าอรทัยเรียก แล้วมาเจอหนังสือ

'นี่หนังสือนิดนี่นา'

ผมพยายามปฏิเสธว่าไม่ใช่ แต่พี่วันบอกจำได้ เพราะเคยอ่าน

'อ้อ ยังงี้นี่เล่า พี่สงสัยอยู่เหมือนกัน ทำไมนิดชอบออกจากห้องตอนกลางคืน'

ผมอายพี่วันจนหน้าแดง

'ไม่ต้องอายหรอกน่าต้อง นังนิดมันโคกใหญ่ อายทำไม สนุกดีด้วย'

ตั้งแต่นั้น พี่วัน ก็ล้อผมว่ามีอะไรกับพี่นิดเรื่อยมา แต่ล้อไม่ให้คนอื่นได้ยิน ผมก็อายพี่วัน ไม่รู้จะทำยังไง

คืนหนึ่งแขกกินเหล้าเมามาก กินเหล้าไม่หมดขวดสุดท้ายที่สั่งมาเหลือตั้งเกือบกลม พวกป้าสาก็เอามากินกัน พี่นิด พี่วัน ก็ดื่มกัน และให้ผมกินด้วย ผมก็ล่อเข้าไป ไม่กี่แก้วก็เมา ตอนนั้นพวกน้าอรทัยขึ้นไปนอนชั้นบนกันหมดแล้ว เราอยู่ชั้นล่างเลยบรรเลงกันจนเมา

ป้าสาเข้าห้องนอนก่อนใคร ต่อมาก็จ๋า เพราะทนดูพี่นิดกับพี่วันนัวเนียกับผมไม่ได้ พี่นิดกับพี่วันชอบกอดผมเล่น จ๋าคงจะแอบชอบผมอยู่ เลยไม่พอใจหน้าเง้าหน้างอเข้าห้องไปนอนกับป้าสา

ต่อมา พี่นิดก็เมาแทบไม่รู้เรื่อง พูดจาเลอะเทอะ เรียกผมว่าเป็นผัว พี่วันเลยพาเข้าไปนอนในห้อง (คือสองคนนี้พักอยู่ด้วยกัน)

ผมเก็บของแล้วก็เข้าห้องนอน พักใหญ่ๆ พี่วันเข้ามาหาผม ผมนึกว่าเป็นพี่นิด ก็กอดจูบเป็นการใหญ่ มารู้ว่าเป็นพี่วัน ก็ตอนที่เอื้อมมือไปจับเนินเนื้อ โคกของพี่วันนูนใหญ่กว่าของพี่นิด ผมสะดุ้ง พี่วันหัวเราะคิกคัก แล้วจับลำเนื้อของผมกระทอกหนักมือ จนทำให้ผมตัวงอ

'พี่วันเองหรือนี่ แล้วก็ไม่บอก'

'ต้องบอกทำไมให้โง่ด้วยล่ะจ๊ะ'

'พี่โคกใหญ่กว่าของพี่นิดอีก'

'จริงหรือเปล่า'

'จริงซีพี่ ใหญ่จัง โหนกนูนเชียว ขนก็เยอะกว่า'

'แล้วนมล่ะ ของใครใหญ่กว่ากัน'

'นมใหญ่พอกัน แต่นมของพี่นิดเหลวกว่านี่'

'ก็นังนิดมันเคยมีผัว ก็คงโดนผัวขยำเสียจนน่วมน่ะซี'

'พี่นิดไม่เห็นบอกผมเลยว่าเคยมีผัว'

'มันจะบอกทำไม เชื่อพี่ พี่เป็นเพื่อนมัน ทำไมจะไม่รู้ล่ะ'

'แล้วพี่วันเล่าเคย เคยมีแฟนมาหรือยัง'

'เคย ทำไม จะไม่เอาหรือไง'

'โธ่ เอาซีครับ ผมชอบโคกใหญ่ๆ ยังงี้'

พี่วันหัวเราะคิกๆ มือที่กำของผมอยู่กระทอกรุนแรง

'พี่เองก็ชอบของยาวๆ ใหญ่ๆ ยังงี้เหมือนกันจ้ะ'

ครับ ผมโดนพี่วันกระทอก

(อ่านต่อหน้า 71)

"กามเทพ" พาคุณสู่ฝัน..

สวรรค์สวิง

เรียนคุณกามเทพที่นับถือ

ผมได้มีโอกาสอ่าน "นวลนาง" เป็นครั้งแรกจากสามี-ภรรยาคู่หนึ่ง ซึ่งรู้จักกันโดยบังเอิญในร้านอาหารต้าเฮ้าท์เมื่อปลายเดือนกันยายนนี้เองทำให้เกิดความสนใจใน "นวลนาง" มาก

แต่รู้สึกว่าหาซื้อลำบากมาก ไม่ค่อยมีวางขายตามแผงหนังสือเลย เพิ่งหาซื้อได้เมื่อกลางเดือนสิงหาคม เพียง 2 เล่ม ผมเพิ่งมีประสบการณ์ได้ร่วมสนุกกับภรรยาชาวบ้านเป็นครั้งแรกจากคู่สามี-ภรรยาที่แนะนำให้ผมอ่าน "นวลนาง" เป็นครั้งแรก จึงได้เขียนจดหมายมาเล่าประสบการณ์ถึงความสุขของการสวิงกิ้งเป็นอย่างไรให้คุณกามเทพและแฟนนวลนางได้อ่านกันบ้าง (ถ้าได้ลง) ดังนี้ครับ

คู่นั้นสามีชื่อชัย อายุประมาณ 40 กว่า ภรรยาชื่อคุณอัม อายุก็ 40 กว่าเช่นกัน แต่ดูตามสายตาแล้วน่าจะอายุเพียง 30 ต้นๆ เป็นคนน่ารัก ตัวเล็กมีเสน่ห์ เป็นแฟนนวลนางมาหลายปีตามคำบอกเล่าของคุณชัย ผมขอตัดเหตุการณ์สู่โรงแรมเชิงสะพานอรุณอัมรินทร์เลยดีกว่า โดยผมเป็นคนเปิดห้อง 2 ห้อง พร้อมทั้งสั่งเครื่องดื่มและจ่ายเงินเรียบร้อยตามที่ตกลงกันไว้แล้วประมาณ 30 นาที ผมได้ยกเครื่องดื่มไปเคาะประตูห้องคุณชัย ซึ่งอยู่ติดกับห้องผมตามแผน โดยสวมรอยพนักงานโรงแรมรอสักครู่คุณชัยก็มาเปิดประตูรับผม เมื่อเข้าไปในห้องผมก็ต้องยืนตะลึงขาสั่น เมื่อสายตาของผมไปพบกับร่างงามของคุณอัม ที่นอนหงายอยู่ริมเตียง มีผ้าเช็ดหน้าผูกตาอยู่

ทั้งเนื้อทั้งตัวมีแต่ยกทรงลูกไม้บางๆ ห่อหุ้มสองเต้าอันอวบอั๋น เอวคอดของเธอสวมที่เกี่ยวถุงน่องสีดำ กางเกงในสีดำชิ้นเล็กมากจนปิดไม่มิดสองแก้มย้อยของเธอ และโดนแหวกไปอยู่รวมกันข้างหนึ่ง เผยให้เห็นเนินเนื้ออันอวบอูมของเธอที่ปกคลุมด้วยขนอันดกดำ มันช่างเป็นเนินที่สมบูรณ์เท่าที่ผมเคยเห็นมา สองกลีบของเธอนูนเป็นก้อน เหมือนข้าวต้มมัดส่วนร่องกลางสีชมพูแยกเยิ้มด้วยน้ำใส นิ้วน้อยๆ ของคุณอัมคลึงเคล้าอยู่ที่ตุ่มสวาทใบหน้าส่ายไปมาช้าๆ คุณหันมาส่งสัญญาณให้ผมถอดกางเกง แล้วหันกลับไปคลึงเคล้าสองเต้าของเธอ ใช้สองนิ้วคีบหัวนมค่อยๆ คุณอัมแอ่นอกรับคุณชัยก็ละมือข้างหนึ่งวางบนเนินสามเหลี่ยมลูบไล้บีบบี้นิ้วกลางฝังอยู่ตรงกลางเนินและแยงหายลงไปในความหยาดเยิ้มของคุณอัมซึ่งแอ่นผวารับนิ้วส่งเสียงครางกระเส่า

...คุณอัมถ่างขาอ้าซ่าโดยอัตโนมัติ คุณชัยก็พยักหน้าให้ผมจัดการหลังจากลากนิ้วออกจากร่องสวาทเขายังใช้มือฟาดหน้าขาคุณอัมข้างละทีแดงเป็นรอยนิ้วทันตาเห็น ผมจับขาคุณอัมถ่างไปข้างหน้า จ่ออาวุธประจำกายขนาด 5x5 เข้าปากถ้ำสวาทของคุณอัมทันที

แต่พลาดไปโดนปุ่มสวาทของคุณอัม ต้องใช้มือช่วยจับแล้วดันทันทีสองข้างแก้มบู้ตามด้วยความฟิต คุณอัมร้องครวญครางบิดตัวไปมา ผมโน้มตัวลงไปจับสองเต้า แล้วงับปลายยอดซึ่งแข็งเป็นไตทั้งดูดทั้งดึง เธอแอ่นเนินเนื้อเข้าหาท่อนเนื้อของผม ซึ่งกระแทกกระทั้นเข้าๆ ออกๆ ตลอดเวลาผมควบคุมอารมณ์ไม่อยู่เพราะความร้อนร่าน ยั่วยวนของคุณอัมซอยถี่ยิบด้วยความรุนแรงตามอารมณ์กะให้ม้วนเดียวจบไปเลย คุณชัยซึ่งกำลังถ่ายรูปของเราขณะกำลังพันๆ กันอยู่รีบเข้ามาเบรคไว้ได้ชนิดเส้นยาแดงผ่าแปด ดึงคุณอัมลุกขึ้นนั่งแล้วเอาอาวุธใส่ปากให้คุณ

อัมดูดเลียอาวุธที่มีความยาวพอ ๆ กับผมแต่เล็กกว่า คุณอัมดูดอมด้วยความหิวกระหายดูดกลืนของคุณชัยหายไปทั้งลำ

คุณชัยก็โยกย้ายส่ายไปมาจับหัวคุณอัมโยกไปมาไม่กี่ครั้งก็พรั่งพรูเต็มปากจนไหลเยิ้มลงมาที่ริมฝีปากคุณอัมถอนปากออกแล้วซุกหน้าเกลือกกลิ้งกับท่อนเนื้อระหว่างหน้าขาเปรอะไปหมด คุณชัยสะดุ้งโหยงถอดออก พยักหน้าเรียกผมแล้วจับคุณอัมให้คุกเข่า ก้นผายใหญ่เต็มตาช่างยั่วยวนเสียนี่กระไร เนินเนื้อก้อนใหญ่หงายอ้าซ่าเชิญชวนยิ่งนัก ผมเข้าสอดใส่โยกย้ายซ้ายขวาทั้งควงทั้งคลึง คุณอัมร้องครางลั่นห้อง คุณชัยบอกให้ผมตีก้น ผมฟาดมือลงไปด้วยความมันส์ ทั้งสองแก้มก้นแดงเป็นรอยลายมือทันที คุณอัมร้องลั่นสั่นสยิว ก้นส่ายไปมารับแรงกระแทกอันรุนแรงสุด ๆ ของผม จนจวนเจียนเต็มที่ผมชักท่อนเนื้อหลุดผล็วทันที

คุณอัมก็ร้องส่ายก้นไปมา ผมฟาดมือลงไปบนแก้มก้นทั้งสองของคุณอัมอย่างไม่นับ แล้วจับท่อนเนื้อจ่อเข้าช่องสวาทกระแทกถี่ยิบม้วนเดียวจบ พรั่งพรูหมดเนื้อหมดตัวเต็มถุงยางแช่อยู่สักพักแล้วชักออกมา คุณอัมนอนคว่ำหน้าส่งเสียงดังฮือฮา เนื้อตัวสั่นผวาเป็นพัก ๆ คุณชัยส่งยิ้มให้ผมพร้อมเงิน 500 แล้วให้ผมรีบกลับไปห้องพัก

ผมคว้ากางเกงมานุ่งแล้วรีบออกจากห้องโดยไม่ได้รับเงินจากคุณชัย ผมได้รับความสุขจากเรือนร่างของภรรยาคุณชัยอย่างไม่เคยเจอใครจะยอดเยี่ยมที่สุดในชีวิตเท่าคุณอัมเลยครับ

หนุ่มฝั่งธน

ตอบ คุณหนุ่มฝั่งธน

ก็ต้องขอขอบคุณมากที่กรุณาเขียนเล่าประสบการณ์สวิงมาให้เพื่อน ๆ ชาวสวิงด้วยกันอ่านกันอย่างให้อารมณ์ที่สุด

แม้แต่กามเทพเองก็ยังซู่ซ่าเลย ซึ่งเกือบจะทุกคู่ที่พาภรรยาออกมาหาความสุขแปลกใหม่ก็ต้องมาพบกับความสุขอย่างเต็มอิ่ม และมีวิธีการเริ่มต้นที่ไม่เหมือนกันแล้วแต่ใครจะมีวิธีการหรือศึกษามาอย่างไร ตัวคุณเองซึ่งเป็นชายเดี่ยวและเพิ่งจะมีประสบการณ์ครั้งแรกก็คงจะได้

การเริ่มต้นค้นต้องหาวิธีกันแล้วแต่ละคู่จะคิดขึ้นมาจริง ๆ รู้ดีว่าแล้วภรรยาจะยอมมาด้วยความเต็มใจอยู่แล้ว แต่เพื่อไม่ให้เธอต้องอายหรือเสียเกียรติของผู้หญิงจึงต้องมีการวางแผนนิดหน่อย

และก็นับว่าคุณเป็นผู้มีโชคดีคนหนึ่งทั้ง ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มของชาวสวิงกิ้งแต่ก็ไปถูกชะตาของคู่สามีภรรยาเข้าหรือจะถือว่าฟลุ้คก็เป็นได้ เพราะปกติถ้าคนอยู่นอกชมรมจะมีโอกาสได้เข้าร่วมกับคู่สามีภรรยานั้นยาก

เมื่อเขาแนะนำให้คุณอ่านแล้วก็ลองติดตามคอลัมน์ "สวรรค์สวิง" เผื่อว่าถ้าคุณสนใจอาจจะได้เข้าร่วมกลุ่มกับพวกสวิงกันบ้างก็ได้ ก็คงหาไม่ยากครับหนังสือ "นวลนาง" ถ้าไม่มีวางแผงก็ถามคนขายดู เขาอาจจะวางไว้ใต้แผงก็ได้

กามเทพ

เรียนคุณกามเทพที่นับถือ

ดิฉันอ่านหนังสือนวลนางและติดตามคอลัมน์ของคุณเป็นประจำ แต่ดิฉันเพิ่งจะเขียนจ.ม.มาครั้งแรกในคอลัมน์ของคุณ ขณะนี้ดิฉันอายุ 30 ปี ใบหน้าสวยพอใช้ ผิวขาวไม่ลงพุง

ดิฉันเลิกกับสามีมา 3 ปีแล้ว เพราะความเจ้าชู้ของเขาเขาพาผู้หญิงคนหนึ่งมาหาดิฉันบอกว่าท้องกับเขา ดิฉันเสียใจมากเลยขอเลิกเพราะเรายังไม่มีลูกด้วยกันจึงไม่เป็นปัญหาทุกวันนี้ดิฉันเหงามากยังไม่คิดจะแต่ง-งานใหม่เพราะกลัวจะเป็นแบบเดิม ทุกวันนี้อยู่กับเพื่อนสาวคนหนึ่ง

ดิฉันยอมรับว่าต้องช่วยเหลือตัวเองมาโดยตลอดหรือบางทีก็ใช้ชีวิตติ๋งกับเพื่อน ดิฉันเหงามาก เหงาจริง ๆ แต่ยังไม่คิดจะแต่งงานใหม่ เพื่อนสาวดิฉันมีแฟนแล้วเป็นลูกจ้างบริษัทแห่งหนึ่ง บางทีก็มานอนที่หอ มีอยู่ครั้งหนึ่งเขาทั้งสองเมามา แล้วมีอะไรกันในห้อง ดิฉันแทบคลั่งเมื่อเห็นขนาดของแฟนเพื่อนซึ่งใหญ่มาก ทำให้นึกถึงตลอดเวลาช่วยเหลือตัวเอง ดิฉันขอความกรุณาคุณกามเทพ ขอรูปที่เห็นชัด ๆ ของผู้ชายใหญ่ ๆ ให้สักหน่อยได้ไหมค่ะ คิดว่าช่วยเหลือดิฉันด้วยเถอะค่ะดิฉันไม่รู้จะระบายออกอย่างไร

...อยากได้รูปภาพมาช่วย

มาก ๆ อีกอย่างที่อยากจะขอความช่วยเหลือ คืออยากจะให้ช่วยประกาศหาชายเดี่ยวให้ด้วย ขอให้บอกขนาด ข้อมูลด้วย

นึกว่าเมตตาด้วยเถอะค่ะ จะให้ดิฉันไปหาซื้อพวกอุปกรณ์ก็คงไม่ไหว ไหนจะต้องส่งทางบ้าน ไหนต้องส่งน้องเรียน ดิฉันก็แทบจะไม่ไหวอยู่แล้ว ช่วยด้วยเถอะนะค่ะ อยากได้รูปภาพกับเบอร์โทร.ข้อมูลของผู้ชายเดี่ยวมากเลย

แก้วขวัญ กทม.

ตอบ คุณแก้วขวัญ

ก็น่าเห็นใจนะครับจากเสียงโอดครวญของคุณแก้วขวัญซึ่งต้องตกเป็นม่ายมา 3 ปีแล้ว ของที่เคยกินความสุขที่เคยได้รับก็เลยอดต้องมานั่งช่วยตัวเองเบื่อเข้าเลยต้องชวนเพื่อนตีฉิ่ง ซึ่งก็ไม่ได้อะไรมาก

การตีฉิ่งนอกจากว่าถ้าทั้งคู่หัดใช้ปากใช้ลิ้นช่วยกัน ก็คงจะได้รับความสุขเพิ่มขึ้นมาอีก หรือหาอุปกรณ์เครื่องช่วยก็คงจะช่วยได้มาก แต่ก็นั่นแหละเมื่อคุณบอกมาว่าไม่มีเงินจะไปหาซื้อมาได้ความจริงของแก้ขัดก็มีมากนี่ครับขะเขือยาว แตงกวา กล้วยหอมเห็นเขาใช้กันออกเกร่อ แต่ถ้าเป็นพวกไวเบรเตอร์ชนิดสั่นสะเทือนและส่ายได้แถมยังมีตัวสั่นจี้ตรงปุ่มสวาทเข้าไปอีก คุณคงไม่อยากมีแฟนแล้ว ก็น่าสงสารจริง ๆ ถ้าอยากได้จริง ๆ ก็มาพบกามเทพซิครับจะเอาให้ไปใช้ฟรี ๆ สักชุดหนึ่งแต่ต้องมาลองดูว่าจะใช้แบบไหนที่เหมาะสำหรับคุณ กามเทพมีอยู่เกือบ 50 ชนิด มาพบกันแล้วลองกันเลย ชอบอันไหนเอาไปเลยดีไหมครับ

...ถ้าสนใจก็โทร.ไปที่ 01-4897899 ขอพูดกับกามเทพ รับรองไม่หลอกกันแน่นอน และจะหารูปหาหนังสือภาพคู่เอาไปดูสร้างอารมณ์อีกด้วย

สำหรับเบอร์โทร.ของสมาชิกชายเดี่ยวเราก็จะจัดให้เมื่อมาพบกันแล้วให้เห็นตัวก่อนจะได้เลือกคนที่เหมาะสมใกล้เคียงกันให้ดีไหมครับ ถ้าสนใจจริง ๆ ก็รีบติดต่อมาได้เลย

กามเทพ

คุณกามเทพที่คิดถึง

ขอโทษนะคะที่ต้องจดหมายมารบกวนคุณ ทั้ง ๆ ที่รู้เบอร์โทร. จะโทร.มาคุยก็ได้ แต่ไม่อยากรบกวนเวลาที่คุณกามเทพต้องติดต่อกับเพื่อน ๆ ตลอดเวลา

ซึ่งความจริงมันก็ไม่มีสาระสำคัญอะไรสู้ให้คนอื่นที่เขามีธุระจริง ๆ โทร.มาคุยธุระดีกว่า เพราะที่อยากโทร.ก็เพียงอยากฟังเสียง ถึงแม้จะไม่ได้เห็นหน้าก็ยังดี คุณกามเทพคิดว่าน้องเพ้อเจ้อมากไปละซี ไม่หรอกค่ะกรุณาฟังเหตุผลของน้องก่อน ตั้งแต่น้องรู้จักคุณกามเทพมาน้องยอมรับว่าคุณกามเทพมีอิทธิพลในความรู้สึกของน้องมาก เกือบตลอดเวลามีคุณกามเทพแอบแฝงอยู่ในความรู้สึกน้องเหมือนเงา ยิ่งเวลาอยู่ลำพังเงียบ ๆ เช่นขณะนี้ น้องคิดถึงคุณกามเทพมากเหลือเกิน จนไม่สามารถเก็บความรู้สึกนี้ได้มันทรมานจึงต้องระบายออกด้วยวิธีนี้ ขณะที่เขียนจดหมายอยู่นี้ น้องมีความรู้สึกเหมือนกำลังคุยกับคุณจริง ๆ น้องมีความสุขและสบายใจคลายความตึงเครียดในอารมณ์ลงบ้าง

แม้ว่าความรู้สึกในขณะนี้อยากพบอยากอยู่ใกล้คุณตลอดเวลา แต่คุณไม่ต้องห่วงว่าน้องจะทำให้คุณต้องเป็นกังวลกับน้อง น้องจะพยายามรบกวนคุณให้น้อยที่สุด โทร.ถึงคุณให้น้อยลง นอกจากมีธุระสำคัญจริง ๆ น้องรู้และเข้าใจในสภาพของตัวเองตลอดเวลา น้องถ่ายทอดความรู้สึกออกมาทางจดหมาย เพื่อคุณจะได้เลือกเวลาอ่านตอนที่ว่างจริง ๆ จะได้ไม่รบกวนงานของคุณและหวังเพียงเพื่อให้คุณรับรู้ ส่วนคุณจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็แล้วแต่คุณไม่บังคับหรือขอร้อง

ตั้งแต่รู้จักคุณคุณทำให้น้องมีความรู้สึกแปลก ๆ ใหม่ ๆ เกิดขึ้น รู้สึกว่าตัวเองมีชีวิตชีวา มีอารมณ์สุนทรีเหมือนกับว่าสาวขึ้นมาอีกสัก 20 ปี ซึ่งก่อนนี้น้องคิดว่าตัวเองหมดสภาพที่จะคิดถึงเรื่องนี้แล้ว หาทางออกด้วยวิธีอื่นจนคิดว่าตัวเองตายด้านที่น้องต้องกินเหล้าเก่งก็คงด้วยเหตุนี้ดับอารมณ์ตัวเองด้วยการกินเหล้าให้เมาแล้วจะได้หลับง่าย ๆ ไม่คิดถึงเรื่องอะไรอีก

หากคิดก็ไม่รู้จะคิดถึงใครที่เขาจะเข้าใจเรา แต่ขณะนี้น้องคิดถึงคุณ คิดถึงทั้ง ๆ ที่รู้ว่าคุณเหมือนบุคคลต้องห้าม ไม่สามารถจะยึดถือเป็นกรรมสิทธิของตัวได้อย่างสมบูรณ์ แต่น้องเองก็รู้ตัวดีว่าไม่มีความสำคัญและไม่มีสิทธิ์ที่จะคิดเช่นนั้น น้องพยายามคิดเพียงคุณเป็นเพื่อนที่ดีเป็นผู้มีพระคุณที่ทำให้น้องไม่อ้าง-

ว้างว้าเหว่เหมือนตัวคนเดียวในโลกเช่นแต่ก่อน เพราะน้องมีคุณเป็นเพื่อนอยู่ในใจตลอดเวลา

น้องพยายามหวังว่าสักวันหนึ่ง หากมีใครสักคนที่เข้าใจน้องเหมือนคุณและน้องสามารถถ่ายทอดความรู้สึกที่มีต่อคุณให้กับเขาได้ น้องคงมีความสุขที่แท้จริงกับเขาบ้าง

สุดท้ายนี้ขอให้คุณกามเทพจงโชคดีในปีใหม่นี้ด้วย

น้องเมืองชล

ตอบ คุณน้องเมืองชล

...เมื่อจดหมจยมาระบายอารมณ์แทนโทรศัพท์ได้ กาม-เทพอยากจะตอบทางจดหมายเหมือนกันและเอาจดหมายลงในคอลัมน์เพื่อให้คุณผู้หญิงอีกหลายคนที่คิดเหมือนน้องได้รับรู้ด้วย และจะได้เข้าใจในตัวของกามเทพด้วย

ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งชมรมสวิงกิ้งมาสิบกว่าปีแล้วจุดประสงค์ก็เพื่อไปช่วยเหลือคู่สามี-ภรรยาที่มีปัญหาทางเพศหรือคุณแม่ม่ายทั้งหลายให้พบกับความสุขจริงๆ ซึ่งในระยะแรกก็ต้องเข้าไปช่วยด้วยตัวเองทุกคนที่ติดต่อขอมา ภายหลังมีจำนวนคนต้องการมากขึ้นไปช่วยคนเดียวไม่ไหว ก็ต้องประกาศหาสมาชิกเชิญชวนเพื่อนๆ ผู้ชายที่ยินดีจะไปช่วยกันให้ความสุขหญิงอื่น โดยไม่เรียกร้องค่าเหนื่อยหรือใดๆ ทั้งสิ้น แต่ตัวกามเทพเองก็ยังต้องมีไปช่วยเป็นบางคนที่เราเห็นแล้วอาการหนักต้องโดดลงไปเองก็จำเป็นต้องทำซึ่งเหตุผลหรือความคิดอันนี้ก็เลยถูกชมรมอื่นกลุ่มอื่นโจมตีเอาหาว่าหัวหน้ากลุ่มโดดลงไปเล่นเสียเองหรือพูดง่ายๆหลอกเล่นเมียชาวบ้านแล้วเที่ยวไปโพนทะนาว่า ใครอยากจะสมัครเป็นสมาชิกกับกลุ่มนี้จะต้องให้เมียสังเวยตัวหัวหน้าชมรมก่อน ถ้าเพื่อนๆ อ่านมาตั้งแต่ต้นคงจะรู้ดีว่าจริงๆ แล้วมันคืออะไร เพราะส่วนมากกามเทพจะปฏิเสธจะให้สมาชิกคนอื่นไปช่วยเกือบทุกคน นอกจากคนที่สนิทสนมกันเข้าใจกันและมาขอร้องกามเทพก็ยินดีสอนให้ด้วยความเต็มใจ

แต่เมื่อบางคนที่อิสระไม่มีพันธะ (แม่ม่าย) มาพบกับกามเทพแล้วเกิดติดใจชอบพอขึ้นมาเป็นเรื่องห้ามกันไม่ได้ แต่ก็พยายามอธิบายให้เข้าใจว่า กามเทพจะเป็นสมบัติของใครไม่ได้ เราทำเรื่องนี้มาเพื่อกุศล เพื่อส่วนรวมฉะนั้นถ้าใครคิดจะยึดเอากามเทพเป็นสมบัติของตัวเองแล้วก็ต้องขอถอยห่างและถอนตัว เพราะจะมีปัญหาตามมาได้ เคยมีเรื่องตบตีกันในโรง-แรมระหว่างการร่วมสนุกกับกลุ่มสมาชิกที่มาเป็นคู่ทั้งๆ สามีก็มาด้วยแต่เกิดการแย่งตัวกามเทพและแสดงความเป็นเจ้าของ ถึงขั้นตบตีกันมาแล้วแต่เรื่องนี้ก็เกิดมานานแล้วตอนหลังกามเทพจึงต้องระวังตัวมากและพยายามทำตัวให้เป็นกลางตลอด คือ ทุกคนมีสิทธิในตัวกาม-เทพเท่ากัน

คุณน้องก็คงจะรู้แล้วนะครับว่าเรามีสิทธิ์คบกันเพียงคู่นี้อย่าคิดอะไรให้เกินเลยไป เรามีสมาชิกที่ดีๆ และพร้อมที่จะให้ความสุขกับคุณอีกมากไม่ต้องกลัวอดอยากปากแห้งหรอก ขอให้คุณมีเวลาพอเท่านั้น กามเทพจะส่งมาให้วันละคนเลยและเมื่อถูกใจคนใดก็ทำสัญญาติดต่อกันตลอดไปก็คงจะได้พบกับความสุขสมหวังแน่นอน ขอให้สบายใจเถอะครับ เรายังเป็นเพื่อนที่ดีตลอดไป

กามเทพ

สลับคู่ซู่ซ่าส์

หน่อไม้ในป่าเนื้อ

(อ่านต่อหน้า 72)

โคกพยาบาล

ร้อนจนเหงื่อชุ่มหว่างขา น้ำท่าไม่ค่อยจะไหล หมู่บ้านใหญ่ ๆ ชานเมืองก็เป็นยังงี้ไม่ว่าอะไรก็ต้องแย่งกันไปทุกอย่าง แม้แต่น้ำที่ไหลมาตามท่อ ก็ยังใช้เครื่องปั๊มดูดขึ้นมาลำพังปล่อยให้มันไหลเองน่ะหรือ รอไปเถอะ เมื่อไรจะไหลก็ยังไม่รู้เหมือนกัน

นอกจากจะเสียค่าน้ำแล้ว ก็ยังต้องเสียค่าซื้อปั๊มน้ำ และค่ากระแสไฟฟ้าอีก

บ้านของผมก็อยู่หมู่บ้านจัดสรรพรรค์อย่างว่านี้เหมือนกัน ก็ทนมันไป มันต้องทำใจครับ ขืนหงุดหงิดแม่งก็เป็นบ้าเท่านั้น

ผู้หญิงข้าง ๆ บ้านผม เธอทำงานเป็นพยาบาล อยู่โรงพยาบาลเอกชนแห่งหนึ่ง ...สามีของเธอเป็นพนักงานบริษัท

สองสามีภรรยายังไม่มีลูก ทั้งที่อยู่ในวัยที่น่าจะมีบุตรได้แล้ว คือผู้ชายประมาณสามสิบ ...ส่วนผู้หญิงประมาณยี่สิบห้าหรือยี่สิบหกปี

หน้าร้อนน้ำในห้องน้ำไม่ไหล ผมต้องอาบน้ำที่หน้าบ้าน ผมรู้สึกว่ามีสายตาของใครสักคนแอบมองผมอยู่ แต่ผมก็ไม่รู้ว่าเป็นใคร

แต่บังเอิญเย็นวันนั้น ผมเหลือบไปเห็นพอดี พยาบาลข้างบ้านแอบมองลงมาจากหน้าต่างห้องข้างบนบ้านเธอ

พอผมเหลือบไปเห็น เธอก็หลบวูบ แต่ผมเชื่อว่าตาไม่ฝาด ก็เห็นอยู่ชัด ๆ

แต่ผมก็ไม่ได้แสดงอะไร ยังคงอาบน้ำอาบท่าต่อไปเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

แล้วผมก็ค่อย ๆ ชำเลืองมองไปอีก ก็เห็นใบหน้าของเธออีก

ผมนุ่งกางเกงในตัวเดียว เป้ากางเกงในขึ้นเป็นลำเพราะเวลาอาบน้ำผมจะเอาออกมาล้าง ของผม เวลาโดนมือทีไรก็ทีนั้นแหละ มักตื่นตัว ยิ่งมันรู้ว่ามีสาว ๆ แอบดู มันก็ยิ่งพองตัวใหญ่เลย

ผมไม่ได้คุยหรอกของผมมันทั้งใหญ่ทั้งยาว สาว ๆ เห็นร้องกรี๊ดเลยก็แล้วกัน

ผมถือโอกาสงัดมันออกมาชัดจรวดหน้าตาเฉย ผมไม่ต้องกลัวคนอื่นเห็นเพราะรั้วบ้านเป็นกำแพงมันสูงท่วมหัว มุมมองที่จะมองเห็นก็จากข้างบนเท่านั้น อีกทั้งบ้านผมก็ไม่มีคนอยู่ ทั้งบ้านผมอยู่คนเดียว พ่อแม่ของผมไปทำงานที่ต่างจังหวัดมานานหกเดือนแล้ว ถ้าครบสองปีก็จะกลับมาทำที่กรุงเทพฯ...เหมือนเดิม

ผมชำเลืองมองขึ้นไปอีก โดยไม่ให้เธอรู้ตัว ผมก็เห็นพยาบาลสาวยืนลุ้นอยู่ที่ข้างหน้าต่างมุ้งลวดท่าทางของเธอตื่นเต้นมาก

...เป็นวันที่สามีของเธอไม่อยู่ รู้สึกจะไปต่างจังหวัด เห็นหิ้วกระเป๋าเสื้อผ้าใบใหญ่ใส่ท้ายรถส่วนตัวเมื่อเช้า

ห้องข้างบนนั้น เธอก็อยู่คนเดียว บ้านของเธอก็มีเธอคนเดียว

ผมทำให้ยั่วยวนมากยิ่งขึ้นไปอีก ด้วยการย่อร่างลง สาวกำมือเป็นการใหญ่มองดูของตัวเองดูมันทั้งยาวทั้งใหญ่ หัวแดงบานร่ำทีเดียว เห่าดงของผมแผ่แม่เบี้ยน่ากลั๊วน่ากลัว

ผมรูดกำมือยันโคน แอ่นไปข้างหน้าหน่อย ๆ ทำให้ของผมแลดูยาวมาก มันผงาดน่าตื่นเต้น แม้แต่ผมเอง ผู้เป็นเจ้าของมัน ก็ยังอดตื่นตาตื่นใจไปกับขนาดของมันไม่ได้

แล้วพยาบาลสาวล่ะ จะเป็นอย่างไร

ผมรู้ว่ากำลังยั่วพยาบาลสาวให้เกิดความต้องการทางเพศ คนสวยข้างบ้านคงกำลังจ้องมองผมตาเป็นมัน และเธอก็คงจะเกิดความมันส์ไปด้วย

...ผมสาวสายป่านเอาปักเป้าของผมขึ้นจนถึงจุดสูงสุดยอด ไม่รู้หูฝาดไปหรือเปล่า ได้ยินเสียงเธอซี๊ดปากดังลงมาจากหน้าต่างบานนั้น

การทำอย่างนั้น ทำให้ได้ผลคือต่อมา ผมได้สนิทกับพยาบาลสาวเพราะสามีของเธอไม่ค่อยจะอยู่บ้าน

ผู้หญิงเวลาที่อยู่ห่างสามี มักจะมีความว้าเหว่เปล่าเปลี่ยว ก็มักจะต้องหาเพื่อนพูดคุยด้วย ผมเองก็อยู่ในจุดที่เธอจะพูดคุยด้วย เพราะบ้านติดกัน

หยอกเย้ากันไปกระเซ้ากันมาปรากฏว่า ทำหมาหยอกไก่อย่างนั้นแล้วเกิดเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา

ผมลืมบอกไปว่า ผมทำงานเป็นคนของหลวงคนหนึ่ง อยู่ที่กระทรวงหนึ่ง ไม่อยากระบุ เดี๋ยวจะทำให้เสื่อมเสียชื่อกระทรวงได้ครับ แย้ม ๆ ฟังหน่อยก็ได้ว่า มันเกี่ยวกับการสุขอนามัย

แต่ผมมันคนชอบกินเหล้าครับ อยู่คนเดียว มันเหงา ผมอายุมากแล้วนะครับ เกินสามสิบ แต่ยังไม่ได้แต่งงาน เคยมีแฟนอยู่คน ตอนหลังเธอไปมีแฟนใหม่

บ้านเดิมผมอยู่ที่จังหวัดชัยนาท มีเชื้อจีน ผมสวมใส่เสื้อผ้าที่ไม่ค่อยพิถีพิถันหรอก แต่ทุกชุดของผมก็แลดูดี ผมเข้าใจใช้มันครับ

คืนหนึ่ง ผมมาถึงบ้าน ประมาณเที่ยงคืนกว่า ๆ เจอกับพยาบาลสาว กลับมาเข้าบ้านเหมือนกัน ก็คุยกันสองสามคำ เธอก็เข้าบ้านไป แต่แล้วเธอก็มาเคาะประตูเรียก ผมโผล่ออกมาขณะนุ่งผ้าเช็ดตัวผืนเดียว เพิ่งอาบน้ำเสร็จ กางเกงในยังไม่ได้นุ่ง

ผมก็ถามว่ามีอะไรหรือครับ เธอก็บอกว่า ตอนเช้าเก็บจดหมายเอาไว้ให้ผมไปรษณีย์เอามาส่ง แล้วผมไม่อยู่ เธอก็เลยเซ็นรับเอาไว้

...เธอพูดแต่ไม่ยอมส่งซองจดหมายให้ กลับชวนคุยเรื่องอื่น ทั้งที่ตัวของเธอก็นุ่งผ้าเช็ดตัวกระโจมอกอยู่ผืนเดียวเหมือนกัน ผมยังเปียกหน่อย ๆ ก็คงเพิ่งอาบน้ำเสร็จใหม่เหมือนกัน

...ผมตัดสินใจชวนเธอเข้าไปนั่งคุยในบ้าน เธอก็บอกว่าไม่เป็นไร แต่แล้วก็พูดใหม่ว่า ดีเหมือนกัน ยังไม่ง่วงนอนเลย

เธอนั่งที่โซฟายาว ผมปิดประตูบ้านเพราะกลัวยุง

ผมอดไม่ได้ที่จะจ้องมองเนินอกอวบของเธอ ขาวอล่องฉ่องทีเดียว เห็นร่องอกแล้วใจสั่น

...เธอชวนผมคุยเรื่องโน้นเรื่องนี้หลายเรื่อง วกกลับมาถึงเรื่องสามีของเธอที่ไม่ยอมกลับมา ผมก็ไม่ได้ออกความเห็นอะไร แต่เธอพูดว่า ถ้าจับได้ว่าไปมีเมียน้อยจะตัดเจ้าโลกทิ้ง ผมเลยถามไปว่ากล้าหรือ เธอก็บอกว่า ทำไมจะไม่กล้า ผมก็พูดต่อไปว่า อดเชียวนะ เธอก็มองหน้าถามว่าอดอะไร ผมก็บอกไปว่าอดสนุก เธอก็หน้าแดง ด่าผมเบา ๆ ว่าบ้า แล้วก็หลบตาผม

ต่อมาเธอก็พูดออกมาว่า เรื่อง

อะไรจะยอมอด ไม่ได้มีอันเดียวในโลกสักหน่อย ผมก็พูดอย่างเห็นพ้องว่า ใช่ จริง ๆด้วย

พูดไปพูดมา เธอก็พูดออกมาว่า ไม่ใหญ่ไม่ยาวไม่เสียดายอยู่แล้ว

ผมรีบถามทันทีว่าจริงเหรอ เธอยืนยันว่า จริงซี ไม่ใหญ่ แล้วก็ไม่ยาว ไม่อยากจะเสียดมเสียดาย

พูดใกล้ประเด็นสำคัญเข้ามามากแล้ว ผมเลยถามโพล่งออกไปว่า เธอชอบยาว ๆใหญ่ ๆใช่ไหม

...พยาบาลสาวหน้าแดงปลั่ง ตอบผมว่า ไม่ว่าใครเค้าก็ชอบขนาดจัมโบ้กันทั้งนั้นแหละจ้ะ ผมหัวเราะ เธอถามว่าหัวเราะทำไม ผมตอบว่า หัวเราะไปยังงั้น แก้เขิน เธอพูดว่า ไม่เห็นน่าเขินเลย เรื่องยังงี้ เรื่องธรรมดา มันเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่เรื่องน่าอายสักหน่อย

ในขณะที่เธอพูดว่ามันไม่ใช่เรื่องน่าอายแต่ใบหน้าของเธอแดงก่ำ

พูดต่อความยาวสาวความยืดกันไปมา เธอก็วกเข้าหาตัวผม ถามว่าในทัศนะของผมชอบผู้หญิงประเภทไหน

ผมก็บอกว่าชอบผู้หญิงสวยและหน้าอกอวบใหญ่ อย่างเธอใช้ได้ นอกจากนั้นผมพูดถึงของสงวนในร่มผ้าว่าต้องให้โหนกนูนเป็นพิเศษหน่อย

เธอถามว่า โหนกนูนมากแค่ไหนจึงจะชอบ ผมก็บอกว่าให้โหนกนูกเหมือนกับหลังเต่ายิ่งดีใหญ่ ไม่โหนกไม่นูนก็ไม่น่าประทับใจ

ที่ผมพูดอย่างนั้น ก็เข้าตัวเธอเองหมด เพราะเธอหน้าอกอวบใหญ่มาก เธอสวยด้วยผิวพรรณดี นอกจากนั้น โคกหน้าบ้าน ของเธอไม่น้อยหน้าใครเลย

ในวันหยุด เธอนุ่งกางเกงขาสั้นรัดเป้า นูนโหนกเห็นได้ชัดเลยเหมือนกับหลังเต่า ผมเคยตะลึงมาหลายหนหลายครั้ง

ใบหน้าของเธอแดงก่ำมากยิ่งขึ้น

ช่วงหนึ่งผมมองไป ตายล่ะ นั่นอะไร พยาบาลสาวนั่งไม่ดี เปิดหวออ้าซ่า มองเข้าไปผมก็เห็นเต่าตัวใหญ่ เตาหลังแตก มีตะไคร่น้ำจับหลังเต่าเป็นคราบ ๆ

ปากเต้าอ้าแย้ม มองเห็นเนื้อในสีแดง และฉ่ำน้ำ

ผมบอกว่าผมแทบจะทนไม่ไหว ขนาดผมจ้อง เธอก็ยังไม่รู้ตัว หรือแกล้งไม่รู้ก็ไม่ทราบได้เหมือนกันครับ

ผมตัดสินใจพูดไปว่าโหนกใหญ่เหมือนของเธอก็พอแล้ว

เธอจ้องหน้า ถามว่า รู้ได้ยัง-ไงว่าโหนกนูน

ผมก็บอกไปว่า ก็เห็น

เธอถามว่าเห็นที่ไหน

ผมก็ตอบว่า ก็เห็นอยู่ตอนนี้ไง

เธอไหวตัว ก้มมองของตัวเอง ก็คงเห็นแล้วว่ามันอ้าหวออยู่อย่างไร

เธอด่าผมใหญ่เลยว่า บ้า บ้า บ้าแล้วก็ไม่บอก ปล่อยให้นั่งเปิดหวออยู่ได้

เธอผลุนผลันจะไปเปิดประ-ตูออกจากบ้าน ผมเลยรีบไปรวบร่างของเธอเอาไว้ เธอดิ้นสะบัดไปสะบัดมา จนผ้าผ่อนของเราสองคนหลุดไปกอง

เธอมองที่หน้าขาของผมทันที ซึ่งเธอก็เห็นแล้วว่ามันเป็นอย่างไร

ของผมทอดลำยาวเฟื้อยออกมาน่าเกรงขาม

ผมเองถือโอกาสมองจ้องของเธอ

อล่างฉ่างเลยครับ โคกของเธอนูนใหญ่จริง ๆ มีขนไม่มากนัก พองาม กลีบแย้มทีเดียว

ผมหน้ามืดแล้ว รีบเอื้อมมือไปปิดไฟ ในบ้านมืด ผมพาเธอไปยังโซฟา เธอดิ้นขัดขืน ถามว่า จะทำอะไร ผมก็บอกว่า จะพิสูจน์ความนูนใหญ่ว่ามันจะใหญ่จริงหรือเปล่า

เธอรีบบอกว่า กลัวแฟนรู้ ผมก็พูดว่า เขาไม่รู้หรอก ถ้าเธอไม่บอก

เธอก็พูดทำนองว่าไม่ต้องการนอกใจสามี ผมก็พูดไปว่า มาถึงขนาดนี้แล้ว อย่าใจร้ายกับผมเลย

เธอหาว่าผมเห็นแก่ตัว แล้วก็ว่า คนยังงี้ต้องบีบพวงให้หน้าเขียว

เธอควานมือไล่คว้าพวงของผม แต่คว้าไม่เจอพวง ดันไปเจอเอางวง ก็สมใจเธอไปเลย เธอกำงวงของผมเอาไว้มั่น

"นี่แหนะ เห็นแก่ตัว"

เธอทำอย่างไรทราบไหมครับ เธอเอากำมือนั้นกระทอกงวงผมเป็นการใหญ่ จนผมตัวงอไปหมด

ผมบอกให้พอ เธอกลับกระ-ทอกใหญ่

ผมเองก็ไม่อยากให้เสียเปรียบ จึงนวดหน้าอกเธอบ้าง อีกทั้งมือที่ว่างก็เลื่อนหมับลงไปยังเนินเต่าที่เห็นเป็นโคกใหญ่อยู่

...เธอบ่ายเบี่ยงเลี่ยงหนีไปมา ผมก็คว้าจับจนได้

หัวนมแข็งเป็นไต แสดงให้รู้ว่ามีอารมณ์อย่างรุนแรงแล้ว

นอกจากนั้น ในปากเต่าของเธอก็เยิ้มฉ่ำ นี่ก็เป็นอีกหลักฐานหนึ่งที่ยืนยันเป็นอย่างดีว่าเธอกำลังมีอา-รมณ์จัด

ผมดันร่างของเธอให้นอนลงไป กระซิบถามเธอว่า

"ชอบให้ใช้ลิ้นหรือเปล่า"

"อะไรนะ"

"ลิ้นน่ะ"

"ลิ้นทำไม"

"ชอบให้ใช้ไหม"

"ใช้เป็นนี่"

"เป็นซี่"

"ไม่เชื่อ"

"ผมทำไปได้พักหนึ่ง เห็นทีว่าจะกลั้นไม่อยู่ จึงได้ชวนเธอขึ้นไปบนห้อง"

ผมเลยจึงต้องพิสูจน์ให้เธอรู้ว่าผมนั้นใช้ลิ้นเป็น ผมทำให้พยาบาลสาวทั้งดิ้นทั้งแอ่นทั้งร้องครวญคราง

"อู๊ววว...ซี้ด...เชื่อแล้ว...เชื่อแล้ว...ดีจัง...อู๊วว...ดีเหลือเกิน..."

ผมมีลีลาใช้ลิ้นที่ไม่เหมือนใคร ทั้งปากทั้งลิ้นของผมจะบดขยี้ลงตรงปากถ้ำทั้งหมดอย่างเอาเป็นเอาตาย ทำให้พยาบาลสาวกระซ่าน

ผมทำต่อไปจนเธอร้องขอให้ผมเลิกใช้ลิ้นเสียทีบอกว่า ทนไม่ไหวเสียวจะขาดใจ

พอผมหยุดใช้ลิ้น เธอก็หันเข้าหาของผมบ้าง แล้วคว้าของผมนึกว่าจะกระทอกต่อเปล่าเลยครับ เธอเอามันส่งใส่ในปากหน้าตาเฉย ทำเอาผมตัวโก่งตัวงอ ด้วยความเสียวเกือบสุดทน

...ผมปล่อยให้เธองว่นกับมันพักใหญ่ ๆ ก็หันเข้าหาเจ้านาโหนกของเธอบ้าง แล้วผมจึงเปิดฉากเพลงลิ้นถวิลสวาทสืบต่อไป

อยู่ในท่าที่กลับหัวกันอย่างนี้ เอร็ดอร่อยไม่ต้องไปบอกใครให้รู้ มันส์มากที่สุดไม่ต้องสงสัยเลย ทั้งสองคนนั่นแหละ

พยาบาลสาวห่างผัวร้อนแรงเหมือนดังไฟ ชวนผมให้ทำอะไรกันเถอะ อย่ามัวแต่ระรัวลิ้นระรัวปากกันอยู่เลย

เธอเอนร่างนอนบนโซฟา ผมประกบทาบ ค่อยดัน ทีแรกเข้าไปเกือบครึ่ง ส่วนที่เหลือดันอีกสองครั้งก็หายเข้าไปหมด

...พอลำฝังลึกจมดิ่งเข้าไปอยู่ข้างในแล้วผมส่ายบั้นท้ายเป็นวงกลมคว้านข้างในของเธอ เธอโดนคว้านเธอดิ้นพล่านเลย ไม่ใช่ดิ้นเปล่า แอ่นนูนเนื้อขึ้นมาเสียดสีกับหนอกเนื้อของผม พร้อมกับส่งเสียงหอบหายใจอย่างหื่นกระหาย

ผมทำไปได้พักหนึ่ง เห็นทีว่าจะกลั้นไม่อยู่ จึงได้ชวนเธอขึ้นไปบนห้อง เธอไม่ว่าอะไรผมจึงประคองเธอขึ้นบันไดทั้งที่แก้ผ้าโทง ๆ

ผมเกือบทำเธอตรงขั้นบันได

(อ่านต่อหน้า 70)

"แพรว พรายชมพู"

สวิงกิ้งดารา รุ่นกระสัน ตอน 2

หน้าของพระเอกวัยรุ่นคลุกอยู่กับสองเต้า ทั้งจูบไซ้แล้วฟัดฟอนสองเต้าเป็นพุ่มกระเปาะก่อนจะฉกลิ้นเลียตรงหัวติ่งกลางเต้าแล้วค่อยดูดเม้ม

'ซี้ดดด อูยย พี่ต่อ โอววว พี่ต่อ'

นางเอกสาววัยรุ่นกระสันเสียวจนเลือดพล่านไปทั้งร่าง สองขาหนีบกันไว้แน่นจนปากอ่าวกลางเนินหนั่นปิดสนิท เหมือนกลัวความยาวกระทัดรัดของจรวดที่แข็งปานท่อนเหล็กจะมุดเข้าไป

แต่นอกห้องนั้นไม่มีการรั้งรออะไรอีกแล้ว เมื่อผู้อำนวยการเสือเฒ่ากำลังโขยกท่อนซุงทั้งยาวทั้งใหญ่ตะบี้ตะบันเข้าร่องสวาทของเมียสาว ที่โก้งโค้งชิดผนังห้อง ตาก็แนบอยู่ตรงรอยแตกดูลีลาของวัยรุ่นทั้งสอง

สองมือของผู้อำนวยการคว้าสองเต้าใหญ่ของเมียสาวรุ่นลูกทั้งบี้เคล้นขยำอย่างแรง ท่อนล่างก็กระแทกใส่บั้นท้ายขาวอล่องฉ่องอย่างไม่ยั้ง

แม้เสียงนอกห้องจะครางกระเส่าและอื้ออึงเพราะแรงกระทุ้งกระแทกก็ตาม แต่สองดาราวัยรุ่นหาได้ยินไม่ เพราะอารมณ์ต่างเตลิดกระเหี้ยนกระหือรือด้วยตัณหา

'โอววว พี่ต่อ อูยยย เสียวจ๊ะ สีมาเสียวใจจะขาดแล้วอูย โอว ซี้ดดด'

นางเอกวัยรุ่นครางออกมาอย่างไม่อาย สองขาที่หนีบกันไว้นั้นค่อยถ่างอ้าออกทีละน้อย ด้วยความเสียวเมื่อสองเต้าถูกจูบฟัดและดูดเม้มกระตุ้นอารมณ์ให้เกิดความอยาก จนไม่สามารถนอนหนีบขาต่อไปได้

บัดนี้สองขาเปลือยอวบขาวถ่างอ้าออก ต่อศักดิ์รีบชันร่างขึ้นนั่งแทรกร่างอยู่กลางหว่างขา สายตาของพระเอกวัยรุ่นเบิกโพลงเมื่อมองเห็นปากอ่าวกลางเนินโคกขาวเกลี้ยงเกลานั้น แบะอ้าซ่า ปากอ่าวมันมะเมื่อมด้วยเมือกเหนียวแห่งความกระสันเสียว กลีบขาวสองข้างปลิ้นมันเยิ้ม จนเห็นในร่องหลืบเป็นสีชมพู

'อูยยยย สีมาจ๋า โอว'

พระเอกวัยรุ่นประสบการณ์น้อย ครางกระเส่าออกมา แล้วรีบจ่อหัวมนทู่ที่เยิ้มเข้าประกบกลางปากอ่าวพร้อมร่างเกร็งที่กดกระแทกลงอย่างแรง

'โอ๊ย เบา พี่ต่อ โอย'

นางเอกสาวร้องลั่นร่างทะลึ่งพรวดขึ้นมา ขณะที่พระเอกวัยรุ่นร่างกระตุกเกร็งหัวมนทู่ที่เสยพรวดเข้าไปพิชิตความสาวของนางเอกวัยรุ่น บัดนี้มันหลุดออกมา และที่นางเอกวัยรุ่นเห็นชัดเมือกขาวข้นกระฉูดออกมาจากหัวมนทู่นั้นอย่างไม่ยั้งเหมือนท่อน้ำแตก พร้อมร่างของพระเอกวัยรุ่นที่พยายามจะยัดเยียดความยาวขนาดย่อมลงใส่ร่องสวาทน้อย แต่สีมารู้สึกว่ามันมิได้เสยเข้าไปข้างในเหมือนครั้งแรก มันกลับอ่อนตัวคอพับคออ่อนป๋วนเปี้ยนอยู่แถวปากอ่าวของหล่อน ซึ่งบัดนี้เหนอะหนะไปหมดแล้ว

'เอ๊ะ พี่ต่อ อะไรนี่'

มือของเด็กสาวที่ยื่นมาจับลูบคลำเจ้าจรวดที่เคยแข็งปั๋งแต่บัดนี้มันกลับอ่อนปวกเปียก

'อูยย พี่ขอโทษ มันทนไม่ไหวจริง ๆ มัน เออ มันล่มปากอ่าวแล้วละ อูยย'

'โธ่ พี่'

นางเอกสาววัยรุ่นครางออกมา พอจะรู้ความหมายอารมณ์กระสันเสียวยังเต็มพิกัด 'ทำไมยังงี้ล่ะพี่ต่อ อูยยย'

หล่อนครางออกมารู้สึกเจ็บแปลบ คงเกิดจากครั้งแรกที่พระเอกวัยรุ่นส่งความยาวเข้าไปพอชักออกมามันก็กระฉูดอย่างไม่ไว้หน้าเจ้าของ

'ไอ้บ้าเอ๊ย อ่อนหัด'

เสียงผู้อำนวยการเฒ่าที่แอบดูบ่นในลำคอเมื่อเห็นพระเอกที่ตนปั้นมาหมดสภาพลงไปนอนหงายอ่อนระทดระทวย ปล่อยให้นางเอกสาววัยรุ่นใช้นิ้วตัวเองช่วยตัวเองด้วยสีหน้าเสียวสยิว ขณะที่ผู้อำนวยการเฒ่ายังมีเรี่ยวแรงกระหน่ำท่อนจรวดยาวใหญ่ใส่ร่องสวาทเมียสาวจนร่างสั่นสะท้านอย่างไม่ยั้ง แล้วค่อยถอนสิ่งที่ยังทะมึนทึนออกสะกิดเมียสาวกลับเข้าห้องตน ปากก็บ่นด่าลูกน้องไปด้วยฐ

'ไอ้บ้า ไอ้ไก่อ่อน แค่เนี้ยะก็ล่มปากอ่าว เป็นกูไม่ได้'

ไอ้ไก่อ่อน ขาดประสบการณ์นอนตาปรอย ปล่อยให้นางเอกสาววัยรุ่นสำเร็จความใคร่ด้วยนิ้ว แต่ไม่วายปลอบโยน

'สีมาจ๊ะขอโทษนะ เออ เดี๋ยวดึก ๆ ต่อขอแก้ตัวนะ'

'ไม่ต้อง เสร็จแล้วก็ออกไปเถอะ'

นางเอกวัยรุ่นผิดหวังอย่างมาก ลุกพรวดฉวยผ้าขนหนูหายเข้าห้องน้ำ ก่อนปิดประตูห้องน้ำไม่วายหันมาสำทับ

'กลับไปเถอะพี่ต่อ เดี๋ยวใครมาเห็นเข้าสีมาจะเสียหาย'

'ไม่โกรธพี่นะ พรุ่งนี้ก็ได้นะ พี่จะแก้ตัว'

หล่อนไม่ตอบ แต่ร้องอยู่ในใจ 'ไม่มีพรุ่งนี้หรอก ไอ้ไก่อ่อนเอ๊ย'

และไม่มีพรุ่งนี้จริง ๆ เหมือนที่สีมาตั้งใจไว้ แม้ว่าวันรุ่งขึ้นเสร็จจากถ่ายหนังแล้ว ต่อศักดิ์รีบมากระซิบกับนางเอกวัยรุ่น

'แค่นั้นแหละพี่ต่อ สีมาไม่อยากผิดหวังอีก'

หล่อนว่าแม้คืนนั้นต่อศักดิ์จะย่องมาเคาะประตูจนมือแทบหัก ประตูบานนั้นก็ไม่เปิด เขารู้ว่าขาด

ประสบการณ์ด้วยวัยรุ่นยังไม่โชกโชน สีมาคงเคือง

"เราคบกันแบบเพื่อนดีกว่านะ พี่ต่อ"

ประโยคสุดท้ายหลังจากหนังปิดกล้องไปแล้ว และก็จริงของสราวดีหรือสีมา บัดนั้นจนล่วงเลยมากว่าหกเดือนเขาไม่มีโอกาสพบสีมาอีกเลย แต่ได้ข่าวว่าสราวดีคู่ควงคนใหม่เป็นพระเอกวัยรุ่นที่กำลังมาแรงอีกคน

"โธ่ นึกว่าใคร ไอ้ธม นั่นเอง ไอ้ธม กัญชายาอี"

ต่อศักดิ์เปรยออกมาเมื่อสวนทางกับสราวดีและธม ที่วัยรุ่นสองหนุ่มสาวกำลังควงคู่กันออกจากย่านอาร์ซีเอ แหล่งชุมนุมวัยรุ่น

สราวดีและธมไม่ได้ยิน ทั้งคู่กำลังดื่มด่ำจากเบียร์ที่เย็นฉ่ำ จนเริ่มมึน แถมธมเพิ่งได้กัญชาไปหยกๆ จุดหมายปลายทางไปสิ้นสุดลงที่ห้องพักบนคอนโดหรูหราของพระเอกวัยรุ่นที่กำลังมาแรง จนกลบรัศมีต่อศักดิ์เสียหมด

"สราวดีไม่อายไม่เขินอะไรอีกแล้ว หล่อนเริ่มชินกับชีวิตวงการมายา ที่สวมหน้ากากเข้าหากัน ข้อสำคัญหล่อนเสียคนเพราะวงการบันเทิง ยากที่จะกลับไปเป็นสีมาคนเดิมที่จอมทอง

เมื่อเข้ากรุงเทพฯ รายได้จากการแสดงทั้งหนังทั้งละครเป็นกอบเป็นกำ พอที่สีมาเจียดเงินซื้อทั้งรถและคอนโดเป็นที่พัก และส่งเสียแม่ที่ไม่ต้องมาติดสอยห้อยตามลูกสาวให้เป็นก้างขวางคอเหมือนดาราสาวคนอื่นๆ

สีมาจึงเป็นอิสระ สมกับใจที่กระเจิงของหล่อน

ธม พระเอกวัยรุ่นที่เพิ่งจะคบกันแค่สองสามครั้งเที่ยวเตร่กัน และคืนนี้มาลงเอยในห้องพักบนคอนโดของเขา

พระเอกหนุ่มกำลังได้ที่อารมณ์ เขากำลังฉ่ำจากกัญชาและกำลังกลายเป็นความต้องการกามารมณ์ สราวดีร่างระทดระทวย อยู่บนโซฟาในห้อง หล่อนมึนกับเบียร์และไม่รู้ว่าเบียร์ในนั้นมียาอะไรบ้างที่ปลุกกำหนัดให้หล่อนไม่อาย ถึงกับนอนแก้ผ้าล่อนจ้อน...ทั้งถ่างแข้งถ่างขานัยน์ตาเยิ้มชวนเชิญ

"ธมขา มาเถอะ"

...หล่อนร้องบอกเมื่อเห็นพระเอกวัยรุ่นยังพิรี้พิไรกับเบียร์ผสมยาอะไรที่หล่อนไม่อยากรับรู้เพราะอารมณ์กำลังเต็มพิกัด หลังจากผิดหวังมาจากต่อศักดิ์คราวนี้ธมคงไม่ล่มปากอ่าวแน่ เพราะเท่าที่รู้มาทั้งกัญชาและยาที่เขาเสพ...มันทำให้เวลาแห่งการเสพกามโลกีย์เนิ่นนาน...จนสวรรค์ฉ่ำนั่นแหละ

ธม วางแก้วเบียร์ลงแล้วก้าวเขามาทรุดร่างลงคุกเข่าหน้าโซฟา มองสำรวจร่างเปลือยขาวนวลของนางเอกวัยรุ่นแล้วใช้ฝ่ามือลูบไล้ไปทั่วร่างก่อนจะก้มหน้าลงจูบฟัดอย่างบ้าคลั่ง ฤทธิ์ยาเสพติดกำลังคุกรุ่นหน้าของเขาคลุกลงกับเนินโคกขาวสะอาด พร้อมกับเขยิบท่อนล่างของเขาจ่อหัวมนทู่ลงตรงปากอิ่มของนางเอกวัยรุ่น

“สราวดีไม่อายไม่เขินอะไรอีกแล้ว หล่อนเริ่มชินกับชีวิตวงการมายา”

ถึงแม้จะไม่โชกโชนเรื่องลีลาของกามตัณหา แต่สราวดีก็พอรู้จากหนังสือและหนังเอ็กซ์ เมื่อหน้าเขาจูบไล้ที่เนินโหนก และบัดนี้สิ่งที่ตั้งผงาดเหนือหว่างขาของเขาที่ขนาดไม่ใช่ย่อยจ่อจรดอยู่ในปากอิ่มของหล่อน

มือของสราวดีจับกุมเจ้าจรวดท่อนงามรูดขยอกแล้วทดลองฉกลิ้นออกจากปากเลียลงไปที่หัวมนทู่นั่น

"ซี้ดดดดด"

หล่อนครางซี้ดออกมาทันทีมิใช่เสียวจนตัวสั่นเพราะฉกลิ้นเลียเจ้าหัวมนทู่นั่น แต่หากว่าขณะนี้ธมกำลังใช้มือจับสองกลีบขาวที่แบะแยกให้อ้าออก ลิ้นของเขาละเลงเลียตวัดชอนไชเข้าไปในร่องหลืบ

สราวดีเนื้อตัวสั่นยิบ เกิดความรู้สึกตื่นเตลิดเสียวซ่าน จนต้องรีบอ้าปากขยอกเอาความยาวนั่นเข้าปากแล้วดูดดุบๆ เหมือนที่เห็นในหนังเอ็กซ์

กันขาวของหล่อนไม่อยู่ติดโซฟาแล้ว เมื่อธมขยับร่างลงมานั่งคุกเข่า หลังจากปล่อยให้นางเอกสาววัยรุ่นทดลองการใช้ลิ้นดูบ้าง เขานั่งลงคุกเข่า หน้าก้มลงไปจนชิดเนินอูมโหนก ลิ้นตวัดชอนไช สองมือเลื่อนไปจับกุมสองเต้าเป็นกระเปาะทั้งบี้หัวติ่ง และเคล้นคลึงขย้ำอย่างรุนแรง

แค่นี้หล่อนก็รู้ว่าธม เหนือกว่าต่อศักดิ์แค่ไหน คนละรุ่นด้วยซ้ำแค่เขาลงลิ้นให้หล่อน สราวดีก็ดิ้นพล่านสองมือจิกกับขอบโซฟาแน่นเสียงครางกระเส่าอย่างไม่ต้องระวังว่าใครจะได้ยิน

"อูยย ธม ธมขา โอว มัน ซี้ด"

หล่อนเสียวจนต้องยื่นมือไปดันหน้าพระเอกวัยรุ่นออก แต่เขาหายอมไม่ กลับเร่งรัวปลายลิ้นสัมผัสกับจะงอยติ่งจุดกระสันเสียวของผู้หญิง สองมือยังบดบี้สองเต้า

"ซี้ดดด อูยย ธม ธม โอว พอแล้ว ธมจ๋า พอแล้ว มัน มัน"

หล่อนร้องอีกครั้ง เนื้อตัวเกร็งเขม็ง แล้วบัดดลร่างก็กระตุกขมิบเมือกเหนียวออกมา สองมือเร่งผลักไสให้ธมเลิกลงลิ้นแต่เขายังไม่ฟังเสียงวิงวอนเหมือนคนจะขาดใจ มันยิ่งทำให้เขารัวลิ้นใส่อย่างไม่ยั้ง เสียงครางกระเส่ากับร่างที่ดิ้นพล่านของนางเอกสาววัยรุ่น ก่อให้เกิดอารมณ์แรงกับธมอีก

"โอว อูยยย ซี้ดดด พอแล้วออกแล้ว โอว ใจจะขาดแล้ว ธมจ๋า พอแล้ว"

สองมือหล่อนผลักไส ใจจะขาดจริงๆ จนเขาต้องละมือจากการบดบี้สองเต้ามาดันร่างเปลือยของสราวดีให้ลงนอนหงาย ไม่สนใจว่าหล่อนจะขาดใจจริงหรือไม่ ร่างเปลือยของสราวดียังกระตุกเกร็งขณะที่ธมฉกลิ้นกลับ แล้วบรรจงใช้ผ้าขนหนูซับเมือกเหนียวหนะที่สราวดีขมิบออกมา กับน้ำลายจากปากเขา จนความชุ่มฉ่ำค่อยแห้งลง เขาไม่ต้องการความหล่อลื่นมันคล่องตัวเกินไป ไม่สมกับอารมณ์ดิบๆ ที่ได้แรงกระตุ้นจากกัญชาและยาร้าย

ธม ค่อยลุกขึ้นขณะที่นางเอกวัยรุ่นนอนระทวยหมดเรี่ยวแรงยังถ่างขาอ้าซ่า เขาคว้าหมอนมาสอดใส่ใต้ก้นหล่อน จนเนินโคกน้อยกลับลอยเด่นชวนให้น่าดูยิ่งนัก แล้วสราวดีก็สะดุ้งเมื่อเห็นขวัญใจวัยรุ่นหยิบกล่องที่วางอยู่ข้างโซฟามาเปิดออกในกล่องนั้นมีของเทียมเพศชายทำจากยาง พอเห็นขนาดของมันสราวดีก็หายจากอ่อนเพลียโดยปริยาย

"อุ๊ย ธม อะไรน่ะ"

หล่อนร้องออกมาเมื่อเขาจับกุมเจ้าท่อนยางไร้วิญญาณแต่โชว์ความแข็งแกร่ง และที่นางเอกสาววัยรุ่นสยองแสยงจนขวัญหายก็เพราะความยาวเก้านิ้ว กับความอ้วนพีที่มือของธมกำมันไม่มิด เมื่อเปรียบเทียบกับขนาดของพระเอกวัยรุ่นแล้ว สราวดีใจหายวูบ

"อย่านะ โอย อย่า"

หล่อนร้องออกมาขยับก้นจากหมอนแต่เขากดร่างหญิงสาวรุ่นไว้ไม่ให้ขยับเขยื้อนพร้อมจ่อหัวแท่งเทียมเพศชายลงกลางปากอ่าวที่แบะอ้าของนางเอกสาววัยรุ่น

★★★ ★★★

(อ่านต่อฉบับหน้า)

สาวร้อน

เตียวไม่ชอบเที่ยวผู้หญิงยิงเรืออะไรทั้งนั้น มีเหตุผลส่วนตัวหลายประการ ไม่อยากบอกใคร

แต่แล้วเมื่อหลายเดือนก่อน เตียวมึนเมากับเพื่อนพ้อง เพื่อนก็เลยลากเข้าซ่อง เตียวตื่นเต้นมาก ทั้งที่มึนเมาแต่เนื้อตัวสั่นไปหมด

หากแต่เป็นสั่นสู้ไม่ใช่สั่นหนีแต่อย่างใด

สาวที่เตียวเลือกขึ้นห้องด้วยนั้น ชื่อต้อย เตียวมีความรู้สึกพิเศษกับสาวคนนี้ รู้สึกเหมือนกับเคยได้รู้จักกับเธอมาก่อน และฝ่ายต้อยก็บอกว่า คล้ายๆ จะเคยรู้จักเตียวมาก่อนเช่นกัน

เตียวนึกไม่ออกว่าเคยรู้จักเธอที่ไหน

แต่มีความรู้สึกต่อเธอมาก มากเท่าที่เขาจะมีให้เธอได้

"นั่นอะไร"

"ถุงยาง"

"ใช้ทำไม"

"เพื่อความสบายใจ"

"...ไม่ต้องกลัว ไม่เป็นโรคหรอก"

แต่เตียวไม่วางใจ

เขาร่วมเพศกับเธอโดยใช้ถุงยางอนามัย เขายอมรับว่ากลัวโรคร้ายที่มีชื่อว่าเอดส์

เป็นแล้วตายสถานเดียว ไม่มีทางรักษาได้เลย

เตียวคงจะร่วมรักกับเธอไปสักครึ่งทางได้ละมั้ง อวัยวะนั้นของเตียวก็เกิดอ่อนปวกเปียกโดยไม่รู้สาเหตุ

ต้อยบอกว่า ถ้าอย่างนั้นไม่ต้องสวมปลวกก็ได้ เธอไม่เป็นโรคจริงๆ รับรองได้

แต่เตียวไม่เชื่อ ดันทุรังร่วมกับเธอต่อไปอย่างทุลักทุเล แต่มันก็ไม่ค่อยจะได้ผล เธอจึงบอกให้เขาถอดเครื่องป้องกันออกแล้วพาเตียวเข้าไปในห้องน้ำ ทำการชำระล้างให้จนสะอาด

พอกลับมาขึ้นเตียง เธอก็ใช้ปากทำให้ปากของเธอยอดเยี่ยมจริง ขนาดที่ของเตียวมันอ่อนๆ อยู่ยังดีดผึงขึ้นมาทันตาเห็น

เธอทำให้จนเตียวเสร็จ เห็นกับตาว่าเธอกลืนหยาดหยดลงคอไปเลย แถมยังใช้เรียวลิ้นเลียทำความสะอาดมันจนเกลี้ยงเกลาหมดจด

การที่เธอทำอย่างนั้น ทำให้เตียวเกิดความรู้สึกซู่ซ่าส์ขึ้นมาเกือบจะในทันทีทันใด มันค่อยๆ ตื่นตัวขึ้นอีกครั้ง เจ้าของมันแท้ๆ ยังไม่อยากจะเชื่อ ส่วนต้อยมองมันอย่างประหลาดใจ

...พอต้อยเห็นของเตียวเป็นอย่างนั้น เธอไม่ได้รั้งรอเลย ก้าวขึ้นคร่อมแล้วจัดการสวมฉับขยับโยก โดยที่เตียวห้ามไม่ทันจริงๆ จำต้องปล่อยเลยตามเลย...ให้มันเป็นไปเพราะไหนๆ มันก็ไหนๆ แล้ว

หลังจากเสร็จกิจกันแล้วนอนคุยกันอยู่เป็นนาน

ก่อนจะออกจากห้องเตียวเกิดความกำหนัดขึ้นมาอีก เตียวจะร่วมกับเธออีก แต่ต้อยบอกว่า

"เอาไว้ครั้งหน้าดีกว่า จะทำให้อร่อยยิ่งกว่านี้"

รุ่งเช้า เตียวทำงานอยู่ก็คิดถึงต้อย นึกถึงเธอเมื่อไรเป้ากางเกงก็ตึงขึ้นมาเมื่อนั้น ที่สุดเขาก็ทนไม่ไหว ค่ำนั้นต้องไปหาเธออีก ได้รับความประทับใจยิ่งกว่าคืนแรก เธอไล้เลียลิ้นไปทั่วตัวของเตียว ทำเสียวให้ด้วยปากจนเตียวเอ่ยปากชวนเธอไปอยู่ด้วย

...เตียวไปเที่ยวอีกสามครั้ง ต้อยก็มาอยู่กับเตียวที่ห้องเช่า ทุกค่ำคืนเตียวได้พบแต่ความหฤหรรษ์มันเอร็ด เธอปรนนิบัติเหมือนกับเมียที่ดีทั่วไปทำกัน ซักผ้ารีดผ้าให้ ข้าวปลาอาหารซื้อมารอท่าเตียวกลับจากงาน

เตียวไม่รู้ว่ารักเธอหรือไม่ รู้อยู่แต่ว่าประทับใจในรสสวาทจากเธอ และชอบที่เธอทำตัวเหมือนกับเป็นเมีย

เพียงสองเดือนแห่งการอยู่ร่วมกัน พลังทางเพศของเตียวลดฮวบลง ในขณะที่ต้อยยิ่งเพิ่มความต้องการมากขึ้น ความกลัดกลุ้มซักจะเข้ามาเยือน เพราะเตียวไม่อาจตอบสนองความปรารถนาของเธอได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยอย่างเคยๆ

แล้วก็ถึงขั้นที่เธอพูดว่า "ต้อยคงจะต้องกลับไปทำงานอย่างเก่าอีกเสียแล้วละมั้ง จะได้อิ่มหนำเหมือนอย่างแต่ก่อน"

...เตียวตกใจกับคำพูดอย่างตรงไปตรงมาของเธอ

ช่วงนี้เองที่ลุงของเตียวมาจากบ้านนอก ตอนแรกลุงบอกเขาว่าจะค้างด้วยสักคืนก็จะกลับ

แต่ครั้นลุงเจอกับต้อยเข้าแก บอกว่ายังไม่อยากกลับบ้านนอกเลย อยากอยู่ดูความสวยความงามของเมืองเจริญให้สะใจให้สมกับที่นานๆ จะได้มีโอกาสโผล่มาสักที

...ขณะที่เตียวไปทำงานแล้ว ปล่อยให้ลุงอยู่บ้านกับต้อยกันสองคนนั้น เขาไม่รู้หรอกว่าที่ห้องพักเกิดอะไรขึ้นบ้าง

แต่มันเป็นของแน่เสียยิ่งกว่าแน่ แม้ลุงของเตียวจะไม่ใช่คนตัณหาจัด แต่ทว่าเมื่อมาเจอต้อยเข้า แม้แต่คนหมดไฟแล้วก็ยังกลับเป็นหนุ่มน้อยขึ้นมาได้อีกครั้งอย่างไม่ต้องสงสัย ต้อยสามารถทำได้

พอได้สักสามสี่วัน ลุงก็พูดเปรยๆ กับเตียวอีกว่า ยังเที่ยวกรุงเทพฯ ไม่ทั่วเลย

"กลับไปตอนนี้ก็ไม่ได้ทำอะไร งานการไม่มี"

"ไม่ห่วงป้าบ้างหรือลุง"

"โอ๊ย รายนั้นไม่ต้องห่วง อยู่คนเดียวได้"

เตียวมองไปทางต้อย เธอทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ รีดผ้าทำเป็นไม่สนอกใจเรื่องที่เตียวพูดกับลุง

เขาฉุกใจคิดอะไรขึ้นมาได้บางอย่าง ต้อยเป็นอย่างไรเขารู้ดี อาหารการกินบนเตียงเธอกินอยู่ไม่ค่อยจะอิ่มหนำสำราญ ก่อนนั้นเธอเคยบ่นอยากกลับไปทำอาชีพเดิม... แต่พอลุงมา เธอก็เงียบกริบไป เตียวชักสงสัยว่าเธอคงจะได้พบเจอคนช่วยบรรเทาความหิวเข้าให้แล้ว

ลุงของเขาเป็นคนร่างกายแข็งแรง ทำงานหนักอยู่ที่บ้านนอก อีกอย่างมาเจอของร้อนๆ อย่างต้อยเข้า ลุงคงจะซดเพลินอย่างไม่กลัวลิ้นพองไปเลย มาใหม่ๆ ลุงดูอ้วนท้วน แต่พออยู่ไปหลายๆ วันเข้า รู้สึกว่าลุงจะซูบลงไปจนผิดตา

เตียวไม่อยากจะถาม เพราะ

รู้ดีอยู่แล้วว่าต้อยเป็นผู้หญิงอย่างไร เธอผ่านผู้ชายมานักต่อนักแล้ว กะแค่ลุงคนเดียวจะต้องไปคิดอะไรมาก เดียวเองทำใจได้ ถือเสียว่าลุงมาเป็นผู้ช่วยก็แล้วกัน

ลุงไม่เคยถามถึงต้อยเลยว่าเดียวได้เธอมาอย่างไร... ลุงทำเหมือนว่าการที่เขามีเมียอยู่ด้วยโดยไม่ได้ตบแต่งนั้นมันเป็นเรื่องธรรมดา

เย็นวันหนึ่งเดียวกลับถึงบ้านพบว่าลุงนุ่งผ้าขาวม้านอนหลับอยู่อย่างหมดเรี่ยวหมดแรง พอแกตื่นเดียวถามว่าต้อยไปไหน แกเหลียวหน้าเหลียวหลังมองเลิกลั่กแล้วก็ส่ายหน้าบอกว่าไม่รู้

เดียวคิดว่าเธอคงออกไปซื้อกับข้าว แต่รออยู่จนเกือบค่ำเธอก็ยังไม่กลับมา เดินไปดูแถวๆ หน้าซอยก็ไม่พบ

เดียวสังเกตเห็นว่าลุงลอบมองกิริยาของเขาอยู่โดยไม่พูดไม่ถาม

ทั้งคืนเธอไม่กลับมาอีกเลย พอรุ่งเช้าลุงก็บอกว่าแกจะกลับบ้านนอกเสียที เดียวบอกว่าจะไปส่งที่สถานีขนส่งสายเหนือ แกรีบบอกว่าไม่ต้องกลับเองได้

เดียวคิดว่าต้อยคงจะหนีไปหากินอย่างเดิมอีก เขาไม่คิดที่จะไปตามเธอ เพราะความติดเนื้อต้องใจมันเหือดหายไปหมดแล้ว คิดว่าดีแล้วที่เธอจากไป

หลังจากนั้นสักเจ็ดวัน เดียวก็ได้รับจดหมายจากป้า เขียนมาถามว่าเมื่อไหร่ลุงจะกลับบ้านเสียที เดียวงงมากรีบกลับบ้านไปสอบถามป้าดู ป้าบอกว่าตั้งแต่ลุงไปกรุงเทพฯ ก็ยังไม่กลับมาเลย

"กลับมาแล้วนะป้า"

"กลับมาที่ไหนล่ะ"

"อ้าว! แล้วงั้นไปไหน"

"ก็จะไปรู้เรอะ ก็เขาไปเยี่ยมเอ็งไม่ใช่เหรอ"

"ก็นั่นน่ะซี ก็เขากลับมาตั้งเจ็ดวันแล้ว"

"สงสัยไปหลงกรุงเทพฯ เสียละมั้ง แล้วเอ็งทำไมไม่ส่งให้เขาขึ้นรถด้วย เอ็งนี่มันแย่จริงๆ คนไม่รู้จักกรุงเทพฯ ให้กลับคนเดียวก็หลงน่ะซี"

"เอ แต่ผมสงสัยว่ามันจะไม่ใช่อย่างที่ป้าว่า"

"ทำไมจะไม่ใช่"

"ผมสงสัยว่า ลุงจะหลงอย่างอื่น"

"หลงอะไร"

"ผมก็ยังบอกไม่ได้เหมือนกัน"

"แล้วนี่จะทำยังไงกันล่ะ"

"ผมจะช่วยสืบหา แล้วจะส่งข่าวให้ป้ารู้"

"เออ เร็วๆ หน่อยก็แล้วกัน นี่หายไปไหนก็ไม่รู้จะเป็นตายร้ายดียังไงบ้าง"

...ป้าบ่นอย่างเป็นห่วง แต่เดียวกำลังคิดว่าลุงนั้น ไม่ได้เป็นห่วงป้าเลย เพราะลุงมีผู้หญิงคนใหม่แนบข้างอยู่ นั่นก็คือต้อยของเขานั่นยังไง

หลายสิ่งหลายอย่างทำให้เชื่อว่าต้องเป็นไปในรูปนั้น

เดียวกลับกรุงเทพฯ ไม่ได้สืบหาลุงแต่อย่างใด ป้าก็เขียนจดหมายมาถามหลายฉบับ เดียวก็ตอบไปว่ากำลังสืบหาอยู่

สามเดือนต่อมา ป้าก็เขียนจดหมายบอกว่าลุงกลับบ้านแล้ว... ผอมเหลือแต่หนังหุ้มกระดูก ลุงบอกป้าว่าหลงกรุงเทพฯ กลับบ้านไม่ถูก อดๆ อยากๆ ป้าด่าเดียวหลายกระบุงโกยหาว่าเขาไม่ส่งลุงขึ้นรถจึงได้เป็นอย่างนี้

เดียวไม่ได้แก้ตัวอะไร เอาไว้เจอลุงค่อยคุยกันทีเดียว

ในเวลาไล่เลี่ยกัน ต้อยก็กลับมาหาเดียวที่ห้อง สภาพของเธอผ่ายผอม

"ไปอยู่ไหนมา"

"อยู่กับเพื่อน"

"ทำไมไปไม่บอก"

"ไม่อยากบอก"

"แล้วกลับมาทำไม"

"ทำไมถามอย่างนี้"

"แล้วจะให้ถามยังไง"

"รักหรอกนะจึงกลับมา ถ้าไม่รักก็ไปไหนต่อไหนแล้ว"

เดียวต้อนรับการกลับคืนสู่เหย้าของต้อยอย่างอบอุ่น เพราะไม่เจอกันนาน มาเจอกันอีกที ทำให้รสชาติแปลกใหม่ไปอีกแบบ ทำให้เขามีอารมณ์ซู่ซ่าส์กว่าเมื่อก่อน ข้างฝ่ายต้อยก็สนุกเต็มที่ ชมว่าเดียวเก่งมาก

ต้อยนึกจะไปก็ไป นึกจะมาก็มา เดียวก็ทำใจได้ตามใจเธอ จะอยู่หรือจะไปเขาไม่สะดุ้งสะเทือน ทำตัวเหมือนคนไม่มีความรู้สึกรู้สามัญไปเลย ช่างเธอจะหายไปไหนสักกี่วันแล้วกลับมาก็ไม่ว่ากัน ขออย่างเดียวอย่าเอาโรคร้ายมาแพร่พันธุ์ก็แล้วกัน

คืนนั้นจึงสนุกกันสุดเหวี่ยง ต้อยขึ้นควบเขาเสียเอง หน้าอกของเธอมันทั้งอวบทั้งใหญ่ กวัดไกวไหวกระเพื่อมยามที่เธอโผนตัวขึ้นๆ ลงๆ อยู่เหนือร่างของเขา เดียวมองสองเต้าที่อวบสวยด้วยอารมณ์ร้อนแรง ทำให้เขาเกิดความรู้สึกจนต้องเอื้อมมือไปเคล้นขย้ำ

นอกจากนั้น ต้อยยังชวนเดียวให้เสพสมกันแบบสุนัขมันติดสัดกัน เดียวไม่ขัดเพราะเขาก็ชอบอยู่แล้ว ต้อยจึงคุกเข่าลงบนเตียง จากนั้นก็หันบั้นท้ายให้เดียว เดียวเองก็คุกเข่าลงมองดูนูนเนื้อที่โผล่ออกมาตรงซอกขาของต้อยสองกลีบ เนื้ออูมสวยเผยออ้ามองเห็นเนื้อในแดงฉ่ำ ร่องนั้นน่าบุกทะลวงเข้าไปยิ่งนัก มันเย้ายวนชวนแทงเสีย

เดียวทนไม่ได้และไม่อยากทน เขาขยับเข้าไป มือหนึ่งประคองลำใหญ่ของตนใช้หัวมนๆ ของมันถูไถกับร่องก่อน ทำให้ต้อยส่ายบั้นท้ายรับอยู่ไปมา

"อู๊วว เดียวทำอะไรต้อย"

"ถูไถ"

"อร่อยดีเหลือเกินจ้ะ"

เดียวบดหัวสากลากผ่านร่องอยู่ไปมา ยิ่งเรียกน้ำฉ่ำออกมาจนชุ่มแฉะ น้ำใสๆ ลื่นๆ ถึงกับเยิ้มย้อยออกมาเลยทีเดียว

พอมีน้ำ มันก็ยิ่งลื่น ยิ่งลื่นก็ยิ่งดี เดียวยิ่งชอบ เขาชอบน้ำเยอะๆ มันสนุกดีเคลื่อนไหวได้คล่องตัวไม่ติดขัด

เดียวถูไปไถมาก็แกล้งปล่อยทั้งลำเนื้อถลำลึกพรวดเข้าไปข้างในเท่านั้นเอง ต้อยสะดุ้งสุดตัว ร้องหวีดกรีดเสียงอย่างตกใจ

"ว้าย!!! อู๊ววว...โอ๊ววว"

"เป็นไงจ๊ะ"

"ถามได้ แกล้งเค้าแล้วยังมีหน้ามาถาม"

"แกล้งที่ไหน"

"ทำไมจะไม่แกล้ง ทำยังงี้เดี๋ยวต้อยก็หัวใจวายตายกันพอดี ทำอะไรก็ไม่รู้ ใจหายใจคว่ำหมด"

"อย่าโกรธนะจ๊ะ"

"ฮึ! ...ถ้าโกรธก็ไม่ยอมให้กระแทกอยู่อย่างงี้หรอก"

คำตอบนี้ดีนัก ทำให้เดียวมีอารมณ์มากยิ่งขึ้นเลยใส่ใหญ่ สาวบั้นเอวกระทุ้งสุดกำลังวังชาที่มีอยู่ ข้างฝ่ายต้อยก็ทั้งส่ายบั้นท้ายทั้งโย้โยกโขยกใส่ อีกทั้งเอื้อมมือลอดใต้หว่างขาไปไล่คว้าจับพวงสำราญของเดียว

ทำท่าเหมือนอยากจะบีบ แต่เปล่าเธอเพียงแต่อยากจะคลำคลึงมันเล่นเท่านั้น เพราะมันฟาดฟัดโดยกวัดแกว่งเข้าใส่ง่ามขาของเธอ

(อ่านต่อหน้า 70)

> **จนสว่างคาตา ต้อยจึงได้ม่อยหลับไปด้วยความอ่อนเพลีย ผ้าผ่อนไม่นุ่งปล่อยตัวล่อนจ้อน**

อาชญากรรม

เมื่อ ฟราน เดรสเชอร์ ถูกข่มขืน

☆คู่สมรสสมบูรณ์แบบ: ฟรานและปีเตอร์สมัยแต่งงานกันใหม่ เป็นสาวสวยและหนุ่มหล่อ,เป็นคู่สมรสที่ชวนให้ริษยา

สัตว์นรกสองตัวบุกรุกเข้าไปบ้านของเธอเมื่อ 11 ปีก่อน ข่มขืนฟรานกับผู้หญิงอีกคน ระหว่างที่สามีของฟรานถูกจับมัดให้เฝ้าดูการข่มขืน

...การถูกข่มขืนอย่างกักขฬะ ซึ่งติดตามมาด้วยการรับบำบัดรักษาทางจิตใจ ทำให้ฟราน เดรสเชอร์ กลายเป็นผู้หญิงแข็งแกร่งพอที่จะละทิ้งสามีของเธอ... และในที่สุดก็สามารถยุติชีวิตสมรสอันชวดเช

เมื่อ 11 ปีก่อน ฟรานถึงขั้นย่อยยับ เมื่อชายสองคนบุกรุกเข้าไปในบ้านของเธอและกระทำการจู่โจมทางเพศกับเธอและผู้หญิงอีกคนหนึ่ง ระหว่างที่สามีของฟรานคือนายปีเตอร์ มาร์ค จาค็อบสัน ถูกมัดอย่างแน่นหนาและถูกบีบบังคับให้เฝ้าดูการข่มขืนของไอ้โคตรอัปรีย์

แต่ฟราน เดรสเชอร์ ก็ต่อสู้กับสภาพล้มละลายทางจิตใจ ด้วยวิธีการทางจิตบำบัด เธอยืนหยัดอยู่ได้ในสภาพที่เข้มแข็งยิ่งขึ้นแต่นายปีเตอร์ผู้สามีไม่สามารถสลัดความเจ็บปวดรวดร้าว และตกอยู่ในสภาพอับปางทางอารมณ์ เรื่องนี้เป็นการเปิดเผยจากคนกลุ่มคนวงใน

ขณะที่ชายหญิงคู่นี้เริ่มห่างเหินและแปลกแยกต่อกันตามลำดับเวลา ฟรานก็สามารถกางปีกโบยบินได้เต็มที่เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง ได้พัฒนาสัมพันธภาพระหว่างเธอกับวาทยกรผู้มีชื่อเสียง... ชื่อนายอีสา-เพ็คก้า ซาโลเนน พร้อมกันนี้เธอก็ยุติชีวิตสมรสที่ร่วมกันมาถึง 18 ปี กับนายปีเตอร์ จาค็อบสัน เมื่อเดือนตุลาคมที่ผ่านมา

ฟรานโยกย้ายตัวเองจากบ้านที่เคยอยู่ร่วมกับนายปีเตอร์และบอกปัดคำอ้อนของเขาที่ขอให้กลับไปอยู่ร่วมกันต่อ

"หลายปีที่ผ่านไปทำให้ฉันเข้มแข็งยิ่งขึ้น เข้มแข็งขึ้นเรื่อย ๆ" ฟรานบอกเพื่อนคนหนึ่ง

"และลูกทั้งใบก็ยกให้ฉันคนเดียว...โลกทั้งใบเปิดกว้างต่อฉันเมื่อเรื่องรายการ "เดอะ แนนนี่" ประสบความสำเร็จ ผู้ชมเห็นกันว่าฉันเป็นดาราสวยงาม นี่เป็นประสบ-การณ์ยอดเยี่ยมครั้งแรกในชีวิตของฉัน"

"ฉันรู้สึกว่าตัวเองถูกดูดเข้าไปทำดาราคนอื่น ๆ และเริ่มเห็นปี-เตอร์ในทัศนะที่แตกต่างจากเดิม เขาเริ่มกลายเป็นเพื่อนคนหนึ่งของฉันมากกว่าจะเป็นสามี"

"ดูเหมือนว่าเราไม่ใช่คู่สามีภรรยากันต่อไปแล้ว ฉันอยากจะเดินหน้าต่อไป!"

"ก่อนหน้าการรับบำบัด ฉันไม่มีพลังพอที่จะผละจากสภาพ...เดิม ๆ ถึงแม้ฉันก็รู้ว่าชีวิตสมรสของฉันมีบาดแผลลึก ๆ"

"มีเพียงแค่การรับบำบัดทางจิตใจเท่านั้น ที่ทำให้ฉันค้นพบพลังเพื่อการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อย่างกระจ่างแจ้ง มันเปิดนัยน์ตาฉันให้เห็นว่า ได้พลาดและขาดอะไรไปในชีวิตของฉัน และทำให้ฉันเป็นคนเข้มแข็งยิ่งขึ้น"

คนวงในผู้หนึ่งประกาศว่า

ปัญหาระหว่างฟรานกับปี-เตอร์ได้ปุด ๆ อยู่ภายใต้ชั้นผิวหน้ามาเป็นเวลานานแล้ว

ทั้งสองคนรักกันตั้งแต่สมัยร่วมเรียนระดับม.ศ.ปลายถือว่าสนิทกันมากที่สุด เพราะคบหากันมาตั้ง

HIGH SCHOOL SWEET-HEARTS: Fran and Peter have been through a lot over the years but fame has driven a wedge between them.

☆ หวานใจวัยมัธยม (ชีวิตรักนักศึกษา): ฟรานและปีเตอร์ ภาพถ่ายสมัยร่วมโรงเรียนระดับ ม.ศ.ปลายทั้งสองคบหากันและอยู่ร่วมกันมานานมาก แล้วก็ต้องแยกทางกันในที่สุด "ด้วยกรณีข่มขืน"

แต่สมัยเป็นวัยรุ่น

แต่ความสัมพันธ์ระดับนี้ก็ยังไม่สามารถเอาชนะเหตุการณ์บุกรุกข่มขืนอันน่าสยดสยอง

ทั้งฟรานและปีเตอร์ต้องเข้ารับการบำบัดรักษาทางจิตเพื่อพยายามสมานบาดแผลในจิตใจ สำหรับฟรานแล้ว เธอคิดว่าถ้าสามารถเยียวยาบาดแผลนี้ได้ ก็สามารถเอาชนะอะไรก็ได้ทั้งนั้นเธอเริ่มกลายเป็นคนมั่นในในตัวเองขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับเวลา จนกระทั่งสามารถรวบรวมพลังเพื่อก้าวขึ้นสู่ความเป็นดาราโทรทัศน์ระดับมหึ...

"แต่กับปีเตอร์นั้น ศักดิ์ศรีแห่งความเป็นชายของเขานั้น...ถูกทำลายยับเยิน เขามักจะเกิดความรู้สึกว่า มีอะไรบางอย่างที่เขาควรจะทำการกระทำบางอย่างที่กล้าหาญที่อาจจะหยุดยั้งอุบัติการณ์แห่งชะตากรรม"

"...ปีเตอร์เริ่มทำตัวแบบถดถอย ภายใต้เปลือกนอกของเขาเขากลายเป็นคนอับอายขายหน้าล้มละลายทางอารมณ์"

ฟราน,อายุ39 ปี บอกเพื่อนของเธอว่า "ฉันใช้ประสบการณ์ถูกข่มขืนและรับบำบัดรักษาไปในเชิงสร้างสรรค์ ฉันลุกขึ้นยืนหยัด และดำเนินชีวิตต่อไป แต่ปีเตอร์ผู้น่าสงสารไม่สามารหลุดผ่านเหตุการณ์ครั้งนั้น"

...นายปีเตอร์ อายุ 39 ปี พยายามเข้าช่วยปรับปรุงและด้านการผลิตสร้างรายกวร... "เดอะแนนนีย์" แต่เมื่อความเป็นดาราของฟรานเริ่มพุ่งขึ้นเรื่อย ๆเธอเกิดความรู้สึกว่าสามีของเธอ "กำลังยื้อตัวเธอให้ถอยกลับ" เพื่อนคนหนึ่งเล่า

...เธอจึงดำเนินการตามขั้นตอนชั้นต้น คือแยกจากนายปีเตอร์เมื่อสามีสัปดาห์ก่อน โดยย้ายตัวเองออกจากบ้านที่เคยอยู่ร่วมกับปีเตอร์ที่ฮันค็อค ปาร์ค ไปอยู่บังกะโลส่วนตัวหลังหนึ่งที่ชาโต มาร์มอนท์โฮเตล แห่งลอส แอนเจลีส

เธอบอกปีเตอร์ว่าจะย้ายออกไปสักเดือนเพื่อรวบรวมความคิดอ่าน และไตร่ตรองถึงอนาคตแห่งชีวิตแต่งงานระหว่างเธอกับเขา

แล้วในวันที่ 25 ตุลาคม ฟรานและปีเตอร์กู้เรื่องกันขั้นสุดท้าย เขาโทรศัพท์ถึงเธอและพูด "น้ำผึ้งโปรดกลับบ้าน เราเคยร่วมชีวิตแต่งงานยอดเยี่ยมมาก่อน และเราสามารถมีได้อีก"

แต่ฟรานไม่ยอมเปลี่ยนใจ เธอพูด "ฉันรักเธอเสมอแต่ฉันได้ตัดสินใจเรียบร้อยแล้ว มันถึงเวลาแล้วที่เราจะเริ่มต้นใช้ชีวิตอยู่แยกกัน ฉันไม่สามารถอยู่ร่วมกับเธอต่อไปอีก"

"เมื่อฟรานวางหูโทรศัพท์...ปีเตอร์ก็หลอมละลายสู่อ่างน้ำตา"

น่าเศร้า ความสำเร็จระดับซูเปอร์ของรายการ "เดอะ แนนนีย์" และการก้าวขึ้นสู่ฐานะดารามันยังกลายเป็นสิ่งพังทลายชีวิตสมรสของเธอด้วยคนวงในเล่า

ฟรานเริ่มติดข้องกับชื่อเสียงของตัวเองซึ่งกลายเป็นลิ่มแทรกอยู่ระหว่างเธอกับปีเตอร์

บนจอโทรทัศน์ เธออาจจะเป็นคุณน้าผู้น่ารัก แต่ในฉากถ่ายทำรายการนั้น เธอแสดงความสำคัญตัวเองมาก

เธอรู้สึกว่าเธอคือดาราที่ไม่มีทางวูบ และต้องทนลากปีเตอร์ไปกับเธอด้วย เธอเริ่มเข้าเมืองกับพวกเพื่อนหญิงของเธอและเดินทางโดยไม่มีปีเตอร์

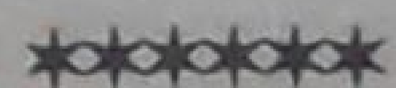
ฟรานยังเริ่มทำความสัมพันธ์เล็ก ๆ กับผู้ชายที่มีชื่อว่าเสียง รายล่าสุดของเธอนั้นคือวาทยกรแห่งวงออเคสตราแอล.เอ. ฟลิฮาร์โมนิคซึ่งดังเป็นระเบิด เขาชื่ออีสา-เพ็คก้า ซาโลเนน

เธอพบกับเขาหลังจากการแสดงครั้งหนึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้และดูคล้ายกำลังอยู่บนสวรรค์ชั้นเจ็ดครั้นปีเตอร์เห็นภาพถ่ายของฟรานกับวาทยกรทางหน้าหนังสือพิมพ์ เข้าก็รู้ว่า "ตาเธอมันฟ้อง" และเขาเหลือเวลาไม่มากเท่าไร...ใบหน้าเขาแดงก่ำด้วยความอับอาย...

ที่จริงมันก็เป็นแค่ความสัมพันธ์ระดับไม่มีภัย แต่ถ้าเป็นเมื่อห้าปีก่อน...ฟรานจะไม่กล้าทำอะไรแบบว่า...เข้าพบปะพัวพันกับผู้ชายหล่อเหลาสักคน...

"ตอนนี้ฟรานอยากมีสังคมกับดาราคนอื่น ๆ ที่อยู่ในสถานะพอ ๆ กับเธอ เธอแสดงความห้าวหาญยิ่งกว่าที่เคยเป็นมาระหว่างที่ปีเตอร์หลีกหนีการสังคม"

...แหล่งข่าวอีกแหล่งหนึ่งกล่าวเสริม "การแยกกันครั้งนี้เป็นแค่ขั้นตอนแรกแห่งการหย่าร้าง ซึ่งน่าจะไม่พ้นจากประเด็นนี้"

☆ กางปีกของเธอ: ภาพถ่ายฟรานกำลังเล่นเกี้ยววาทยกรผู้โด่งดัง นายอีสา-เพ็คก้า ซาโลเนนเมื่อปีเตอร์เห็นภาพถ่ายนี้เกิดความอับอายอย่างยิ่ง

การเลือกเพศบุตร

การร่วมรักเพื่อหวังผลในการสืบพันธุ์นั้นถือได้ว่าเป็นข้อกำหนดของธรรมชาติ ว่าด้วยการดำรงเผ่าพันธุ์ของมนุษยชาติ

ส่วนการร่วมรักเพื่อความรื่นรมย์นั้นเป็นปรากฏการณ์พิเศษที่มนุษย์มีอยู่จำเพาะชาติพันธุ์ของตนเท่านั้น เพราะจากการศึกษาค้นคว้าไม่ปรากฏว่าในบรรดาสัตว์ต่าง ๆ จะมีการร่วมรักกันเพื่อแสวงหาความสุข เป็นเพียงการร่วมรักหรือที่เรียกว่า "สัดกัน" เพื่อขยายพันธุ์ของตนเท่านั้น

ในการร่วมรักเพื่อหวังผลทางความสุขนั้นเราได้กล่าวถึงมาไม่น้อยแล้วในคอลัมน์นี้ คราวนี้จึงใคร่ขอกล่าวถึงเรื่องการร่วมรักเพื่อหวังผลในการสืบพันธุ์ของคนเราบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการร่วมรักที่ส่งผลให้กำหนดเพศของทารกได้ว่าจะให้เป็นชายหรือเป็นหญิง ทั้งนี้เพราะคู่สมรสทั่วไปย่อมมีจิตใจจดจ่อหรือมีความต้องการร่วมกันว่าอยากจะมีลูกชายหรือลูกสาว เนื่องจากบางคู่มีลูกชายล้วนหรือลูกสาวล้วน จึงอยากได้เพศตรงข้ามมาเชยชมบ้าง และบางคู่ก็ยังคิดค่านิยมที่ต้องการบุตรชายเป็นผู้สืบตระกูลของตน หากมีแต่ลูกสาวล้วน ๆ ก็ออกจะวิตกกังวลจึงอยากได้ลูกชายสักคน เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งถือว่า...เป็นความประสงค์อันปกติธรรมดาของปุถุชนทั่ว ๆ ไป

จากความต้องการจะมีบุตรเป็นเพศใดนั้น... ได้ส่งผลให้มีการศึกษาค้นคว้าว่าจะทำได้หรือไม่(โดยวิธีการร่วมเพศสัมพันธุ์ในคู่ของตนเองตามปกติธรรมดา)

คำตอบก็คือ "ทำได้"

คู่สมรสที่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์ คือยังหนุ่มยังสาวและสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์พร้อมจะก่อการปฏิสนธิได้ สามารถกำหนดเพศของทารกได้โดยร่วมเพศสัมพันธุ์ตามวิธีการที่ทางการแพทย์ได้ระบุไว้จากผลของการศึกษาค้นคว้าและทดลองมาแล้ว และทุกวันนี้ก็ได้รับการยอมรับว่าได้ผล แม้ผลที่ได้รับจะยังไม่ถึง 100 เปอร์เซ็นต์ก็ตาม แต่ก็ยังดีกว่าที่จะไม่พยายามหรือไม่ทดลองหาวิธีใดเลย

จากการศึกษาและวิจัยของนายแพทย์ พบว่าการปฏิบัติเพื่อการเลือกเพศบุตรนั้นมีโอกาส 80-85 เปอร์เซ็นต์ ที่จะได้ลูกชายหรือลูกสาวตามที่ต้องการ

ประโยชน์ของการเลือกมีบุตรให้ได้เพศตรงตามความต้องการของคู่สมรส ก็คือ นอกจากจะได้บุตรที่มีเพศตามที่ต้องการแล้ว ยังเป็นการช่วยทำให้คู่สมรสนั้น ๆ มีบุตรในจำนวนที่ต้องการอีกด้วย เพราะไม่ต้องมีบุตรไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะได้บุตรเพศใดเพศหนึ่งตามต้องการจริง ๆ ซึ่งบางทีจะต้องรอคอยถึงหลายท้อง วิธีเลือกเพศบุตรจึงเป็นการวางแผนครอบครัวได้ทางหนึ่ง นอกเหนือจากการได้บรรลุผลสมหวังในเรื่องเพศของบุตรที่ต้องการแล้ว

แต่คู่สมรสส่วนมากก็ยังถกเถียงกันว่า การได้เพศบุตรผิดไปจากที่หวังไว้ จะเป็นเพราะฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีข้อบกพร่อง บางคนก็โทษฝ่ายหญิงบางคนก็โทษฝ่ายชาย ซึ่งนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ได้สนใจและศึกษาเรื่องนี้มานานแล้ว จนเมื่อไม่นานมานี้ได้ผลสรุปออกมาว่า การที่คู่สมรสจะได้เพศบุตรเป็นหญิงหรือชายนั้นขึ้นอยู่กับฝ่ายชายนั่นแหละเป็นสำคัญ

การเลือกเพศบุตรทำได้อย่างไร?

ดังที่ทราบกันแล้วว่า การที่คนเราจะมีบุตรได้จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง องค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญมากก็คือ จะต้องมีตัวอสุจิของฝ่ายชายไปผสมกับไข่ของฝ่ายหญิง ตัวอสุจินี้แหละคือผู้กำหนดเพศของบุตร

...ตัวอสุจิของฝ่ายชายนั้นมีรูปร่างคล้ายกับลูกอ๊อด มีอยู่ 2 ชนิด คือ

1.ชนิดหัวลูกอ๊อดรีและใหญ่ หางสั้นเคลื่อนไหวช้า ๆ เราเรียกว่า "โครโมโซม เอ๊กซ์" จะเป็นตัวกำหนดเพศหญิง

2.ชนิดหัวลูกอ๊อดกลมเล็ก หางยาวเคลื่อนไหวรวดเร็ว เราเรียกว่า "โครโมโซม วาย" จะเป็นตัวกำหนดเพศชาย

ถ้าตัวอสุจิเพศใดว่ายเข้าไปผสมกับไข่ได้ก่อนก็จะได้เพศบุตรตามนั้น เพราะฉะนั้น ถ้าต้องการเพศบุตรเป็นเพศหญิงก็ต้องพยายามทำให้ตัวอสุจิที่กำหนดเพศหญิงมีโอกาสเข้าไปผสมกับไข่ให้ได้ ถ้าต้องการเพศบุตรเป็นชายก็ต้องพยายามทำให้ตัวอสุจิที่กำหนดเพศชายไปผสมกับไข่โดยเร็วที่สุด

จากการค้นคว้าทดสอบพบว่า การที่จะทำให้ตัวอสุจิเพศหนึ่งเพศใดเข้าไปผสมกับไข่ตามที่ตั้งใจไว้ได้นั้น สภาพความเป็นกรดเป็นด่างของมดลูกช่วยได้มาก สภาพความเป็นกรดเป็นด่างของมดลูกในช่วงต่าง ๆ ของรอบเดือนจะช่วยให้ตัวอสุจิตัวหนึ่งตัวใดไปถึงไข่และผสมกับไข่ได้ก่อน จึงได้มีการนำเอาหลักการนี้มาดัดแปลงเพื่อใช้ในการร่วมรักเพื่อเลือกเพศบุตร ซึ่งได้ข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

ถ้าต้องการได้บุตรชาย

• 1.ควรร่วมเพศในขณะที่ใกล้ระยะเวลาไข่สุก ซึ่งไข่จะสุกในระยะกึ่งกลางของรอบประจำเดือน หรือให้แพทย์ช่วยคำนวณระยะเวลาไข่ตกก็ได้ โดยอาศัยการวัดอุณหภูมิของร่างกาย และควรงดเว้นการร่วมเพศก่อนวันไข่ตก 3-5 วัน

2.ก่อนการร่วมเพศ ฝ่ายหญิงควรล้างช่องคลอดด้วยน้ำที่เป็นด่าง โดยใช้โซดาคาร์บอเนต (หาซื้อได้ตามร้านขายยาทั่วไป) 2 ช้อนโต๊ะผสมกับน้ำสะอาด 3 ขวดเบียร์ใหญ่

3.ควรให้ฝ่ายหญิงถึงจุดสุดยอดในการร่วมเพศ

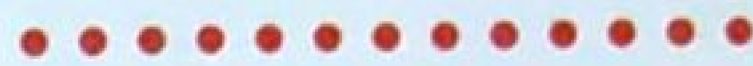
4.ในระยะที่ฝ่ายชายจะหลั่งน้ำอสุจิควรสอดอวัยวะเพศเข้าลึกไปให้ลึกที่สุด

ถ้าต้องการได้บุตรสาว

1.หลีกเลี่ยงการร่วมเพศในระยะใกล้วันที่ไข่สุก ซึ่งไข่จะสุกในระยะกึ่งกลางของรอบประจำเดือน ให้ร่วมเพศก่อนหน้านั้น และไม่จำเป็นต้องงดเว้นการร่วมเพศ

(อ่านต่อหน้า 69)

นางแบบประจำสัปดาห์

NUMBER
584

ปานใจ ทิพธัญญา

PANJAI THIPTHUNYA

มิติที่ล้ำลึก 35-24-35

หนาวหัวใจใคร่แอบแนบเนื้อสาว
หนาวอารมณ์อยากขอห่มดมดอมหญิง
หนาวเพียงใดก็คงคลายหากได้อิง
แสนสุขจริงสองเราเฝ้าเคลียคลอ

PANJAI THIPTHUNYA

NUALNANG
MAGAZINE'S

ปานใจ ทิพรัญญา
PANJAI THIPTHUNYA
35-24-35

P
ปานใจ ทิพรัญญา
ANJAI THIPTHUNYA
35-24-35
NUALNANG
MAGAZINE'S

PANJAI THIPTHUNYA

นวลนางให้ลาภ

ประจำวันที่ 16 มกราคม 2540

กำลังดาวอาทิตย์ 2 องศา 5 ลิปดา

กลุ่มดาวเด่น 1 รอง 2 กำลังวัน 9

คู่มิตร-คู่สมพล 12 - 19 - 92

ดาวเด่น 1 - 9

ดาวเด่นรอง 5 - 2

12 - 15 - 19 - 21

25 - 29 - 51 -52

59 - 91 - 92 - 95

เลขดี-เลขเด็ด

งวดประจำวันที่ 16 มกราคม 2540

เลขเด่น 5 - 4

594 - 429 - 054

295 - 452 - 538

เลขสองตัว บน-ล่าง

94 - 29 - 54 - 92

95 - 49 - 52- 35

อ.ธนา อารีย์ชน

วันที่ 16 มกราคม 2540

เด่น 6 - 9

เลขจับชุดสามตัวเต็ง-โต๊ด

526 - 906 - 059 - 179

768 - 467 - 619 - 795

เลขจับชุดสองตัว บน-ล่าง

26 - 06 - 59 - 68 - 79

67 - 19 - 95 - 49 - 62

สรุปเลขเด่นบน

1 - 4 - 5 - 9

14 - 15 - 19 - 41

45 - 49 - 51 - 54

59 - 91 - 94 - 59

สรุปเลขเด่นล่าง

0 - 2 - 5 - 7

02 - 05 - 07 - 20

25 - 27 - 50 - 52

57 - 70 - 72 - 75

ดับเครื่องชน

โดย "เจนภพ บรรเจิดยุทธ"

19

มิ่งมิตร แมนสรวง ยอมรับอย่างหน้าชื่นตาบานว่า นอกจากโอบบุญ นรินทร์ธร แล้วก็มีจันทร์หอม สาวบ้านป่าดงดอยคนนี้อีกคนที่เขารักหล่อน และอยากจะมีจันทร์หอมไว้เคียงคู่ร่วมชีวิตกับเขาและโอบบุญ

จันทร์หอมมิใช่ว่าจะสวยงดงามไปทั้งเรือนร่างแต่เพียงอย่างเดียว หล่อนยังมีความร้อนด้วยเซ็กซ์ซ่อนไว้ในร่างขาวสะอาดนั้น ถึงแม้มิ่งมิตรเพิ่งจะได้ความสาวจากจันทร์หอมไม่กี่นาทีนี้ก็ตามที แต่เขารู้ว่าหล่อนมีความเร่าร้อนเหมือนไฟเย็นที่ซุกซ่อนอยู่ในอารมณ์และร่างกายของหล่อน

...มันช่างสมน้ำสมเนื้อกับอารมณ์ร้อนๆ ด้วยตัณหาของเขา หล่อนมีเซ็กซ์ไม่น้อยไปกว่าโอบบุญ แล้วยังงี้จะให้มิ่งมิตรลืมผู้หญิงแสนซื่อคนนี้ได้ยังไง

"โอวววว อูยยยยย นายขา ซี้ดดดด อูยยย เสียวค่ะนาย เสียวอะไรยังงี้ ซี้ดดดดด นายขาาาาาา"

มิ่งมิตรค่อยชาการซอยถี่ยิบของเจ้าท่อนเนื้อใหญ่ยาวของเขาลง แล้วโน้มร่างลงไปจูบฟัดสองเต้าที่...กระเพื่อมด้วยแรงหายใจอย่างเหนื่อยอ่อน หายใจรวยริน ตาปรอยหวานเยิ้มด้วยความเสียวสยิว ที่มันเต้นตุบๆ อยู่ในร่องสวาทที่เยิ้มฉ่ำของหล่อน

มิ่งมิตรยังคงปักเสาเอกท่อนยาวใหญ่เหนือหว่างขาของเขาให้คาราคาซังอยู่ในหลุมสวาทของจันทร์หอม

หล่อนขมิบตอดหัวมนทู่ที่ฝังลึกคาอยู่ในแอ่งน้ำรัก มิใช่ว่าจันทร์หอมช่ำชองการตอด ขมิบแบบนี้หล่อนไม่รู้จักทำมันเสียด้วยซ้ำ แต่มันเป็นไปตามธรรมชาติของหล่อน ที่พระเจ้าประทานความเป็นผู้หญิงเซ็กซี่ เย็นแต่ภายนอก แต่เร่าร้อนด้วยไฟสวาทภายใน ถ้าเป็นผู้ชายที่หล่อนรักและพอใจเหมือนอย่างมิ่งมิตร แมนสรวง ที่กำลังเป็นผัวของหล่อนอยู่ในขณะนี้

หล่อนกอดร่างของคนที่ขึ้นชื่อว่าเป็นผัวไว้แน่น ขณะที่มิ่งมิตรค่อยชันร่างขึ้นโอบรัดร่างของหล่อนกระเตงใส่บั้นเอวเขา พร้อมกับก้าวอุ้มร่างเปลือยที่สองขาของหล่อนเกี่ยวบั้นเอวมิ่งมิตรเดินเข้าไปในห้องนอน

เขาสงสารจันทร์หอม ที่เนื้อตัวล่อนจ้อนต้องนอนอยู่กับพื้นโต๊ะที่แข็งกระด้าง เขาเสียดายเนื้อหนังผิวนุ่มนวลของจันทร์หอมจะบอบช้ำเสียหมด

พอก้าวเข้าห้องนอน มิ่งมิตรก็วางร่างเปลือยของจันทร์หอมลงบนเตียงที่อ่อนนิ่มร่างเปลือยของหล่อนนอนถ่างขาอ้าซ่าด้วยความละเหี่ยใจ หล่อนคงเหนื่อยไม่เบา ที่ถูกเขายืนตะบันเสียร่างกายยับเยิน

"เหนื่อยมั้ยคะ นายขา ถ้านายเหนื่อยนอนพักก่อนซีคะ จันทร์หอมจะทำให้นายเองค่ะ"

หล่อนยื่นมือมาจับมือของมิ่งมิตร ดึงร่างเปลือยของเขาให้ลงมานอนเคียงข้างร่างของหล่อนที่นอนอยู่บนเตียง

"รู้จักวิธีทำด้วยรึจันทร์หอม"

"อุ๊ย นายก็ เออ ก็จันทร์หอมจำมาจากที่คุณโอบทำให้นายไงคะ"

ในที่สุดหล่อนก็ยอมสารภาพว่า แอบดูเขากระทำรักกับโอบบุญเมื่อคืนนี้ พร้อมกับร่างเปลือยของหล่อนก็ขึ้นคร่อมร่างเปลือยของมิ่งมิตรไว้

จันทร์หอมก้มหน้าลงไปจูบปากของมิ่งมิตร ก่อนจะละใบหน้าลงมาจูบที่แผงอกกำยำของเขา แล้วเลื่อนต่ำลงจูบเรื่อยมาจนหยุดนิ่งอยู่ตรงเหนือหว่างขาของเขา

หน้าของหล่อนห่างจากเจ้าท่อนเนื้อยาวใหญ่ที่ตั้งตระหง่านไม่ถึงคืบ มือของจันทร์หอมยื่นมาจับกุมเจ้าแท่งเนื้ออุ่นนั้นไว้ แล้วลองรูดขยอกขึ้นๆ ลงๆ พร้อมกับฉกลิ้นออกจากปากของหล่อนทันที

ลิ้นของจันทร์หอมฉกออกมาเลียตวัดไปมาที่หัวมนทู่แดงก่ำของท่อนจรวดยาวใหญ่ พร้อมกับมือของจันทร์หอมก็ทำการรูดขยอกเจ้าแท่งเนื้อยาวใหญ่ไปด้วย

"โอวววว ซี้ดดดด อูยยยจันทร์หอม อูว์"

มิ่งมิตร แมนสรวง ร้องครางขึ้นมาทันที ร่างบิดเกร็งไปมา ยอมรับว่าจันทร์หอมหัวไวที่สามารถเรียนรู้จากการแอบดูเขาร่วมรักกับโอบบุญเมื่อคืนนี้

...แล้วจันทร์หอมก็อ้าปากขยอกเอาความยาวใหญ่ของท่อนเนื้อมหึมานั่นเข้าปาก ดูดอมมันราวกับว่ามันเอร็ดอร่อยเสียเต็มประดา ผสมกับการคายมันออกมา แล้วฉกลิ้นตวัดเลียลงไปที่หัวแดงก่ำนั่น เป็นผลให้มิ่งมิตรยื่นมือมาบี้หัวนมชูชันกลางเต้า อีกมือก็ยื่นเข้าไปใช้หัวแม่มือกับนิ้วกลาง แหวกสองกลีบแคมกลางเนินโคกของจันทร์หอมให้มันแหวกอ้าออกจากกัน แล้วบรรจงกระดิกปลายนิ้วชี้เขี่ยลงที่ติ่งเกษรหอยแมงภู่ในร่องหลีบด้านบน เป็นการตอบสนองที่จันทร์หอมทั้งเลีย ดูด อม เจ้าท่อนเนื้อเหนือหว่างขาของเขา

"อูว์ อีย์ อือ"

จันทร์หอมแอ่นร่างส่ายไปมา

แต่เสียงที่ครางออกมาเป็นเสียงอู้อี้อยู่ในลำคอ เพราะขณะนี้ปากของหล่อนขยอกความยาวใหญ่ของไอ้ปลาช่อนตัวเป้งเข้าไปคับปาก จนหัวแดงก่ำมันกระทุ้งถูกคอหอยของหล่อน

ดูเหมือนจันทร์หอมจะทนให้มิ่งมิตร ทั้งนี้หัวนมและเขี่ยติ่งกระสันเสียวในร่องหลืบไม่ไหว... หล่อนคายความยาวใหญ่ที่มันพองตัวแข็งปานท่อนเหล็กที่ทั้งเลียและดูดออกจากปาก

ร่างเปลือยอวบขาวเต็มมือเต็มไม้ของจันทร์หอมเขยิบขึ้นนั่งอยู่เหนือหว่างขาของมิ่งมิตร หล่อนโหย่งร่างลอยสูงชันเหนือความยาวของไอ้ช่อนหัวแดงก่ำที่มันตั้งผงาดจังก้าอยู่เหนือหว่างขาของมิ่งมิตร

สองขาของจันทร์หอมค่อยถ่างแบะอ้าออก ทำให้มิ่งมิตรต้องชันร่างขึ้นมาดูปฏิบัติการขย่มตอของอีสาวเหนือใจเพชร ว่าจะแน่แค่ไหน ที่บังอาจมาเล่นกับตอร์ปิโดยาวใหญ่ท่อนนี้

จันทร์หอมหน้าเหยเก ราวกับว่าสยดสยองกับสิ่งที่หล่อนถ่างขาจนสองกลีบแคมปริอ้าออก แล้วค่อยกดร่างลงมาช้าๆ จนหัวแดงก่ำที่เยิ้มด้วยเมือกเหนียวนั้นมุดส่วนหัวบานเบอะเบ้อเร่อเบ้อร่าของมันเข้าไปจ่อมอยู่ตรงปากช่องสวาทที่มันแหวะอ้า เพราะโดนหัวแดงก่ำเสยแหวกผ่าสองกลีบแคมขึ้นมา

"อีย์ อูว์ นายขาาาาา อูยย เจ็บมั้ยนี่"

หล่อนยังอดสยดสยองมันไม่ได้ เมื่อก้มลงไปดูเห็นร่องสวาทกลางเนินโคกที่ล้านเลี่ยนเตียนโล่งของหล่อน แหวะอ้าซ่าออกเพราะการค่อยกดร่างของหล่อนลงไป เพื่อให้ปากร่องหลืบของหล่อนงับเอาส่วนหัวแดงก่ำนั้นไว้

มิ่งมิตรรู้ดีว่าจันทร์หอมยังแสยงอยู่ในอารมณ์ เขาจำเป็นต้องช่วยปลุกอารมณ์ให้หล่อนคลายความหวาดวิตก ด้วยการปลุกกำดัดความสุดเสียวให้หล่อน ด้วยการยื่นมือไปบี้เคล้นหัวนมกลางเต้าทั้งสองข้าง เล่นเอาสาวเหนือใจหินครางอู้ แล้วหลับหูหลับตาขย่มร่างลงกระแทกเจ้าตอเนื้อยาวใหญ่ ขณะที่มิ่งมิตรไม่รอช้า พอรู้ทีท่าว่าจันทร์หอมกระแทกร่างลงมา เขาก็เด้งก้นลอยขึ้นจากเตียงนอน เสยความยาวใหญ่สวนทางที่หล่อนขย่มลงมาทันที

"โอ๊ย อูยยย นายขาาาา อูยย เจ็บแสบ โอยเสียวค่ะนายขา โอ๊ววววว"

จันทร์หอมร้องออกมาหน้าตาเหยเก ขณะขย่มร่างลงมาฉับๆ จนสองเต้าที่ตั้งผงาดสั่นกระเพื่อมกระทบกันดังพั่บพั่บไม่ขาดระยะ

"ซี้ดดดด อูยยยย นายขาาาาา โอวว์ อูว์"

เสียงจันทร์หอมยังร้องระงมไม่ขาดปากขณะขย่มร่างลงมาอย่างไม่รั้งรอ เพราะเริ่มรู้งานและรู้ถึงรสชาติการขย่มตอนี้ มันสร้างความมันส์ให้หลายเท่าตัว

เพราะยามที่หล่อนขย่มตอลงมานั้น หัวมนทู่แดงก่ำมันจะเสยส่วนหัวขึ้นไปถูกติ่งหอยแมงภู่ แล้วท่อนเนื้อทั้งลำก็ยังมีโอกาสเสียดสีถูไถไปด้วย มันจึงเสียวกว่าการนอนถ่างขาเสียอีก แถมเจ้าหัวตอมนทู่แดงก่ำยังเสยขึ้นไปกระทุ้งถูกมดลูกเข้าให้ หล่อนจึงรู้ถึงรสชาติหลากหลายของการขย่มนี้ ที่หญิงมีมดลูกดิ้นอย่าได้สะเออะเล่นวิชาหนุมานขย่มตอเป็นอันขาด ดีไม่ดีต้องเข้าโรงซ่อมสุขภาพ

มิ่งมิตรค่อยเอนร่างลงนอนหงาย ปล่อยให้เป็นหน้าที่ในการตะบันไอ้ช่อนตัวยักษ์ของเขา ด้วยฝีมือขย่มตอของจันทร์หอมที่ขย่มลงมาขณะปากก็ครางซี้ดซ้าดตลอดเวลา ราวกับกินของเผ็ดเข้าไปมากมาย

เมื่อรู้รสชาติความมันส์ของการขย่มตอนี้ว่า มันสร้างอารมณ์แทบขาดกระจุยดีพอแล้ว จันทร์หอมก็ซบร่างเปลือยลงกอดร่างเปลือยของมิ่งมิตรไว้ พร้อมหายใจแรงพึมพำออกมา ทั้งที่ไอ้ช่อนยักษ์ยังเสียบคาราคาซังอยู่ในถ้ำสวาทของหล่อน

"ซี้ดดดดด ผัวขา อูยยย นายขาาาาา"

นี่หากว่าเมื่อกี้นี้มิ่งมิตรไม่ใช้ลิ้นเลียร่องสวาทของนังสาวเหนือใจเพชรจนน้ำแตกเสียก่อน จันทร์หอมก็คงจะหลั่งขมิบเมือกเหนียวออกมาก็ตอนที่ขย่มตอยาวใหญ่เมื่อกี้นี้ แต่มิ่งมิตรก็ชอบ เพราะเขายังมีอีกหลากหลายลีลาสารพัดท่า ที่จะคอยสอนให้จันทร์หอมเรียนรู้เรื่องเซ็กซ์ไปจนครบท่า

จันทร์หอมคงเหนื่อยพอดู เพราะหล่อนยังหายใจรวยรินอยู่ มิ่งมิตรค่อยพลิกร่างเปลือยของจันทร์หอมจนลงไปนอนถ่างขาอ้าซ่า เขาค่อยจับร่างเปลือยของหล่อนให้นอนตะแคงข้าง ส่วนตัวเขาเองตะแคงร่างเข้าประกบตรงง่ามก้นโดยย้ายร่างตัวเองลงมาทางเบื้องล่าง

แล้วมิ่งมิตรก็ยกขาด้านบนของจันทร์หอมให้ชันขึ้นมา จนเห็นเนินโคกแหวะอ้าออก เขาค่อยขยับร่างตะแคงข้างเข้าประชิดง่ามก้นของหล่อนแล้วสอดไอ้ช่อนตัวยาวกว่าเก้านิ้ว หัวแดงก่ำเยิ้มเมือมผ่านง่ามก้นของจันทร์หอม จนหัวแดงเยิ้มจ่อเข้ากลางร่องหลืบที่เปิดปากแบะอ้าซ่า

"อีย์ อูยยย โอย นายขา อูยยย เสียวค่ะ นาย"

...หล่อนครางร่างสั่นสะท้าน เมื่อมิ่งมิตรเล่นลีลาตะแคงข้างทแยงมุมกระแทกความยาวใหญ่ผ่านง่ามก้นด้านข้างเสยเข้าๆ ออกๆ จนปากถ้ำสวาทเยินไปหมด

แค่นั้น...มันยังไม่หนำใจ มิ่งมิตรฝากบทเรียนให้อีสาวงามชาวเหนือต้องคลั่งไคล้เขาหนักยิ่งขึ้น ด้วยการยื่นมือไปที่เนินโคกนั่น เขายื่นนิ้วโป้งกับนิ้วกลางลงไปที่ปากร่องหลืบ ถ่างปากถ้ำให้มันแหวะอ้าซ่าออก แล้วกระดิกปลายนิ้วชี้ลงไปเขี่ยถูกติ่งกระสันเหนือร่องหลืบ ทั้งที่ไอ้ช่อนหัวแดงยาวใหญ่ก็ยังทำหน้าที่กระแทกกระทั้นเข้าๆ ออกๆ อยู่

"โอวววว นายขา อูยยย จันทร์หอมจะขาดใจแล้วค่ะ นายขา อูยยย ซี้ดดดด"

ก็จะไม่ให้จันทร์หอมร้องออกมาด้วยเสียงอันดังได้ยังไง ในเมื่อหล่อนโดนทั้งเจ้าเสาเอกมหาภัยท่อนยาวใหญ่กระทุ้งเข้ากระทุ้งออก แล้วยังโดนนิ้วชี้กระดิกเขี่ยถูกติ่งหอยจุดกระสันเสียวที่สุดเข้าอีก โดนขนาบแบบนี้ใครล่ะไม่ร้อง

"โอย นายขา จันทร์หอม จวน จวน จะ มัน จะ"

"อย่างเพิ่งนะจันทร์หอม รอฉันด้วย ซี้ดดดด"

มิ่งมิตรปรามออกมาทันทีพร้อมหดนิ้วที่เขี่ยติ่งกระสันให้มันหลุดออกมากับการถอนความยาวใหญ่ที่กระทุ้งกระแทกเข้าๆ ออกๆ แล้วก้าวลงจากเตียงมายืนอยู่ที่ปลายเตียง พร้อมจับร่างเปลือยของจันทร์หอมที่นอนตะแคงให้พลิกคว่ำลงทันที

มิ่งมิตรลากขาเปลือยของจันทร์หอม จนคะเนว่าก้นของหล่อนอยู่ที่ขอบเตียงแล้ว เขาก็สอดมือไปรั้งร่างของจันทร์หอมให้โหย่งร่างลอยขึ้นมาจากการนอนคว่ำร่างอยู่บนเตียง

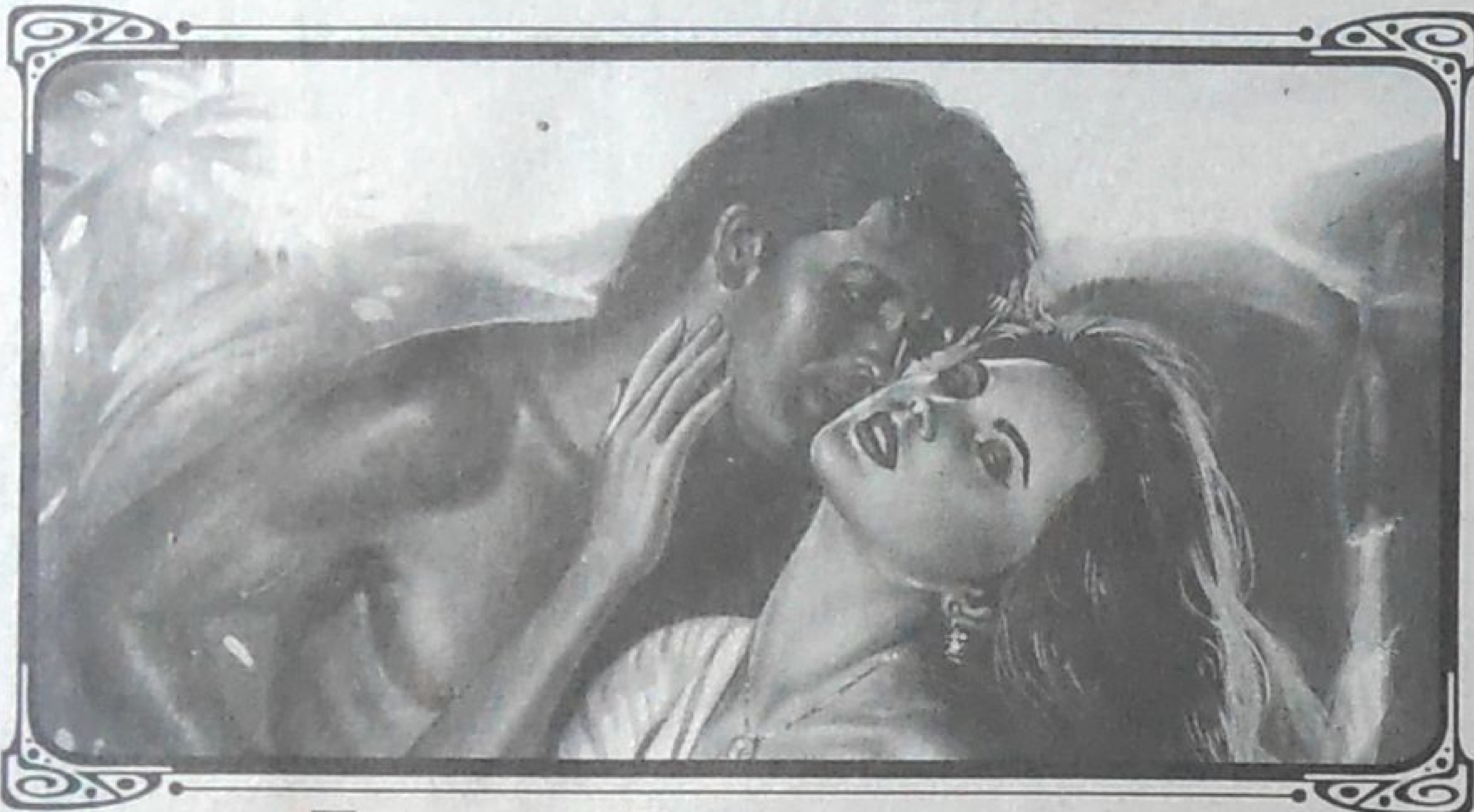

(อ่านต่อหน้า 72)

"

สมองของจันทร์หอมไวพอจะปรับยุทธวิธีตอบโต้ เล่นเอามิ่งมิตรยิ้มออกมาด้วยความชื่นชม

"

เสน่หาปัญญาชน

"เริง รามสูร"

281

กว่าผมกับอังสนาจะออกจากบ้านมาดามคิมได้ก็ค่ำจัดแล้ว เพราะถูกคะยั้นคะยอให้ล่อ เอ๊ย รับประทานบุฟเฟ่ต์มื้อค่ำก่อนจะร่ำลากัน

"วี้คเอ็นด์นี้แฮ้ปปี้เลยซีนะเริง" อังสนาเย้าผมขณะที่นั่งรถกลับเข้ากรุงเทพฯ

"ใช่...แฮ้ปปี้...ปี้ซะเอ็นแทบชำรุด!"

"ทะลึ่ง..." หล่อนค้อนขวับแล้วอดหัวเราะไม่ได้ "จริงซีนะ เพราะเริงเจอเข้าไปกี่คนก็ไม่รู้ แล้วคนหนึ่งก็คงจะสองครั้งเป็นอย่างน้อย ไม่ชำรุดจะทนไหวเรอะ"

"แล้วคุณอังล่ะ!"

"ทำไม"

"โดนเข้าไปกี่ดอก"

"ทุเรศ...ถามบ้า ๆ" หล่อนแว้ดเสียงเขียว "เรื่องอะไรฉันจะบอก เอาเป็นว่าเจอทั้งผู้หญิงทั้งผู้ชายนัวเนียพอสมควรเชียวล่ะ"

"อยากมาอีกมั้ยครับ"

"ถ้าจะให้ตอบตรง ๆ ก็ต้องบอกว่าเว้น ๆ มั่งก็ดี"

"อ้าว! ไม่สนุกเหรอครับ ได้เปลี่ยนรสชาติหลากหลายดี"

"โทรมตายชักน่ะซียะ ผู้หญิงไม่เหมือนผู้ชายนี่ ใช้เท่าไหร่ก็ไม่สึกไม่หลอ พักผ่อนพอหายเพลีย ก็กลับเหมือนเดิม...แต่ผู้หญิงน่ะผ่านศึกมาก ๆมันหย่อนยานโพลกเพลกได้นะจ๊ะอย่าลืม"

"เขาว่าช่องคลอดของผู้หญิงน่ะเหมือนจอกแหนในสระ โยนหินจ้อมลงไปก็แตกแย่เปิดออกเป็นวงกว้างแล้วก็กลับเคลื่อนมาปิดได้อีก"

"พูดบ้า ๆ!" หล่อนสะบัดหน้าพรืด "ช่องคลอดก็ช่องคลอดซียะจะเอาไปเปรียบกับสระน้ำได้ยังไง... เริงก็ทุเรศไปเชื่อ"

"ผมไม่ได้เชื่อ แต่ได้ฟังมาก็เอาพูดต่อน่ะ"

"ไร้สาระ" หล่อนบ่นกระปอดกระแปด

"งั้นคุยเรื่องมีสาระก็ได้"

"เรื่องไหนอีกล่ะ"

"ปาร์ตี้เซ็กซ์หมู่แบบนี้นะซีครับ คุณอังรู้สึกรู้สึกยังไง"

"ก็ไม่เห็นยังไงเลย ตอนฉันเรียนรู้ที่อังกฤษก็เคยเจอ ยังเคยไปร่วมด้วยครั้งสองครั้งเลย"

"แค่นั้นเอง"

"ใช่ซียะ ก็บอกแล้วไงว่าฉันไม่อยากโทรมไวหรือเครื่องในชำรุด"

"แต่ผมค่อนข้างตื่นเต้นเพราะยังไม่เคยเข้าไปคลุกคลีใกล้ชิดมาก่อน จึงอดสนใจไม่ได้ เอ้อ...คุณอังพอจะเล่าความเป็นมาของกิจกรรมพรรค์นี้แก้โง่ให้ผมหน่อยได้มั้ยครับ"

"อย่ามาแกล้งไก๋ให้ฉันเล่าเรื่องบัดสีให้ฟังหน่อยเลยน่ะ ฉันรู้ทันนะ"

"โธ่...ผมอยากฟังประดับความรู้จริง ๆ"

"ขี้เกียจเล่า...แต่ที่ห้องพักฉันมีแม็กกาซีนของฝรั่ง อยากรู้ก็หาอ่านเอาเอง"

"งั้นผมไปส่งคุณอังแล้วนอนอ่านที่นั่นเลยนะครับ"

"หาเรื่องจะกวนฉันอีกล่ะซี"

"แหม...ผมอยากอ่านแม็กกาซีนเล่มนั้นจริง ๆรับรองว่าไม่กวนคุณอังเด็ดขาด...เว้นแต่..."

"ไม่มีเว้นแต่!" หล่อนขัดเสียงเฉียบขาด "ไปส่งได้ ค้างได้ อ่านได้แต่คืนนี้ต้องนอนคนละห้องเพราะฉันเพลีย"

"โอ.เค.ครับ" ผมตกลง แล้วหยอดต่อ "ดึก ๆใครอย่ามาเคาะประตูห้องขอกระโดดขึ้นเตียงผมก็แล้วกัน"

"เมินซะเถอะ! " เสียงดังฟังชัดแบบตัดเชือก

ครับ แล้วคืนนั้นผมก็ได้อ่านแม็กกาซีนเล่มที่อังสนาว่าจริง ๆเป็นเรื่องเชิงสารคดีที่กล่าวถึงการเสพสมของชมรมแลกคู่ของฝรั่งตาน้ำข้าว

ก็เข้าท่าดีเหมือนกัน ผมพอจะแกะภาษาปะกิตมาฟุ้งต่อได้ยังงี้ครับ

เขาเขียนว่า...ยังไม่พบหลักฐานยืนยันว่าการแลกคู่สู่สมนั้นเกิดขึ้นมานมนานกาเลเพียงใดแล้ว แต่เป็นที่ยอมรับกันว่าเริ่มมาจากอเมริกาก่อน แล้วแพร่ขยายไปยังประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวียในทวีปยุโรปเหนือ จากนั้นก็ลามลงใต้เข้าไปสู่ประเทศเยอรมันซึ่งเรื่องเซ็กซ์ก็ไม่น้อยหน้าชนชาติใดในทวีปยุโรป

ส่วนในสหรัฐอเมริกานั้นมีชมรมหรือสโมสรแลกคู่สู่สมมากมายในรูปแบบต่าง ๆกันออกไป มีบริการชนิดพิเศษเพื่อทำให้บรรดาผู้ที่มีความฝังใจในการเสพสมแบบแลกคู่ชู้ชื่นได้ดำดื่มประทับใจในบริการของสโมสร

ว่ากันว่าบุคคลใดที่ฝักใฝ่ในการแลกคู่เสพสุขนั้นเปรียบเสมือนบุคคลที่เป็นโรคร้ายที่จะต้องพยายามซ่อนเร้นปกปิดให้มิดเป็นจากสายตา (สู่รู้) ของเพื่อนมนุษย์ร่วมสังคมธรรมดา ๆทั่วไป พวกเขาต้องร่วมอยู่ในชะตากรรมอันเป็นปมด้อยที่ไม่อาจจะลบล้างไปได้จนชั่วชีวิต... เป็นความเจ็บปวดรวดร้าวและ ทรมานในจิตใจซึ่งแม้แต่จิตแพทย์ก็ไม่สามารถบำบัดได้ นอกจากจะได้ปฏิบัติการตามใจปรารถนาของตัวเองเท่านั้น

โดยเหตุนี้จึงได้มีการรวมกลุ่มกันระหว่างผู้ที่รู้ตัวว่านิยมชมชอบในกิจกรรมพรรรค์นี้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ให้จงได้ ตอนแรกก็จากวงแคบ ๆ แล้วค่อย ๆ ขยายออกไปเรื่อย ๆ มีการติดต่อกันระหว่างพวกเดียวกันอย่างเป็นล่ำเป็นสันในที่สุดก็เลยแปรสภาพมาเป็นสถานบริการที่ผุดขึ้นเป็นดอกเห็ดหน้าฝน ทั้งในสหรัฐอเมริกาและในภาคพื้นยุโรป

...นั่นว่ากันถึงมูลเหตุพื้นฐานทั่ว ๆ ไป จากนั้นก็พาเจาะลึกเข้าไปในเยอรมัน ซึ่งมีสโมสรหรือชมรมอย่างว่านี้มากมายนับสิบ ๆ แห่งเลยทีเดียว

เขาพาไปที่สโมสรแห่งหนึ่งซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงที่เชื่อมระหว่างเมืองโคโลญจ์กับเมืองแฟรงค์เฟิร์ต ที่นั่นมีสถานที่โอ่โถง ที่จอดรถเหลือเฟือเพราะลูกค้าหรือสมาชิกของที่นี่ล้วนแต่มีกะตังค์กันทั้งนั้น ขับรถเก๋งหรูหราราคาแพงมาหาความสำราญตามรสนิยมของตัว พวกย่ำต๊อกหรือโหนรถเมล์มาน่ะไม่มีสิทธิ์คะร้าบ โปรดทราบ(และเจียมตัว)ไว้ด้วย

จากสถิติอย่างไม่เป็นทางการของจิตแพทย์ระบุว่าในเยอรมันมีผู้ที่ชอบเสพสมแบบแลกเปลี่ยนคู่อยู่เกือบหนึ่งแสนราย...นี่ไม่รวมพวกที่เล่นเซ็กซ์หมู่เป็นครั้งคราวนะครับ เพราะเขาบอกว่ามันคนละพวกคนละชั้นกัน

จิตแพทย์ท่านหนึ่งของเยอรมันผู้ค้นคว้าเรื่องเกี่ยวกับจิตวิเคราะห์ของพวกที่ชอบแลกคู่สู่สมได้เปิดเผยว่า คนเยอรมันร้อยละ ๖ มีแนวโน้มชอบกิจกรรมนี้ตั้งแต่อายุประมาณ 18 ปี เรียกว่า ตั้งแต่เริ่มมีประสบการณ์ทางเพศนั่นแหละและร้อยละ 3 ที่แต่งงานกันถูกต้องตามกฎหมาย แต่ชอบเสพสมแบบแลกคู่

ส่วนทางด้านเกี่ยวกับอาชญากรรมนั้นการเสพสมแบบแลกคู่ทำให้เกิดคดีฆาตกรรมหรือคดีทำร้ายร่างกายเพิ่มขึ้นกว่าปกติ ทั้งนี้เนื่องมาจากเกิดความหึงหวงหรือเพราะการเสพสมที่อุตริวิตถารผิดธรรมดา แต่ก็ไม่เป็นที่ประจักษ์ชัดเจนเท่าไรนัก เป็นเพียงข้อสันนิษฐานเท่านั้น

สโมสรที่ได้กล่าวถึงตอนนั้นเจ้าของได้ขยายกิจการออกไปอย่างกว้างขวางโดยปรับปรุงพัฒนาให้เป็นสถานที่อันอุดมด้วยบรรยากาศที่ดึงดูดใจให้คนมาเป็นสมาชิกเพื่อใช้บริการ ทุกอย่างสะดวกสบายไร้กังวลด้วยประการทั้งปวงจริง ๆ

แล้วที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือบรรดาสมาชิกจะถูกเก็บชื่อเสียงเรียงนาม สถานที่อยู่ที่ทำงานและอาชีพเป็นความลับของสโมสร จะติดต่อรู้กันก็เฉพาะในหมู่สมาชิกที่เกี่ยวข้องกันเท่านั้น เบอร์โทรศัพท์ก็จะเป็นส่วนตัวเฉพาะผู้ที่ต้องการแลกเปลี่ยนคู่ส่วนสมาชิกที่มาสมัครใหม่ก็จะต้องได้รับการกลั่นกรองพิจารณาอย่างถี่ถ้วนรอบคอบเพื่อตัดปัญหาวุ่นวายในภายหลัง แล้วจะเกิดความเสียหายฉาวโฉ่จนเป็นอันตรายกับธุรกิจได้ข้อสำคัญก็คืออาจจะทำให้สมาชิกคนอื่น ๆ เสียชื่อเสียงไปด้วย

สภาพในสโมสรแห่งนี้ พนักงานต้อนรับที่คอยให้บริการอยู่ภายในก็จะสวมสลิปบางเบาเพื่อให้เกิดบรรยากาศเป็นธรรมชาติสำหรับคนที่เข้ามาใช้บริการจะได้ไม่เกิดความขัดเขินและเป็นการโน้มน้าวอารมณ์ไปด้วยในตัว

นอกจากนี้ยังมีบาร์เหล้าและเครื่องดื่มให้เลือกแก้กระหาย มีวิดีโอให้ชมเพื่อชุบชูอารมณ์ มีห้องอบไอน้ำ สระว่ายน้ำ และห้องอาบน้ำอุ่นไว้บริการอย่างเพรียบพร้อมบริบูรณ์ทั้งนี้สมาชิกจะต้องจ่ายเงินค่าบริการที่เรียกใช้ ไม่เกี่ยวกับเงินค่าสมาชิกที่เสียเป็นรายหัวตั้งแต่แรกสมัคร

ในคืนที่ผู้สื่อข่าวของแม็กกาซีนฉบับนี้เข้าไปสังเกตการณ์นั้นปรากฏว่ามีสมาชิกแลกเปลี่ยนคู่เข้า ไปชุมนุมกันเกือบร้อยคู่ แต่ละคนมีอายุเฉลี่ยในราว 35 ปี กำลังอยู่ในวัยคึกคักต่างก็นั่งเคลียคลอกันเป็นคู่ ๆ อยู่ตามโซฟาดื่มเหล้าหรือเครื่องดื่มอื่น ๆ ตามความพอใจพลางก็สอดส่ายหาโอกาสแลกเปลี่ยนคู่ชม

นายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิเคราะห์ชาวเยอรมันอีกท่านหนึ่งได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องของกลุ่มคนผู้ชอบการแลกเปลี่ยนคู่สู่สมนี้ว่าเป็นอาการผิดปกติที่เกิดขึ้นหลังจากการแต่งงานมานาน ๆ เป็นอาการแสดงออกของการเสพสมไม่สุขสมหรือพูดง่าย ๆ ก็คือความเซ็งในการร่วมเพศรสกับคู่เก่าหน้าเดิมรสเดิมของตนนั่นเอง จึงต้องเปลี่ยนบรรยากาศและแสวงหารสชาติที่แปลกใหม่ออกไปจากที่เคยชิน

"เขาว่าช่องคลอดของผู้หญิงน่ะเหมือนจอกแหน ในสระ โยนหินจ๋อมลงไปก็แตกแยกเปิดออก เป็นวงกว้างแล้วก็กลับเคลื่อนมาปิดได้อีก"

การเปลี่ยนคู่เสพสมเป็นประสบการณ์ที่สร้างความสดชื่นตื่นตาตื่นใจให้แก่ชีวิต พวกเขาเหล่านั้นคิดว่าชีวิตจะมีชีวาหากได้มีการเปลี่ยนรสชาติเสียบ้าง และจะส่งผลให้การปฏิบัติการทางเพศกระชุ่มกระชวยหรือดุเด็ดเผ็ดมันซาบซ่าถึงกึ๋นยิ่งขึ้นกว่าการจำเจอยู่กับคู่เก่าเก๊กกึ๊ก

จะอย่างไรก็ตาม การแลกเปลี่ยนคู่เสพสมนี้ย่อมเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับคนที่ไม่เคยมีประสบการณ์ทางนี้มาก่อน เป็นความสุขอันหฤหรรษ์ที่สามารถตอบแทนกันได้ในระหว่างคู่พิศวาสแต่ละคู่

กล่าวกันว่าเมื่อได้ทดลองแลกคู่กันสักครั้งหนึ่งแล้วจะติดใจฝังใจ และมีความต้องการที่จะได้รับรสชาติจากกิจกรรมในพฤติกรรมเช่นนี้ต่อไปอีกเรื่อย ๆ แต่ข้อเสียก็คือหากจะกลับไปประกอบกิจกามในแบบธรรมดาคือ คู่ผัวตัวเมียเจ้าเก่าดั้งเดิมแล้วก็ยากที่จะประสบความสุขอย่างเต็มเปี่ยม...บางคนบางคู่ถึงกับไม่บรรลุจุดสุดยอดเอาเลยก็มีจึงมักต้องหวนกลับไปเล่นเกมแลกคู่ตามเคย มิฉะนั้นก็ต้องทนทุกข์ทรมานใจกับความสุขที่เอื้อมไม่ถึง

ครับ...อ่านแล้วก็ได้ความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ ไว้พูดคุยกันในวงเหล้าได้ และคงทำให้เห็นภาพของแวดวงนี้ชัดเจนขึ้นไม่มากก็น้อย

อ่านจบแล้วผมก็อดนึกถึงงานปาร์ตี้ฉ่ำเซ็กซ์ที่บ้านมาดามดิมไม่ได้

แม้จะมิได้จัดตั้งเป็นสโมสรหรือชมรมที่มีสมาชิกประจำแบบธุรกิจเพศพาณิชย์ แต่มันก็ไม่ต่างกันสักเท่าไรในการแสวงหาความสุขทางเพศรส เพราะแต่ละรายก็พาคู่ของตัวเองมา ซึ่งอาจจะเป็นคู่รักคู่ขาหรือว่าเป็นคู่ครองที่แท้จริงก็ตาม ต่างก็มาแลกเปลี่ยนเวียนวนสลับกันไปตามอัธยาศัยและความสมัครใจด้วยกันทุกฝ่าย

เป้าหมายของงานปาร์ตี้เช่นนี้อยู่ที่ต้องการเปลี่ยนรสชาติสวาทสัมพันธ์เป็นสำคัญ โดยนัดหมายคนที่เข้าอกเข้าใจกัน สนิทสนมกัน และไว้วางใจกันได้เข้าร่วมวง เข้าทำนอง "เพื่อนเพื่อเพื่อน" อะไรทำนองนั้นแหละครับ

มันก็สนุกดี...หากคิด อย่างโลกีย์ชนคนเดินเมือง

แต่ถ้าเอาด้านศีลธรรมจรรยาหรือขนบธรรมเนียมประเพณีเข้ามาจับ มันก็เป็นเรื่องอุจาดบัดสีหรือดีเป็นเรื่องอุบาทว์ไปเลยก็ได้

ครับก็นานาจิตตัง...เนื้อหนังมังสาของใครก็ว่ากันไป

ส่วนผมเองนั้นบอกตรง ๆ ว่าสนุกก็สนุกอยู่แต่[illegible]ไม่ได้ เพราะ[illegible]ชีวิตไทย ๆ อย่างเรา[illegible]

(อ่านต่อหน้า [illegible])

หมู่บ้านโลกีย์

เรื่องจริงของผู้คนยุคปัจจุบัน
โดย"ส.ชอกแชก"

รำเพยไม่รำพัน

ช้วน มีความรู้เพียงอ่านออกเขียนได้ พ่อแม่ตายหมดแล้ว และเขาเป็นลูกคนเดียว

ความจริงเขาน่าจะมีญาติบ้าง แต่ก็ไม่มีเลยสักคน

จะมีก็เพียงเพื่อนบ้านเท่านั้นซึ่งทุกคนต่างก็รักใคร่ชอบพอนิสัยใจคอของเขาซึ่งเป็นคนดี

และที่ชาวบ้านต่างชื่นชมและชื่นชอบก็ความเป็นคนซื่อของเขา

เขาเป็นคนไม่ทันคน ไม่เคยเป็นพิษเป็นภัยกับใคร และเขาชอบช่วยเหลืองานของชาวบ้านโดยไม่เกี่ยงงอน...ว่าจะหนักหรือเบา ขอเพียงให้ออกปากเท่านั้น

บ้านไม้หลังย่อมล้อมรอบด้วยป่าไผ่นั้นคือที่พำนักของเขา หุงข้าวต้มแกงกินเอง มีผู้หญิงหลายคนอยากได้เขาเป็นผัว แต่ทว่าคนอย่างเขาไม่ใช่คนใจง่ายที่จะยอมทอดกายให้ผู้หญิง

...เขาไม่เคยรู้จักรสชาติของนารี

เพื่อน ๆ เคยชวนเขาเข้าไปลิ้มลองในจังหวัดสองสามครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งพวกแม่คุณทั้งหลายที่ได้เจอบทรักของช้วนเข้าไปแล้วต่างติดอกติดใจไปตาม ๆ กัน ถึงกับออกปากจะให้เขาเป็นผัวของหล่อนตลอดไป

ช้วนเอามาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง ต่างได้ฮาไปตาม ๆ กัน หาว่าเขาโม้

ไม่ว่าใครก็รู้ว่าช้วนไม่ค่อยได้ประสากับเรื่องบนเตียงมากนัก แต่ต่างก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าคนอย่างช้วนไม่ได้มีของดีติดตัว

อาวุธของเขาอย่างไรเล่า อาวุธของเขาซึ่งคนที่เคยเห็นต่างเห็นพ้องกันว่าชาติก่อนเขาคงจะเกิดอยู่ในวงศ์วานของบรรดาม้าทั้งหลาย

เพื่อน ๆ ที่ไปเที่ยวซ่องด้วยกันถามว่าเขาได้ทำกับพวกหล่อนเหล่านั้นอย่างไร เขาตอบว่าเปล่าเลย เขาเพียงแต่นอนเฉย ๆ แล้วหล่อนก็ขึ้นไปทำอะไร ๆ บนร่างของเขาอย่างสนุกสนาน หน้าตาเหยเกบิดเบี้ยว

เขานึกว่าหล่อนคงจะเจ็บปวด แต่เปล่าเลย เมื่อถามดูพวกหล่อนกลับตอบว่ามันส์ต่างหากเล่า

****

ม่ายรำเพยไม่ใช่คนแถวย่านบ้านนี้ แต่หล่อนก็ได้ผัวเป็นคนที่นี่ ได้เสียเป็นเมียผัวกันดิบดีแล้วก็ตามผัวมาอยู่ถิ่นเกิดของผัว มีอาชีพเลี้ยงไก่ พร้อมกับการทำนาทำไร่ไปด้วย

ความขยันขันแข็งมีอยู่ด้วยกันทั้งสองคน เงินทองจึงเก็บออมได้รวดเร็ว

แต่ก็เป็นที่น่าเสียดาย นายวิชาญผัวของรำเพยได้ด่วนจากไป เพราะโดนงูกัดตอนที่ไปลงเบ็ดหาปลาในหนองสองห้อง รำเพยเลยกลายเป็นม่าย

หล่อนเสียใจร้องไห้อยู่หลายวัน อยากจะกลับไปอยู่บ้านเกิดที่อยู่อีกตำบล แต่ก็ติดอยู่ที่บ้านช่องและที่ทำมาหากิน หล่อนก็เลยจำใจอยู่ต่อไปอย่างค่อนข้างซังกะตายในชีวิต

ถ้าหล่อนมีลูกสักคนหรือสองคนกับนายวิชาญก็คงจะดีไม่น้อย แต่นี่ไม่มีเลย หล่อนไม่ยอมท้องทั้งที่นายวิชาญผู้ขยันงานนางานไร่ ก็หาได้เกียจคร้านเกี่ยวกับงานในมุ้ง แต่เด็กมันก็ไม่ยอมมาเกิด

ม่ายรำเพยไป ๆ มา ๆ ระหว่างบ้านเกิดของหล่อนกับบ้านของผัว ที่บ้านยังมีพ่อแม่และญาติพี่น้อง

หล่อนคิดจะขายนาไร่ของผัวเสียให้หมดแล้วกลับไปอยู่กับพ่อแม่ ...แต่พ่อกับแม่ของหล่อนก็ปรามไว้ ชาวบ้านเขาจะนินทา พอผัวตายก็ขายสมบัติหนีมันไม่ดี ให้อยู่ไปก่อนสักระยะ แล้วค่อยว่ากันใหม่

แต่การอยู่อีกสักระยะของหล่อนเริ่มคุ้นชินกับการอยู่คนเดียว ความจริงมันก็สบายดีเหมือนกันแม้ว่าจะว้าเหว่บ้าง แต่ก็ปลอดโปร่งไปอีกแบบ

และนอกจากนี้ ในระยะที่หล่อนเป็นม่ายทรงเครื่องนี้ ก็ได้มีหนุ่มน้อยหนุ่มใหญ่มาทาบทามข้องแวะ ตามจีบตามอ้อนกันให้เป็นพรวน ชีวิตก็เลยมีรสชาติขึ้นมาอย่างไม่น่าเชื่อ

"ม่ายเนื้อหอม"

หล่อนได้สมญาอย่างนั้นแล้ว

แต่หล่อนก็ไม่ใช่คนโง่หล่อนดูออกหรอกว่าใครมาอีท่าไหน

บางครั้งคนต้องการหล่อนเพียงชั่วครู่ชั่วยาม ...แต่บางคนมาเพื่อต้องการทั้งร่างกายของหล่อนและสมบัติของหล่อน และก็มีบางคนที่ต้องการเพียงตัวหล่อนโดยไม่คำนึงถึงสมบัติ ...หวังเพียงความเมตตาให้เขาได้แอบอกอุ่น ๆ ซึ่งผู้ชายจำพวกนี้ก็อยู่ในวัยเด็กหนุ่มผู้อ่อนหัดด้วยประการทั้งปวง

แต่ในบรรดาหนุ่มน้อยหนุ่มใหญ่เหล่านี้ไม่มียอดชายนายช้วนเข้ามามีส่วนด้วยเลย ทั้งที่หล่อนและช้วนก็รู้จักมักคุ้นกันดีอยู่

ช้วนไม่เคยสนใจหล่อน ไม่เคยมองหล่อน...เพราะอยากจะได้หล่อน ไม่เคยอยากจะเสนอตัวเข้ามาแทนที่นายวิชาญ เขามันคนทำ

แต่งาน ขยันขันแข็งทั้งงานของตัวเองและงานที่เพื่อนบ้านไหว้วาน

มีอยู่วันหนึ่งที่เดินสวนทางกัน เขาก็ทักทายหล่อนตามธรรมดา ไปไหนมาหรือมันก็เท่านั้น รำเพยไม่รู้เหมือนกันว่าหล่อนมีใจกับช้วนเบ้างหรือไม่ แต่อายุอานามก็คิดว่าไล่เลี่ยกัน เผลอๆ จะเกิดปีเดียวกันเสียด้วยซ้ำ

...แต่เมื่อเขาไม่สนใจหล่อนแล้วหล่อนเป็นผู้หญิงจะไปให้ความเอาใจใส่เขาทำไมกัน หล่อนจำต้องคิดอย่างนี้

มีชาวบ้านหลายคนอยากเห็นช้วนกับรำเพยได้เสียเป็นผัวเมียกัน นั่นก็เพราะเห็นว่า ม่ายรำเพยก็เป็นคนดี และช้วนก็เป็นคนมีความประพฤติไม่ด่างพร้อย

"หรือแกว่ายังไง"

ลุงเมฆตัวดำเหมือนถ่านพูดขึ้นที่ร้านก๋วยเตี๋ยวโคนต้นก้ามปูใหญ่

"ก็จะไปว่าอะไร แต่ก็ไม่วายสงสัย ว่าแม่รำเพยจะทนไอ้ช้วนไหวหรือเปล่า"

ลุงผันพูดแล้วก็หัวเราะจนหน้าหงาย

"มันทำไมจะทนไม่ได้เล่าตาเฒ่าลามก"

...น้าชูแม่ค้าก๋วยเตี๋ยวพูดมาจากหลังหม้อต้มน้ำที่มีกระไอเดือดพลุ่งๆ

เฒ่าผันเงียบกริบ ถ้าคนอื่นว่ามีหวังแหลก แต่นี่น้าชูเป็นยอดหญิงที่ลุงผันหมายปอง เพราะน้าชูเองก็เป็นสาวแก่ที่ไม่เคยมีผัวมาก่อน และลุงผันนั้นเล่าเมียก็ได้ล้มหายตายจากไปนานหลายปีมาแล้ว

"เขาว่ามันเท่าช้างเท่าม้าเชียวนะ"

ลุงปุ่นอีกคนหนึ่งที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ด้วยอดออกความเห็นไม่ได้

แม่ค้าก๋วยเตี๋ยวคันปากยิบ

"แต่ของนังรำเพยมันก็ไม่เบาเหมือนกันนี่ เขาว่าใหญ่กว่าชามก๋วยเตี๋ยวที่แกกำลังกินอยู่นั่นเสียอีกนะตาปุ่น"

ลุงปุ่นเบิกตามองชามก๋วยเตี๋ยว

"ยังไม่มีผัวทำไมพูดจายังงั้น"

ป้าเล็กปรามน้าชู

"ก็ฟังพวกหนุ่มน้อยเหล่านี้พูดกันซี ฟังได้เสียเมื่อไหร่"

ผมสรุปของการพูดคุยก็คือทุกคนต่างเห็นพ้องกันว่าม่ายรำเพยกับหนุ่มช้วนเหมาะสมกันอย่างยิ่งราวกิ่งทองกับใบหยก

เมื่อต่างมีความเห็นพ้องต้องกันแล้วว่า ทั้งคู่เหมาะสมกันด้วยประการทั้งปวงต่างก็คิดจะช่วยเหลือให้ทั้งสองได้อยู่ร่วมกันเป็นคู่ทุกข์คู่ยากกัน ...ตามประสาคนที่มีความหวังดีต่อผู้อื่น ...จึงได้หันหน้าเข้าปรึกษาหารือกันอย่างเคร่งเครียดว่าจะให้ใครไปเป็นพ่อสื่อแม่ชัก

"ไอ้เรื่องพ่อสื่อแม่ชักนี่ เราจะชักทางไหนดี"

"...ก็ชักมันทั้งสองฝ่ายนั่นแหละตาผัน ชักฝ่ายเดียวมันก็คงไม่ได้เรื่อง เพราะเจ้าสองคนนั่นมันไม่ได้มีท่าทีอะไรต่อกันเลย"

ลุงปุ่นออกความเห็น

"อ้าว แล้วยังงั้นใครจะไปฝ่ายไหน เอ็งจะไปฝ่ายหญิงหรือฝ่ายชายล่ะไอ้เมฆ"

ลุงผันถามเฒ่าเมฆผิวถ่าน

"เฮ้ยๆ อย่างตาเมฆนี่อย่าให้ไปฝ่ายหญิงเข้าเชียวนา พอแม่รำเพยเห็นพ่อสื่อตัวดำเป็นตอตะโกเข้าเดี๋ยวพาลวิ่งหนีป่าราบ"

...เฒ่าปุ่นขุดคอแล้วหัวเราะเห็นเหงือก ลุงเมฆไม่ว่าอะไร แต่ถอนหายใจอย่างหงุดหงิด

"งั้นก็ให้ตาผันไป"

...ป้าเล็กรีบสรุป แต่น้าชูแม่ค้าก๋วยเตี๋ยวคู่หมายของเฒ่าผันบอกว่าไม่ได้

"ทำไมไม่ได้วะนังชู"

"อ้าว ป้าเล็ก ทำไมไม่ได้น่ะหรือ ถ้าให้ตาผันไปก็มีหวังไอ้ช้วนอดแหง ตาเฒ่านี่เอาเอง"

ทุกคนมองหน้ากันไปมาและจับตามองหน้าเฒ่าผัน ที่แม้จะสูงอายุแล้ว แต่เค้าหน้าเค้าตายังแลดูหล่อแบบลูกทุ่ง

"สงสัยที่แม่ชูไม่ให้ข้าไปเห็นทีแม่ชูจะมีอะไรบางอย่างอยู่ในใจ"

เฒ่าผันหนุ่มวัยไม่ใกล้ฝั่งพูดอย่างภาคภูมิใจ ทำให้น้าชูเดือดเท้าสะเอวชี้หน้าคนปากอยู่ไม่สุข

"โธ่ ตาเฒ่า ไม่มองสังขารทุเรศ"

คนอย่างเฒ่าผัน คนอื่นด่าแบบนี้ไม่ไว้หน้า แต่สำหรับแม่ชูแกทนได้ เพราะหลงรักแม่ยอดขมองอิ่มหมดหัวใจ

"งั้นก็เอ็งนั่นแหละนังชู ไปจัดการให้หน่อย ข้าอยากไปเอง แต่ไม่ค่อยว่างงาน นังรำเพยกะเอ็งมันชอบๆ กันอยู่นี่นังชู"

ป้าเล็กกล่าวแล้วถามที่ประชุม ทุกคนก็พยักหน้าเห็นพ้อง ก็เป็นอันว่าแม่สื่อทางฝ่ายหญิงได้น้าชูเป็นผู้รับเป็นธุระเรียบร้อยไปแล้ว

ทีนี้เหลือทางฝ่ายชาย คนที่จะไปโน้มน้าวใจหนุ่มช้วนจะเป็นใครหารือกันไปหารือกันมา ต่างก็ลงความเห็นว่า ในเมื่องทางฝ่ายหญิงให้น้าชูเป็นผู้ติดต่อพูดจา ทีนี้ทางฝ่ายชายก็น่าจะให้เป็นหน้าที่ของเฒ่าผัน

"ตกลงตามนี้ก็แล้วกันนะ"

ลุงปุ่นว่าแล้วต่างก็แยกย้ายกันออกจากร้านไป

> **"แต่ของนางรำเพย มันก็ไม่เบาเหมือนกันนี่เขาว่า ใหญ่กว่าชามก๋วยเตี๋ยว"**

ตั้งแต่ผัวตายรำเพยก็เปล่าเปลี่ยว หล่อนมักรำพึงรำพันกับตัวเองในยามเหงาว่าชีวิตของหล่อนมันทำไมจึงเป็นเช่นนี้ มีความสุขอยู่ชั่วไม่นานก็เหมือนตกนรก ความว้าเหว่มันโหดร้ายเหลือเกิน

...ในคืนที่อากาศหนาวเย็นหล่อนต้องนอนอย่างเดียวดาย ไม่มีคนนอนแนบข้าง ไม่มีร่างอุ่นๆ ของอีกคนมาเบียด

ลมหนาวกรีดเสียงหวีดหวิวอยู่ที่ยอดไผ่ข้างเรือน ทำให้รู้สึกว่ามันเป็นเหมือนเสียงเปรตที่มาขอส่วนบุญ

มาขอส่วนบุญจากหล่อนมันจะไปได้อะไร ในเมื่อตัวหล่อนเองก็ยังเป็นเช่นนี้ ถ้าหล่อนเป็นคนมีบุญก็คงจะไม่ต้องมานอนตัวคนเดียว

รำพันรำพึงไปก็น้ำตาไหลปรี่ ออกมาด้วยความรันทดและสงสารตัวเอง

แต่แล้วในยามเช้าของวันนั้น ที่รำเพยไปซื้อของยังร้านชำน้าชู น้าชูก็มากระซิบกระซาบอะไรบางอย่าง

"ช้วนเขาเป็นคนดี ไม่ว่าใครก็อยากได้ รำเพยเองก็คนดี ถ้าได้กันนะรับรองว่าจะสุขสบาย เอาเถอะน่ารำเพย นอนคนเดียวมันไม่ดีหรอก ถึงน้าไม่เคยมีคู่แต่น้าก็รู้ คนมันมาบ่นให้ฟัง"

น้าชูไม่ได้บอกว่าใครบ่น แท้จริงก็คือเฒ่าผันนั่นเอง ที่เคยมาปรารภให้หล่อนได้ยินเสมอๆ

"...ฉันยังไม่อยากคิดอะไรหรอกจ้ะน้า"

ตอบไปด้วยสีหน้าแดงๆ ทำให้น้าชูกระหยิ่ม ปากแข็ง แต่ใจนั้นอ่อนแล้วแม่ค้าร้านชำก็บอกไปว่า "เถอะน่าไม่ต้องรีบร้อน ค่อยๆ คิดค่อยๆ ตรองเห็นดียังไงก็ค่อยว่ากัน"

รำเพยจากไปแล้ว น้าชูยิ้มแก้มปริ งานนี้ไม่พลาด

ก็จริงอย่างว่า เพราะคำพูดของน้าชูนั้น ทำให้รำเพยเก็บไปคิด เพิ่งรู้ใจตัวเองว่าแอบนึกชอบช้วนอยู่

(อ่านต่อหน้า 65)

****

โดย "มาศมุกดา"

ก็รู้นะว่าไฟ

39

คืน นั้น...ภรณี นอนไม่หลับ ผวากับคำพูดของแม่... และความเจ็บช้ำ ที่แม่ได้รับจากการถูกเพื่อนของชาญหลอกไปทำร้ายจิตใจ และร่างกาย แถมขู่เข็ญเงินทองจากแม่ด้วย

อา...แบบนี้แล้วแม่ยังไม่เข็ด ...ยังปรารถนาจะยุ่งยากกับตัณหาที่คล้ายกับมีดที่เตรียมพร้อมจะบาดให้เจ็บได้ตลอดเวลา

โอ...ชาญ...ฉันไม่ปรารถนาให้เธอเข้ามายุ่งยากกับแม่อีกเลยไม่ว่าจะเรื่องเงินหรือเรื่องบนเตียง

มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น...หญิงสาวเหลือบตามองนาฬิกา เกือบจะเที่ยงคืนแล้ว...

ใครนะโทร.มา...

คิดพร้อมกับคว้ากระบอกสาย และกรอกเสียงลงไป

"ฮัลโหล..."

"คุณภรณี?"

"ชาญ!"

ร้องเสียงตกใจ..."คุณเองหรือ...โทร.มาทำไมคะ?"

ถามเสียงปร่า...แววตาเรืองแสงขึ้นมาทันที

"ผมนอนไม่หลับเลย ตอนนี้...คิดถึงคุณมาก...ทำไม ความรู้สึกของผมตอนนี้มันเหมือนกับว่า...ตัวเองมีภรรยาแล้ว...หากแต่ไม่รับผิดชอบ"

พึมพำเสียงหนักๆ เขานอนไม่หลับจริงๆ พลิกร่างไปพลิกร่างมาอยู่นาน...กว่าจะคว้ากระบอกโทร-ศัพท์มาพูดก็คิดว่า ภรณีอาจจะยังไม่นอน

"อย่าพูดแบบนี้สิ ชาญ"

"คุณเองก็นอนไม่หลับใช่ไหม...เพราะคุณเป็นคนรับสาย"

"มันดึกมากแล้วนะชาญ...ฉันเพียงแต่นอนคิดว่า...ฉันทำผิดมหันต์ต่างหากล่ะชาญ"

"ผมก็ผิดด้วยนะคุณภรณี?"

เขากระซิบมาตามสาย...

"อยากรู้ไหมว่า ผมผิดเรื่องอะไร..?" เขาถามต่อ เมื่อเห็นหญิงสาวเงียบไป

"เรื่องอะไรหรือ?"

พึมพำเสียงอ่อนเบา...เนื้อตัวร้อนผ่าวไปหมด...จนต้องยกมือข้างที่ว่างลูบไล้ไปตามเนื้อตัวตนเอง

"ก็เพราะเรื่องที่ผมได้อยู่กับคุณไง...ผมไม่เคยมีความรู้สึกรับผิดชอบและโหยหาใครมาก่อนเลย"

"ชาญ...อย่าพูดแบบนี้ได้ไหม"

"ทำไมล่ะ..." เขากระซิบมาตามสาย

"เพราะว่าหากชาญพูดต่อไป..ฉันเองก็จะยิ่งรู้ตัวเองว่าผิดมากขึ้นอีก..."

"เราไม่ผิดหรอกนะ คุณภรณี...หากคุณมีหัวใจให้ผมบ้าง..เราจะเดินไปด้วยกันได้...และยาวนานเท่ากับชีวิตของเราทีเดียว...ผมสาบานได้ว่า...แม้ผมจะผ่านผู้หญิงมานับไม่ถ้วน...แต่ก็ไม่เคยมีใครเลย ที่ทำให้ผมโทร.กลับมาหาใหม่"

คำนั้นเหมือนกับทำให้เนื้อตัวของภรณีลอยขึ้นสูง...

"ไม่เอาละ ชาญ ฉันจะนอนแล้วละ?"

"ผมอยากจะคุยกับคุณ"

"เรื่องอะไร?"

หญิงสาวกระซิบถาม...

"ผมขอพบคุณพรุ่งนี้นะ...?"

"อุ้ย ไม่ได้หรอก...แม่กำลังเครียดมากเลย...และก็ต้องการพูดจากับคุณด้วย"

"หือ...คุณสุดใจต้องการพบผมเรื่องอะไร?"

"ก็เอ้อ..."

หญิงสาวพูดได้แค่นั้นก็เงียบไป...จะบอกกับเขาดีไหมนะ..หรือเก็บไว้บอกกับเขาตอนที่พบหน้าเขาดี

"คุณภรณีครับ...ฟังผมอยู่หรือเปล่า"

"ฟังค่ะ...แต่ฉันง่วงแล้วนะ" เธอแกล้งทำเสียงให้งัวเงีย

เขาหัวเราะ ราวกับรู้ทัน...เขาเชื่อในฝีมือของเขาดีว่า...ไม่มีวันที่ผู้หญิงคนไหนจะไม่คิดถึงเขาหรอก...หากได้อยู่กับเขา...และเคยร่วมเตียงกับเขา...

และภรณีก็เป็นอีกคนหนึ่งที่จะต้องคิดถึงเขา...จะมากจะน้อยเขาไม่สามารถจะรู้ได้ แต่หล่อนจะต้องคิดถึงเขา

"พรุ่งนี้ คุณออกมานะ...ผมไม่อยากจะเข้าไปรับคุณที่บ้าน เพราะคุณสุดใจต้องรู้ว่าเป็นรถผม"

"คุณต้องการพบฉันทำไมหรือ?"

"ผมมีเรื่องจะต้องคุยกับคุณไงล่ะ...นะ...และอีกอย่าง..ผมงดงานอื่นหมดเลยนะ...เพราะผมต้องการจะอยู่กับคุณ"

"ฉันเอ้อ...ฉันคิดว่า...ชาญพบกับแม่ก่อนไม่ดีกว่าหรือ...?"

ถามเสียงสั่นเล็กน้อย...

"ผมขอพบคุณก่อนแล้วกัน...ผมมีเรื่องจะตกลงกับคุณ...แล้วผมจะนัดกับคุณสุดใจใหม่ ดีไหม"

"ก็ได้ค่ะ...คุณต้องการจะมารับฉันที่ไหน..?"

"คุณนัดผมมาก็แล้วกัน...ผมไปรับ"

"ก็ได้..."

หนที่สุดหญิงสาวก็รับปากเขาและไม่นานก็วางสาย...ยิ้มกับตัวเองลูบไล้เนื้อตัวที่ผุดผ่องไปมา

เพราะความสาวที่เธอเหนือมารดาหรือไง...เขาจึงหลงใหลเธอและต้องการพบเธออีก

แล้วเธอล่ะ...ชอบเขาหรือไม่ ...ปรารถนาจะอยู่ใกล้เขาหรือเปล่า?

เฝ้าถามหัวใจตัวเอง และก็ต้องบิดตัวไปมา...เมื่อสภาพทุกอย่างของเนื้อหนังมังสา เมื่อถูกเขาสัมผัสแล้วร้อนรุ่ม ราวกับอยู่ในกองเพลิง

และเกิดอารมณ์ที่อยากจะอยู่ใกล้เขา...กอดรัดกับเขา อย่างจริงจัง...และนี่เขาเรียกว่า ความรู้สึกเช่นไร...

กับนิธิ เคยรักเขาด้วยซ้ำ..ยังไม่คิดปรารถนาจะอยู่กับนิธิเลยสักนิดตอนนี้...

ความนุ่มนวล อ่อนโยน ต่างกันลิบลับ...เธอคิด ระหว่างสองชายที่เธอได้พบมา...

และชาญ ก็ทำให้เธอตื่นเต้นที่สุด...และยอมทำตัวเป็นนางร้าย..เพื่อแย่งชิงกับแม่ของเธอเอง

คิดและก็เผลอไผลหลับไปในไม่ช้า...

❄❄❄

อาวุธนั้น...ตื่นขึ้นมาใหม่เกือบจะสว่างแล้ว ร่างของเด็กส้มซุกอยู่ข้างๆ เขา...

อา...เขาหลับสนิท...ขณะที่เด็กส้มอยู่ข้างๆ ได้อย่างไร...โดยที่ปล่อยให้เด็กสาวร่ำร้องเรียกหาความสุขจากเขาและเขาไม่ตอบสนองเธอ...

เขาเมามากกระนั้นหรือ?

เปล่านี่น่า...ก็เมาแต่ไม่มากหรอก...แล้วทำไมเขาถึงได้หลับไปโดยที่ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับเด็กส้มได้ยังไง

ไม่น่าเชื่อ...เขารีบลุกขึ้นและเข้าห้องอาบน้ำจัดการกับตัวเองจนเรียบร้อย แล้วจึงออกมา..

รู้สึกสดชื่นขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อ...และก็กดไฟหัวเตียงน้อยแรงเทียนมองใบหน้าของเด็กส้มที่หลับตาพริ้ม

เด็กสาวผู้นี้ก็หลับแบบเด็กๆ ...ไม่มีจริตจะก้านใดๆ ให้น่าหมั่นไส้ ความสงสารที่เด็กสาวผู้นี้รักเขา ทำให้เขาเอามือไล้เนื้อตัวของเด็กสาวไปมา

ดวงตาของเด็กส้ม ปรือขึ้น..และก็ผวาลุกขึ้นนั่ง

"คุณวุธ"

"ความรู้สึกแบบนี้นี่เอง ที่เขาต้องการเด็กคนนี้ อยู่ตลอดเวลา ดุจติดยา"

"เกือบจะสว่างแล้ว...แต่ยัง...เธอไปอาบน้ำสิ"

"ค่ะ"

เด็กสาวทำตามอย่างว่าง่าย..และไม่นานก็ออกมาจากห้องอาบน้ำ...ชายหนุ่มยิ้มให้เด็กส้ม

"เธอจะลงไปข้างล่างเลยใช่ไหม?"

"ค่ะ..."

เด็กสาวรู้สึกเสียดาย ที่เขาไม่เรียกใช้เธอเหมือนกับทุกครั้งแต่แล้วเธอก็คิดผิด...เมื่อเขากดไฟหัวเตียงให้ดับลง

"เดี๋ยวค่อยไปนะ ส้ม...เมื่อคืนฉันเมามากไปหน่อยเผลอหลับไปโดยที่เธอยังไม่ได้นวดให้ฉันเลย"

เขาบอก และรั้งร่างบอบบางของเด็กส้มเข้ามาปะทะอก..ดึงชุดนอนที่เด็กส้มสวมอยู่ออกไปกองกับพื้น

"ใส่ออกมาทำไม"

"อื้อ คุณวุธนี่ละ...อย่าเกเรกับส้มสิคะ"

"เธอนั่นละ เกเร..เมื่อคืนทำไมไม่ปลุกให้ฉันตื่น"

"ปลุกทำไมล่ะคะ...ก็คุณวุธอยากจะหลับนี่.."

"ขาดทุนแย่เลย"

"อื้อ....ขาดทุนเรื่องอะไรคะ?" เด็กส้มร้องเบาๆ ขณะที่มือไม้ของอาวุธรูบคลำไปตามเนื้อตัวและมาหยุดที่ ปทุมงามของเธอ ที่เต่งตึงแม้จะไม่เต็มมือเต็มไม้เหมือนกับผู้หญิงที่เขาผ่านมา...

แต่ก็น่าจับนักหนา ในความรู้สึกของอาวุธตอนนี้

"เธอรู้ไหม ฉันตื่นขึ้นมาจ้องหน้าเธออยู่นาน..."

"จ้องหน้าส้ม....ทำไมหรือคะ?"

"ก็กำลังคิดจะต้องเฆี่ยนเธอให้หายแค้นไง..ที่ทำให้ฉันพลาดความสุขเมื่อตอนหัวค่ำ..."

"อื้อ คุณวุธนี่คะ?"

เธอร้องเบาๆ และอาวุธ ก็สลัดเสื้อคลุมของเขาเองทิ้ง ดันร่างเด็กสาวให้ลงไปนอนราบกับที่นอนนุ่ม..

"เมื่อวานนี้คุณภรณีเห็นเราสองคนนะคะ คุณวุธ...ส้มกลัวจังกลัวว่าคุณภรณีจะไล่ส้มออกจากบ้าน"

"ยายภรณีไม่ทำอะไรบ้าๆ อย่างนั้นหรอก...ตัวของยายภรณีเองก็ทำผิดเหมือนกันนั่นละ..."

"ค่ะ...?"

เด็กส้มร้องเบาๆ หากแต่อาวุธมิได้เล่าเรื่องอะไรของน้องสาวให้เธอได้มีส่วนรู้ด้วย..นอกจากใช้จมูกซุกซอนไปทั่ว ตามปทุมงามที่กำลังท้าทายเขาให้ลิ้มลองและพิสูจน์...

อาวุธไหวสะท้านกับเด็กสาวผู้นี้...เขาต้องทำให้เด็กสาวอยู่กับเขาต่อไปแม้เขาจะแต่งงานกับผู้หญิงอื่นที่ไม่ใช่เด็กส้มผู้นี้ก็ตามที...

เขาว่า เขาหลงใหล เด็กคนนี้...ที่ไร้เดียงสา และยอมทำอะไรได้ทุกอย่างเพื่อเขา แม้เขาจะหักหลังความรักของเด็กสาว โดยไปนอนกับหญิงอื่นบ่อยๆ ก็ดาม หาแต่เขาก็ยังมีร่างหล่อนนอนซุกซบอยู่กับเขายามที่เขาตื่นขึ้นมา มองหาใครไม่พบ...และเมื่อเขาปรารถนา เด็กสาวผู้นี้ก็พร้อมที่จะตอบสนองเขาได้ทันที

ความรู้สึกแบบนี้นี่เอง...ที่เขา ต้องการเด็กคนนี้อยู่ตลอดเวลาดุจติดยา...ที่จะต้องใช้ตลอดเวลา..

และมันก็เป็นความจริงที่เขาไม่สามารถจะบอกกับใครๆ ได้...

"ส้ม"

"คะ"

"เธอสัญญานะว่า...หากฉันแต่งงานกับคนอื่น...เธอก็จะต้องเป็นของฉันต่อไป"

จึมงำออกมา...ขณะที่ถอนริมฝีปากขึ้นมาจากการคลึงเคล้าปทุมงามของเธอเล่น

"ทำไม จะต้องให้ส้มอยู่อีกล่ะคะ...ในเมื่อคุณวุธเองก็ไม่ได้คิดว่าส้มมีความหมายอะไรแล้ว เพราะคุณวุธก็คิดแต่งงานจริงๆ...ส้มก็น่าจะไปจากคุณเสียที"

"ส้ม เธออย่าพูดแบบนี้สิ...เธอก็รู้ว่า หากฉันจะต้องแต่งงาน ก็นั่นคือความจำเป็นที่ฉันจะต้องทำ"

"ไม่ค่ะ...คุณไม่จำเป็นต้องทำก็ได้...คุณแม่คุณก็ไม่ได้บังคับอะไรสักนิด...ทุกอย่างมันอยู่ที่คุณคนเดียว"

"ส้ม"

"คุณวุธจะแต่งงานกับคุณอังศนาหรือคะ?"

"ฉันยังไม่ได้คุยกันเลย"

"แต่ท่าทางของคุณอังศนาหวนกลับมา..เพื่อจะจับคุณวุธชัดๆ เลย"

"ส้ม เธอรู้ได้ยังไง?"

"ส้มเป็นผู้หญิง ส้มรู้ดีว่า...ผู้หญิงคนนั้น ไม่ใช่ผู้หญิงบริสุทธิ์สักนิด"

"ส้ม...เธอพูดอะไรน่ะ...เธอกำลังจะดูถูกตาฉันหรือ"

"ส้มไม่ได้ดูถูกนะคะ แต่ส้มพูดจริงๆ คุณอังน่ะ...ไม่ใช่สาวบริสุทธิ์...เธอผ่านมือผู้ชายมาแล้ว..ไม่เชื่อคุณก็ลองกับเธอสิ"

"ส้ม"

เขาอุทาน...โกรธขึ้นมาจริงๆ กับคำพูดของเด็กสาวที่ทำให้อังศนาเปื้อนคาว

"เธอหยุดกล่าวหาคุณอังนะ...ส้ม"

เขาร้องเสียงดุ

เด็กส้มก็น้อยใจเขา...ผลัก

(อ่านต่อหน้า 68)

ปะฉะดะ

โดย...เนื้อหอม นิรนาม

9

"ลงพวกดอกไม้รอบ ๆ บ้านดีกว่าครับ สนามโล่ง ๆ แบบนี้ทำให้บ้านดูสง่าดี"

"เอาละตกลง อาทิตย์หน้านายมาแต่เช้า ฉันจะให้ลงต้นไม้และตัดหญ้าด้านหน้าด้วย"

คุณนายเจ้าของบ้านนุ่งกางเกงขาสั้นสวมเสื้อลายดอกไม้หลายสี ขับรถพาผมไปซื้อดอกไม้ แกเดินดูต้นไม้ดอกไม้หลายอย่าง แต่ดูไม่ค่อยถูกใจแกเสียเลย ผมจึงแนะนำให้แกซื้อดอกกุหลาบสีเหลือง

"ทำไมนายให้ซื้อดอกกุหลาบเหลือง สีชมพู-สีแดงสวยกว่าตั้งเยอะ"

"คุณนายไม่ชอบสีชมพู ไม่ชอบสีแดง อีกอย่างบ้านของคุณนายทาสีครีมถ้ามีกุหลาบเหลืองจะทำให้บ้านสวยกว่าเก่า" ผมว่าเข้าไปนั่น

มาถึงบ้านผมไม่ยอมเอาถุงกุหลาบพวกนั้นลงดิน แต่คุณนายยืนยันจะเอาลงดินให้ได้ แกลงมาช่วยผมขุดหลุมปลูกกุหลาบจนหน้าตาเปื้อนดินดำมอมแมมจนเย็นถึงได้เสร็จเรียบร้อย ผมเลยไม่ได้ตัดหญ้า

"อย่ารดน้ำมากนะครับปล่อยมันให้อยู่อย่างนี้สักสองสามวันรดน้ำตอนเช้านิดเดียวพอ"

ก่อนกลับผมเตือนยายแจ๋มกับคุณนายเรื่องการรดน้ำ พอถึงอาทิตย์ต่อมาผมก็มาเจอเอาต้นกุหลาบเฉาถึง 6 ต้น ผมรีบขุดเอาขึ้นมาพบว่ารากเน่าหมด ผมจึงไปต่อว่ายายแจ๋มเพราะสั่งแล้วไม่ให้รดน้ำมาก

"ฉันสั่งเองแหละ อย่าไปโทษแจ๋มเลย

คุณนายออกมายืนเท้าเอวในชุดกางเกงขาสั้นสีขาวสวมเสื้อลายกุหลาบเหลืองดูสวยกว่าทุกครั้ง

"ผมเสียดายครับ เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ผมจะลองชำบางต้นเอาไว้ก่อน เผื่อจะช่วยมันได้ ถ้าคุณนายจะปลูกซ่อมผมว่าลองไปหาแถวพัฒนาการมาปลูกมาดีกว่า อย่าไปซื้อถึงจตุจักรเลยครับมันไกล"

ความเป็นห่วงและรักต้นไม้ทำให้ผมต้องไปบ้านคุณนายทุกอาทิตย์ ทั้ง ๆ ที่ตกลงกันแค่เดือนละ 2 ครั้ง ทำได้เดือนครึ่งต้นกุหลาบในบ้านคุณนายก็เริ่มดีขึ้นและมีดอกใหม่ขึ้นมา

"อาทิตย์หน้าผมไม่มานะครับ คุณนายอย่าลืมก็แล้วกัน ต้นกุหลาบไม่ชอบน้ำแฉะเวลารดน้ำให้รดห่าง ๆ ด้วยอย่าให้โดนใบ ผมจะมาพรวนดินให้บ่อย ๆ"

"อาทิตย์หน้ากุหลาบพวกนี้จะบาน ทำไมนายไม่มาดูผลงานของตัวเอง"

ผมไม่ได้อยากมาเลย แต่เมื่อคิดว่ามีคุณนายสวย ๆ อย่างนี้เป็นเจ้ามือเลี้ยงอาหารมันก็ดีเหมือนกัน ผมจึงพยายามแต่งตัวหล่อเป็นพิเศษมาในวันอาทิตย์ ผมคิดว่าจะได้เห็นคุณนายแต่งตัวสวยเหมือนทุกวัน แต่ผมกลับได้เห็นสิ่งตรงกันข้าม

คุณนายนุ่งกางเกงยีนสามส่วนเก่า ๆ เสื้อก็สีซีดซ้ำไม่ได้แต่งหน้าจึงดูซีดไม่สวยเหมือนอย่างที่ผมคิด แต่ผมกลับใส่เสื้อเชิ้ตกลีบโง้งสวมรองเท้าหนังสวมกางเกงฝรั่งพอคุณนายเห็นผมแต่งตัวแล้วก็หัวเราะ

"นี่นายจะไปงานดินเนอร์ที่ไหน"

"ก็ผมมาทานข้าวกับคุณนาย ผมไม่กล้าแต่งตัวเปื้อน ๆ เหมือนตอนมาทำงาน"

"คุณนายหน้ามอมอย่างฉันนี่เหรอฮะ ๆ ๆ"

คุณนายหัวเราะลั่นบ้าน ทำให้ผมหน้าแดงเถือกเพราะความอาย

คนมีเงินนี่มีอารมณ์แปลก ผมไม่เข้าใจเลยว่าทำไมคุณนายจึงทำตัวแบบนั้น แต่แกก็ทำ พอผมกินข้าวเสร็จตอนใกล้ค่ำคุณนายก็ไล่ให้ผมไปเอาเสื้อชุดทำสวนที่ผมซักตากเก็บไว้ในบ้านนี้มา

"เปลี่ยนเสีย เอาชุดหล่อ ๆ ของนายออกจากตัวมาสวมชุดนี้"

ชุดทำสวนของผมสะอาดและหอมกว่าทุกครั้งจนผมต้องยกขึ้นดมด้วยความแปลกใจ

"เออ แล้วแจ๋มไปไหนครับ ผมยังไม่เห็นเลย คุณนายอยู่คนเดียว"

"คนเดียวที่ไหน มีนายอีกคนรวมเป็นสองคน ทำไมอยากคุยกับแจ๋มเหรอ"

"เปล่าครับ"

"แจ๋มสวยนะ นายชอบไหม ฉันจะเป็นแม่สื่อให้"

คุณนายชวนคุยเรื่องต้นไม้ดอกไม้ไปถึงเรื่องการเรียนรวมทั้งเรื่องอื่น ๆ จิปาถะไปจนเริ่มมืดผมจึงขอตัวกลับ คุณนายบอกให้ผมรอเดี๋ยวสักพักแกก็ออกมาจากห้องในชุดใหม่เป็นเสื้อเอวลอยสีน้ำตาลอ่อนมีกุหลาบเหลืองดอกโตกลางหน้าอกกระโปรงสั้นสีดำสนิทหน้าตาและผมทำไว้สวยหรูผิดไปอีกคน ส่วนผมเปลี่ยนเสื้อผ้ากลับมาอยู่ในชุดหล่อเหมือนตอนเช้า

"เอ้า เปลี่ยนเป็นชุดนี้สิ ใส่ได้หรือเปล่า"

ผมงงแต่ก็รับเอากางเกงยีนเก่า ๆ กับเสื้อแบบสปอร์ตนั้นมาเปลี่ยนจนเรียบร้อย

"เปลี่ยนรองเท้าด้วย เอ้านี่สวมถุงเสียก่อนนะ"

ผมถูกชุดใหม่ของคุณนายแปลงโฉมจนกลายเป็นหนุ่มสมัย

ใหม่ทันทีทีเดียว

'ไปนั่งรถเที่ยวก่อน เดี๋ยวฉันจะขับไปส่งเธอที่รังสิต'

ผมจัดการดับไฟล็อคประตูห้องและปิดกุญแจใหญ่หน้าบ้านจนเรียบร้อยแล้วจึงขึ้นมานั่งคู่กับคุณนายบนรถเก๋งคันนั้น

'เธอรู้ได้อย่างไรว่าฉันชอบดอกกุหลาบสีเหลือง'

คุณนายถามผมเป็นคำแรกเมื่อไปนั่งในร้านอาหารที่มีบ่อปลาใหญ่ตรงดอนเมือง

'ผมสังเกตเอาเองครับ แจ๋มกลับจากตลาดจะซื้อกุหลาบเหลืองติดมา บางวันผมเห็นคุณนายก็ถือกุหลาบเหลืองมาด้วย'

'เธอมาแอบดูฉันทุกวันหรือ'

'เปล่าครับ ผมมาดูต้นไม้ไม่ได้ตั้งใจมาแอบดูคุณนาย'

'เลิกเรียกฉันว่าคุณนายเสียทีเรียกฉันว่าพี่กานหรือพี่ดาก็ได้ ฉันชื่อกานดา'

'ครับพี่ดา พี่จะกินอะไรครับร้านนี้มียำถั่วพลูที่พี่ชอบด้วย'

'ทำไมนายรู้ใจฉันไปเสียหมดนะคนที่เขาบอกว่ารักฉันแท้ ๆ ยังไม่เคยรู้ใจฉันขนาดนี้'

'ผมไม่ทราบครับ ผมเห็นพี่ทานตอนบ่ายมาหลายอาทิตย์แล้วคิดว่าพี่ชอบ'

'ยำถั่วพลูกับเบียร์ก็แล้วกัน เอายำปลาดุกฟูอีกที่ เธอต้องดื่มเบียร์เป็นเพื่อนพี่นะ'

ร้านอาหารนั้นมีคนมากเหมือนกัน ใครผ่านไปผ่านมาต้องมองผมกับพี่กานดาหรือคุณนายกานดา เพราะว่าเธอสวยเหมือนวัยรุ่นสมัยใหม่ ผมดื่มเบียร์หมดแก้วคุณนายดื่มไปสองแก้วก็สั่งขวดที่สอง

'ไม่ไหวแล้วครับพี่ ผมเมาแล้วผมไม่เคยดื่ม'

'ไหวน่าลูกผู้ชายกลัวอะไรกะแค่เมาเบียร์ ฉันเป็นผู้หญิงฉันยังไม่กลัว'

คุณนายกานดาดื่มเบียร์หมดขวดที่สอง แต่ผมดื่มแค่ 2 แก้วเท่านั้นเองก็ฟ้าหมุน

'ฉันตั้งใจจะยืมเธอไปควงเต้นรำฟังเพลงสักหน่อย ไม่คิดว่าจะคออ่อนขนาดนี้ ไม่ไหวเลย'

คุณนายกานดาบ่นพึมพำขณะเดินกลับมาที่รถเก๋ง ผมเข้ามานั่งในรถแล้ว แต่เพราะผมมึนมากเลยหัวทิ่มเข้าไปชนหน้าอกของแกอย่างแรงโดยไม่รู้สึกตัว พอผมจะยกหัวขึ้นคุณนายก็กดหัวผมไว้

...'นอนหนุนตักไปอย่างนี้แหละ หลับสักตื่นจะได้ดีขึ้น คออ่อนจริง ๆ ตอนแรกก็นึกว่าแกล้ง'

...ผมนอนหนุนตักคุณนายกานดา ได้กลิ่นเบียร์เหม็นหึ่งแต่พอรถวิ่งไปสักพักผมก็กลับได้กลิ่นหอมจากคุณนายมันหอมกรุ่นชวนใจดีเหลือเกิน

ผมรู้สึกว่ารถวิ่งไปได้ไม่ไกลคุณนายก็เอื้อมมือมาลูบหน้าอกผมเบา ๆ ผมนอนนิ่งแต่หัวใจสั่นโครม ๆ ตอนคุณนายล้วงมือเข้าไปในเสื้อเอานิ้วเขี่ยหัวนมผมเล่นเบา ๆ

ผมรู้สึกเหมือนอยู่ในความฝัน ใจอยากจะเอื้อมมือไปกอดเอวคุณนาย แต่ไม่กล้า รถวิ่งไปนานหัวผมยังคงอยู่บนตักคุณนายจนรถถึงบ้าน แล้วตัวเองก็ถูกประคองให้ลุกขึ้น คุณนายพาผมกลับมาบ้าน

'นอนที่นี่แหละ ไม่ต้องกลับบ้านรังสิตแล้ว ฉันไปส่งไม่ถูก'

ผมรีบดึงกุญแจจากคุณนายไปเปิดประตูให้และรอจนรถเข้าไปแล้วจึงปิดประตู คุณนายยืนรอผมอยู่ที่ระเบียงบ้าน

'เธอไม่เคยกินเหล้าไม่เคยเที่ยวผู้หญิงจริง ๆ หรือ'

'ครับผม ไม่เคยสักอย่าง ผมตอแหลอีก'

'น่าเสียดายจัง ทำไมคนที่เขาบอกว่ารักฉันเขาจึงไม่ใช่เธอนะ เขาปล่อยให้ฉันอยู่คนเดียว ปล่อยให้ฉันเหงาไม่เคยรู้เลยว่าฉันต้องการอะไรบ้าง ฉันเบื่อเหลือเกิน ฉันอยากไปอยู่ที่อื่น ไม่อยากอยู่บ้านสบาย ๆ แบบนี้'

ผมเดินไปเปิดไฟที่ระเบียงบ้าน แต่คุณนายกานดาไม่ยอมให้เปิด

'ฉันสวยหรือเปล่า'

'สวยครับ คุณนายสวยมาก คนในร้านอาหารมองคุณนายกันทั้งนั้น'

'ฉันสวยอย่างนี้ แต่เธอยังไม่สนใจ สงสัยเธอคงมีผู้หญิงที่สวยมากกว่าฉันอยู่แล้ว'

'ผมยังไม่มีใครครับ ผู้หญิงคนไหนเขาจะมารักคนอย่างผม'

'ฉันอยากรักคนอย่างเธอเหลือเกิน แต่ฉันรักไม่ได้...มาให้ฉันกอดหน่อย'

คุณนายกานดาพูดว่ามาให้ฉันกอดหน่อย แต่ตัวคุณนายเดินเข้ามากอดผมเสียเอง

'กอดฉันเสียซิกอดฉันจูบฉันทำเหมือนอย่างที่ฉันทำ'

คุณนายกานดาดึงชายเสื้อผมออกจากกางเกงแล้วมือล้วงเข้า ไปลูบแผ่นหลังของผมซบหน้าไว้กับอกแล้วก็ให้ผมทำตามอย่างบ้าง เสื้อคุณนายเอวลอยไม่ต้องดึงออกจากกระโปรง ผมก็ล้วงเข้าไปลูบหลังเธอได้ คุณนายกานดาไม่ได้ใส่เสื้อชั้นใน

'จับหน้าอกฉันด้วยซิ จับแล้วจูบปากฉัน ก้มลงมาจูบปากฉัน'

คุณนายกานดาเงยหน้าขึ้นมาอ้าปากให้ผมก้มลงจูบปากของคุณนายกานดาร้อนผ่าว พอปากผมไปถูกลิ้นของแกก็เข้ามาอยู่ในปากของผมเหมือนกับงูฉก

'ฉันเหงาเหลือเกิน ฉันเหงาแล้วก็ว้าเหว่ ฉันเหมือนอยู่คนเดียว ไม่มีใครรู้ใจฉันบ้างเลยอยู่เป็นเพื่อนฉันทั้งคืนอย่าไปไหนนะ ฉันอยากมีเพื่อนนอนฉันไม่อยากนอนคนเดียว'

ผมไม่รู้ว่าตัวเองทำอะไรไปบ้าง ทุกอย่างคุณนายเป็นคนสอนผมทั้งนั้น แม้ตอนที่อยู่บนที่นอนคุณนายยังเป็นคนบอกให้ผมถอดเสื้อ ถอดกระโปรงและถอดกระทั่งกางเกงใน ส่วนของผมนั้นคุณนายช่วยทำให้เหมือนกัน

'รู้ใจฉันทำให้ฉันมีความสุขทั้งคืนนะจ๊ะ ทำให้บ้านนี้เป็นสวรรค์แล้วทำให้เตียงนี้เป็นวิมานฉิมพลีด้วยนะจ๊ะ'

เสียงของคุณนายกานดาแหบพร่า ปากของเธอแห้งผาก เธอนอนหงายบนเตียงหน้าอกพุ่งขึ้น มาบอกให้ผมเอามือนวดหน้าอกไปพร้อม ๆ กับใช้ปากดูดที่ตรงที่เม็ดบัว ผมทำตามคำสั่งคุณนายจนเธอร้องเรียกให้ผมทำอย่างอื่นบ้าง

'ทำอะไรครับ' ผมแกล้งตีลูกเซ่อ

'ตอนนี้ทำเป็นไม่รู้ใจมันน่าตีนัก'

คุณนายต่อว่าแล้วคว้าเอาด้ามพลั่วของผมไปใส่ตรงหน้าตักของแก สักพักมันก็ชุดลงไปในดินใต้ต้นหญ้านั้นจนมิดอัน ดินตรงนั้นดีเหลือเกินมีน้ำอุดมสมบูรณ์ดีมาก เพราะว่าดินดีผมจึงแทงพลั่วลงไปอย่างเมามันส์ คุณนายก็ยิ่งชอบร้องให้ผมแทงพลั่วลงไปแรง ๆ กระทั่งด้ามพลั่วของผมมันบวมเป่งแล้วแตกออก

คุณนายกานดาร้องเหมือนถูกใครทำร้ายดิ้นรน ยังกับถูกตีหัวก่อนจะหยุดดิ้น

'ฉันมีความสุขเหลือเกิน'

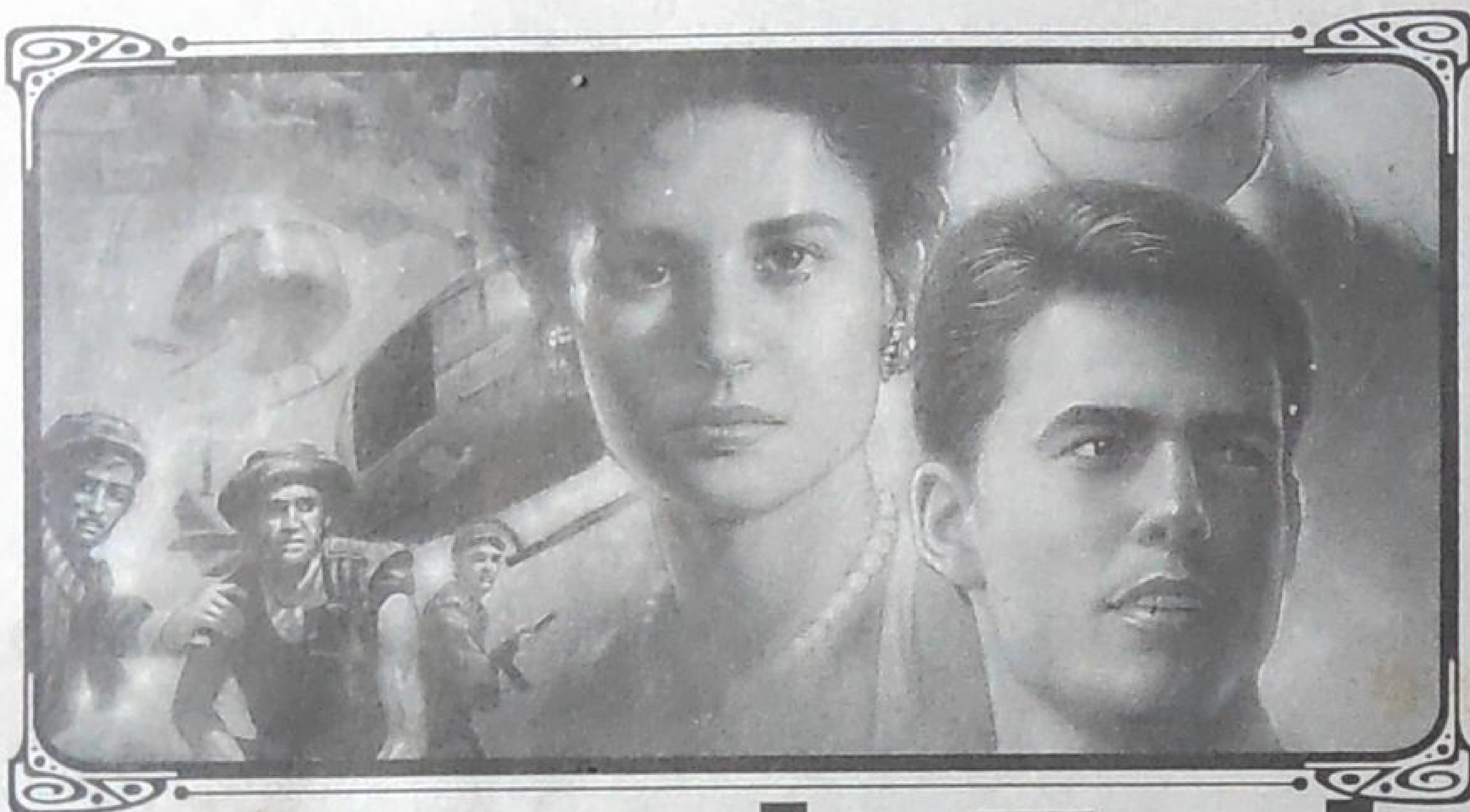
คุณนายกอดผมไว้แน่น จูบที่หน้าอกแล้วจูบปากจูบหน้าผมทั่วอย่างมีความสุข

(อ่านต่อหน้า 68)

คุณนายกานดาร้อง
เหมือนถูกใครทำร้ายดิ้นรน
ยังกับถูกตีหัวก่อนจะหยุดดิ้น

พลิกแผ่นดินล่า

โดย "อินทรี ทรนง"

20

แสงแดดที่สาดเข้ามาทางหน้าต่างของห้องพัก แม้จะไม่ร้อนนักก็ตามที แต่มันก็สามารถปลุกให้ มิ่ง โมรี ตื่นขึ้นมาได้

"ตื่นแล้วรึมิ่ง เป็นไงเมื่อคืนนี้หนักมากซี่นะ หลับเป็นตายเชียว ขนาดฉันกลับมานอนข้าง ๆ คุณยังไม่รู้สึกตัวเลย"

มิ่งค่อยชันร่างขึ้นมานั่ง ยังรู้สึกมึนเพราะร่างกายไม่ได้รับการพักผ่อนเต็มที่

"...อาบน้ำเสีย จะได้กระปรี้กระเปร่า มีเรี่ยวแรงบ้าง"

เขาคว้าร่างที่อยู่ในชุดกางเกงยีนส์ เสื้อเชิ้ตพับแขน ...ที่มีเสื้อแจ็คเก็ตตัวบางสรวมทับอีกทีของ มย์ ดีสตรองท์ เข้ามากอดหล่อน แกะมือเขาออกจากเอวที่คอดกิ่ว

"อย่ามาทำเป็นเอาใจเลย ว่าไงเรื่องเมื่อคืนนี้ได้เรื่องหรือเสีย เจออีเขมรพลัดถิ่นกับอีญวนเจ้าเล่ห์แทบคลานเชียวรึมิ่ง"

"น่ะ ยังไงมันก็ได้เค้ามาบ้าง ผู้หญิงที่ชื่อพริมไม่ใช่ตำรวจหรือสายลับอะไรทั้งสิ้น มีคดีติดตัวฆ่าคนตายมาด้วย ก็เลยคิดการใหญ่อาศัยใจกล้า บ้าบิ่น แล้วมาเจอศรีเศวตก็เลยรู้ความจริงว่า พี่ชายเป็นเขมรแดงน่ะขายอาวุธให้คนของเรา ก็เลยสะกดรอยตามมาจนรู้ว่าอาวุธฝังอยู่ที่ไหน

เขาค่อยลุกลงจากเตียงสลัดแข้งขาที่ระบมไปมา

"แค่นั้นรึ"

"มากกว่านั้น หมิงหวันฉวนน่ะคนรักเก่าทำงานอยู่ที่ธนาคารในไซ่ง่อน ก็เลยรู้ว่าจะมีการโอนเงินให้แก่ทางการลาวจำนวนสามสิบล้านดอลลาร์ นังนี่ก็เลยละโมบ คิดการใหญ่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ต้องโทษไอ้จ๋าวิเวกอะไรของเธอด้วย"

"จ๋าเวก ผงาดไพรีน่ะรึ เกี่ยวอะไรด้วย"

เมย์ ดีสตรองท์ คิ้วขมวดขึ้นมาทันที

"เรื่องของผู้ชายที่มักตายด้วยตัณหากับผู้หญิง หมิงหวันฉวน สนิทกับจ๋าเวกดี ก็เลยรู้ว่าจะมีการปล้นเงินสามสิบล้านดอลลาร์นี่ นังญวนนี่ก็ฉลาดไม่เบา ปะติดปะต่อกับข่าวที่ได้มาจากแฟนเก่าที่ไซ่ง่อน ก็เลยรู้ว่าทุกอย่างเป็นความจริง"

"...บัดซบ นี่แหละไอ้พวกผู้ชายบ้ากาม เจอผู้หญิงอ่อยเหยื่อเข้าหน่อย ปากไม่มีหูรูด มิน่าล่ะพวกมันถึงจับกลุ่มขอเอี่ยวกับพวกเรา สมน้ำหน้าที่นี้ละก็ส่วนแบ่งได้กระจายกันอีกสามส่วน ดีมั้ยดีความลับแตก ได้ตายโหงตายห่ากันบ้าง แล้วมีอะไรอีก"

"มีเหมือนกัน ทั้งอีกเขมรพลัดถิ่น อีญวนเจ้าเล่ห์นั่น มันรู้ว่าในรถปาเจโรคันนั้นมีเฮโรอีนซ่อนไว้ถึงสามร้อยล้าน มันถามว่าผมเอาไปซ่อนไว้ที่ไหน ผมก็เลยโบ้ยมาว่าคุณเป็นคนเอาไปซ่อน เพราะรู้ว่ายังไงพวกมันก็คงไม่กล้าถามคุณ"

...สีหน้าของเมย์ ดีสตรองท์เครียดขึ้นมาอีก

"อีพวกนี้ไว้ใจไม่ได้ ล้วนแต่จ้องเขมือบทั้งนั้น แล้วไงอีก"

"ใจเย็นไว้นะเมย์ มันก็ว่าคุณน่ะหักหลังผมจะฮุบเฮโรอีนเสียคนเดียว แต่ผมบอกไปตามตรงว่าไม่ใส่ใจ เพราะผมก็บอกเมย์แล้วนี่ว่าผมรังเกียจที่จะแตะต้องมัน"

"มิ่ง คุณอย่าโง่ไปเลยน่า เอาเถอะเรื่องเฮโรอีนนั่นเอาไปพูดกันทีหลัง ปัญหามันอยู่ที่ว่าตอนนี้ จะต้องได้อาวุธนั่นมาเสียก่อน แล้วมันไม่ได้บอกรึกว่า มันเอาอาวุธทั้งหมดไปซ่อนไว้ที่ไหน"

มิ่ง โมรี สลัดเสื้อกางเกงออกจากร่าง คว้าผ้าขนหนูมาเพื่อจะเข้าไปอาบน้ำ

"ผมไม่ได้ถาม เพราะรู้ยังไงพวกนั้นคงไม่บอก แล้วก็ไม่มีประโยชน์อะไรด้วย ถึงพวกนั้นจะบอกเราได้อาวุธคืนมา แต่ความลับล่ะยังไม่ทันจะปล้นก็ถูกรวบเสียก่อน"

"...งั้นคุณรีบอาบน้ำ แล้วเตรียมเดินทางไปรอพบจ๋าเวกกับเด่น และคนของเรา ฉันนัดทุกคนพบกันที่บ้านพักนอกเมือง เร็วเถอะมิ่ง"

เพียงไม่กี่นาที ทุกคนก็ลงมาพร้อมกันที่รถข้างล่าง สายตาของมิ่งมองไปเห็นรถกระบะสีขาวรุ่นใหม่จอดอยู่ข้างบิ๊กเอ็มที่อ้ายคำเมืองเช่ามาจากปากเซ

พริมกับหมิงหวันฉวน ศรีเศวต รออยู่แล้ว

"ไปกันเถอะ ฉันซื้ออาหารไว้แล้ว อย่าอยู่นี่นานเลยมิ่งเดี๋ยวคนของเสี่ยเม้งมาถึง มันจะลำบาก"

มิ่งก้าวขึ้นรถ เมื่อเมย์ ดีสตรองท์ ทำหน้าที่คนขับ นำรถเคลื่อนออกจากที่ ตามท้ายกระบะขาว ...ที่พริมทำหน้าที่โชเฟอร์พุ่งทะยานออกไปจากหน้าโรงแรม

"แล้วอ้ายคำเมือง กับคำอินล่ะ"

มิ่งกวาดสายตาไปรอบ ๆ ไม่เห็นสองสาวสมุนของเมย์ ก็ถามด้วยความสงสัย ขณะรถกำลังแล่นออกนอกตัวเมือง

"เดี๋ยวก็คงจะมาสมทบกับไอ้เด่น จ๋าเวก ฉันให้สองคนนั่นไปรับตัวมาจากหนองคาย"

แต่พอรถทั้งสองคันแล่นมาจอดหน้าบ้านไม้หลังใหญ่แต่สภาพเริ่มทรุดโทรมแล้ว ทั้งหมดก็เห็น

สองสาวยืนลับๆ ล่อๆ อยู่กับผู้ชายร่างสูงใหญ่หน้าตาเข้ม อยู่ใต้ต้นใหญ่ที่แผ่กิ่งก้านปกคลุมหน้าบริเวณบ้านนั้นจนแทบไม่เห็นตัวบ้าน

"มันมาแล้ว ดีจะได้ตกลงกันเสียที"

รถสองคันจอดสนิทลึกเข้าไปถึงตัวบ้านทรงสูงที่มันพอจะไม่เป็นจุดเด่นให้คนเห็นนัก

สายตาคมวาวของไอ้คนหัวเถิก หนวดเฟิ้ม ตาลึกหน้าบากด้วยรอยแผลเป็นตรงแก้ม ที่ยืนซุบซิบกับไอ้คนร่างสูงชะลูดแต่แข็งแกร่งแก้มตอบเค้าหน้ายาวเรียว ที่ท่อนแขนมีลวดลายสักเป็นมังกรพันแขนนั้น มิ่งพอจะจำได้ว่าไอ้คนนี้แหละตัวแสบ เด่น เด็ดดวง นักเลงทั้งคุมซ่อง บ่อนการพนัน แต่ใจมันเหี้ยมสมกับที่ร่วมขบวนปล้น

ไอ้หัวเถิกหนวดเฟิ้มนั่นจะเป็นใครไม่ได้นอกจากจ่าเวก ผงาดไพรี ตัวแสบที่คายความลับเพราะผู้หญิง

"...เมย์ฉันอยากรู้ว่าทำไมอีญวนนั่น พาผู้หญิงแปลกหน้ามาอีกสอง ไหนเธอบอกว่ามีแค่ไอ้ขี้ขโมยนี่มาร่วมงานอีกคนเท่านั้นนี่"

มิ่ง โมรี หันขวับทันทีเมื่อจ่าวิเวก ผงาดไพรี พูดถึงเขาแบบไม่ไว้หน้า

"แล้วจ่าล่ะ วิเศษนักรึมันก็โจรเหมือนกันนั่นแหละ"

"หุบปากของมึงนะ มึงรู้ไว้ด้วยนะว่ามึงน่ะใกล้ตายเต็มทีแล้ว ถ้ากูไม่คิดว่ามึงรู้ความลับร่วมงานกับพวกกูละก็ กูจะเอาตัวมึงส่งให้เฮียเม้ง ห่ะ เสือกขโมยรถใครไม่ขโมย เสือกแหย่หนวดเสือ"

"เอาละ จะทะเลาะกันทำไมล่ะจ่า มันก็พวกเดียวกันทั้งนั้น จ่านั่นแหละน่าจะตอบคำถามฉันมากกว่าว่า ทำไมต้องบอกความลับเรื่องเงินนั่นให้หมิงหวันฉวนรู้"

จ่าวิเวก ผงาดไพรี หน้าซีดลงทันทีพร้อมหลบสายตาคมวาวของเมย์ ที่มองอย่างไม่พอใจ

"จ่ารู้นี่ว่าเพราะจ่าไม่ปิดปากให้สนิท พอเจอทีเด็ดของอีญวนนั่นหน่อยเดียว จ่าเปิดหมด แล้วเป็นไงทีนี้มันก็พาพวกมาขอเอี่ยวอีกสาว"

"ฉิบหาย โธ่จ่า ไม่น่าเลย"

"เงียบน่าไอ้เด่น คนเรามีเผลอบ้าง คืนนั้นถ้ากูไม่เมามากไปหน่อย ก็คงไม่เผลอ เจ็บใจอีญวนนี่นัก"

เด่น เด็ดดวง มองหน้าจ่าวิเวกด้วยความไม่พอใจนัก

"จ่า เด่นด้วย เราเห็นจะต้องตกลงส่วนแบ่งกันใหม่เสียแล้ว"

"ทำไมล่ะเมย์ มีอะไรรึ"

"ก็เพราะจ่าน่ะซี่ ทำให้อีพวกสามคนนั่นรู้เรื่องของเราทั้งหมด มันขอเอี่ยวอีกสาม ปัญหามันไม่อยู่แค่นี้ ตอนนี้จ่าคงรู้จักอ้ายคำเมืองแล้วใช่มั้ยว่า อาวุธเราทั้งหมดที่ฉันลงทุนซื้อมาจากเขมรแดงน่ะ ถูกขโมยไปเกลี้ยง"

"รู้ ก็ยังสงสัยว่า ทำไมมันเป็นไปได้"

เมย์ ดีสตรองท์ พยักหน้าบุ้ยใบ้ให้จ่าเวกกับเด่น เด็ดดวง มองไปยังสามสาวที่ยืนพิงอยู่ข้างรถซึ่งจอดอยู่ข้างล่าง และกำลังแหงนหน้ามองขึ้นมาบนระเบียงบ้านที่เมย์กำลังตกลงกับจ่าวิเวกและเด่น

"ก็เพราะปากของจ่าไงล่ะ อีญวนเจ้าเล่ห์นั่นก็เลยคาบไปบอกอีเขมรนั่น พี่ชายมันเป็นคนขายอาวุธให้อ้ายคำเมือง มันก็เลยสะกดรอยมาขโมยขุดเอาอาวุธ...ของเราไปทั้งหมด"

"อีฉิบหาย แสบทั้งนั้น แล้วอีคนผมสั้นเหมือนทอมนั่นใคร"

เด่น เด็ดดวง คำรามออกมาตาที่มองไปยังสามสาวเป็นประกาย

"นั่นแหละหัวหน้ากลุ่มของพวกมันชื่อ พริม มีคดีติดตัวฆ่าคนตายมันรวมกลุ่มกันขอเอี่ยวส่วนแบ่งครั้งนี้ด้วย"

"ไม่มากไปรึ เอามันไว้ทำไมล่ะ ฉันเป็นตำรวจมีสิทธิ์จับมัน ฐานฆ่าคนตายเอาไว้ก่อนดีมั้ย"

...จ่าวิเวกขึงขังขึ้นมาทันทีพยายามจะกลบความผิดของตัวเองแต่เมย์สั่นหน้าแล้วถอนใจ

"มีประโยชน์อะไร งานเราใหญ่กว่าเรื่องขี้ผงนั่นเยอะ มันสำคัญที่ว่า ถ้าพวกมันไม่บอกว่าขโมยอาวุธเราไปไว้ที่ไหน เราก็ไม่มีอาวุธจะปล้นแต่นั่นมันยังไม่แสบเท่าที่มันขู่ว่า ถ้าไม่ให้มันเอี่ยวด้วย มันก็จะบอกให้ทางการลาวรู้เรื่องนี้ทั้งหมด ฉันคิดว่ามันไม่คุ้ม นอกจากไม่ได้อะไร...เหนื่อยเปล่า แล้วยังต้องหาแผ่นดินอยู่กันใหม่ ฉันน่ะอย่างดีก็กลับไปปารีส แล้วจ่ากับเด่นล่ะ จะไปอยู่ที่ไหนมีแต่ตายลูกเดียวยอมมันเถอะ"

"ผีถึงป่าช้าแล้วนี่จ่า ยังไงก็ต้องยอม"

"ใช่ นึกว่าเฉือนเนื้อตัวเองให้มันก็แล้วกัน ดีกว่าเหนื่อยเปล่า"

จ่าวิเวกเงียบลงทันที มีแต่ตาเท่านั้นที่จ้องมองร่างทั้งสามด้วยสายตาแววาวาม ทั้งโกรธและกระหายตามสันดานมักมากไปทุกอย่าง

"เอาเถอะ ก็ต้องยอมมัน มันถือไพ่เหนือพวกเราแล้วนี่ รอให้กูทำงานเสร็จก่อนเถอะมึง กูจะเอาให้แสบ"

"งั้นฉันจะได้เรียกทั้งหมดมาประชุมกันเสียเลย โอเคนะจ่าต้องใจเย็นไว้ก่อน เมื่องานสำเร็จแบ่งเงินกันแล้ว จ่าจะจัดการยังไงก็เรื่องของจ่า"

จ่าวิเวก ผงาดไพรี จำใจพยักหน้าเพราะความมักมากของตัวเองที่มารู้ว่าเสียท่าญวนสาวเจ้าเล่ห์อย่างหมิงหวันฉวนเสียแล้ว

เมื่อฝ่ายบู๊จากหนองคายยอมอ่อนข้อเพื่อรับข้อเสนอใหม่ เมย์ ดี-สตรองท์ ก็เรียกคนทั้งหมดมารวมกันที่ห้องโถง และแนะนำให้ทุกคนรู้ว่าใครเป็นใคร ก่อนที่จะแจกแจงรายละเอียด และส่วนแบ่งกันใหม่

(อ่านต่อฉบับหน้า)

"ต้องใจเย็นไว้ก่อน เมื่องานสำเร็จ แบ่งเงินกันแล้วจ่าจะจัดการ ยังไงก็เรื่องของจ่า"

ฉิ่งเพลงแรก

ร่ายยาวเท้าความถึงเรื่องน่ารู้น่าสู่สมรวมทั้งประสบการณ์ด้านเซ็กซ์มาเยอะแล้ว ซึ่งหลายท่านบอกมาว่าส่วนใหญ่ทำไมเป็นแต่มุมมองด้านผู้ชายล่ะพี่หมูผู้เขียวตัน?

เอาล่ะครับ คราวนี้คงสมใจเพราะผมได้รับจดหมายเล่าประสบการณ์ "ขึ้นครู" ของมิตรรักนักอ่านหญิงมารายหนึ่ง ซึ่งแคไหนลองอ่านกันดูนะคะร้าบ

ตอนนี้ผมขอถือโอกาสกราบลาไปหาเมียน้อยซะเลย...แย้มส์!

• เรื่องของดิฉันเกิดขึ้นมานานหลายปีแล้ว มันเกิดขึ้นเพราะความว้าเหว่ของดิฉัน ตอนนั้นดิฉันยังเรียนหนังสืออยู่...และเป็นคนมีเพื่อนมากทั้งหญิงและชาย แต่ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นชายมากกว่าหญิง

ดิฉันก็คบกันแบบเพื่อนฝูง ไม่เคยคิดกับใครนอกเหนือไปจากนี้ ....หรือคบใครลึกซึ้งเป็นพิเศษเลย เพื่อนๆ ผู้หญิงของดิฉันก็มีแฟนกันหมดแล้วทุกคน เหลือดิฉันเพียงคนเดียวที่ยังไม่มี วันๆ ดิฉันได้แต่นั่งฟังเพลง เขียนจดหมายไม่งั้นก็ออกไปเที่ยวข้างนอก แต่ดิฉันมีเพื่อนหญิงรุ่นพี่ที่สนิทมากคนหนึ่ง ดิฉันขอสมมุติว่าชื่อ "พี่โหนก" นะคะ

พี่โหนกเป็นพี่ที่ดีมาก เวลาไปไหนมาไหนก็จะชวนดิฉันไปด้วยเสมอ ...เป็นห่วงเป็นใยตลอดเวลา บางวันดิฉันก็ไปค้างคืนที่บ้านพี่โหนก ไม่งั้นก็ไปขลุกอยู่ที่บ้านของเธอเป็นประจำ

จนกระทั่งวันหนึ่งดิฉันอยู่บ้านเฉยๆ ไม่รู้จะไปไหนเลยไปหาพี่โหนกที่บ้าน บ้านของพี่โหนกเป็นแฟลต อยู่คนเดียวพี่โหนกไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว แต่ทำงานบริษัท วันนั้นขณะที่ดิฉันจะเข้าไปหาพี่โหนกก็ต้องหยุดชะงักทันที เพราะพี่โหนกกำลังนั่งดูวิดีโออยู่ และเป็นหนังเกี่ยวกับเรื่องเซ็กซ์ ซึ่งดิฉันก็ยืนดูจนเพลิน

...บังเอิญพี่โหนกหันมาเจอดิฉันจึงเรียกเข้าไปนั่งดูด้วยกัน ดิฉันนึกว่าเธอจะอายแล้วปิดหนังซะก่อน แต่ที่ไหนได้กลับเรียกดิฉันเข้าไปนั่งดูด้วยเฉยเลย ดิฉันก็พูดไม่ออกได้แต่นั่งดูตัวแข็งทื่อ

ภาพที่ดิฉันเห็นนั้น เป็นภาพหญิงชายคู่หนึ่งกำลังทำกิจกรรมเพศอยู่ ดิฉันเห็นพี่โหนกนั่งดูหน้าตาเฉยไม่อายแต่อย่างใด ...แต่กลับมีอาการแปลกคือเธอนั่งบิดไปบิดมา ...เหมือนจะมีอารมณ์คล้อยตามในหนังที่เธอกำลังดู สักพักเธอก็เรียกดิฉันให้เข้าไปใกล้ๆ เธอ แล้วเธอก็ถามว่า ดิฉันเคยทำอย่างในหนังบ้างไหม ดิฉันตอบว่าไม่เคย เธอบอกว่าไม่คิดจะลองบ้างหรือ ดิฉันกับบอกว่าไม่กล้ำ เธอบอกว่าถ้าไม่ลองก็ไม่รู้มานี่พี่จะทำให้เธอมีความสุข

จากนั้นพี่โหนกก็ดึงมือดิฉันให้นอนลง ดิฉันทำท่าจะลุกขึ้นเพราะมันดูขัดๆ เขินๆ ยังไงพิกล เพราะพี่โหนกก็เป็นผู้หญิง แล้วผู้หญิงกับผู้หญิงมาทำกันแบบนี้มันไม่ค่อยจะน่าดูเลย แต่ก็ไม่ทันที่จะได้ลุกขึ้นพี่โหนกก็เอามือลูบๆ คลำๆ ตรงหว่างขาของดิฉันไปมา ดิฉันรู้สึกสยิวอย่างบอกไม่ถูกเพราะดิฉันไม่เคยมีใครมาทำอย่างนี้เลย พอโดนเข้าหน่อยมันก็ชักเกิดอารมณ์ขึ้นมา

ดิฉันพยายามดึงมือของพี่โหนกออกแต่ไม่เป็นผลสำเร็จ กลับยิ่งล้วงเข้าไปลึกกว่าเดิม มือของพี่โหนกไปโดนปุ่มกระสันของดิฉัน จนดิฉันเสียวสุดขีดเหมือนจะขาดใจ อาการรุกของพี่โหนกเริ่มหนักขึ้นหนักขึ้น จนดิฉันแทบทนไม่ได้ ครู่ต่อมาพี่โหนกก็ถอดเสื้อผ้าของดิฉันออกหมด ความอายของดิฉันหายหมดไปอย่างสิ้นเชิง ได้แต่คอยดูว่าเธอจะทำอย่างไรกับดิฉันต่อไป

สักพักพี่โหนกก็เดินไปหยิบดุ้นยาวๆ มาอันหนึ่ง มันมีลักษณะคล้ายกับไอ้นั่นของผู้ชาย ดิฉันตกใจแต่พี่โหนกปลอบว่าไม่เป็นไรน่า มันไม่เสียหายอะไรหรอกรับรองว่าไม่มีใครรู้ เรารู้กันเพียงสองคน จากนั้นพี่โหนกก็จับเอาไอ้ดุ้นยาวๆ นั่นยัดใส่ในช่องกลางหว่างขาของดิฉัน เธอดึงเข้าดึงออก ดิฉันเสียวซ่านนอนหลับตาพริ้มอย่างมีความสุข ถึงแม้พี่โหนกจะเป็นเพศเดียวกับดิฉันก็ตามที แต่เธอก็สามารถทำให้ดิฉันรู้จักความสุขที่แท้จริง

มันเป็นเหมือนความฝัน และเป็นการเสียสาวครั้งแรกของดิฉันที่มอบให้กับสิ่งที่ไม่มีชีวิต และดิฉันก็ได้อาศัยมันมาตลอดเวลาโดยไม่ต้องอาศัยผู้ชาย •

หมู่บ้านโลกีย์

(ต่อจากหน้า 57)

ลึก ๆ มานานแล้ว หนุ่มใหญ่วัยเดียวกับรำเพย เขาเป็นคนซื่อ น่ารัก เหล้ายาปลาปิ้งไม่ยุ่งขิงอะไรทั้งนั้น ดีจริงถ้าได้เขาเป็นคู่คงสุขใจลืมทุกข์ร้อนที่รุมสุมอก

คืนนั้น รำเพยนอนยิ้มหลับไปด้วยความสุข

****

ทางด้านของช้วน เฒ่าผันไปหาถึงบ้านในดงไผ่ พอบอกธุระที่มาช้วนถึงกับตะลึงจ้องหน้าพ่อสื่อ

"นี่ลุงมาหลอกผมหรือเปล่า"

"บ๊ะแล้วกันไอ้นี่ มาหลอกเอ็งมันได้อะไร"

"ได้ความสนุก"

"ข้าไม่ต้องการความสนุกจากเอ็งหรอกโว้ย" เฒ่าผันเกาหัว "ที่ข้ามานี่ข้าหวังดีต่อเอ็งเห็นอยู่เปล่า ๆ ก็จะแก่ตายไปโดยไม่ได้เรื่องได้ราว ก็อยากเห็นเอ็งมีความสุข ตกลงเถอะน่าไอ้ช้วน แล้วเอ็งจะมีความสุขไปตลอดชาติ เอ็งก็รู้อยู่แล้วว่าแม่รำเพยเป็นคนยังไง รูปร่างหน้าตาเป็นยังไง ใคร ๆ ก็อยากได้

แต่พวกข้าไม่สนับสนุนไอ้พวกนั้น พวกข้าสนับสนุนเอ็ง เพราะเอ็งมันเป็นคนดี แม่รำเพยก็ดี คนดีกับคนดีก็อยากให้ได้เป็นคู่กัน ลูกเต้าเกิดมามันจะได้เป็นคนดีสืบต่อไป หมู่บ้านเราจะได้มีคนดีเยอะ ๆ หน่อย"

ช้วนอยากจะบอกลุงผันเหลือเกินว่าลุงไม่ต้องกล่อมมากนักหรอก เพราะเขานั้นมันก็แอบพึงใจแม่รำเพยมานานแล้ว ทรวดทรงองค์เอวของแม่นั้นมันช่างเย้ายวน ยามเยื้องเดินหน้าอกหน้าใจอวบใหญ่นั้นกระเพื่อมอย่างน่าเสน่หา ช่วงล่างของแม่ก็น่าประทับใจยิ่งนัก ตะโพกก็ผาดผายมองแล้วใช้ได้ไปทั้งหมด แถมเขายังได้ข่าวแว่ว ๆ มาว่า เนื้อนาแปลงนูนของแม่นั้นมันเบ้อเร่อเบ้อร่าเลยทีเดียว

"ว่าไงไอ้ช้วน มัวนั่งตาลอยยิ้มน้อยยิ้มใหญ่"

"ให้ผมคิดดูก่อน"

"อย่าไอ้ช้วน คนอย่างข้ามันอาบน้ำร้อนมาก่อนเอ็ง ดูท่าเอ็งข้าก็รู้ แต่ข้าแกล้งถามไปยังงั้นเอง เอ็งรักแม่รำเพยเข้าเต็มหัวใจแล้วใช่ไหมล่ะ ข้าจะไปส่งข่าวให้ทางโน้นเค้ารู้เดี๋ยวนี้แหละ"

"โธ่ลุง โธ่ลุง"

ช้วนคนซื่อตอนนี้ชักมีเล่ห์ ทำร้องไปยังงั้นแท้ที่จริงนึกอยากบอกว่า "เร็ว ๆ เข้าเถอะลุง เร็ว ๆ เข้า"

เฒ่าผันไปส่งข่าวให้น้าชูรู้เรื่องที่ร้านก๋วยเตี๋ยว

"ทุกอย่างไม่มีปัญหาจ้ะแม่ชู"

"ทางฉันก็เรียบร้อย แต่ต้องให้เวลาหน่อย เพราะเป็นผู้หญิง"

"แล้วเรื่องของเราล่ะจ๊ะ"

"อะไรตาผัน"

น้าชูเสียงแว้ดขึ้นมา ตาเฒ่าเลยหดหัวเข้ากระดองเหมือนเต่า

****

ผลปรากฏออกมาในไม่นานเดือน เป็นที่น่าพึงพอใจอย่างยิ่ง ชาวบ้านคนอื่น ๆ ก็เห็นดีเห็นงามที่ช้วนกับรำเพยจะได้เป็นคู่ตุนาหงันกัน

การผูกข้อไม้ข้อมือจึงมีขึ้น เจ้าภาพฝ่ายชายคือพวกตาเฒ่าทั้งหลายแหล่ ส่วนเจ้าภาพฝ่ายหญิงก็ไม่พ้นป้าเล็กกับน้าชู

คืนแรกที่ส่งตัวเข้าห้อง ที่บ้านของรำเพย ชาวบ้านใกล้เคียงต่างก็เงี่ยหูฟังว่ามันจะเกิดเสียงอะไรขึ้นมาบ้าง เพราะรู้กันอยู่เป็นอย่างดีว่า ช้วนนั้นมีพี่น้องพ้องพันธุ์เป็นม้า ส่วนรำเพยก็ไม่เบาเหมือนกัน เนื้อนาแปลงโหนกของหล่อนเป็นโคกมโนรมย์เลยทีเดียว

ไม่ทันดึกสักเท่าไร ก็มีเสียงกรีดร้องว้ายดังมาจากบ้านหลังนั้นที่ดับไฟมืด แล้วต่อมาก็ตามด้วยเสียงคนกำลังทำการรื้อถอนเรือนชานหลังดังกล่าว เสียงกึก ๆ กัง ๆ สนั่นหวั่นไหวไปหมด ผสานไปกับเสียงผู้หญิงที่ครางอ้อย ๆ อย่างระงับไม่อยู่แล้ว และเสียงรัวพั่บ ๆ ๆ ๆ นั้นก็ถี่กระชั้นเป็นที่สุด นอกจากนั้นก็ยังมีเสียงขันอลูมิเนียมพลัดหล่นลงมาจากปากโอ่งดังโขลงเขลงอยู่บนพื้นกระดานเรือน

พวกตาเฒ่าทั้งหลายที่แอบซ่อนอยู่ในป่าข้างเรือน ต่างตาลุกตาพองอยู่ในความมืด ยุงกัดก็ไม่สนมันไม่สำคัญไม่คันแล้ว เพราะเสียงที่ดังระรัวอยู่บนบ้านน่าสนใจกว่า

...และมันทำให้หัวใจของผู้สูงวัยทั้งหลายต่างคึกคักไปตามกัน

คนอื่นเขาก็ยังมีคู่กันอยู่ ไม่ว่าจะเป็นตาเมฆหรือตาปุ้น จะมีที่เปล่าเปลี่ยวเอกาอยู่คนเดียวเท่านั้นคือเฒ่าผัน คืนนี้จึงยังหาที่ลงไม่ได้ นึกอยากไปปีนเข้าหาแม่ชูยอดขมองอิ่ม แต่ก็กลัวแม่คุณจะถีบตกเรือนคอหักตาย จึงต้องจำทนต่อไป คิดว่าสักวันหนึ่งคงจะได้สมหวังดังตั้งใจบ้างหรอกน่า

แม้ว่าตาเฒ่านักแอบฟังทั้งหลายจะกลับไปแล้วแต่บนเรือนหลังนั้นก็ยังมีเสียงเหมือนเกิดโกลาหลจลาจลอย่างหนัก มันบังเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า เกิดแล้วเกิดอีก แม้ตอนที่มีเสียงไก่ขันยามรุ่งสาง เสียงนั้นก็ยังดังอยู่เป็นช่วง ๆ

ฟ้ากระจ่างสว่างแล้ว นกกาออกหากินชาวบ้านชาวช่องลุกขึ้นมาหุงข้าวต้มแกงตำน้ำพริกกันเพรียก แต่ที่บ้านของรำเพยยังเงียบกริบ เหมือนไม่มีคนอยู่ชาวบ้านใกล้เคียงต่างรู้ดีว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

โลกหฤโหด

(ต่อจากหน้า 83)

การหนีภัยจากก๊าซ

โรงงานที่ผลิตสารอันตรายสำหรับการเกษตรกรรมได้ใช้ เมทธิวไอโซไซยาเนท ซึ่งเป็นสารเคมีกลาง ๆ ในขบวนการผลิต บริษัทยูเนียนคาร์ไบด์ก็ใช้สารนี้ที่สาขาเวสเวอร์จิเนียซึ่งมันไม่แบ่งแยกมลภาวะที่เป็นอันตรายต่อสภาพแวดล้อมของอเมริกา แต่มีกฎที่เข้มงวดเกี่ยวกับเนื้อความที่ตีแผ่ในถิ่นฐานที่อเมริกา และเพราะมันถูกรู้จักเพียงเป็นยาเม็ดเล็ก ๆ ที่เป็นสาเหตุการเคืองดวงตา จมูกและลำคอในเบื้องต้น ประชาชนผู้ซึ่งอาศัยอยู่ใกล้โรงงานได้ถูกเตือนให้อยู่ในบ้านพร้อมด้วยผ้าขนหนูชื้น ๆ ปกคลุมใบหน้า ในกรณีที่เกิดรอยรั่วของก๊าซ แต่ไม่มีคำเตือนใด ๆ ที่เมืองโบปาลเลย

MIC นั้นประกอบด้วย เมธิลามินและฟอสจิน เพราะผลกระทบจากการหนีก๊าซที่เมืองโบปาลโดยเฉพาะการบาดเจ็บทางปอด และความเสียหายต่อพืชผล ผู้เชี่ยวชาญบางท่านคิดว่าฟอสจินนั้นได้รั่วออกมาด้วย แท้จริงแล้วหนึ่งปีหลังจากอุบัติเหตุครั้งนั้นความรู้เกี่ยวกับก๊าซนั้นยังคงเป็นอุปสรรคต่อการเยียวยารักษา ประชาชนผู้ซึ่งสูดก๊าซในคืนหายนะนั้น อธิบายว่ามันช่างปวดแสบปวดร้อนเหมือนกับการสูดกลิ่นพริกในการปรุงอาหาร ในหลาย ๆ กรณีเช่นนี้แหละที่ปลุกพวกเขาให้ตื่นและช่วยชีวิตพวกเขาได้

ท่อก๊าซรั่วนั้นเกิดจาก 1 ใน 3 แทงค์ใต้ดิน MIC ที่ 15 องศาเซนเซียส MIC คือของเหลวที่ 38 องศาเซนเซียส...และระเหยได้ง่าย แทงค์มีกลไกปลอดภัย 3 ขั้นตอนคือวาลว์จุกเหนือขึ้นไป และกรอบที่อยู่สูงขึ้นไปอีก อย่างไรก็ตาม วันที่ 3 ธันวาคม มีปฏิกิริยาบางอย่างที่เป็นเหตุให้เกิดความโสโครกของก๊าซกับน้ำ ซึ่งผลจากเหตุการณ์นี้ก่อให้เกิดแรงดันและระบบความปลอดภัยไม่สามารถที่จะเก็บแรงดันน้ำได้ ก๊าซประมาณ 45 ตันพร้อมด้วยของเหลวและก๊าซหนักได้ดันให้เกิดปฏิกิริยาต่อต้าน ซึ่งภายใน 45 นาทีก่อนที่ท่อถูกอุด อุบัติเหตุได้เกิดขึ้นในวันหยุด ขณะที่สาขาไม่ได้ทำงานและมีการตรวจตราน้อยมาก

ทางด้านกฎหมายได้มีการจัดตั้งโดยรัฐบาล ซึ่งต้องใส่ข้อห้ามอาชญากรรมโดยประมาทต่อ UCIL ...และต้องเป็นกฎที่ต้องบันทึกไว้ในโรงงานอุตสาหกรรมผู้จัดการสาขาและคนงาน 5 คนถูกจับ บริษัทยูเนียนคาร์ไบด์เองก็เริ่มสืบสวนสาเหตุแห่งการเกิดอุบัติเหตุครั้งนี้ แต่เมื่อทีมการสอบสวนของบริษัทมาถึง ตำรวจไม่ยอมปล่อยพวกเขาเข้าไปในโรงงานและเขาได้จับกุมนายวอเรน แอนเดอสัน ประธานบริษัทยูเนียนคาร์ไบด์เมื่อเขาถึงเมืองโบปาลเขาต้องรับผิดชอบการตายโดยประมาทแต่เขาก็ถูกประกันตัวออกไปและบินกลับสู่อเมริกา

...ปัญหาความปลอดภัยของโรงงานไม่ใช่เรื่องใหม่ คนงานได้ถูกเตือนซ้ำแล้วซ้ำอีกเกี่ยวกับการรั่วของก๊าซ และระเบียบความปลอดภัยที่แย่มากในปี 1982 ได้มีการติดโปสเตอร์ในเมืองโบปาล ซึ่งเขียนว่าคำเตือนจงรักษาชีวิตคุณจากความตาย ในปีเดียวกันรายงานของบริษัทยูเนียนคาร์ไบด์ได้นำสู่สาธารณชนหลังจากอุบัติเหตุได้มีการปรับปรุงแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับวาลว์และเรื่องหลัก ๆ ที่เกี่ยวกับคนงาน ตีแผ่ถึงวัตถุเป็นพิษ...แต่การดำเนินงานของบริษัทยูเนียนคาร์ไบด์ก็ยังคงอยู่ที่โบปาลในมาตรฐานเดียวกับสาขาที่อเมริกา ...แม้ว่า ผู้ตรวจสอบทางด้านความปลอดภัยจะไม่เห็นด้วย

หนึ่งสัปดาห์หลังจากเหตุการณ์หายนะในโบปาลผ่านไปขณะที่จำนวนคนตายในแต่ละวันเริ่มลดจำนวนลง แต่จำนวนความรู้สึกอยากรู้อยากเห็นกระจายไปทั่ว ผู้คนต่างหวาดกลัวและโกรธแค้น และไม่มีความศรัทธาต่อความปลอดภัยของบริษัทสาขา หรือทุกสิ่งทุกอย่างที่ทางองค์การได้บอก เป็นที่ทราบกันว่า ยังคงมีการเก็บสาร MIC ไว้ในโรงงาน แม้ว่าจะประกาศว่าสารนี้จะถูกเก็บไว้เป็นการชั่วคราว จนถึงวันที่ 16 ธันวาคม ก็จะถูกกำจัดให้เหลือเพียง 15 ตัน ที่เหลือนับพันจะถูกบรรจุส่งไปทางรถบัส รถไฟ และรถยนต์ องค์กรได้เน้นถึงการไม่มีอันตรายและบางส่วนจะถูกส่งไปที่โรงงานเพื่อ ทำการพิสูจน์ แต่พวกเขาแบ่งแยกการขนส่ง และจะตั้งแคมป์ชั่วคราว นอกเมืองสำหรับคนที่ต้องการจะจากไป ผู้ที่ต้องการอพยพ มีจำนวน 150,000 คนในเวลา 3 วัน ก่อนที่จะถึงวันที่ 16 บางคนยังคิดว่า แคมป์ชั่วคราวนี้ยังใกล้เกินไปและได้เดินทางไปสู่หมู่บ้านที่ไกลออกไป

...โบปาลได้เงียบสงบและรกร้างรอบ ๆ บริษัทสาขายูเนียนคาร์ไบด์ซึ่งที่ถนนแคบ ๆ ร้านต่าง ๆ และบ้านถูกปิดเพื่อป้องกันขโมย การฟื้นฟูความเชื่อมั่นศรัทธา เป็นเพียงชื่อในความคาดหวังว่ามันอาจกลับมาสู่ความเชื่อถือของประชาชนอีกครั้ง ซึ่งต้องใช้เวลาหลายวัน มาตราวัดความปลอดภัยที่มองเห็นได้อย่างประณีต ได้ถูกนำมาสู่การประกันอีกครั้งหนึ่งซึ่งยังคงมีทุกสิ่งทุกอย่างที่จะต้องกระทำ ด้วยเหตุนี้โรงงานจึงถูกปิดอย่างไม่มีกำหนด ด้วยเหตุของการไม่มีคนงาน

การเรียกต้องค่าเสียหายต่อบริษัทยูเนียนคาร์ไบด์ ที่สหรัฐอเมริกานั้นนับค่าเป็นล้าน ๆ เหรียญ นี่เป็นเพียงการเรียกร้องครั้งแรกในเวลา 2-3 วัน หลังจากอุบัติเหตุ ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายของอเมริกาด้านการบาดเจ็บของบุคคลถูกส่งไปที่โบปาลและได้มีการวิเคราะห์อย่างละเอียดคล้ายรถพยาบาลด่วน ไล่ล่าเงินในเหตุการณ์โศกเศร้า รัฐบาลอินเดียในฐานะตัวแทนเหยื่อที่เคราะห์

ร้ายและบรรดาญาติได้รวบรวมคำร้องต่อบริษัทยูเนียนคาร์ไบด์ในสหรัฐอเมริกาและอินเดีย

ที่ซึ่งมีการเรียกร้องสิทธินั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก และจำนวนเงินแห่งความเสียหายนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมาก และจำนวนเงินแห่งความเสียหายนั้นได้ถูกพิจารณาให้สูงขึ้นในอเมริกา ...ด้วยความเชื่อถือนักล่าเคลื่อนที่ บางครั้งได้เสนอการช่วยเหลือที่มีค่าที่สุด ทั้ง ๆ ที่การจ่ายลูกความชาวอเมริกันด้วยเหตุเดียวกันนี้ จะจ่ายอย่างมากเพียง 30% ของจำนวนที่ตั้งไว้ แต่พวกเขาก็ไม่ได้เรียกร้องเงินในเหตุการณ์ครั้งนี้และไม่มีอะไรจะจ่ายให้ถ้าเขาสูญเสียการพิจารณาสำคัญสู่คนยากจนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครอบครัวซึ่งสูญเสียผู้หาเลี้ยงครอบครัวดังนั้นด้วยความช่วยเหลือจากสมาคมอินเดีย พวกเขาจึงเซ็นให้อย่างมากมาย

อย่างไรก็ตาม การเรียกร้องสิทธิ์นี้ขึ้นอยู่กับเหตุของการหายนะและผู้รับผิดชอบทางกฎหมาย ในเดือนมีนาคม 1988 บริษัทยูเนียนคาร์ไบด์ได้จัดตั้งงบประมาณของอุบัติเหตุซึ่งอยู่ในหัวข้อ ผลของการรวมเหตุการณ์ที่ปกติปัญหาสำคัญอยู่ที่ว่า... น้ำเข้าไปอยู่ในแทงค์ได้อย่างไร ตามรายงานกล่าวว่า มันอาจจะนำพาอย่างไม่ตั้งใจ ผ่านวาลว์เหนือแทงค์ที่ซึ่งบรรยากาศไหลผ่านที่ซึ่งไนโตรเจนได้ระเหยขึ้นหรือโดยเจตนา หรือพูดเป็นนัยว่าก่อวินาศ-กรรม นักวิทยาศาสตร์ชาวอินเดียได้ให้รายงานจากปัญหาเดียวกันว่าได้มีแรงดันไหลผ่านท่อของบริษัทยูเนียนคาร์ไบด์เชื่อมต่อด้วยวาลว์ซึ่งมีการดูแลรักษาที่ไม่ดีและไม่ตรงกำหนดเวลาได้ปล่อยให้น้ำเข้าไปในขณะที่ทำความสะอาดท่อ

ในตอนเย็นก่อนเกิดเหตุ-การณ์หายนะ ข้อมูลนี้ได้ถูกสนับสนุนโดยรัฐบาลอินเดีย ข้อมูลของรายงานทั้งสองนี้...เกี่ยวข้องกันที่ว่าเกิดการผิดพลาดในระบบแผนความปลอดภัยในโรงงานซึ่งไม่สามารถที่จะรับมือจัดการต่อการเปลี่ยนแปลงทางเคมีได้แม้รู้ว่าคลังเก็บ MIC อันตราย ขณะที่สาขานั้นถูกสร้างขึ้นพวกเขายังได้ตำหนิความผิดพลาดของนายช่าง...ซึ่งเป็นเสมือนผู้สนับสนุนให้เกิดเหตุการณ์ในครั้งนี้

ในปี 1988 คณะผู้พิพากษาได้รับคำเรียกร้องจากชาวอเมริกันคนหนึ่งให้บอกยกเลิกสัญญาบริษัทแห่งหนึ่งเกี่ยวกับท่อทำความสะอาดซึ่งก่อให้เกิดอุบัติภัยคล้ายการก่อวินาศกรรม โดยคนงานคนหนึ่งได้เจตนาปล่อยน้ำลงใน MIC แทงค์ซึ่งเป็นการช่วยบริษัทก๊าซ จากการรับผิดชอบทางการเงิน

อย่างไรก็ตาม เป็นเวลา 3 ปีที่เหตุการณ์ยืดเยื้อ แต่เหตุการณ์นั้นก็ไม่ได้ถูกนำไปที่ศาลช่างน่าละอายที่ประชาชนชาวโบปาลยังไม่ได้รับค่าชดเชย พวกเขาถูกจับตามองระหว่างชาติหลายชาติและรัฐบาลซึ่งองค์การทั้งสองสามารถช่วยผลักดันพวกเขาได้โดยปราศจากผลร้ายในเหตุการณ์ครั้งนี้ ประชาชนนับพันยังคงได้รับความทุกข์ทรมานจากการบาดเจ็บหลายคนไม่สามารถทำงานได้ และไม่มีการประกันสังคม

ย่ำโรม

(ต่อจากหน้า 11)

การนั่งรถทัวร์ท่องเที่ยวทางไกล

เรื่องนี้เป็นเรื่องของน้ำใจจริง เพราะการนั่งรถทัวร์นั้นทุกคนก็อยากจะนั่งหน้า อยากนั่งด้านที่คิดว่าปลอดภัย อยากนั่งฝั่งที่ไม่มีแดดส่องอยากนั่งที่เห็นวิวชัด แต่เราเคยคิดกันบ้างไหมว่า คนที่เมารถนั้นจะทรมานมากแค่ไหน ถ้าต้องนั่งในรถทัวร์นาน ๆ ทางตอนท้ายของรถเพราะฉะนั้นการนั่งรถทัวร์นาน ๆ หลาย ๆ วันนั้นผมเห็นควรว่าจะต้องมีการสลับที่กันบ้าง อย่ายึดเก้าอี้ที่นั่งว่าตรงนี้ตรงนั้นของเราตรงโน้นของเขา ไม่มีของใครเพราะทุกคนเสียงเงินมาเท่ากัน ขอให้ทุกคนเสียสละและเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันจะทำให้การท่องเที่ยวเป็นคณะสนุกและมีความสุขมากที่สุดในการเดินทางไปเที่ยว

น้ำตกเทรวี

น้ำตกในประเทศอิตาลีเป็นเมืองที่มีความสวยอันดับหนึ่งของโลก ความสวยของอิตาลีนั้นเป็นการสวยด้วยฝีมือมนุษย์ที่ไม่ต้องบวกธรรมชาติ เพราะว่าการสร้างตึกรามบ้านช่องนั้น ล้วนประดับประดาไว้ ด้วยงานแกะสลักงานปั้นอย่างวิจิตรพิสดาร เหลือจะพรรณนาแม้กระทั่งที่น้ำตกธรรมชาติที่เรียกกันจนติดปากว่า..."น้ำพุเทรวี" ก็ตาม ภาพแกะสลักหรือรูปปั้นมามีมากมายดูเท่าไรไม่รู้เบื่อจริง ๆ

"น้ำพุเทรวี" หรือน้ำตกเทรวี-นี้เป็นที่นิยมของชาวอิตาลีและต่างชาติมากทีเดียว เพราะหนุ่มสาวที่พากันมานั่งคุยและมักจะอธิษฐานกันว่า สักวันหนึ่ง หลังจากเราได้แต่งงานกันแล้วเราจะพาลูกเรามาที่นี่อีก หรือถ้าเธอรักฉัน ฉันจะพาเธอมาที่นี่อีกหรืออะไรต่ออะไรก็แล้วแต่ปากมันจะพาไป ตามประสาหัวใจมันเรียกร้องให้พูดออกไปอย่างนั้นส่วนจริงหรือไม่ก็แล้วแต่ หรือใครไปพบประสบการณ์มาว่าจริงก็ลองเล่ามาให้ผมฟังมั่งว่ามันจริงอย่างไร

น้ำตกแห่งนี้ผมอยากให้ชื่อใหม่ว่า "น้ำตกมหัศจรรย์" วันที่ผมไปถึงวันนั้นอากาศดีมาก มีแดดออก อุณหภูมิอยู่ในราว 8 องศาเซลเซียส ดังนั้นจึงมีผู้คนมากมายประมาณว่า 2 พันคนเห็นจะได้เพราะบริเวณน้ำตกนี้ใหญ่โต กว้างขนาดถนนราชดำเนินทั้งสองฝั่งรวมกันหน้าน้ำตกเป็นอาคารสูงมีรูปปั้นตามสมัยนิยมของชาวอิตาลีสมัยโบราณตั้งไว้ ข้างผนังตึก หลังคาและตามคอบัวหัวเสาริมหน้าต่าง เป็นรูปปั้นของบุคคลมีชื่อเสียงของอิตาลียุคสร้างเมืองความวิจิตรพิสดารลวดลายต่าง ๆ

...ในการประดิษฐ์ประดอยสร้างอาคารเหล่านี้ทำให้ผู้ได้ไปเห็นแล้วเกิดความประทับใจจนขนลุกไปทั้งตัว และแทบไม่เชื่อว่านี่คือการสร้างสรรค์ของมือมนุษย์ธรรมดาหากมีคนบอกว่านี่เป็นการเนรมิตของพระเจ้า หรือว่าเทวดาองค์ใดองค์หนึ่งเราก็คงเชื่อ

แต่แท้ที่จริงแล้วน้ำตกเทรวีแห่งนี้ถูกสร้างให้เป็นที่ระลึกแก่พระเจ้าเคลเมนท์ ที่ 7 โดยมีนิโคโลซาลวีในช่วงปลายศตวรรษที่ 17 ตรงกลางน้ำตกจะมีรูปปั้นคนซึ่งขี่ราชรถและมีคนลากอยู่ 2 คน คนที่ลากรถนี้เล่ากันว่าเป็นชาวตริตัน 2 คนบริเวณอ่างด้านล่างสมมุติให้เป็นสัญลักษณ์ทะเล

ที่ว่าน้ำตกนี้เป็นน้ำตกมหัศ-จรรย์ก็คือว่า เทรวีไม่ใช่น้ำตกธรรม-ชาติแต่เป็นน้ำตกที่ไหลมาจากท่อประปานั่นเอง แต่ว่าน้ำใสแลเห็นก้นบ่อแถมยังเป็นน้ำที่เย็นเพราะอากาศที่อิตาลีเย็นตลอดเย็นขนาดแช่เบียร์กระป๋องไว้ประมาณ 5 นาที เอาออกมาดื่มได้เลย รสชาติอย่าบอกใครและน้ำตกนี้ไหลอยู่ตลอดวันตลอดคืน

ก็เพราะความเชื่อว่าใครได้โยนเหรียญซึ่งเป็นเงินที่ใช้ซื้อของได้ลงไปในบ่อน้ำตกเทวรี่แล้วคน ๆ นั้นจะได้กลับมาที่อิตาลีอีกอย่างแน่นอนด้วยเหตุผลบวกความเชื่อของคนที่ไปที่นั่นในปีหนึ่ง ๆ ทางการได้เงินในน้ำตกนี้เป็นจำนวนมากพอที่จะใช้เป็นค่าทำความสะอาดบ่อน้ำตกนี้ได้เลยทีเดียว และเงินที่ได้จากบ่อน้ำตกเทรวีนี้ ก็เป็นเงินนานาชาติเสียด้วยเพราะผมเองก็ใช้เหรียญ 10 บาท 2 เหรียญ เหรียญ 5 บาท 3 เหรียญกับเหรียญบาทและเหรียญของอิตาลีอีก 2 เหรียญ โยนลงไปในบ่อน้ำตกนั้น

การโยนเหรียญนั้นไม่ใช่อยู่ก็ล้วงออกมาจากกระเป๋าแล้วโยนลงไปในบ่อน้ำตก เขาต้องอธิษฐานก่อนว่าจะกลับมาที่นี่อีกด้วยจุด-ประสงค์อะไรและเวลาจะโยนเหรียญลงไปนั้นจะต้องหันหลังให้น้ำตกเทรวี่ไม่ใช่ยืนมองแล้วโยนเหรียญลงไปเพราะฉะนั้นบางคนจึงไม่ทราบว่า

เหรียญที่ตัวเองโยนลงไปนั้น ลงน้ำตกไปหรือเปล่า เหรียญอาจจะร่อนกินลมไปลงที่ขอบบ่อน้ำตกก็เป็นได้ เพราะบ่อน้ำตกใหญ่ประกอบกับเสียงคนที่อยู่ในรอบๆ น้ำตกนั้นมีเป็นจำนวนพันคนเสียงจึงอื้ออึงฟังไม่รู้ว่าเหรียญที่เราโยนลงไปนั้นลงหรือไม่ เราไม่มีวันได้ยินเสียงเลยอีกประการหนึ่งน้ำตกที่ไหลลงมาจากลานภาพปั้นซึ่งต้องดูในรูปประกอบด้วยจะเห็นได้ว่า น้ำตกจะดังซ่าตลอดเวลา

ที่น้ำตกเทรวี่นั้นไม่ใช่จะมีเพียงนักท่องเที่ยวต่างชาติอย่างผมแต่ยังมีคนในเมืองอิตาลีเองมาดูน้ำตกที่นี่กันทุกวัน ดูเหมือนจะเป็นที่พักผ่อนเป็นที่ถ่ายแฟชั่นของคนทั่วไปเนื่องจากน้ำตกเทรวีนี้ เป็นหนึ่งในโลกจริงๆ

ส่วนการที่จะมีโอกาสกลับไปที่อิตาลีตามคำทำนายอีกหรือไม่นั้นผมคงได้มีโอกาสพิสูจน์เพราะโยนลงไปตั้งหลายเหรียญ หากท่านได้มีโอกาสไปที่น้ำตกเทรวีก็น่าจะไปเสี่ยงทายดูบ้างและอย่าลืมมองดูเหรียญบาทไทยๆ ดูบ้างเผื่อจะเจอเหรียญห้าเหรียญสิบของผมบ้างและที่น่าแปลกก็คือน้ำตกเทรวีเป็นน้ำตกจำลอง แต่ผู้คนมักเรียกกันว่าน้ำพุ

ปราสาทร้างในอิตาลี

ปราสาทร้างในอิตาลี ภาพที่เห็นเหล่านั้น เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่มนุษย์เราต้องพบปะเจอะเจอเรื่องความดังและความดับ เมื่อถึงวันแห่งความอับเฉามาถึง ของทุกอย่างในโลกนี้เกิดเพื่อเสื่อมทั้งสิ้นแม้แต่ปราสาทราชวังที่ทำด้วยหินผาก็ยังไม่เหลือ ถึงเวลามันก็ต้องผุพังไป ไปอิตาลีได้ดูของดีที่เรามองเห็นสัจธรรมมากมาย ซึ่งเชื่อว่าใครได้ไปเห็นที่นี่ถ้าเป็นคนใหญ่โตโลภโมโทสันแล้ว ต้องลดลงบ้างไม่มากก็น้อย เพราะคนเราเมื่อถึงยุคเสื่อมลงละก็...ระดับไหนก็ติดคุกได้ ระดับไหนก็ฆ่ากันตายได้แม้พ่อลูกก็ยังไม่เว้น ดังพระท่านว่ามนุษย์เกิดมามีกรรมเป็นของตัวเองเกิดมาเพื่อใช้กรรม

กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา

อิตาลีเคยรุ่งเรืองมาก่อนก็จริง แต่ว่าอิตาลีก็แตกออกเป็นเมืองเล็ก เมืองน้อยย่อยแคว้นออกไปเป็นจำนวนมากถึง 8 แคว้นด้วยกัน ดังนั้นผู้ที่เป็นขุนนางในเมืองหลวง เหล่านั้นก็จะถูกส่งตัวมาเป็นเจ้าเมืองปกครองในแต่ละแคว้น เจ้าเมืองแต่ละแคว้นก็จะสร้างปราสาทราชวังของตัวเองขึ้นเพื่ออวดบารมีของตัวเอง

มาถึงสมัยที่ขุนนางเหล่านั้นหมดอำนาจลง ปราสาทบางปราสาทก็ถูกเผาทำลายบางปราสาทไม่มีผู้คนอาศัยเพราะต้องหนีเอาตัวรอดไปอยู่ที่อื่น ปราสาทเหล่านั้นก็รกร้างน่ากลัว หากท่านไปเที่ยวอิตาลีและได้ออกไปเที่ยวในชนบทนั่งรถโคชแล้วมองออกไปไกลๆจะเห็นปราสาทพวกนั้นตั้งตระหง่านอยู่ไกลๆ และมองเห็นรอยชำรุดผุพังไปตามกาลเวลาของมันเหมือนเช่นอำนาจของคนเราที่ไม่ยั่งยืนแน่นอน ผิดกับคุณงามความดีที่ต่อให้เวลานานออกไปแค่ไหนก็ไม่มีวันผุพัง

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ปะฉะดะ

(ต่อจากหน้า 61)

...ผมกำลังแข็งแรงเลย สามารถช่วยเอาด้ามพลั่วขุดกอกุหลาบของคุณนายได้ครั้งแล้วครั้งเล่า จนสว่างเมื่อไหร่ไม่รู้ตัว

คุณนายให้เงินผมมา 3,000 บาท บอกว่าให้นั่งแท็กซี่กลับไป แต่อย่าลืมอาทิตย์หน้ามาใหม่ ผมหายหน้าไปแค่ 4 วันเท่านั้น อดคิดถึงคุณนายไม่ได้ แอบมาหาแต่ปรากฏว่าคุณนายอยู่กับผู้ชายคนหนึ่ง

'มาทำไม' คุณนายไล่ผมออกจากบ้านทำให้เสียใจมาก พอวันอาทิตย์ผมไปอีก คุณนายก็ไล่ผมให้รีบไปตัดหญ้าแล้วให้ผมกลับเร็วๆ เพราะว่าผู้ชายคนนั้นยังอยู่ที่บ้าน

'ผัวคุณนายจะรู้ไปทำไม' ชายแจ๋มบอกให้ผมรู้ความ ผมรอจนอีกอาทิตย์ต่อมาพอเจอหน้าคุณนายก็ต่อว่าผมแล้วพูดอีกว่าถ้าหากผมผิดสัญญา ไม่ทำตามครั้งต่อไปจะไม่ได้ทำอะไรอีก แต่ผมไม่เชื่อ ความสนุกที่ได้จากคุณนายทำให้ผมแอบไปหาแกที่ไม่ใช่วันอาทิตย์คราวนี้คุณนายโมโหมาก

'รู้ตัวบ้างนะว่าเธอเป็นอะไร ฉันให้โอกาสอีกครั้ง ถ้าเธอผิดอีกฉันจะไม่ยอมให้เธอเข้าบ้าน'

เล่นเอาผมงงๆ ไม่หาย แต่คนอย่างผมไม่เสียดายอะไรมากมายหรอก ผู้หญิงมีเยอะแยะไป

(อ่านต่อฉบับหน้า)

เสน่หาฯ

(ต่อจากหน้า 55)

ยังนิยมชีวิตครอบครัวแบบผัวเดียวเมียเดียว...ไม่อยากให้ใครเข้ามาเอี่ยวเล่นเสียวกับคู่ของเรา

นั่นคือส่วนที่ซุกอยู่ลึกๆในก้นบึ้งหัวใจของผม

แต่ตอนนี้ผมยังเป็นโสดทั้งแท่ง ก็คงต้องแยงต้องแหย่แส่หาความสุขไปเรื่อยๆ ตามประสาหนุ่มไฟแรงแทงดะ!

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ก็รู้นะว่าไฟ

(ต่อจากหน้า 59)

ไสเขา

"คุณวุธไปให้ไกลส้มเลยนะคะ..?"

เด็กสาวร้องเสียงน้อยใจเต็มที่...

"ส้ม"

"ไม่นะคะ...ส้มไม่ต้องการจะยุ่งกับคุณวุธอีก...ดี...ส้มจะไปให้พ้นเลย..."

"เธอกล้าหรือ?" เขาร้องอย่างคนพาล...และก้มลงหมายจะจูบริมฝีปากบอบบางของเธอขยี้เสียให้สะใจ

หากแต่เด็กส้มกลับพลิกร่างหลบเขา...

"ไม่..."

ความปรารถนาพลุ่งพล่านอยู่ในอก...

"เธอไม่ให้ฉัน แล้วเธอจะเก็บเอาไว้ให้ใครหรือส้ม...?"

"ใครก็ได้ที่เขาต้องการส้ม.. ส้มไม่ใช่ผู้ดิบผู้ดีที่ไหนนี่ ที่จะได้ทำเป็นกระมิดกระเมี้ยนไม่กล้าเปิดเผย..ส้มไม่สนอีกแล้ว ว่าผู้ชายที่จะเข้ามาเป็นผัวของส้มน่ะ จะเป็นใคร ขอให้เขาเลี้ยงส้มได้ รักส้มก็พอแล้ว"

"ส้ม....เธอคิดหรือว่า หากเขารู้ว่าเธอเคยผ่านมือชายมาแล้วเขาจะรักเธอจริงๆ"

"ทำไมล่ะคะ...ส้มไม่ได้เสียหายตรงไหนสักหน่อย ส้มจะทำให้เขาสยบส้มเองละ..เรื่องนี้ไม่ต้องห่วง..จะทำให้เขาไม่ห่างส้มเลยด้วย ...ไม่เชื่อก็ลองดูสิ"

"ส้ม...เธอหยุดพูดนะ...คนที่เธอจะทำให้สยบก็ฉันเท่านั้น...คนอื่นจะมายุ่งกับเธอไม่ได้"

"ทำไมจะไม่ได้...ก็คุณวุธไม่ได้รักส้มสักนิด...ไม่ได้สนใจส้มเลยก็แล้วทำไม ส้มจะต้องสนใจคุณด้วย"

"ไม่นะส้ม...เราสัญญากันแล้วไง..."

"ส้มไม่จำหรอก สัญญาเอาเปรียบแบบนั้นน่ะ"

เด็กสาวได้โอกาสพูดยาว และเขาก็เกือบจะคลั่ง...เมื่อเด็กส้มผลักไสเขาให้ไปให้พ้น...ความกลัวที่จะไม่ได้พบเจอเด็กสาวผู้นี้อีก ทำให้เขารวบร่างของเด็กสาวเอาไว้แนบอก

"ส้ม...เธออย่าทำกับฉันแบบนี้สิ...เธอไม่รักฉันเลยนี่ แบบนี้"

"ทำไมส้มจะต้องรักคุณด้วย...ในเมื่อคุณยังไม่คิดจะรักส้มเลย"

"เธอรู้ได้ยังไง ว่าฉันไม่รัก"

"ก็บอกกับส้มหยกๆ ว่าจะแต่งงานกับคุณอัง...

"ฉันไม่ได้คิดแบบนั้น เพียงแต่บอกกับเธอว่า หากฉันแต่งงานจริงๆ ก็ต้องการให้ส้มอยู่กับฉันต่อไป"

"อยู่กับคุณวุธ...เดี๋ยวเมียคุณวุธก็ต้องรู้ ก็จะต้องเกิดเรื่องและปัญหาตามมา..สู้เลิกรากันไปเลยดีกว่า"

"ไม่นะ...ฉันทนไม่ได้"

"แต่ส้มต้องทนให้ได้...ส้มต้องบอกกับคุณวุธเลยว่า...หากว่าคุณวุธแต่งงาน ก็หมายถึงว่า...คุณวุธจะไม่มีส้ม"

อา...กลายเป็นเรื่องใหญ่ที่เขาจะต้องขบคิดอีกแล้ว...

ชายหนุ่มบอกกับหัวใจตนเอง..และก็รัดร่างของเด็กส้มเอาไว้

เธอกล้าที่จะทิ้งฉันได้เชียวหรือ?"

"ทำไมจะไม่กล้าล่ะคะ...การอยู่กับคุณวุธ...หากจะต้องซ่อนเร้นไปตลอดส้มไม่เอาดีกว่า...สู้ไปหาใครสักคน อยู่กันอย่างเปิดเผย ทุกอย่างก็จะดีไปเอง"

"ส้ม...ฉันไม่ให้เธอทำ"

"ปล่อยส้มเถอะค่ะ"

เธอแกล้งแกะมือของเขาออก..."คุณคิดว่าคุณถือไพ่เหนือส้มพูดจาทำร้ายหัวใจส้มมาตลอด...ต่อไปส้มจะไปจริงๆ"

"ส้ม...เธอนี่คิดมากเป็นตั้งแต่เมื่อไหร่หือ"

เด็กสาวยิ้มในเงามืด...มือเล็กๆ โอบรัดรอบคอของเขา...และกระซิบเบาๆ ว่า

"ก็ตอนที่คุณวุธบอกรักส้มไง..รักแล้วทำไม คุณวุธจะต้องให้ส้มเป็นแค่นางบำเรอของคุณด้วย...หากเป็นเช่นนั้น...ส้มขอไปเป็นเมียของผู้ชายอื่นดีกว่า...รับรองว่าบทรักของส้มต้องทำให้เขารักส้มมากกว่าที่คุณวุธรักส้มอยู่ด้วยตอนนี้"

"ส้ม" เขากระชากเสียงดุ...มือไม้แข็งแรงของเขา บีบเค้นเนื้อหนังของเด็กส้มอย่างลืมตัว...

❋❋❋

(อ่านต่อฉบับหน้า)

พี่ใหญ่ฯ

(ต่อจากหน้า 42)

2.ก่อนร่วมเพศ ควรสวนล้างช่องคลอดด้วยน้ำที่มีสภาพเป็นด่างอ่อนๆ โดยใช้น้ำส้มสายชู 2 ช้อนโต๊ะ ผสมกับน้ำสะอาด 1 ขวดเบียร์ใหญ่สวนล้างในช่องคลอด

3.ฝ่ายชายควรรีบหลั่งน้ำอสุจิก่อนที่ฝ่ายหญิงจะถึงจุดสุดยอดหรือพยายามหลีกเลี่ยงมิให้ฝ่ายหญิงมีความรู้สึกถึงขีดดังกล่าว

4.ฝ่ายชายควรหลั่งน้ำอสุจิในขณะที่ปลายอวัยวะเพศอยู่ในช่องคลอดเพียงตื้นๆ อย่าสอดเข้าไปลึกเป็นอันขาด

หากปฏิบัติตามข้อกำหนดข้างต้นนี้ ก็จะสามารถกำหนดเพศบุตรได้อย่างน้อยที่สุดก็... 80-85 เปอร์เซ็นต์ ตามที่ได้มีการทดลองค้นคว้าและเก็บสถิติกันมาแล้ว

ท่านที่ต้องการให้บุตรคนต่อไปมีเพศตามที่ต้องการ...ก็น่าจะทดลองปฏิบัติการดู ซึ่งน่าจะได้ผลสมหวัง และจะว่าไปแล้วก็ยังดีกว่าการร่วมรักกันไปตามยถากรรมโดยกำหนดหรือตั้งความหวังอะไรไม่ได้เลย

แต่อย่างไรก็ตาม การจะตั้งครรภ์หรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับสุขภาพของคู่สมรสด้วยเป็นประการสำคัญ รวมทั้งความสมบูรณ์ของอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการตั้งครรภ์ด้วย เช่น สภาพของช่องคลอด มดลูก รังไข่ และท่อนำไข่ ตลอดจนปริมาณและความแข็งแรงของเชื้อในน้ำอสุจิเป็นต้น หากสุขภาพร่างกายไม่อำนวยเสียแล้วโอกาสที่จะต้องครรภ์ได้ก็ยากลำบากขึ้น

สำหรับคู่สมรสที่แต่งงานกันมานานเป็นปีๆ แล้ว แต่ยังไม่ตั้งครรภ์ทั้งๆที่ร่วมรักกันสม่ำเสมอและไม่มีประวัติเจ็บป่วยหรือคุมกำเนิดอย่างยาวนานมาก่อน ...ควรจะให้แพทย์ได้ตรวจหาสาเหตุเสียทั้งสองฝ่าย อาจจะพบว่ามีความบกพร่องไม่สมบูรณ์ในฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายก็ได้ จะได้บำบัดรักษาหรือแก้ไขได้ทันการณ์ และสามารถมีบุตรได้ตามความปรารถนา เว้นเสียแต่จะเป็นเหตุสุดวิสัยไม่สามารถมีบุตรได้เองจริงๆ ก็จนใจ

แต่อย่างไรก็ดี วิทยาการทางสูติเวชสมัยนี้เจริญก้าวหน้ามาก...สามารถมีการผสมเทียมได้ โดยใช้เชื้ออสุจิของสามีหรือไข่ของภรรยาไปผสมกับเชื้ออสุจิหรือไข่ของบุคคลที่อื่นที่แข็งแรงสมบูรณ์กว่า ซึ่งวิธีการนี้...มีผู้สนใจทำจนประสบความสำเร็จหลายรายแล้ว ดังที่ได้ปรากฏเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์เสมอ

ส่วนคู่ที่อยากร่วมรักเพื่อหวังความสุขทางเพศอย่างเดียว ไม่ต้องการมีบุตร ก็อย่าลืมคุมกำเนิดอย่างเคร่งครัดเสียด้วย... จะได้ไม่เกิดปัญหาอันไม่พึงประสงค์ให้วุ่นวายใจแล้วจะต้องหันไปพึ่งพาหมอทำแท้งอีกมันจะยุ่งยาก สิ้นเปลืองเงินทองและอาจจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายได้อีกด้วย

การร่วมรักเพื่อความสุขนั้น

คงไม่ต้องชี้แนะอะไรกันมากมายนัก ...เพราะเชื่อว่าผู้ที่ติดตามคอลัมน์ LIFE & SEX ตลอดมาคงจะได้เรียนรู้วิธีปฏิบัติการอันสุนทรไปมากพอสมควรแล้ว

แต่อย่าลืมปรับปรุงรสชาติการร่วมรักให้สดชื่นน่าตื่นเต้นอยู่เสมอก็แล้วกัน

ชีวิตคู่จะได้ไม่เซ็งไงล่ะครับ

"โรมิโอ"

ลุ้นระทึก

(ต่อจากหน้า 35)

ไปแล้ว แต่เธอไม่ยอม แถมด่า หาว่าผมบ้า ทำอะไรไม่รู้จักที่จักทาง

"สงสัยนี่ถ้ามีเมีย น่ากลัวพาไปเย่อกันทั่วทั้งบ้านไปเลยละมั้งนี่"

ผมหัวเราะ ที่เธอรู้ทัน เดาถูก

"อย่าทำยังงั้นนะ ไม่ดีหรอก"

"ไม่ดีก็ไม่ดี"

ผมโอนอ่อนผ่อนตาม แล้วเข้าไปในห้อง พอรุนร่างของเธอนอนลงไปบนเตียงได้เท่านั้นผมก็ขึ้นควบขี่ทำการฝังเสาลงในหลุมเนื้อชุ่มฉ่ำน้ำ ถอนเสาออกมาที เสาทั้งต้นเปียกเยิ้มไปหมด กดลงไปอีกครั้ง หยาดเยิ้มทะลักออกมาเปื้อนเปรอะเลอะเทอะปากหลุมใหญ่ ถอนออกมาเสายิ่งชุ่มโชกกว่าเก่า ผมโยกเสาไปเรื่อยๆ อีกทั้งมือของผมก็เคล้าคลึงโนมเนื้ออวบไปพร้อมกันด้วย

หน้าอกของเธอนุ่มละมุนหยุ่นมือ ไม่เหลว มันยังครัดเคร่งเต่งตึง และหัวนมนั้นก็ตั้งชันแข็งเป็นตุ่มไต ใช้สองนิ้วคลึงเบาๆ สามารถเรียกเสียงซี้ดซ้าดออกมาจากปากของเธอได้ไม่ยาก

ผมไม่ได้รีบร้อน ผมเนิบนาบไปเรื่อยๆ เพราะถ้ารัวถี่ อาจจะทำให้สำเร็จกิจเร็วเกินไป

การที่เสร็จเร็ว ผู้หญิงร้อยทั้งร้อยไม่มีคนไหนชอบ ต่างชอบที่อึดๆ ทนๆด้วยกันทั้งสิ้น

แต่ก็ใช่ว่าผมจะเนิบนาบเรื่อยๆ ไปตลอด ผมมีลูกรัวบ้างเหมือนกัน สลับกันเป็นช่วงๆ ทำให้พยาบาลสาววุ่นง่านเพิ่มมากขึ้น ละเมอเสียงระรัวออกมาว่า เธอเสร็จไปหลายครั้งแล้ว

ผมคิดว่าเธอคงจะชอบการเล่นท่าบ้าง ก็ลองถามดู ปรากฏว่าเธอไม่ขัด ผมถามว่าเธอชอบท่าไหนมากที่สุด เธอก็ตอบว่าท่าไหนก็ได้

ผมชวนให้เธอนอนตะแคงข้าง แล้วผมเข้าทางข้างหลัง เธอก็ไม่ว่าอะไร ยอมให้ผมสอดแทรกกระแทกใส่ พยายามทำให้เธอได้รับความสุขมากที่สุด เพื่อเธอจะได้ติดใจผมไปนานๆ

แต่แล้วผมได้ยินเธอบอกว่า

"ท่านี้มันสู้ท่าโก้งโค้งไม่ได้"

"ท่าไหนเหรอ"

"ท่าโก้งโค้ง"

"ยืนโก้งโค้งใช่เปล่า"

"ไม่ใช่ คุกเข่าโก้งโค้ง"

"อ๋อ เอาไหมล่ะ" ผมชวน "เอาหรือเปล่า"

"อยากลอง"

ในเมื่อเธอบอกว่าอยากลอง ทำไมผมจึงจะไม่ยอมให้เธอลองล่ะก็ จัดการจับร่างของเธอให้คุกเข่าหันบั้นท้ายมาทางผม ผมเองคุกเข่า มือหนึ่งประคองของหวง จ่อหัวมันตรงซอกขาของเธอ กลีบชุ่มเยิ้มลื่นมาก กดเบาๆ ก็แหวกกลีบได้แล้ว กลีบก็อ้าแยกเปิดรับกระบอกไฟฉายขนาดใหญ่

พอมันเข้าที่แล้ว ผมก็เริ่มหมุนเนื่องความเอร็ดอร่อยส่งต่อให้เธออย่างไม่ขาดสาย พยาบาลสาวใจถึง โย้บั้นท้ายกระแทกกลับเข้าใส่ลำเนื้อของผมอย่างรุนแรง จนผมใจหายใจคว่ำ หนักเข้าผมก็สู้เธอไม่ได้ พยาบาลสาวส่ายสู้กระแทกกลับจนผมต้องเป็นฝ่ายยอมจำนน พ่นหยาดรักใส่ในหลืบลับจนหยดสุดท้าย

"ฉันทำผิดมากแล้ว ถ้าเขารู้เขาไม่ให้อภัยฉันแน่ ฉันทนอารมณ์ของตัวเองไม่ได้ เวลาฉันมีอารมณ์แล้วเป็นยังงี้แหละ ทนไม่ได้จริงๆ แล้วคุณก็พูดเรื่องที่มันยั่วตัณหาฉัน ฉันก็เลยกลายเป็นคนชั่วไปแล้ว นอกใจสามีไปแล้ว"

เธอกล่าวอย่างเสียใจ แต่ผมก็ปลอบ ไม่ให้เธอคิดมาก ไหนๆ มันก็ไหนๆไปแล้ว คิดกลัดกลุ้มไปก็ไม่ได้อะไรขึ้นมา

...ผมเองเมื่อได้ยินเธอพูดอย่างนั้นก็ไม่สบายใจอยู่เหมือนกันที่ทำให้เธอมัวหมอง ผมกล่าวขอโทษเธอหลายครั้ง

"เรื่องนี้ต้องเป็นความลับสุดยอดเลยนะ ให้มันตายไปกับเราสองคน อย่าให้ใครรู้เป็นอันขาด ให้ใครรู้ไม่ได้ ฉันอายเขา ไม่รู้เอาหน้าไปไว้ที่ไหนเลย"

เธอเสียใจในการกระทำของตัวเองจริงๆ เธอไม่ได้แกล้งพูดเพราะหลังจากคืนนั้นแล้ว หรือหลังจากครั้งนั้นเพียงครั้งเดียว เธอก็ไม่เคยยอมข้องแวะกับผมอีกเลย

ผมเสียใจด้วย ที่ต้องเอาเรื่องนี้มาเปิดเผย แต่รับรองว่า มันจะไม่กระทบไปถึงเธอเพราะผมไม่ได้เอ่ยชื่อของเธอแม้แต่คำเดียว

บอกตามตรง ยังเสียดายไม่หาย เสียดายหมดทั้งเนื้อทั้งตัวของเธอเลย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งใดก็ตาม ไม่ว่านมหรือโคกเนื้อ ขนาดของมันไม่มีผู้หญิงคนไหนเทียบได้เลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนินนูนแห่งนั้น ผมลืมไม่ลง.

เรื่องสั้น

(ต่อจากหน้า 39)

เสียงดังพั่บๆๆ

เตียวต้อนรับการกลับมาของต้อยอย่างสนั่นหวั่นไหว ไม่เกรงใจเพื่อนข้างห้อง ซึ่งก็ชักจะเกิดอารมณ์กันขึ้นมาแล้ว นอนอยู่ไม่ได้จึงลุกขึ้นมาสวาปามความอร่อยกันบ้างกับคู่ของตน จึงทำให้ห้องเช่าแถวนั้นเหมือนนัดกันถล่มถ้ำ มีเสียงผู้หญิงครวญคราง ...ผสานไปกับเสียงดังพั่บๆๆๆ รัวถี่ มันเป็นคืนที่ทุกห้องต่างมีความสนุกสุขหรรษาโดยถ้วนหน้ากัน

...สำหรับเตียวกับต้อยนั้นผลัดกันรุกผลัดกันรับ ผลัดกันรัว ที่นอนที่หลับเลอะเทอะไปด้วยน้ำเมือกที่ต่างหลั่งกันออกมาในระหว่างการเสียดสีของเนื้อหนังมังสา การเสียดสีนั้น ถ้ามันไม่ใช่เนื้อและไม่มีน้ำหล่อลื่น ก็อาจทำให้เกิดประกายไฟขึ้นมาได้เพราะมันเสียดสีกันหนักหน่วงเหลือเกิน

เตียวยอมรับว่าเหนื่อยอ่อนจริงๆ ต้อยช่างไม่อิ่มเอาเสียเลย สองสามครั้งก็ยังใช้ปากปลุกเร้าของเขาตื่น พอมันตื่น เธอก็เป็นฝ่ายบรรเลงเสียเอง ส่วนเขาเกร็งไปหมด บอกต้อยว่าไม่ไหวแล้ว แต่ต้อยก็ยังไม่เชื่อไม่ฟังอยู่ดี

จนสว่างคาตา ต้อยจึงได้ม่อยหลับไปด้วยความอ่อนเพลีย ผ้าผ่อนไม่นุ่งปล่อยตัวล่อนจ้อน มองดูแล้วเหมือนเด็กๆ แต่ผิดจากเด็กก็ตรงที่นมใหญ่เบ้อเร่อ เต่าก็โหนกนูน แถมยังมีป่าหญ้าค่อนข้างจะรกเสียอีกด้วย

เตียวอ่อนเรี่ยวอ่อนแรงแล้วก็ม่อยหลับไป ไม่ได้ไปทำงาน ยอมขาดสักวัน ลาป่วยเพราะอีกนานนี้ถึงไม่ป่วย แต่ก็เหมือนป่วย เพราะลุกไม่ขึ้นจริงๆ แข้งขามันอ่อนไปหมด และท้องฟ้านั้นมันก็ช่างมีสีเหลืองอร่ามไปหมด

****

ต้อยหายไปแล้วก็กลับมาอีก เป็นอยู่อย่างนี้หลายครั้ง เตียวก็ไม่ว่าอะไร ต้อยก็ไม่เล่าให้ฟังว่าหายไปไหน จนคนแถวห้องเช่าลือกันว่าต้อยเป็นกะหรี่ เพราะเคยไปเจออยู่ในซ่องเตียวทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ดูเหมือนเขาจะเชื่อใจต้อย แม้เขากลัวโรคร้ายแต่เขากลับไม่ได้ป้องกัน

วันเวลามันผ่านไป ป้าเขียนจดหมายมาบอกว่าลุงเป็นโรคอะไรไม่รู้ ออกดอกเต็มตัวเตียวตกใจ รีบไปเยี่ยมคุณหมอที่โรงพยาบาลประจำจังหวัดบอกกับเตียวว่า อาการของลุงไม่สู้ดี ตรวจพบเชื้อเอดส์

เตียวใจหายวูบ ลุงของเขาติดเชื้อจากไหน อยู่บ้านลุงเที่ยวผู้หญิงที่ไหน พอลุงเห็นหน้าเตียวก็บอกว่า "เอ็งไปตรวจดูเสียนะไอ้เตียว ลุงเจอเข้าแล้ว นังต้อยเมียเอ็งนั่นแหละ"

เตียวใจหายวาบ หน้าสลดวูบ "แล้วป้าล่ะลุง"

"ไม่เป็นอะไรหรอก ตั้งแต่กลับมาก็ไม่ได้ยุ่งกันเลย เค้าไม่ยอมให้ยุ่ง เค้าว่าข้าเป็นวัณโรคเพราะข้าไอ โชคดีของเค้า"

เดียวตัดสินใจไปตรวจเลือดที่คลีนิคนิรนาม ผลที่ออกมาทำให้ชายหนุ่มยิ้มออกมาได้ ผลการตรวจไม่พบเชื้อโรคร้าย

ในเวลาไล่เลี่ยกัน เขาก็พาต้อยไปตรวจบ้าง

ต้อยก็ไม่เป็น

แล้วอย่างนั้นลุงของเขาไปติดเชื้อโรคร้ายที่ไหนมา

"...ต้อยรู้แล้วว่าติดมาจากไหน สงสัยตอนนั้นต้องแอบไปนอนกับอีเปิ้ลแน่ๆ เลย ตอนนี้อีเปิ้ลมันตายไปแล้ว เอดส์นี่แหละ"

ต้อยเล่าให้ฟังเหมือนเป็นการสารภาพโดยอ้อมว่าแอบหนีไปอยู่กินกับลุงของเดียว โดยอาศัยอยู่กับเพื่อนชื่อเปิ้ลเพื่อนที่เคยร่วมอาชีพเดียวกันมาก่อน

ต้อยเริ่มหวาดกลัว สาวร้อนอย่างต้อยจำต้องหยุดไม่สำส่อนอีก ตัดสินใจรักเดียวใจเดียวอยู่กับเดียว ไม่ร่านไปหาชายอื่นอีกแล้ว

ครั้งแรกฯ
(ต่อจากหน้า 27)

กำมือเสียจนแทบถึงจุดระเบิด ต้องให้หล่อนหยุด แล้วผมจึงเริ่มไล้เลียเล้าโลม พี่วันแอ่นนมแอ่นเนินสู้ตลอดเวลา

ในร่องกลีบของพี่วันเต็มไปด้วยน้ำเมือกลื่นๆ เอานิ้วแยงลงไปก็เจอน้ำฉ่ำไปหมด

"พี่ น้ำเต็มร่องเลย"

"ก็พี่อยากจัดนี่จ๊ะ"

พี่วันตอบด้วยเสียงกระเส่า

"พี่ให้ผมใส่ได้หรือยัง"

"เอาซีจ๊ะ เอาเลยจ้ะ"

ผมกดพรืดเข้าไป พี่วันสะดุ้งสุดตัว ซี้ดปากยืดยาว แล้วแอ่นโคกขึ้นรับ ผมกระแทกกระทั้น พี่วันแอ่นนมขึ้นมาให้ผมก้มหน้าลงเอาปากดูดดุน และเลียกวาดไปทั้งเต้า อีกทั้งใช้ลิ้นที่ร่องอกทำเอาพี่วันทุรนทุรายส่ายโคกส่ายนมอยู่ไปมา

ผมเย่อพี่วันจนเหนื่อย ก็ยังไม่เสร็จ พี่วันจึงกอดรัดร่างผมให้ลงไปนอนอยู่ข้างล่างบ้างแล้วหล่อนนั่งหันหน้าไปทางปลายเท้าโยกบั้นท้ายเข้าใส่ดอเนื้อของผม ผมจับบั้นท้ายเกลี้ยงเกลาของพี่วันรั้งมากระแทกใส่ลำเนื้อของผม

พี่วันโน้มร่างต่ำลง เสียดสีร่องเนื้อกับลำเนื้อของผมอย่างรุนแรง

"โอ๊ววพี่วัน...ผม...อู๊ววว...พี่วัน..."

ผมละล่ำละลักออกมาด้วยความมันส์เข้าไส้

แล้วพี่วันก็เปลี่ยนมาเป็นหันหน้าเผชิญกับผม โน้มร่างเอานมมาลอยอยู่เหนือใบหน้าของผม ผมรีบผงกหัวขึ้นไปเอาปากงับดูด ลิ้นดุน มือหนึ่งก็เคล้นขยำความนุ่มละมุนละไมของเต้าเนื้อขาวอวบใหญ่

ลำเนื้อของผมล้ำลึกอยู่ในช่องสวาทของพี่วัน มันเคลื่อนเข้าๆ ออกๆ เสียดสีกับติ่งเนื้อของหล่อนอย่างรุนแรง

"อู๊ววว...พี่เสร็จแล้ว ต้อง พี่เสร็จ พี่เสียว ซี้ด พี่อู๊ววว...ซี้ดอ้าวว"

พี่วันก็เสร็จ ผมก็เสร็จ แต่พี่วันยังเคี่ยวเข็ญปลุกเร้าจนเราลุกขึ้นมาสนุกกันอีกครั้งเรียบร้อยแล้วพี่วันจึงออกจากห้องไป

กลางวัน วันต่อมา พี่วันติดใจ ก็เข้าหาผมอีก ตอนคนเงียบๆ

ขณะที่เรากำลังสนุกกันสุดเหวี่ยง พี่วันกำลังขย่มดอเนื้อผมอยู่ ป้าสาก็ดันเปิดประตูเข้ามา ก็เห็นเราสองคนกำลังเย่อกัน

ป้าสายืนอ้าปากค้างตะลึงตะลานพูดไม่ออก รีบปิดประตู

ผมหารือกับพี่วันว่าจะทำยังไงกันดี พี่วันบอกไม่ต้องทำอะไรทั้งนั้น ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้

ป้าสาเจอหน้าผม ก็เย้าว่าร้ายนะเรา ข้ามรุ่นเลยนะ

เย้าไปเย้ามา จำก็เกิดรู้ว่าอะไรเป็นอะไร จำแอบรักผมอยู่ เธอเสียใจ และโกรธมาก เอาเรื่องนี้ไปฟ้องน้าอรทัยเพื่อนของแม่

น้าอรทัยเรียกผมไปคุยในห้องสองต่อสอง ผมต้องยอมรับว่าทุกอย่างเป็นความจริงไม่แต่พี่วันคนเดียว พี่นิดอีกคน

"โอ้ น้านึกไม่ถึงจริงๆ ว่าต้องจะทำยังงี้"

"ผมขอโทษครับน้า ผมก็ไม่รู้ว่ามันจะเป็นเรื่องไม่ดีเห็นมันสนุกดี ผมก็ทำไป ถ้ามันไม่ดี ผมก็ขอโทษ"

น้าอรทัยกลับยิ้ม บอกว่า "ไม่เป็นไรหรอกต้อง น้าเองก็เคยมีผัวมาแล้ว ก็รู้ดีว่าเรื่องยังงี้มันเป็นยังไง มันเป็นเรื่องสนุกจริงอย่างที่ต้องว่านั่นแหละ แต่เรื่องยังงี้ ถ้าคนอื่นรู้เห็นมันก็ไม่ดี"

"น้าจะไล่ผมออกจากร้านหรือเปล่า"

"อู๊ว ไม่ ไม่หรอกจ้ะ น้าจะไล่ต้องทำไม"

น้าอรทัยไม่ได้ไล่ผมออกจากงาน แต่นัดแนะให้ผมย่องขึ้นไปหาหล่อนตอนใกล้รุ่งผมก็ไป หล่อนก็บอกให้ช่วยนวดแข้งนวดขา และนวดที่เนินเนื้อนูนใหญ่ตรงหน้าขา เนินเนื้อที่ซ่อนอยู่ในชุดนอนบางเบาไม่มีกางเกงในปกปิดมองเห็นก็แทบจะน้ำแตกอยู่แล้ว ยังมาให้นวดเสียอีกผมก็นวดเป็นการใหญ่

"ตรงนั้นแหละจ้ะตรงนั้นแหละ น้าเมื่อยเหลือเกิน มันไม่มีใครมาช่วยนวดนานแล้ว ถ้าต้องจะช่วยนวดสักทีก็จะดีน่ะซีจ๊ะ อู๊ยยย นวดด้วยมือไม่เห็นดี ไม่เห็นหายเมื่อย ต้องใช้อย่างอื่นซีจ๊ะต้องจำเอาไอ้นั่น ของต้องช่วยนวด ช่วยนาบให้หน่อยซีจ๊ะคนดีของน้า"

น้าอรทัยโคกใหญ่ขยับตัวส่ายร่อนเนินเนื้อนูนโหนกอยู่ไปมา ผมทนไม่ไหวก็เลยแก้ผ้าตัวเอง ถลกเลิกชุดนอนขึ้นไป นิ้วแยงนำไปก่อน พบว่าร่องกลีบของน้าอรทัยเต็มด้วยเมือกน้ำหล่อลื่นเอ่อล้นท่วมปากร่องไปหมด

ผมค่อยๆ จ่อลำเนื้อที่ปากร่อง ดันเบาๆ เท่านั้น น้าอรทัยก็แอ่นโคกกระเด้งขึ้นมาสวม แล้วหล่อนเองก็เป็นฝ่ายครางขึ้นซี้ดซ้าดอย่างสุดเสียว

"ต้องจ๋าต้อง แรงๆ เลยจ้ะ"

เสียงเรียกร้องนั้น ทำให้ผมเต็มที่กับการกระแทกกระทั้น ผมมีกำลังเท่าไร ผมทุ่มเทกระหน่ำใส่ร่องเนื้อของน้าอรทัยผู้มีพระคุณของผมจนหมด

การตอบแทนบุญคุณอย่างนี้ไม่รู้ว่ามันผิดหรือถูก แต่ผมเห็นว่ามันไม่ผิด เพราะผมทำให้หล่อนมีความสุขและหล่อนก็เป็นคนเสนอมา ผมไม่ได้ไปใช้กำลังข่มเหงหล่อนสักหน่อยเดียว

ถ้าผมไม่ทำตามที่หล่อนต้องการ ผมอาจโดนหล่อนตำหนิเอาได้

ผมสนองตอบความต้องการของน้าอรทัยอย่างสุดกำลัง ไม่ว่าหล่อนจะต้องการท่าไหน ผมก็ทำได้ทั้งนั้น

น้าอรทัยเฝ้าแต่ชมว่าผมเก่งและนอนลูบคลำลำเนื้อของผมอยู่ไปมา แล้วก็กระหอกปลุกเร้าจนของผมตื่น แล้วให้ผมทำอีก

"น้าขาดเจ้าสิ่งนี้มาเป็นเวลาหลายปีแล้วจ้ะ น้าหิว แต่ไม่กล้ายุ่งกับผู้ชายคนไหน มาเจอต้องก็ดีแล้ว ต้องอย่าบอกเรื่องของเราให้ใครรู้นะ มันไม่ดี อยู่ต่อหน้าคนอื่น ต้องทำเฉยๆ เสียนะ เคยนับถือน้ายังไงก็นับถือยังงั้น"

"ครับน้า ผมจะไม่ทำให้น้าเดือดร้อนหรอก"

"จ้ะ น่ารักมาก เออ ต้อง ทำท่าหมาเป็นหรือเปล่า"

"ข้างหลังน่ะหรือ"

"จ้ะ นั่นแหละ"

ผมทำเป็น แต่ของผมมันโดนรีดพิษไปสามทีแล้ว ก็ชักจะไม่ไหว ไม่ยอมแข็งตัว น้าอรทัยจึงลงทุนก้มหน้าลงเอาปากและลิ้นดูดลำเนื้อของผม ผมซี้ดปาก ลำเนื้อของผมมันกระฉับกระเฉงขึ้นมาอย่างทันตาเห็น แล้วน้าอรทัยก็คุกเข่า หมอบลงไปกับที่นอน ให้ผมสอดใส่กระทุ้ง-กระแทกจากทางบั้นท้าย ผมโยกสุด

บั้นเอว น้าอรทัยครวญครางอยู่เป็นนานสองนาน จึงเสร็จสมอารมณ์หมาย ลงไปนอนกอดก่ายกันอย่างมีความสุข

น้าอรทัยสั่งห้ามผมยุ่งกับพี่นิดและพี่วันให้ยุ่งกับหล่อนคนเดียว ผมก็โอเค. เพราะทุกอย่างของน้าอรทัยเหนือกว่าของรุ่นพี่ทั้งสองมากนัก และหล่อนยังดูดให้ผมด้วย ผมก็ชอบไปเท่านั้น

สลับคู่ซู่ซ่าส์

(ต่อจากหน้า 33)

ของน้ำปิ่นดูดจ๊วบ และฉ่ำแฉะอย่างมาก

ผมผงกหัวมอง มองเห็นร่องอ้าแดงฉ่ำ มันกลืนกินลำเนื้อหน่อไม้ของผมเข้าไปทั้งดุ้น หน่อเนื้อของผมกำลังวิ่งเข้าวิ่งออกในร่องเนื้อของน้ำปิ่น ร่องเนื้อของน้ำปิ่นตอดตุ๊บตั๊บอยู่เกือบตลอดเวลา

น้ำปิ่นร้องบอกว่าผมกระเด้งมันส์ดีมาก ๆ เลย

ผมโดนน้ำปิ่นขย่มจนเสร็จ พอเสร็จแล้วน้ำปิ่นบอกว่าตัวเองยังไม่เสร็จ ก็เฝ้าแต่เอามือกระทอกจะให้ของผมตื่น ยื่นนมให้ผมขยำ ผมขยำนมอวบใหญ่ไปมาไม่นานนักเกิดศึกขึ้นมาอีก

น้ำปิ่นยิ้มร่า ขึ้นคร่อมทันทีสวมจ๊วบลงไป กระดกบั้นท้ายกระแทกใส่ ความเสียวทำให้ผมกระเด้งสู้อย่างไม่ลดละ โคกใหญ่ของน้ำปิ่นกระแทกใส่กับหน่อเนื้อของผมเกิดเสียงดังพั่บ ๆ ๆ อยู่ไม่ขาด

ตอนเย็นเกือบค่ำ อ้อมาหาบอกว่ามาทีนึงแล้วไม่เจอ ถามผมว่าไปไหนมา ผมตอบว่าไปเที่ยว แต่อ้อจ้องหน้า พูดว่าอย่ามาโกหกนะ ไปหาหน่อไม้กับน้ำปิ่นมาใช่ไหม ผมส่ายหน้า น้องอ้อก็บอกว่ามีคนเห็น

ผมตกใจถามว่าเห็นอะไรบ้าง น้องอ้อก็บอกว่า เขาเห็นเดินเข้าไปในป่ากับน้ำปิ่นไปแค่สองคนเท่านั้น

ผมก็เลยบอกว่า ไปจริง ๆ แต่ไม่อยากให้อ้อไม่สบายใจ เลยไม่อยากบอก

อ้อก็ถามว่าทำไมจะต้องไม่สบายใจด้วย ไปทำอะไรกันมาล่ะ

ผมพยายามปฏิเสธ แต่อ้อไม่เชื่อ อ้อโกรธ ด่าผมหลายคำ แล้วก็ออกจากบ้านก่อนพ้นประตูรั้วก็บอกว่าจะไม่ยุ่งกับผมอีก

ผมตามไปง้อก็โดนอ้อตบหน้าสองฉาด ผมจึงปล่อยให้อ้อกลับไป

ข่าวเรื่องนี้มันลือกันไปทั้งหมู่บ้าน ผมอายชาวบ้านร้านถิ่นมาก แต่น้ำปิ่นยิ่งอายมากกว่า เพราะเป็นผู้ใหญ่ แต่น้ำปิ่นก็ปฏิเสธว่าไม่มีอะไรกับผมทั้งนั้น ไปหาหน่อไม้กันเท่านั้น ไม่ได้ทำอะไรอย่างอื่น

ผมเจอน้องจุ๊ที่บ้านไอ้อ่วม ไอ้อ่วมบอกว่ามันช่วยพูดกับอ้อแล้ว แต่อ้อไม่ยอมเข้าใจผม ผมก็บอกขอบใจมัน แล้วมองน้องจุ๊ เธอยิ้มให้ บอกว่าจะช่วยพูดให้อีกคนนึง แล้วเธอก็ยิ้ม

ผมคุยกับไอ้อ่วมสองสามคำ น้องอ้อก็กลับมา ไอ้อ่วมเรียกน้องสาวมาคุยด้วย อ้อไม่มองหน้าผม จุ๊กับไอ้อ่วมก็ช่วยกันพูดขอให้อ้อเข้าใจผม จนอ้อใจอ่อน ค้อนผมแล้วก็ยิ้มนิดหนึ่ง ผมก็สบายใจ ชวนอ้อไปคุยทางอื่น อ้อทำแสนงอน สะบัดมือสะบัดแขน ไอ้อ่วมกับจุ๊เลยเป็นฝ่ายหลีกทางให้ ปล่อยให้ผมกับอ้อคุยกันที่ม้านั่งใต้ซุ้มเฟื่องฟ้า

คุยกันจนค่ำ ผมก็เลยกอดจูบอ้อ อ้อก็เอามือลูบคลำเป้ากางเกง แสดงให้รู้ว่าอ้ออยากทำอะไรกับผมเต็มทีแล้ว

ผมนอนกับอ้อถึงสามครั้งจึงได้กลับด้วยความอ่อนเพลีย

น้ำปิ่นไม่ได้ยุ่งกับผมอีกเลย ผมยุ่งอยู่กับอ้อคนเดียว

ดับเครื่องชน

(ต่อจากหน้า 53)

จันทร์หอมยังจำลีลากวางเหลียวหลังที่เห็นโอบบุญโด่งก้นให้มิ่งมิตรยืนตะบันได้ดี พอรู้ว่ามิ่งมิตรจับร่างหล่อนให้โหย่งลอยขึ้นจากฟูกอ่อนนุ่ม จันทร์หอมก็ใช้ฝ่ามือสองข้างยันฟูกที่นอนไว้ เอาสองขาพาดกับที่นอน ร่างจึงลอยขึ้นมา ก้นผายใหญ่ของหล่อนโด่งลอยอยู่ตรงท่อนล่างของมิ่งมิตร

หล่อนรู้ทันว่ามิ่งมิตรต้องการจะทำอะไรกับหล่อน แม้ไม่เคยทำมาก่อน แต่จากการเห็นโอบบุญทำกับมิ่งมิตร สมองของจันทร์หอมไวพอจะปรับยุทธวิธีตอบโต้ เล่นเอามิ่งมิตรยิ้มออกมาด้วยความชื่นชมที่อีสาวเหนือคนซื่อนี่หัวไวในเรื่องเซ็กซ์ไม่เบา

มิ่งมิตร แมนสรวง รีบจ่อหัวแดงก่ำผ่านง่ามก้นของจันทร์หอมที่หล่อนถ่างขาอ้าซ่ารอท่าอยู่แล้ว

"อูยยย นายขา อย่าแรงนักค่ะ เดี๋ยวของจันทร์หอมฉีกหมด อูยยย"

พอมิ่งมิตรคลึงหัวมนทู่สีแดงก่ำของเขาลงไปกลางสองกลีบแคมที่ปริอ้าจนเนื้อนุ่มขาวนั้นมันย่องเพราะความสมบูรณ์ของมัน เหมือนจะหยั่งความรู้สึกของฝ่ายที่ถูกรุกโจมตี จันทร์หอมก็ร้องเสียงกระเส่าออกมา พร้อมอ้อนออกมาด้วยความหวาดหวั่นว่า แคมเนื้ออ่อนของหล่อนจะมีอันเป็นไปฉีกขาดเสียก่อน เพราะขนาดความใหญ่ของไอ้ซ่อนตัวนี้ไม่เบา แล้วหน้าซ้ำมันยังอยู่ในท่าสุดแสนจะผาดโผน ผิดธรรมดาสามัญเสียด้วย

"อีย์ อูยยยย อูว์ โอวววว นายขา อูยย ทำเถอะค่ะ นายขา จันทร์หอมเสียวเหลือเกิน อย่าทรมานอีกเลย ซี้ดดดด"

ก็เพราะมิ่งมิตรเล่นจับหัวแดงก่ำทิ่มตำขยุกขยิกไปมาที่ปากร่องหลีบานฉ่ำนั้นน่ะซี มันตรงกับจุดกระสันที่สั่นระริกพอดิบพอดี จันทร์หอมถึงทนต่อไปไม่ไหว ลืมความหวาดกลัวโดยสิ้นเชิง เร่งเร้าให้มิ่งมิตรเริ่มบุกตะลุยถล่มถ้ำสวาทของหล่อนทันที

มิ่งมิตรรู้ดีว่าจะเกิดอะไรขึ้น เขารีบยื่นสองมือไปจับบั้นเอวหล่อนไว้แล้วโน้มเข้าหาร่างของเขา พร้อมกดกระแทกกระหน่ำความยาวใหญ่ทู่มหึมานั้น แหวกผ่านสองกลีบอัดเข้าไปอย่างแรง จนร่างเปลือยของจันทร์หอมแทบขะมำลงกับเตียงนอน

"พลั่กกกกกก"

"โอ๊ย อูยยยย นายขา เจ็บค่ะนาย ซี้ดดดด"

หล่อนร้องครางออกมาอย่างน่าเวทนา ดีว่าสองมือของมิ่งมิตรจับบั้นเอวสองข้างของจันทร์หอมไว้ รั้งเข้าหาร่างของเขาขณะกระหน่ำกระแทกลงไปอย่างแรง มันจึงไหลพรวดเข้าไปจนสุดโคน

"อูยยยย นายขา โอย โอวววว ซี้ดดดด เสียวค่ะ อูยนายขาซี้ดดดด"

เสียงที่แต่แรกบ่งบอกถึงความเจ็บแสบ แต่พอท่อนเนื้อมหึมานั้นเริ่มวิ่งเข้าออกอย่างคล่องตัวเพราะมีเมือกเหนียวเป็นเสมือนน้ำมันหล่อลื่นชั้นดี ทุกอย่างที่เจ็บแสบแต่แรกก็ค่อยจางลง กลายเป็นความเสียวกระสันซาบซ่านขึ้นมาแทนที่

มิ่งมิตรแน่ใจว่าจันทร์หอมคงจะไม่สะบัดก้นจนท่อนเนื้อยาวใหญ่ของเขาหลุดออกไปจากช่องสวาทของหล่อนแล้ว เขาก็เลื่อนมือที่จับบั้นเอวไปคว้าสองเต้าที่แกว่งห้อยโตงเตงไปมานั่นทั้งบี้ขยำเคล้น-คลึง ก่อนจะบบี้หัวแม่โป้งกับนิ้วชี้ลงกับหัวนมชูชันกลางเต้าทั้งสองข้าง

"โอวววว นายขา อูยยยย อูว์ อีย์ โอววว ซี้ดดดด อูยยยย จันทร์หอมจะขาดใจตายแล้ว นายจ๋า โอย มัน มัน จะ จะ ออกแล้ว ค่ะนายขา ซี้ดดดดด"

ร่างของจันทร์หอมเริ่มมีอาการเกร็งขมิบตอดท่อนเนื้อยาวใหญ่ที่มันวิ่งเข้า ๆ ออก ๆ อย่างคล่องตัว เสียงที่ร้องบอกนั้นมันสั่นเครือเหมือนคนที่กำลังจะสิ้นใจ ยิ่งเร่งให้มิ่งมิตรซอยถี่ยิบขึ้นอีก

"ซี้ดดดด อูยยย จันทร์หอม โอย มันส์อะไรยังงี้ อูย ซี้ดดดดด"

นักสู้ทั้งบทบู๊ บทพิศวาส เริ่มมีอาการเกร็งขึ้นมาเหมือนกัน แต่

เพราะความช่ำชองในบทพิศวาส...ผาดโผน ทำให้เขาสามารถกลั้นมันมิให้เมือกเหนียวกระฉูดออกมา อีกอย่างเมื่อก่อนรุ่งสางที่ผ่านมา เขาก็เสียเรี่ยวแรงกับการกระฉูดเมือกเหนียวใส่ถ้ำสวาทของโอบบุญถึงสองครั้งสองคราในเวลาไม่ห่างกันนัก

ครั้งนี้จึงดูออกจะมีน้ำอดน้ำทนเป็นพิเศษ แต่ฝ่ายหญิงน่ะซิหลั่งออกไปตั้งแต่โดนลิ้นของเขาแล้ว ครั้งนี้หล่อนก็สุดจะทนกลั้นอะไรได้อีกต่อไป เพราะรายไหนรายนั้นโดนโจมตีลีลาท่ากวางเหลียวหลังอีแบบนี้เข้า มีอันเป็นไปตะกายขึ้นสวรรค์ทุกรายไป

"อูยยยย โอวววว นายขา ไม่ไหวแล้ว จันทร์หอม ทนไม่ไหวแล้วจ้ะ อูยย เอ เออ มัน มันออกแล้วจ้ะนาย อูยยยย"

ร่างของจันทร์หอมที่เกร็งเขม็งนั้น สั่นกระตุกเป็นช่วง ๆ เสียงที่ร้องออกมานั้น มันละล่ำละลักสั่นไปหมด ร่างสั่นสะท้านแล้วพยายามส่ายก้นให้หลุดพ้นจากเจ้าท่อนเนื้อยาวใหญ่ที่กระแทกลงมาถี่ ๆ นั้น ด้วยความเสียวซ่านแทบขาดใจ

"อูยย นายขา พอ พอแล้วจ้ะนาย โอย เอาออกไป ซี้ดดดด พอแล้ว อย่าทำจันทร์หอมอีกเลย โอยตายแล้วนายขา"

จันทร์หอมดิ้นพล่าน จนท่อนเนื้อยาวใหญ่แต่ยังแข็งปั๋งบอกถึงความทรงพลังแข็งแกร่งของเขา แต่มันก็จวนเจียนเต็มทีแล้วสำหรับเวลายาวนานที่เขาเย่ออีสาวเหนือใจหินคนนี้มาหลายท่า แต่เพราะจันทร์หอมมันเสียวแทบจะขาดใจเอาจริง ๆ เพราะยามที่ถึงจุดขีดสุดติ่งกระสันเม็ดละมุดในร่องหลืบที่อยู่ช่วงบนมันจะสั่นระริกหดตัวแข็งเป็นไต พอโดนอะไรสะกิดเสียดสีเข้ามันจะเกิดอาการสั่นสะท้าน จนเจ้าของร่างไม่สามารถทนให้อะไรมาแตะต้องได้

จันทร์หอมใจจะขาดเสียให้ได้เพราะโดนท่อนเนื้อยาวใหญ่ที่วิ่งเข้าวิ่งออกในร่องหลืบของหล่อนหล่อนสะบัดร่างจนสามารถทำให้ท่อนจรวดยาวใหญ่ของมิ่งมิตรหลุดออกไป แล้วร่างเปลือยของจันทร์หอมก็ลงไปนอนตะแคงหนีบสองขาเข้าหากันแน่น

แต่มิ่งมิตร แมนสรวง ยังไม่ถึงขั้นสำเร็จในกามกิจซึ่งอั้นมานาน ไม่ยอมให้จันทร์หอมเอาเปรียบชิงตะกายขึ้นสวรรค์แต่ฝ่ายเดียว เขาจับสองขาของจันทร์หอมที่หนีบเข้าหากันแน่นให้พลิกหงายร่างอ้าซ่าขึ้นมา แล้วจับสองขาถ่างอ้าออกเต็มที่ยกสองขาขึ้นชี้เพดานห้อง จนก้นขาวของจันทร์หอมลอยขึ้นมาจากฟูกเตียง

"อูยยย นายขา พอก่อนค่ะ ขอจันทร์หอมพักก่อน โอววว ซี้ดดดด"

มิ่งมิตร แมนสรวง ไม่ฟังคำวิงวอนอะไรทั้งนั้น หน้าเขาแดงก่ำด้วยอารมณ์สุดกลั้นแล้ว เขารีบจ่อหัวมนทู่แดงก่ำแหวกผ่าสองกลีบแคมปริปลิ้นของจันทร์หอมลงไปในร่องหลืบที่เยิ้มฉ่ำนั้นทันที

"โอย อูยย นายขา พอแล้วพอแล้วจันทร์หอมจะขาดใจตายแล้วอูยยยย"

จันทร์หอมดิ้นพล่านพยายามจะตะกายร่างหนี เพื่อให้ช่องสวาทของหล่อนที่มีแท่งเนื้อยาวใหญ่อัดเข้ามากระแทกกระทั้น มันทำให้หล่อนแทบขาดใจเหมือนที่พูดไว้

แต่มิ่งมิตรกำลังหน้ามืดตาลายด้วยตัณหาที่มันกำลังจะระเบิดออกมาในไม่กี่วินาทีนี้ เขาไม่ฟังเสียงร้องคร่ำครวญ กลับโหมกำลังอัดกระแทกแท่งเนื้อลงไปอย่างถี่ยิบ สองมือจิกเกร็งลงที่วิกผมปลอมของจันทร์หอมจนวิกผมนั้นหลุดติดมือเขาขึ้นมา เหลือแต่ศีรษะที่โล้นเลี่ยนปราศจากเส้นผมของหญิงสาว

เขาปล่อยวิกผมที่ติดมือขึ้นมาลงกับพื้นห้อง แล้วโถมร่างกระหน่ำท่อนเนื้อยาวใหญ่กระแทกลงในร่องสวาทของจันทร์หอมถี่ยิบเพียงครู่เดียวร่างของมิ่งมิตรก็เกร็งกระตุกเป็นช่วง ๆ สั่นเทาไปทั้งร่าง

"โอววว อูยย ซี้ดดดด จันโอย จันทร์หอมของฉัน อูยยย ฉัน ออกแล้ว ซี้ดดดด"

เขาครางบอกหล่อนถึงความเสียวสุดยอด พร้อมกระฉูดเมือกเหนียวอัดเข้าถ้ำสวาทของจันทร์หอมที่หล่อนตวัดแขนโอบกอดเขาไว้แน่นในขณะที่เขากดร่างกระแทกลงมาอีกห้าหกครั้ง แล้วกดความยาวใหญ่ให้แช่คาราคาซังอยู่ในแอ่งน้ำรักของหล่อน

ร่างกำยำของมิ่งมิตรทรุดฮวบลงคร่อมร่างเปลือยจันทร์หอมไว้ เขาบดคลึงใบหน้าลงกับสองเต้าใหญ่จูบฟัดแล้วดูดเม้มหัวติ่งชูชันกลางเต้านั้นอย่างสาแก่ใจ

"นายขา อย่าทิ้งจันทร์หอมนะคะนาย"

จันทร์หอมพึมพำขึ้นมา สองมือกับสองขาตวัดรัดร่างของมิ่งมิตรไว้แน่น เหมือนกลัวว่าเขาจะหายวับไปกับตา

"ฉันสัญญา จันทร์หอม อย่าห่วงเลย จันทร์เป็นเมียฉันแล้ว ฉันไม่ทิ้งหรอก"

เขาพร่ำบอกแล้วจูบลงที่ปากงามคู่นั้นอย่างดูดดื่ม หลังจากที่คายหัวนมที่ดูดเม้มออกจากปากเปลี่ยนเป็นใช้แผงอกกำยำของเขาเคล้นคลึงสองเต้าใหญ่ไปมา ส่วนท่อนล่างก็คงอัดแช่ไอ้ช่อนที่มันพ่นน้ำเมือกออกจากปากที่ค่อยจางแผ่วเป็นค่อยซึมออกมา หลังจากมันพ่นกระฉูดราวท่อประปาแตกเมื่อตอนแรกที่เขาตะกายขึ้นสวรรค์จนแทบจะหมดท่อ

แม้ว่าไอ้จ้อนมหาภัยของเขาจะอ่อนตัวลงบ้างแล้ว แต่มันก็ยังอวบอัดไม่ถึงกับปวกเปียกเป็นมะเขือเผา มันเพียงอ่อนตัวลงบ้างแต่ยังเต้นตุบ ๆ อยู่ในช่องสวาทของจันทร์หอม ที่หล่อนก็พลอยขมิบตอดหัวมนทู่นั้นด้วยอารมณ์กระสัน

"เจ็บมากมั้ย จันทร์หอม"

...เขาถามขึ้นเบา ๆ ด้วยความรู้สึกสงสารจับใจเมื่อเห็นนัยน์ตาของจันทร์หอมเหลือกโพลงและน้ำตาเล็ดออกมา เมื่อเขากระแทกท่อนเนื้อยาวใหญ่มหึมาของเขาลงถล่มสวาทจนพรหมจารีของหล่อนยับเยิน

"เจ็บมากเจ้า แต่ข้าเจ้าหายแล้ว เปิ้นไม่เสียดายความสาวหรอกเจ้าเพราะเปิ้ลมอบให้นายด้วยความรัก"

...จันทร์หอมพูดเป็นภาษาเหนือปนภาษากลางออกมา ด้วยความตื้นตันใจ หล่อนยอมรับว่าหลงใหลคลั่งไคล้เขาอย่างจับใจ แม้ชีวิตหล่อนก็ยอมตายแทนเขาได้

โอบบุญ นรินทร์ธร กลับมาถึงห้องพักเมื่อแสงอาทิตย์ที่คล้อยลงจากยอดเขา จวนจะลับขอบฟ้าแล้ว

"ทุกอย่างเรียบร้อยค่ะ ไม่มีปัญหา โอบซื้อเสื้อกันหนาวกับผ้าห่มไปอีกร้อยกว่าผืน ตั้งใจจะไปแจกให้พวกชาวบ้านยากจน ตอนนี้อากาศทางเหนือเริ่มหนาวแล้ว"

หญิงสาวบอกคนรักด้วยใบหน้ายิ้มแย้ม ขณะที่จันทร์หอมนอนหลับอยู่บนเตียงในห้อง เพราะความเหนื่อยสายตัวแทบขาด ที่ต้องผจญกับบทพิศวาสโลดโผนของมิ่งมิตร แมนสรวง

"เราได้คนมาช่วยอีกแรงเป็นทหารเก่าที่เคยรับใช้คุณพ่อ ลาออกจากราชการมาอยู่ที่นี่เก่งทางใช้อาวุธสงครามทุกชนิด รวมทั้งใช้ระเบิดได้ทุกแบบอีกด้วย"

โอบบุญรีบรายงานถึงสิ่งที่หล่อนหายไปทั้งวัน

"พรุ่งนี้เก้าโมงเช้า จ่ารอนวังทับทิม จะเอารถมารับเราค่ะ โอบฝากของทุกอย่างอยู่ในรถนั้นแล้ว"

"เฉียบ นี่ถ้าผมไม่มีโอบบุญสักคน คงไปไม่รอดแน่"

มิ่งมิตร แมนสรวง รั้งร่างอวบผิวสีน้ำผึ้งนั้นเข้ามากอดจูบอย่างเอาใจ และรักใคร่เทิดทูนบูชาในความดี และซื่อต่อเขา...โอบบุญ คนนี้

(อ่านต่อฉบับหน้า)

เรื่องเล่าจากหลุม

ปีที่ 7

โลเกชั่นเปลี่ยนชุดโฆษกก็เปลี่ยน

แทบจะไม่น่าเชื่อเลยว่า ภาพยนตร์เรื่อง เรื่องเล่าจากหลุม(หรือป่าช้า)"Tales from the Crypt" ได้ดำเนินการฉายทางทีวีมาแล้วเป็นปีที่7เริ่มจากหนังตื่นเต้นสยองขวัญระดับบีถ้าเป็นม้าก็เหมือนนอกสายตา แต่กลับทำเงินถล่มทลาย อย่างเหลือเชื่อ จนทำให้ตัวเอกของเรื่องกลายมาเป็นตัวละครที่มีคนจดจำนับตั้งแต่เด็กถึงผู้ใหญ่

จนกระทั่งทีมงานทนไม่ไหวต้องกระโจนเข้าสู่จอแก้ว เพื่อทำเป็นหนังชุดมินิซีรี่ย์ป้อนให้กับยักษ์ทางทีวีอย่างHBO ตามสถิติแล้วว่ากันว่า ยอดความนิยมของหนังเรื่องนี้เป็นรองอยู่ก็แต่เรื่อง ดิ เอ็กซ์ ไฟล์ หรือ เปิดแฟ้มลับ คดีพิศวง เท่านั้นเอง เพราะเรื่องเอ็กซ์ไฟล์เป็นหนังแนวใหม่ที่มาแรงและเพิ่งเข้ามาฉายเป็นปีที่ห้า

อายุน้อยกว่ากันสองปี

ตัวเอกของเรื่องคือ เจ้าผีสัปเหร่อผอมจนมีแต่กระดูก แต่ทำหน้าที่ออกมาเล่าเรื่องชวนสยองก่อนที่จะเปิดเรื่องพาคนดูเข้าสู่เนื้อหาของหนังสั้นๆแต่ละตอน

ความสนใจของคนดูหนังแนวนี้มีอยู่จำนวนไม่น้อย มากจนกระทั่งดาราดังๆของฮอลลีวู้ดยังไม่รีรอที่จะเข้ามาร่วมแสดงเป็นดารารับเชิญ บางคนเล่นเป็นตัวเอกของเรื่องเลยด้วยซ้ำ ดาราฮอลลีวู้ดดังๆอย่าง เดมี่ มัวร์,ทอม แฮ้งก์,ไมเคิล เจ.ฟ็อกซ์ หรือแม้แต่ อาโนลด์ ชวาซเนเกอร์ ก็ยังเคยร่วมแสดงในหนังสั้นเรื่องนี้

รีพอร์ท ฟอร์ม เดอะ เกรฟ ดาราหญิงชาวเวลส์ร่วมแสดงด้วย

นี่เป็นองค์ประกอบยิ่งทำให้คนดูเฝ้าติดตามว่าจะมีดาราดังคนใดมาร่วมแสดงในหนังกระดูกขวัญเรื่องนี้อีก

อย่างไรก็ตาม เมื่อหนังทีวีชุดนี้ก้าวขึ้นมาสู่ปีที่เจ็ด ก็ให้บังเกิดมีความเปลี่ยนแปลงบ้าง นั่นก็คือ ทีมงานยกกองถ่ายทำข้ามไปไกลถึงเกาะอังกฤษ แทนที่จะถ่ายทำกันในโรงถ่ายหรือในโลเกชั่นในอเมริกา

"เราโยกย้ายโลเกชั่นการถ่ายทำ เพื่อเป็นบรรยากาศและแสวงหารูปแบบใหม่ๆเท่านั้นเอง" ผู้กำกับการแสดงบิลล์ มาโลนีย์กล่าว

หนังเรื่องรีพอร์ท ฟอร์ม เดอะ เกรฟ เป็นหนังชุดที่เก้าของหนังปีที่เจ็ดที่ถ่ายทำกันในอังกฤษ โดยก่อนหน้านี้มีเรื่อง โอนลี่ สกิน ดีพ ซึ่งเป็นเรื่องแรกที่เข้ามาถ่ายทำในอังกฤษ

"มันเป็นหนังที่สยองขวัญตามแนวเดิมของเรานั่นแหละ อย่างเรื่อง โอนลี่ สกิน ดีพ ก็เป็นเรื่องของหนุ่มคนหนึ่งหิ้วสาวรายหนึ่งมาจากงาน ปาร์ตี้สวมหน้ากาก พอพามาถึงบ้านเจ้าหนุ่มก็พบว่าแท้จริงแล้วใบหน้าของเจ้าหล่อนนั้นเป็นใบหน้าแท้จริงเพียงโฉมหน้าเดียวของหล่อน นี่คือแนวทางของหนังที่ผมอยากทำและจะทำต่อไปเรื่อยๆ"

กิลล์ แอดเลอร์ผู้อำนวยการสร้างหนังชุดกระดุกขวัญทางทีวีรายนี้ให้การสนับสนุนผู้กำกับการแสดงเต็มที่ "เราต้องการสร้างหนังให้คนดูได้ชดเชยสิ่งที่ขาดหายไป"

หนังเรื่อง รีพอร์ท ฟรอม เดอะ เกรฟ ได้ดารานำแสดงฝ่ายชายเป็นชาวอังกฤษ เจมส์ ฟราอิน ซึ่งเขารับบทเป็นนักวิทยาศาสตร์สติเฟื่อง ซึ่งได้คิดค้นประดิษฐ์เครื่องมือแสนมหัศจรรย์ซึ่งทำให้เขามีความสามารถที่จะเจรจาและติดต่อกับบรรดาภูติผีปีศาจได้

ต่อมาไม่นาน ตัวเขาเองก็พบว่าผลงานของตนเองนั้นกลับมีประโยชน์อย่างมหาศาลเมื่อแฟนสาวของเขามีอันต้องตายจากไปเพราะอุบัติเหตุ...

แฟนสาวของนักวิทยาศาสตร์แสดงโดยดาราสาวชาวเวลส์Siobhan Flynn...

"มันเป็นหนังที่โรแมนติกอย่างบ้าเลือดดีจัง โรแมนติกอย่างชวนเศร้าอะไรทำนองนี้ มันไม่ใช่หนังที่ขึ้นต้นมาก็สยองขวัญไปเลยตรงๆทื่อๆ"มาโลนีย์ผู้กำกับการแสดงอธิบาย

ฝันร้ายของชายหนุ่ม เรื่อง ฮอร์เรอร์ อิน เดอะ ไนท์

โรเบิร์ต ลินด์ซี่ในเรื่อง เอีย ทูเดย์,กอน ทูมอโร่

ตลกร้าย..."ฮุสตันเรากำลังมีปัญหา.."

"ใช่ครับผมว่ามันเป็นเสมือนหนึ่งเรื่องต้นรักดอกโศกฉบับสยองขวัญ" ดารานำฝ่ายชายเพิ่มเติม

ดารานำฝ่ายชายของเรื่อง เจมส์ ฟราอิน ได้เปิดใจบอกว่าหนังมินิซีรีย์แนวสยองขวัญที่ฉายทางทีวีอังกฤษนั้นไม่ใคร่ไปได้ดีเท่าใดนัก "ผมว่าคนอังกฤษพยายามที่จะลืมหนังแนวนี้" เมื่อเป็นเช่นนี้ทำไมเขาตัดสินใจรับมาแสดง?

"ผมอ่านบทที่ตัวเองได้รับผ่านมาจากเพื่อนอีกต่อหนึ่ง อ่านจบผมชอบ มันสนุกดี และท้าทาย คือมันมีอะไรให้เราได้ตื่นเต้นอยู่เรื่อย อย่างเมื่อวานนี้เราถ่ายทำฉากที่ผมเข้าไปอยู่ในโรงพยาบาลโรคจิต ถูกขึงด้วยหนังรัดตรึงเอาไว้บนเตียง แล้วจู่ๆเตียงก็เกิดกระเด้งลอยไปปะทะกำแพง ผมเห็นผู้หญิงเปลือยสามคนอยู่ในกำแพงนั้น โดยมีแฟนผมกำลังถูกมัดแน่นอยู่กับที่ นั่งบนเก้าอี้ไฟฟ้า..."

ดาราสาวผู้รับบทแฟนของนักวิทยาศาสตร์สติเฟื่องเองไม่เคยแสดงหนังทำนองนี้มาก่อน และนี่คือหนังเรื่องแรกของเธอในแนวนี้

"แหมมันอย่างไรดีละ ตอนแรกก็เกิดอาการสับสนไม่แน่ใจเหมือนกัน พอมองเห็นฉากของห้องทรมาน ซึ่งตัวฉันเองจะต้องถูกทรมานโดยปีศาจ" เธอหน้าเหยเกเวลาเล่า "คือฉันไม่แน่ใจว่าตัวเองอยากแสดงหรือรับบทในหนังเรื่องนี้ขึ้นมาซะอย่างนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฉากนี้"

"ต่อมาฉันก็คิดว่าเออ...ก็ไหนๆตัวเองมาอยู่ในหลุมศพแล้ว อะไรจะเกิดก็ปล่อยให้มันเกิดไปเถอะ"

"หนังเรื่องสุดท้ายที่ฉันเล่นก็ไม่มีอะไรมากกว่าวิ่งขึ้นลงภูเขาในอากาศที่เย็นจับใจ หนังเรื่องนี้มีเลือดและต้องแหกปากตะโกน วิ่งผ่านสุสานป่าช้า คิดดูดีๆแล้วมันน่าสนุกออกจะตายไป"

ผู้กำกับการแสดงถูกถามบ้างว่าทำไมคิดย้ายโลเกชั่นมาถ่ายทำที่อังกฤษ?

"ผมรู้ตัวแต่แรกแล้วว่าเราจะต้องเดินทางมาถ่ายทำที่อังกฤษ ด้วยเหตุนี้เองผมจึงมีบุคลิกของตัวแสดงและโลเกชั่นเอาไว้แล้ว เราทำงานกันหนักและทุกอย่างก็ค่อนข้างยาก ห้าวันเราทำงานกันทุกวัน แต่ผลออกมาเป็นที่พอใจ"

มาโลนีย์ ได้กล่าวถึงสองสิ่งที่เขาคิดว่าดีที่สุดในการทำงานในประเทศอังกฤษ...

"ผู้คนและโลเกชั่นในอเมริกามันค่อนข้างยากที่จะมองหาบ้านเก่าๆโบราณๆสักหลังหนึ่ง

แต่อังกฤษมันมีอยู่ทุกแห่ง หันกล้องไปตรงไหนเป็นต้องเจอสักหลัง และสำหรับตัวดาราหญิงชายที่แสดงนำในเรื่องของผมไม่มีใครสักคนที่เป็นดาราดังบนเกาะอังกฤษ"

"สำหรับตัวผมเองแล้วในฐานะคนสร้างหนัง ผมชอบทำงานร่วมกับดาราที่ไม่ใคร่ดังมากกว่า เพราะพวกเขาไม่มีภาพลักษณ์ติดตัวมาด้วย เวลาที่พวกเขาปรากฏตัวในหนังก็จะเป็นบุคลิกที่พวกเขาแสดงออกมานั้นเลย"

อย่างไรก็ตามทีบรรดาทีมงานล้วนพบว่า คนดูหนังในอเมริกาและอังกฤษมีความแตกต่างกันอยู่ เสน่ห์ประการหนึ่งของหนังชุด เรื่องเล่าจากหลุม ก็คือ อารมณ์ขันที่เรียกว่า แบล็ก คอมาดี้ หรือ ตลกร้าย ดูเหมือนจะเป็นที่ถูกใจคนดูบนเกาะอังกฤษด้วยเหมือนกัน

"อย่างไรก็ตามเราต้องพยายามหาทางให้หนังแต่ละเรื่องมีความลงตัว หนังสิบสามเรื่องในแต่ละปีของเราจะต้องมีหนังที่ปราศจากตลกร้ายอยู่บ้าง แล้วอีกอย่างหนึ่งการที่เราเดินทางมาถ่ายทำกันในประเทศอังกฤษ เราก็ไม่จำเป็นต้องไปแกล้งว่าถ่ายทำกันอยู่ในแอลเอ เพราะเราเชื่อว่าคนดูของเราไม่สนใจว่าเราถ่ายทำที่ไหน เขาสนใจเนื้อหาของหนังของพวกเรามากกว่า..."

ผู้กำกับการแสดงกล่าวในตอนท้าย

หนังเรื่องTales from the Crypt ที่ฉายในบ้านเราทางช่องสาม รายการสุดท้ายนั้นเพิ่งจะปีสองปีสามเท่านั้นเอง

อเล็กซานดรา

เธอเกิดมาเพื่อเย้ยธรรมชาติ

"ฉันรู้ว่าตัวเองเป็นคนโชคดีค่ะ" สาวสวยผู้นี้กล่าว เธอคือตัวอย่างแห่งความงามที่ธรรมชาติสร้างสรรขึ้นมา เส้นสายแห่งทรวดทรงของเธอนั้นโค้งเว้าได้สัดส่วน, สีสัน,ความเนียนนั้นประสานคล้อง-จองกันหมดส่วนเครื่องล่างของเธอแสนวิเศษเทียบระดับกับรถยี่ห้อเฟอร์รารี่โน่น

"แต่ดิฉันคิดว่าตัวเองไม่มีอะไรเป็นพิเศษเหมือนคนอื่น ๆหรอกนะคะ" เธอเป็นคนขี้อายและถ่อมตัวเกินไป

เธอจะหาเวลามาท่องเที่ยวประจำปีที่เมืองคานน์ มอนาโค โดยเฉพาะช่วงเทศกาลโชว์ภาพยนตร์นานาชาติ และคราวนี้เธอหาเวลาว่างอีกต่างหากมาแสดงแบบถ่ายภาพ

คนที่คานน์สนใจเธอและมองเธอเหลียวหลังมากกว่ามองดาราซะอีก เธอเรียนรู้การดำเนินวิถีชีวิตแบบนี้ "ทุกปีที่ฉันมาคานน์ มีคนมาติดต่อทาบทามฉันไม่น้อยเลยค่ะ" เธอสารภาพ "แต่ฉันไม่สนใจด้านชื่อเสียงจากภาพยนตร์หรอก

ฉันชอบชีวิตแบบนี้ของฉัน ฉันจะไปไหนและทำอะไรตามใจชอบกับใครก็ได้ที่ฉันนึกชอบ...แต่ฉันไม่ชอบให้ใครมาสั่งให้ทำโน่น ทำนี่ค่ะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกผู้กำกับการแสดงแห่งฮอลลีวู้ดหรือพวกประชา-สัมพันธ์อะไรประเภทนั้นแหละ

เอลล์ แม็คเฟอร์สัน ใช่ว่าจะสวยวันสวยคืนด้วยการกินแล้วนอน นางแบบสาวคนนี้ต้องออกกำลังด้วยการเต้นแอโรบิคเสมอเพื่อขจัดก้อนไขมัน มิให้แผ้วพาน

คิม บาซิงเจอร์ ยังน่ารักเสมออยู่กับสามียอดที่รักอเล็ค บาลดวิน นักแสดงหนุ่ม คนสวยแม้จะออกท่าออกทางแบบหุ่นยนต์ก็ยังดูดี

บอริส เบ็คเกอร์ นักเทนนิสชื่อดังชาวเยอรมันคนนี้ไม่มีข่าวเรื่องนอกใจเมีย และในภาพบอริสกับบาร์บาร่า ภรรยาและโนราห์ลูกชายมีความสุขสำราญกันดีขณะเดินทางไปแข่งเทนนิสนัดหนึ่ง

ทอม แฮงค์ หน้าไม่หล่อแต่เกิดมาเพื่อกวาดรางวัลขัดๆ ล่าสุดก็ได้รางวัลลูกโลกทองคำไปครองในฐานะนักแสดงยอดเยี่ยมไปอีกตัว ถามเรื่องสาวๆ เขาบอกว่าผ่านมาทั้งหมดแค่ 7 คน เท่านั้น อะไรจะมักน้อยขนาดน้าน

การ์ตูนสนุก
โดย "เจ"

แจ๋วแหววหลุดโลก

คราบเลือด และ น้ำตา

เรื่องจริง
จากผู้หญิงที่ถูกข่มขืน
โดย
"รวี ลาวัลย์"

อาหารที่จะขบเคี้ยวให้เอร็ดอร่อยนั้น คงจะหนีไม่พ้นประเภทเนื้อโดยเฉพาะเนื้อปูเนื้อปลา เนื้อกบเนื้อไก่

เนื้อแกะเนื้อแพะ

หรือกุ้งหอยหมูหมา

หรือเนื้อสัตว์อื่นๆ ที่มนุษย์ส่วนใหญ่บริโภคกัน

แล้วถ้าเป็นเนื้อคนล่ะ

อะไรจะเกิดขึ้น?!

แน่นอน...

ย่อมต้องเลิศรสอร่อยล้ำสุดจะบรรยายยืดยาด

เมื่อก่อนสมัยโน้น ต้องยกให้มนุษย์ที่ชื่อ "ซีอุย" ใช้มีดปลิดชีวิต "เหยื่อ" เรียบร้อย ก็ผ่าท้องเอาตับไตหัวใจไส้พุงมากิน

เป็นที่รื่นรมย์สมอุรายิ่งนัก!

พอมาสมัยนี้...ที่กำลังจะระบาดกันอยู่ทุกวี่ทุกวันก็ไม่กล้าผ่าท้องกันแล้วแต่ใช้วิธีฉุดกระชากลากทิ้งหรือฆ่าทิ้ง หรือหลอกล่อ ด้วยเล่ห์กลสารพัด

แล้วก็ข่มขืน!!

สาวเอยไม่รู้กี่ร้อยกี่พันรายมาแล้ว ถูกไอ้พวกวิปริตทำร้ายทำลายอย่างยับเยินไม่เว้นแต่ละวัน

เกิดขึ้นทุกหนทุกแห่ง

ทุกเวลา

ทุกสถานที่

และไม่มี "เหยื่อ" รายใดเลยที่จะอิ่มเอมโอชะเท่ากับเด็กไร้เดียงสา!

พูดก็ไม่ได้

ร้องก็ไม่ได้

กระแทกกระทั้นเข้าไปกี่ครั้งกี่หน ก็ไม่รู้เรื่อง

ดังเรื่องราวของเด็กน้อยผู้เคราะห์ร้ายรายนี้ เป็นต้น !!

ทั้งนุ่มทั้งแน่น

...ภายหลังจากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.อ.มะขาม จังหวัดจันทบุรี ได้จับกุมตัวนายเรือง นายอารมณ์ และนายอรุณ เป็นผู้ต้องสงสัยในคดีข่มขืนแล้วฆ่า 2 พี่น้อง ด.ญ.รจนา อายุ 8 ขวบ กับ ด.ญ.ลัดดา อายุ 6 ขวบ นักเรียนชั้นป.2 และชั้นอนุบาล โรงเรียนวัดบางจะอ้าย หมู่ 6 ต.มะขาม อ.มะขาม อย่างทารุณโหดร้ายด้วยการจับกดน้ำจนตายโดยทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำผู้ต้องสงสัยทั้ง 3 คนไปให้แพทย์พิสูจน์หาร่องรอยก่อคดียังไม่ทันทราบผล

ต่อมา...

เจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุมตัวฆาตกรตัวจริงได้แล้วและยอมให้การรับสารภาพ

โดยเมื่อเวลา 19.00 น. วันที่ 6 มิถุนายน

พ.ต.ท.ประมาณ รอง ผกก. สภ.อ.มะขาม สืบทราบว่า คนร้ายรายนี้น่าจะเป็นนายอำไพ อายุ 34 ปี อยู่หมู่ 1 ต.มะขาม อ.มะขาม

เนื่องจากมีพยานได้พบเห็นนายอำไพในบริเวณที่เกิดเหตุฆ่า 2 หนูน้อย ดังนั้น พ.ต.ท.ประมาณจึงได้พร้อมกำลังตำรวจจำนวนหนึ่งเดินทางไปจับกุมตัวนายอำไพได้ที่บ้านดังกล่าว คุมตัวมาสอบสวนปากคำ ซึ่งนายอำไพให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหา

ในขั้นต้น

ทาง พ.ต.ท.ประมาณจึงได้นำตัวนายอำไพส่งให้แพทย์ รพ.พระปกเกล้าจันทบุรี พิสูจน์อวัยวะเพศและตามร่างกายโดยละเอียด

ผลการพิสูจน์ว่า

ที่อวัยวะเพศของนายอำไพมีรอยถลอก โดยนายอำไพอ้างว่าถูกทุเรียนหล่นใส่ หนามทิ่มตำ แต่ทางตำรวจไม่เชื่อ

จากนั้น...

เจ้าหน้าที่ตำรวจได้นำตัวนายอำไพมาสอบปากคำอยู่เป็นเวลานานนายอำไพจึงยอมรับสารภาพว่าเป็นฆาตกรฆ่า 2 หนูน้อย และข่ม

ขึ้นหลังจากที่ฆ่าตายก่อนแล้ว

โดยให้การว่า...

ได้ลวง ด.ญ.รจนา และ ด.ญ. ลัดดา 2 พี่น้องเข้าไปในป่าสวนยาง ซึ่งขณะนั้นตนมีอาการมึนเมาสุรา พบเห็นหนูน้อยทั้ง 2 คน จึงเกิดอารมณ์ทางเพศ

เมื่อลวงเข้าไปในป่าสวนยางก็จัดการจับกดน้ำจนตายคามือทั้ง2คน แล้วจัดการข่มขืนศพทั้ง 2 ศพ ด้วยความมึนเมาสุรา

เหตุที่ปฏิเสธในตอนแรกเนื่องจากกลัวความผิดแต่เมื่อได้นึกถึงบาปบุญคุณโทษที่ตนก่อขึ้นจึงได้ยอมรับสารภาพ

ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงคุมตัวนายอำไพไว้เพื่อนำตัวไปทำแผนประกอบ คำรับสารภาพต่อไป ส่วนนายเรือง นายอารมณ์ และนายอรุณ ที่ตำรวจคุมตัวในฐานะผู้ต้องสงสัยนั้น ตำรวจ ได้ให้ประกันตัวในข้อหามีกัญชาไว้ใน ครอบครอง

ทันทีที่นายอมร ผู้ว่าราชการจังหวัด ได้รับรายงานจับกุมฆาตกรตัวจริงได้ จึงพร้อมด้วย พ.ต.อ.องอาจ ผกก.รอง หน.จันทบุรี และคณะเดินทางไปสอบสวนปากคำนายอำไพด้วยตนเอง ซึ่งนายอำไพก็ให้การรับสารภาพ และขอยอมชดใช้กรรมที่ก่อขึ้นเนื่องจากสำนึกผิด

ครับ...

สำนึกผิดแล้วได้อะไรขึ้นมา?

กินเหล้ามากก็ขาดสติ

ฆ่าข่มขืน แล้วก็ขอโทษ

เท่านี้เองหรือ?!

อีกรายหนึ่ง...

ชั่วพอกัน

ลองอ่านดูเถอะครับ!!

"สาวเอยไม่รู้กี่ร้อยกี่พันรายมาแล้ว ถูกไอ้พวกวิปริตทำร้ายทำลาย อย่างยับเยินไม่เว้นแต่ละวัน"

...เดนมนุษย์อีกรายที่ทารุณทางเพศกับหนูน้อยรายนี้เกิดขึ้นเมื่อเวลา 18.00 น. วันที่ 10 กรกฎาคม ร.ต.อ.สมเกียรติ รอง สวป. หัวหน้าสายตรวจ สน.ดอนเมือง พร้อมด้วย ส.ต.ท.เอนก และ ส.ต.ต.คมกริชได้จับกุมนายเกรียงศักดิ์ อายุ 23 ปี อยู่บ้านหลังตลาดใหม่ดอนเมือง ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงตลาดบางเขน เขตดอนเมือง ที่คลังสินค้า 3 ท่าอากาศยานกรุงเทพ

โดยกล่าวหาว่ากระทำอนาจาร ด.ญ.อายุไม่เกิน 15 ปี โดยมีนายพิสิทธิ์ และนางเนาวรัตน์ สองสามีภรรยาเป็นผู้ชี้ให้จับกุม จากนั้นได้นำตัวผู้ต้องหาส่ง ร.ต.ต.วิโรจน์ ร้อยเวร สน.ดอนเมือง สอบสวนดำเนินคดี

ทั้งนี้สืบเนื่องจาก เมื่อวันที่15 มิถุนายน เวลา 11.00 น. ขณะที่นางเนาวรัตน์กำลังนั่งซักผ้าอยู่ที่หน้าบ้านของตน ซึ่งอยู่ใกล้กับบ้านของนายเกรียงศักดิ์ผู้ต้องหา โดยมี ด.ญดาว (นามสมมติ) วิ่งเล่นอยู่บริเวณหน้าบ้าน และได้หายเข้าไปในห้องของนายเกรียงดิ์เป็นเวลานาน

ด้วยความสงสัยจึงตามไปดูเห็นหนุ่มเพื่อนบ้านกำลังใช้เจ้าโลกถูไถบริเวณอวัยวะเพศของ ด.ญ.ดาว อย่างเมามัน แต่เนื่องจากวัยที่แตกต่างกันจึงไม่สามารถสอดใส่เข้าไปในช่องคลอดของเด็กหญิงวัย 4 ขวบได้

นางเนาวรัตน์ ได้ต่อว่านายเกรียงศักดิ์พร้อมกับอุ้มลูกสาวออกจากห้องของเพื่อนบ้านทรยศ ส่วนนายเกรียงศักดิ์ก็รีบล็อคประตูห้องแล้วเก็บเสื้อผ้าใส่กระเป๋าหลบหนีออกจากบ้านไปทันที

นางเนาวรัตน์ได้นำความเข้าแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสน.ดอนเมือง ทางเจ้าหน้าที่จึงทำใบส่งตัวด.ญ.ดาวไปให้แพทย์ รพ.ตำรวจตรวจร่างกาย เมื่อวันที่ 28 มิ.ย. โดยแพทย์ได้ระบุอาการของหนูน้อยเหยื่อกามว่าบริเวณช่องคลอดบวมอักเสบ

ต่อมา...

นายพิสิทธิ์พบตัวนายเกรียงศักดิ์ทำงานอยู่ที่โกดัง 3 จึงบอกให้นางเนาวรัตน์ตามเจ้าหน้าที่ตำรวจมาจับกุมหนุ่มกลัดมันดังกล่าว

โดยนายเกรียงศักดิ์ยอมรับสารภาพกับตำรวจด้วยใบหน้าที่ซีดเซียวว่า ตนทำงานเป็นพนักงานเข็นของอยู่ในคลังสินค้าก่อนเกิดเหตุตนเพิ่งดูหนังอาร์จบโดยนุ่งผ้าขนหนูติดตัวอยู่ผืนเดียว

และในช่วงดังกล่าว ด.ญ. ดาว ซึ่งเป็นเด็กน่ารักได้เข้ามาวิ่งเล่นในห้องด้วยความซุกซน ตนจึงอุ้มขึ้นมากอดด้วยความคุ้นเคย แต่ปรากฏว่าตนเกิดมีอารมณ์เพศพุ่งขึ้นมาจนระงับไว้ไม่อยู่ จึงทดลองเอานิ้วแหย่เข้าไปในอวัยวะเพศของเด็กหญิงแล้วถามว่าเจ็บหรือเปล่า

เด็กหญิงดาวก็บอกว่าเจ็บ

แต่ตนอดใจไม่ไหวจึงจับถอดกางเกงในแล้วเอาเจ้าโลกของตนแหย่เข้าไปและพยายามถูไถ แต่หนูน้อยทนเจ็บไม่ไหวจึงดิ้นพร้อมกับร้องไห้ด้วยความเจ็บปวด จังหวะนั้นนางเนาวรัตน์แม่เด็กมาพบเข้าพอดี ตนจึงต้องรีบหลบหนีไป

หลังการสอบสวนเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ดำเนินคดีกับนายเกรียงศักดิ์ในข้อหาอนาจารเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี

ยังดีที่แม่ของหนูน้อยนึกเฉลียวใจตามเข้าไปดูในห้อง ถ้าตามช้ากว่านี้หรือไม่ได้นึกเฉลียวใจเลยหนูน้อยจะเป็นยังไงบ้าง ?

ก็คงจะถูกไอ้กามวิปริตปู้ยี่ปู้ยำอยู่อีกนาน ถึงจะสอดใส่อย่างยากเย็นเพียงใด มันก็คงไม่ยอมเลิกลาไปง่าย ๆ

สักนิดก็ยังดี

สักครึ่งเดียวก็ยังได้

และในที่สุดหนูน้อยก็คงไม่พ้นรอยมลทิน

น่าจะใช้ไขควงทิ่มเข้าไปในทวารหนักของนายเกรียงศักดิ์สักฉึกสองฉึกเป็นการเตือนสติจะดีมั้ยเนี่ย?!

"รวี ลาวัลย์"

"แก๊สนรก" ระเบิดและลมหายใจแห่งความตาย

วิบัติภัยในอดีตและปัจจุบันที่สั่นสะเทือนขวัญคนทั่วโลก

อุบัติภัยได้เกิดขึ้นในตอนกลางคืน ประมาณ 1 นาฬิกาของวันที่ 3 ธันวาคม 1984 เมื่อท่อแก๊ส 45 ตัน ได้แตกระเบิดกึกก้องจากโรงงานผลิตสารเคมีก๊าซได้แพร่กระจายครอบคลุมพื้นที่ที่มีประชากรอยู่หนาแน่น ฆ่าผู้คนนับร้อยในขณะที่นอนหลับอยู่ ผู้คนนับหมื่นถูกนำไปที่ท้องถนน วิ่งหนีกลุ่มควันแห่งความตายซึ่งม้วนตัวไปตามพื้นดินขณะที่วิ่งหนีนั้นน้ำตาก็ไหล, ไอ และแน่นจนยากที่จะหายใจมืดมิดไปด้วยหมอกควัน พวกเขาต่างสะดุดซึ่งกันและในความมืดหลายคนต้องตายอยู่บนท้องถนนมีแต่ความตะหนกใจและขวัญเสีย ไม่มีใครรู้ว่าจะทำอย่างไรหรือจะไปทางไหน พวกเขาไม่รู้แหล่งที่มาของก๊าซหรือรู้ว่ามันคืออะไร

การขาดประชาสัมพันธ์และความรู้เบื้องต้นที่แท้จริง เป็นองค์ประกอบสำคัญในการช่วยเหลือให้ผ่านอุบัติภัยที่แสนเศร้านี้ ประชากรส่วนใหญ่ในเมืองโบปาลไม่รู้เลยว่าสารเคมีที่ร้ายแรงนี้ได้ถูกเก็บอยู่ในโรงงานองค์กรท้องถิ่นก็ไม่มีมาตราการฉุกเฉินอะไรที่จะปรากฏขึ้นเมื่อประชาชนถึงโรงพยาบาล แพทย์ก็

โลกหฤโหด

ไปรับการบอกเล่าว่า เป็นก๊าซประ-เภทใด และจะรักษาเบื้องต้นอย่างไร เลวร้ายยิ่งไปกว่านั้น กว่าแพทย์จะได้รับรู้ก็กินเวลาหลายวัน ว่าสารเคมีนั้นคือเมทธิวไอโซยาเนท ก็มีความรู้น้อยในเนื้อหาใจความของปฏิกิริยานี้เองและไม่มีวิธีรักโดยเฉพาะ

...ในกรณีเช่นนี้ สถาบันยาต่างๆได้หลั่งไหลมาตามจำนวนความสงสาร ก๊าซได้พัดมากองรวมเหนือพื้นที่ซึ่งมีรัศมีกว่า 4-5 ไมล์ หรือ 7 กิโลเมตร จากโรงงานประชากรนับพันได้เดินทางมาด้วยยานพาหนะต่างๆและบางคนก็เดินมา กว่า 60 ชั่วโมง หลังจากท่อก๊าซแตกก็ยังมีคนหลั่งไหลมาเรื่อยๆเต็นท์ต่างๆได้ถูกจัดตั้งขึ้นบนพื้นแทนโรงพยาบาล และจัดตั้งศูนย์ยาพิเศษขึ้น แพทย์ได้พยายามเต็มความสามารถที่จะบรรเทาความเจ็บปวดทรมาน และช่วยชีวิตโดยการรักษาอย่างฉับพลันเท่าที่เขาสามารถจะให้ได้ แต่ผู้คนนับพันก็ตายในวันต่อมาในขณะที่คนอีกนับพันคนยังคงบาดเจ็บสาหัสอยู่ในโรงพยาบาล

ผลกระทบทันทีทันใดของก๊าซซึ่งก่อให้เกิดการเคืองเบื้องต้นซึ่งกระทบระบบลมหายใจและดวงตาโดยเฉพาะอย่างยิ่งแก้วตา สาเหตุแห่งการตายเป็นจำนวนมากก็คือโรคน้ำท่วมปอด เหตุการณ์ซึ่งเกิดจาก การซักนำน้ำจากส่วนต่างๆของร่างกาย แล้วไปสะสมที่ปอด แต่หลังจากการชันสูตรศพ ได้บ่งบอกว่าสาเหตุมาจาก ยาพิษในรูปของไซยาไนด์ ผลแห่งการประชุม **MIC** ย่อมจะมีการรับผิดชอบ อย่างแรกที่เป็นไปได้คือ ประชาชนหลายพันคนอาจจะตาบอดตลอดไป แม้ว่ายังมีคนอีกจำนวนมากที่ยังคงทุกข์ทรมานด้วยปัญหาของสายตา ไม่มีข้อมูลใดที่จะสามารถบอกได้ถึงจำนวนผู้ที่ต้องตาบอด ทารก เด็ก และคนชราผู้ซึ่งอ่อนแอและมีความรู้สึกไว้ต่อก๊าซ บางแห่งความตายกว่าครึ่งนั้นเป็นเด็ก ยาเอทาโรดจากประเทศต่างๆ ได้ถูกส่งมาช่วยเหลือมากมาย

แม้ว่าผู้คนจำนวนมากจะถูกกำจัดออกไปเพราะการถูกฝังและพิธีเผา และในที่สุดก็ตายจากปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นมานาน และไม่รู้เลยว่าเมื่อไหร่จะเป็นศพสุดท้าย ผู้คนจำนวนมากยังคงได้รับความทุกข์ทรมานนานนับเดือน และบางคนก็มากกว่านั้น จากการเคืองตาและปัญหาเกี่ยวกับระบบการหายใจ สุขภาพของทุกคนย่อมเป็นสัญญาณร้ายต่อการบอกเหตุแห่งความหายนะอันใหญ่หลวง

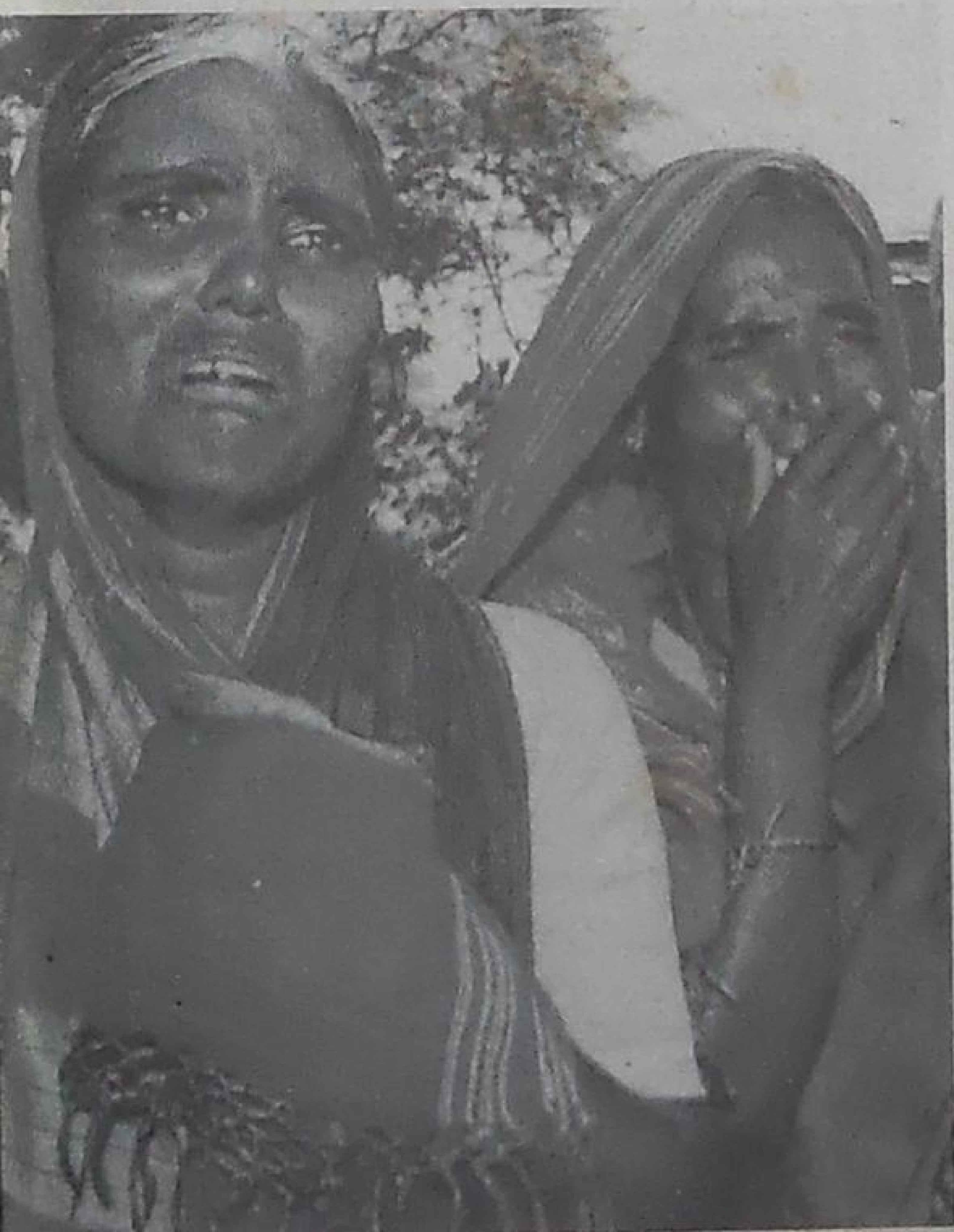
...การปฏิบัติการบรรเทาสา-ธารณภัยของประชาชนจึงได้รับการรับรองชุมชนท้องถิ่นถูกทำลาย โบ-ปาลเมืองหลวงของมัฌยา ปราเดชเป็นเมืองอุตสาหกรรมที่มีประชาชนอาศัยอยู่ประมาณ 700,000 คน พื้นที่ที่เลวร้ายที่สุดอยู่ทางด้านล่างของเมืองเก่าซึ่งมีคนยากจนอาศัยอยู่ส่วนตำบลที่มั่นคงนั้นอยู่รอบๆภูเขาประชาชนมักจะวิ่งไปยังภูเขาเพื่อจะได้อยู่เหนือกลุ่มก๊าซ ซึ่งจะหนักกว่าอากาศและลอยตัวต่ำ เมืองได้ถูกปิดล้อม รถไฟ เครื่องบิน ยานพาหนะต่างๆ ได้ถูกห้ามผ่าน ผู้คนนับพันยังคงจากไป

อย่างไรก็ตาม ก็ยังไม่มีหลักประกันใดๆ ว่าทุกสิ่งทุกอย่างในภาวะนี้จะปลอดภัยบนท้องถนนมีหลายคนเอาผ้ามาปิดตา และเสียงการไอยังคงมีต่อไปไม่หยุดพวกเขายังคงตั้งความหวังในการบรรเทารักษาบรรยากาศ ซึ่งออกซิเจนถูกปล่อยออกมาจากกระบอกสูบ ซากศพของสัตว์นับพัน รวมทั้ง วัว แพะ และควายนอนเรียงรายตามท้องถนน ใบไม้ตามต้นไม้เป็นสีเหลือง และบรรดาพืชต่างๆ ก็เหี่ยวแห้งร่วงโรย ผลกระทบกระเทือนต่อปศุสัตว์และพืชไร่ในระยะยาวก็ยังไม่รู้แน่ชัด

หลายครอบครัวได้แยกซากศพมายังที่ฝังศพ ศพแล้วศพเล่าบ้านแต่ละบ้านตามสิ่งก่อสร้างที่ยังมีคนตายอยู่ภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่ที่เลวร้ายก็คือ จายา-ปราคาร ซึ่งตรงกันข้ามกับโรงงานที่มีผู้คนอาศัยอยู่ในกระต๊อบดิน, ฟางและยาง ที่อยู่อาศัยเล็กๆ ก็กลายเป็นห้องเก็บก๊าซ

แหล่งที่มาของก๊าซคือ โรง-งานสารเคมีที่เป็นของบริษัทยูเนียนคาร์ไบด์ บริษัทที่เป็นสาขาของบริษัทยูเนียนคาร์ไบด์ ที่สหรัฐอเมริกา ที่มีสาขาอยู่ในหลายประเทศ บริษัทได้เริ่มดำเนินการเมื่อปี 1980 และได้ถูกต้องต้อนรับโดยเมืองต่างๆ ในฐานะที่จัดหางานกว่า 800 ชนิด สถานที่ตั้งของบริษัทอยู่ห่างเพียง ½ ไมล์ (1 กิโลเมตร) จากสถานีรถไฟ และประมาณ 3 ไมล์ (5 กิโลเมตร) จากใจกลางเมือง และล้อมรอบด้วยที่อยู่อาศัยของประชาชนอย่างหนาแน่น ซึ่งอย่างน้อยที่สุดมันก็ขัดกับเขตความปลอดภัย

ผู้คนมากมายหลั่งไหลเข้ามาสู่บริเวณนี้เพราะว่าที่นั่นมีงาน การสร้างกระต๊อบเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยจึงพยายามสร้างให้ใกล้กับโรงงาน การตั้งถิ่นฐานนี้ได้รับการยินยอมจากรัฐบาลอินเดีย และการขออนุญาตนี้ได้มีติดต่อกันกว่า 7 ปีในค.ศ. 1983 การกระทบกระทั่งหลังจากที่บริษัท UCIL ได้ตกลงที่จะปรับปรุงเทค-โนโลยีจากยูเนียนคาร์ไบด์สู่การมีอำนาจที่จัดการอย่างเร่งด่วน เช่น

(อ่านต่อหน้า 66)

ตอบปัญหาคาใจ...

ชไมพร ฉอเลาะ

ตู้ปณ.68 ปทจ.ตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

รถก็ติดเศรษฐกิจก็ตกเป็นคำพูดที่ตลกไม่ออกกับยุคปัจจุบันคนกรุงเทพฯ มักจะเจอกับปัญหารถติดหนักที่สุด เจอทุกวัน บ่นทุกวัน แต่ก็เลี่ยงไม่ได้รู้ทั้งรู้ว่าข้างหน้ารถติดแต่จำต้องไปเพราะเส้นทางที่ต้องผ่านแม้รถจะค่อย ๆเลื่อนไปทีละหยึกทีละหยัก ก็ต้องนั่งอยู่ร่วมชะตากรรมกับเพื่อน ๆบนท้องถนนจนกว่าจะถึงจุดหมาย ท่านที่นั่งในรถเก๋งแอร์เย็น ๆ เปิดฟังเพลงดูแล้วก็ยังพอทนกว่าคนที่โหนรถเมล์ รถติดนาน ๆ โหนรถเมล์จนเผลอยืนหลับ สูดดมกลิ่นไอควันหมอกจากท่อไอเสีย จนโพรงจมูกดำเพราะฝุ่นละออง บางทีดำไปถึงปอด!

แต่เรื่องที่หนักกว่ารถติดก็คือเรื่องเศรษฐกิจ สมองของคนจนจะครุ่นคิดอยู่แต่เรื่องเงิน เงิน เงิน...เดินก็ก้ม...จะลงจากรถเมล์ก็เลยป้ายเพราะใจลอย...ปัญหาชีวิตของแต่ละคนมันวุ่นวาย จุ๊กจิ๊กจอแจคล้าย ๆ รถติดบนท้องถนน ที่หาทางเลี่ยงไม่ได้

ชีวิตการแต่งเมื่อมีลูกเต้าขึ้นมาก็ต้องรับผิดชอบมากขึ้นวุ่นวายมากขึ้นขยันหาเงินให้มากขึ้นและต้องเหนื่อยขึ้นแน่นอนความรับผิดชอบมากมายรออยู่ข้างหน้าต้องค่อย ๆแก้ไปทีละหยึกทีละหยัก คล้ายรถขยับบนท้องถนน ที่จำต้องทนทั้ง ๆที่รู้ว่าข้างหน้ารถติดชีวิตข้างหน้าก็มองเห็นเหมือนกัน ติดหนึด แต่ก็จำต้องเดินหน้าต่อไป ถอยไม่ได้ เพราะชีวิตเกิดมาเพื่อสู้ เพื่อตัวเองและครอบครัว...การดิ้นรนแห่งการต่อสู้ของแต่ละคนจึงแตกต่างกันออกไป

...เฮ้อ...คุยเรื่องรถติดเศรษฐกิจตกทีไรเครียดทุกที หนีมาหาเรื่องฉอเลาะ ของเราดีกว่า...มันส์กว่ากันเยอะเลย!

ชไมพร

เด็กน้อยอารมณ์มาก

เด็กใหม่ยังไม่กล้าพอ

ถึง พี่พรที่น่ารัก

ผมเพิ่งซื้อหนังสือของพี่พรเป็นฉบับแรกและได้อ่านพี่พรตอบปัญหาคาใจ ผมมีเรื่องที่อยากให้พี่พรช่วยตอบปัญหาผมหน่อย ผมอยากรู้ว่าทำไมอารมณ์มากมายนักหนาถึงที่ผมไม่เคยทำผู้หญิงคนไหนเลยและชอบช่วยตัวเอง บ่อยมากเลยทุกคืนที่ผมนอน ผมต้องช่วยตัวเองแล้วถึงหลับได้เป็นแบบนี้ ทุกคืนที่ผมได้อ่านตอนที่พี่พรบอกว่าให้ทำงานบ่อย ๆ ถึงจะหายแต่ผม ทำงานทุกวันเลย ทำไมมันไม่หายเลยซักที ผมอยากให้พี่พรคนสวยและน่ารักน่าจูบน่าหอมซักฟอดช่วยตอบปัญหาให้ผมหน่อย จริงสิพี่พรถ้าผมอยากโทรไปหาพี่พรจะโทรไปได้ยังไง ผมขอเบอร์โทรของพี่พรจะได้ไหมถ้าได้ก็ขอบคุณมาก...ว่าแต่พี่พรเถอะ ลมหนาวมาแล้ว มีคู่ช่วยให้พี่พรหายหนาวหรือยัง? ถ้ายังก็หาได้แล้วจะได้ไม่หนาวไง

สุดท้ายนี้ไม่มีอะไรมากอยากจะขอรูปของพี่พรซัก 2-3 ภาพแบบจะ ๆเลยและก็เบอร์โทรด้วยจะได้โทรไปพูดคุยด้วยไม่อยากเขียน จ.ม. ส่งมาให้ได้นะขอบคุณล่วงหน้า

ขอโทษลายมือไม่สวยคงอ่านออกนะ ที่อยู่ของผม ส่งนายสัมพันธ์ คนใจบุญ 118/5 บ.กระบกเตี้ย ต.ท่ากระดาน อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา 24160 ส่งต่อรัตน์ กลุ่มสีมา

ตอบ คุณรัตน์

เด็กใหม่ใจไม่กล้า...นี่ขนาดใจไม่กล้านะเนี่ย ไม่เคยลองผู้หญิงเลย แต่ไม่รู้ว่า ทำไมถึงได้มีอารมณ์มากมายนักหนา...นั่นน่ะซิ...เวลาอารมณ์ฟุ้งซ่านพี่พรก็เคยแนะนำแล้วว่าให้ทำงานมาก ๆจะได้ลืมเรื่องเซ็กซ์จิตใจจะได้หมกมุ่นอยู่กับงานอย่างเดียว แต่คุณไม่เชื่อพี่พรนี่คะทำงานเสร็จคงจะมานั่งเล่นห่าตัวเองซิท่าถึงได้เกิดอารมณ์บ่อย ๆ...เอางี้แล้วกันเวลาคุณมีอารมณ์ขึ้นมาก้มหน้าเห็นไอ้จุกยักคิ้วหลิ่วตาทำหน้าทะเล้นให้คุณใช้หัวแม่โป้งกดนิ้วกลางให้แน่น ๆ แล้วบรรจงดีดไปที่ไอ้จุกหัวเหม่งแรง ๆ ทีเดียวเห็นผล! รับรองได้ไอ้จุกต้องง่วงเหงาหาวนอนเก็บหัวม้วนหางห้อยหัวนอนแบบค้างคาวจะตื่นอีกทีก็คงเป็นวันรุ่งขึ้น...แต่ถ้าหากนิ้วกลางยังเอามันไม่อยู่ก็ลองใช้ไขควงเคาะดูนะคะ!

...ชมว่าพี่พรสวยน่าจูบน่าหอมเป็นห่วงกลัวพี่พรจะหนาว โอ๊ย...ไม่ต้องห่วงพี่พรหรอกค่ะ เอาตัวเองให้รอดซะก่อน...เมื่อก่อนพี่พรเคยคิดว่าผู้ชายคล้ายผ้าห่ม อบอุ่นและกันหนาวได้...แต่เดี๋ยวนี้พี่พรมองผู้ชายคล้ายไม้จิ้มฟัน...เศษอาหารติดซอกเมื่อไหร่ใช้เขี่ยแล้วดีดทิ้ง!

ชไมพร

ทำไม่เป็น :

สวัสดีครับ พี่ชไมพร

ผมมีความต้องการผู้หญิงมากครับตอนนี้ ที่ผมพูดนี้หมายถึงเรื่องอย่างว่านะครับ ผมเป็นคนที่ยังไม่เคยผ่านผู้หญิงมาก่อนเลยสักคนเดียว ผมเป็นคนหน้าตาพอใช้ได้ สูงปานกลางคุยได้เรื่อย ๆต้องการผู้หญิงที่หน้าตาพอใช้ได้ หรือปานกลาง ไม่ชอบคนอ้วนหรือเป็นตุ๊ดหรือทอม...ต้องการผู้หญิงที่รูปร่างดี หุ่นดี ผมต้องการให้ผู้หญิงมาช่วยผม เพราะผมทำอะไรไม่เป็นสักอย่างเดียวครับ (เรื่องอย่างว่า)

หวังว่าพี่คงจะช่วยเหลือผมได้นะครับ ขอขอบคุณไว้ล่วงหน้า (เขียน จ.ม.ติดต่อได้ที่ 302/164 ถ.ประชาชื่น ต. ทุ่งสองห้อง เขตดอนเมือง 10210 หรือ 5896335 วันจันทร์-ศุกร์ ช่วง 7.30-9.30 น. หรือตอนกลางคืน 4 ทุ่ม-5ทุ่ม เสาร์-อาทิตย์ 4 ทุ่ม-5 ทุ่ม ถ้าไม่โทรมาเวลาที่บอกไว้ผมจะไม่อยู่บ้านนะครับ

ป.ล (ลืมบอกไปว่าต้องอายุ 20-25 ปี เป็นนักศึกษาก็ดีชอบเด็กนักเรียนหรือเป็นสาว office ก็ได้

ผมจะรอคอยการติดต่อจากพี่นะครับ ลืมบอกไปว่า ผมชื่อเมศ เวลาโทรมาให้พูดว่าขอสายเมศ หรือขอสายปอ...อย่าพูดว่าขอสายคุณเมศเด็ดขาดเพราะมันดูไม่คุ้นเคยและห่างเหินกัน

ผมมี 2 ชื่อ คือเมศ กับปอ จะเรียกชื่อใดชื่อหนึ่งก็ได้ตามสะดวก

ถ้าโทรมาแล้วไม่เจอผมหรือผมไม่อยู่ไม่ต้องฝากอะไรหรือฝากข้อความอะไรไว้นะครับ เพราะผมอยากปิดไว้เป็นความลับ ไม่อยากให้ใครรู้เรื่องนี้

ตอบ คุณเมศ

...หน้าตาดีแต่ขี่ไม่เป็น อยากลองรักสักครั้ง ต้องการหญิงแท้ไว้แก้เหงาแก้หงอย...บอยไม่เกี่ยว...ทอม-ตุ๊ดไม่ต้อง เพราะอยากลองหญิงแท้...เป็นลูกผู้ชายไม่ต้องอายไม่ต้องเขิน อะไรไม่เป็นมันก็เป็นเองน่ะแหละ...ธรรมชาติมันจะสอนไม่ต้องให้สาวสอนหรอกค่ะ (สาวเค้าก็อายเหมือนกันนะคะ) เกิดมาเป็นชายทั้งแท่งหลับหูหลับตาทิ่มไปเถอะเดี๋ยวก็เป็น

เอง หรือไม่ก็พยายามอ่านนวลนางให้มากๆ เพราะเป็นทั้งศาสตร์ ทั้งศิลป์ สามารถมองทะลุมิติได้ อ่านบ่อยจะค่อยๆเก่งไปเอง...ไม่มีสอนที่โรงเรียนไหน มีที่นี่แห่งเดียว จ้องให้ดี ตาอย่ากระพริบ...อย่าให้เสียชื่อที่อุตส่าห์เป็นแฟนนวลนาง ประจำแต่ทำอะไรก็ไม่เป็น...หน้าตาดีย่อมได้เปรียบ ไปฝึกหัดเรื่องเสียบมาซะใหม่ แม้ไม่ใช่เสียบเพื่อชาติก็ต้องเตรียมไว้เพื่อตัวเอง!

ชไมพร

ไม่เคยเสียหนุ่ม

ถึง พี่ชไมพร

ผมเป็นคนหนึ่งอีกเช่นกันที่ติดตามคอลัมน์ของพี่มานาน พอสมควร และนี่ยังเป็นฉบับแรกที่ผมเขียนมาหาพี่ชไมพรด้วย

คือตอนนี้ผมอยากให้พี่ช่วยประกาศหามิตรต่างเพศให้หน่อยครับ อยากหาประสบการณ์ทางเพศครับ

ตอนนี้ผมอายุไม่ถึง20 สูง 170 ซม. หนัก 52 กก. ผิวขาวเหลือง ไม่มีโรคประจำกายติดตัว รักสะอาด หน้าตาจัดว่าดีรักดนตรีไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน เรียนอยู่ชั้นม.ปลาย แห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ

ไม่ว่าอายุเท่าไหร่ก็ได้ครับ ยังไงก็ขอความเมตตาพี่ชไมพร ด้วยครับ

สุดท้ายนี้ ผมขอให้พี่มีความสุขในปี 39 ด้วยครับ

ชื่อที่ M 389/44 หมู่ 4 ซ.เพชรเกษม 62/1 ถ.เพชรเกษม บางแค ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ 10160

ตอบ คุณเอ็ม

เป็นแฟนคอลัมน์พี่พรมานาน เพิ่งจะจดหมายมาหา เพราะอยากมีสาวไว้คลายเหงา เลยให้พี่พร ช่วยประกาศหาสาวน้อยสาวใหญ่วัยกี่ขวบก็ได้ไม่สำคัญ...สาวแก่แม่เฒ่าท่านใดสนใจหนุ่มน้อยวัยไม่ถึงยี่สิบจะมาสอนการจีบ สอนจูบ สอนจับ สอนจวก ก็อาสามาได้นะคะเพราะเด็กกำลังอยากรู้ อยากเห็น อยากเค้นอยากคลึง หลังจากคลึง (หัวใจ) ตัวเองมานาน พอนมหนุ่มเพิ่งแตกพาน เลยอยากหาประสบการณ์จากการคลึงหัวใจคนอื่นดูมั่ง...หนุ่ม เอ็ม ไม่เต็มร้อย อยากหาสาวน้อย รวมทั้งสาวแก่ที่อายุเหลือน้อยก็ได้ ไว้เป็นคู่ชั่วคราว ยามเหงาและว้าเหว่า จะได้มีเพื่อนปรับทุกข์ ปรับสุข และปรับเสพ ร่วมกัน ดีกว่าอยู่คนเดียว เพราะคนเดียวหัวหาย...สองคน หัวก็หายอยู่นั่นแหละ ไม่รู้ทำหัวผลุบหายไปที่ไหน...อายุเกือบยี่สิบไม่รู้จักการจีบ เพื่อจับสาวมาเคียงกาย เพราะหายหัวไปที่อื่น...

รักษาหัว(ใจ) ไว้ดีๆนะคะ อย่าให้หายจะได้ใช้เร็วๆนี้แหละ!

ชไมพร

อกหักพักบ้านนี้

เรียน คุณพี่ ชไมพร ที่นับถือ

ผมเป็นแฟนคนหนึ่งของคุณชไมพร เคยเขียนลงหาเพื่อนสตรีมาครั้งหนึ่งแต่ไม่เห็นลงครั้งนี้หวังว่าคงลงให้บ้างนะครับ ผมอยากประกาศหาเพื่อนสตรีจะเป็นสาวมีอายุ,แม่-ม่ายหรือสตรีท่านใดก็ได้...ไม่จำกัดอะไร ขอให้แต่คบกันได้แบบไม่มีพันธะก็ได้ผมยินดีเสมอ ตอนนี้เพิ่งอกหักมาใหม่ๆ ยังเจ็บในหัวใจอยู่ ส่วนตัวผมอายุ 37 สูง 165 ผิวดำแดงไม่หล่อไม่รวย ไม่ทานเหล้า ไม่สูบบุหรี่, ไม่เล่นการพนัน สุขภาพแข็งแรง ยินดีเป็นเพื่อนที่ดีของสตรีทุกท่านครับ ถ้ายังไงสนใจจะช่วยดามอก ให้ผมก็โทร.มาที่ 01-9883169 เว้นวันอาทิตย์หรือจ.ม.บ.สตรองโปร-มาทรี 12/2 หมู่ 7 ก.ม.9 ถนนบางนาตราด ต.บางแก้ว อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ

ด้วยความนับถืออย่างสูง

คมเมธ

ตอบคุณ คมเมธ

ฉบับนี้ลงให้แล้วนะคะไม่ผิดหวังแล้ว สุภาพสตรีท่านใดสงสารจะอาสาตามหัวใจให้หนุ่มใหญ่วัย 37 ปี ผ่านฝนผ่านหนาวมาได้ตั้งนานหัวใจมาร้าวสานเอาตอนแก่เนี่ยนะ คุณคมเมธบอกว่าเพิ่งถูกสาวหักอกมาใหม่ๆยังไม่หายเจ็บเลย สงสัยแผลยังไม่ตกสะเก็ดคงยังเยิ้มๆอยู่ไม่รู้ไปทำอีท่าไหน ถึงได้ถูกสาวทิ้งได้ หรือว่าดีเกินไปอะไรๆก็ไม่ไปหมด เช่น...ไม่หล่อ,ไม่รวย,ไม่ทานเหล้า, ไม่สูบบุหรี่,ไม่เล่นการพนัน,ไม่สุภาพ,ไม่แข็งแรง, (สองอย่างหลังพรพูดเองนะคะ...ล้อเล่นน่า:) คุณคมเมธทั้งแข็งทั้งแรง ทั้งสุภาพ... เพรียบพร้อมทุกอย่าง แต่สาเหตุที่แฟนเผ่นหนีอาจดีเกินไป หรือสุภาพเกินไป ไม่ทันใจสาววัยรุ่นก็ได้

แต่...ลองดูใหม่นะคะคุณคมเมธ หากมีโอกาสอีกครั้งก็แก้ตัวใหม่ให้ถูกใจสาว อย่าเอาแต่นอบน้อมถ่อมตน..."ไม่เอาครับ...ไม่เป็นไรครับ..." หากใช้สองคำนี้บ่อยๆ เดี๋ยวสาวไล่ไปบวชนะค่ะ!:...อ้าว...ติดต่อด่วนจ้า...คนอกหักพักบ้านนี้!

ชไมพร

รูปหล่อขาดรัก

สวัสดีครับ คุณพี่ชไมพร

นี่เป็นฉบับแรกที่ผมเขียนถึงคุณพี่ชไมพร เนื่องจากผมเพิ่งเป็นแฟนหนังสือนวลนาง มาไม่นานนี้เอง ซื้อครั้งแรกได้อ่านแล้วรู้สึกติดใจมากเลยครับ ได้ความรู้หลายอย่างและได้ประสบการณ์เยอะแยะเลยครับ ได้ความรู้จากเพื่อนสมาชิกที่เขียนมามากเลย เป็นหนังสือที่ดีมากสำหรับผู้ชายเป็นเพื่อนยามเหงาได้ดีเลยครับที่ผมเขียนมานี่ก็คล้ายๆกับเพื่อนสมาชิกคนอื่นๆที่อยากจะให้พี่ชไมพรเป็นสื่อกลางที่จะแนะนำเพื่อนหญิงที่มีปัญ-หา ไม่ว่าในเรื่องของส่วนตัวหรือเรื่องเพศ หาความสุขใหม่ๆ ผมก็อยากให้พี่ช่วยลงประกาศหรือติดต่อโดยตรงก็ได้ครับและไม่ว่าจะเป็นเรื่องใด ถ้าท่านหญิงท่านใดไม่ต้องการเปิดเผยหรือให้เก็บเป็นความลับ รับรองได้ เรื่องนี้ไม่มีปัญหาผมต้องการให้มีความสุขทั้งสองฝ่ายอยู่แล้ว และต้องไม่มีพันธะต่อกัน ผมเป็นคนโสดครับ ถ้าท่านหญิงท่านใดชอบเดี่ยวๆ ติดต่อผมได้ครับ ตอนนี้ผม อายุ 28 ปี ผิวค่อนข้างขาว หน้าตาค่อนข้างหล่อ สูง 170 ซ.ม. น้ำหนัก 70 ก.ก. สะอาดครับ ปัจจุบันพักอยู่ที่ 98 ม.7 ต.บางกร่าง ถ.บางกรวยไทรน้อย อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000 เบอร์โทรที่บ้านเฉพาะเสาร์และอาทิตย์9200311 วันธรรมดาทำงานครับ...ขอไม่บอกเบอร์นะครับ เพราะเป็นหน่วยงานองค์กรของรัฐ ต้องขอโทษด้วยครับ

(ผมชื่อมานะ นาวีเสถียร)

ตอบ คุณมานะ

หนุ่มโสด ประกาศหาสาวเพราะความเหงาเป็นเหตุ อายุ 28 ปี รูปหล่อพอใช้แต่หัวใจยังหงอยเหงา อยากมีเพื่อนหญิงไว้พูดคุย ปรับทุกข์หรือพาเที่ยว เรื่องเสียวๆค่อยว่ากัน รู้จักกันก่อนให้สนิทสนมกลมเกลียว หรือจะโทรศัพท์คุยกันก่อนก็ได้เพื่อความคุ้นเคยโทรไปเลยอย่าลังเล... เฉพาะเสาร์-อาทิตย์ นะคะ

สาวใดที่มีปัญหา ทั้งเรื่องส่วนตัว เรื่องบนเตียง ที่หาความลงตัวไม่ได้ ประเภทขาดๆเกินๆ ที่ดีไม่ได้ ที่ได้ไม่ดี ที่มีไม่ใหญ่ ที่ได้ไม่ยาว (ที่มีไม่ใหญ่น่ะ พรหมายถึงผู้ชายขี้ใจน้อย คือใจไม่ใหญ่ไม่กว้างที่ได้ไม่ยาว...หมายถึงได้กันแล้วอยู่ไม่ยืดยาวจ๊ะ ห้ามคิดมากนะยะ) ผู้ชายก็คือผู้ชาย ชอบเจ้าชู้ประตูดิน พอได้แล้วมักจะอยู่ไม่ยืดยาวยังคงเสาะหาสาวร่ำไปไม่รู้จักพอ ชายที่ดีพร้อมช่างหายากเหลือเกินสมัยเนี้ย!!

ชไมพร

ดาวลิขิต

เมษ

ARIES

ความแปลกใหม่กับพ.ศ. ใหม่ก็คงมีอิทธิพลในด้านการครองชีวิต มีผลต่อเนื่องจากปีเก่า และเรื่องราวที่ต้องสานต่อในคราวต่อไปให้เรียบร้อยมีความคืบหน้าในด้านการเงินเป็นอย่างดีกับผลงานปีที่แล้วก็คงเป็นที่การันตีได้ว่าคุณภูมิใจในการทำงานคนหนึ่ง และผู้ร่วมงานก็ต้องมีความสามัคคีต่อกัน จะเริ่มดีในเรื่องความรักและความใคร่อย่าไปซีเรียสกับเรื่องราวที่ผ่านมา 8-7

พฤษภ

TAURUS

มีความก้าวหน้าในวิทยาการด้านใหม่ๆ ต้อนรับปีฉลู ดูเริ่ดในเรื่องการแต่งกายและการค้าก็รู้สึกว่าจะนำได้อย่างไม่อายใครเสียด้วย แต่เรื่องส่วนตัวคือเรื่องครอบครัวแล้วต้องเอาใจใส่ให้ดี ด้านโชคก็ตามมาติดๆ และการทำการงานด้านธุรกิจใหญ่โต ต้องดูตลาดโลกเขาว่าไปถึงไหนกันแล้ว ถ้าจะถามด้านความรัก ก็คงหอมหวานไปตามวัยและฤดูกาลของช่วงนี้ 6-8

เมถุน

GEMINI

กิจการก้าวหน้าตามปี ดูว่าจะไปได้สวยตั้งแต่ต้นปีมานี้เอง ก็ขอให้คุณโชคดีและมีเพื่อนที่รู้ใจ แต่อย่าให้ถูกเอารัดเอาเปรียบมากนัก การเงินปีนี้นับว่าเด่นอีกทางหนึ่ง มีเครดิตที่น่าเชื่อถือยังไม่ถึงกับชักหน้าไม่ถึงหลังเอาเสียทีเดียว สีเขียวคือใบเบิกทางในการทำมาหากินคล่องเอาการอยู่ เตรียมการณ์เรื่องความรักครั้งนี้เอาไว้ให้ดี คงไม่พ้นหกเดือนเป็นแน่ 8-4

กรกฎ

CANCER

ดาวอังคาร (3) กำลังเสริมบารมี ในด้านค้าขายหรือเรื่องการติดต่อทั่วไป นับว่าเป็นข่าวดีมาก แต่เรื่องที่จุกจิกก็เป็นปัญหาเล็กๆ ที่ยังแก้กันไม่ตก สีเหลืองคือเรื่องของการเดินทางที่ออกจะสำเร็จในทางพูดจา ไปได้ยินข่าวการเงินก็ยังนับว่าไปได้สวยหรูเช่นเดียวกัน ความรักคงสงวนท่าที และคอยดูเชิงกันไปก่อนที่ใครจะตกลงปลงใจก่อนใครกันแน่ 8-3

สิงห์

LEO

เกณฑ์ปีนี้นับว่าไปได้สวยเอาการ โดยเฉพาะคุณที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการเดินทางและระดับบริหารทั่วไปก็จะสะดวกในการเข้าร่วมประชุม โชคลาภก็มีบ้างประปรายไม่ถึงกับอับเสียทีเดียว แต่ให้ระวังเรื่องอุบัติเหตุเล็กๆ เช่นพลัดตกหกล้ม ก็ยังนับว่าดียิ้มได้ในเรื่องของธุรกิจทั่วไป อย่าไปซีเรียสกับเรื่องความรักมันเหลื่อมล้ำกันในฐานะต้องมานะขยันเข้าไว้เถอะ 5-8

กันย์

VERGO

ปีใหม่หน้าตาเก่าก็ต้องโหมกันหนักเอาการสำหรับต้นปีนี้ นับว่าเศรษฐกิจก็เข้าท่าจะเป็นเรื่องกินหรือเรื่องอยู่ ขอให้เข้ากันได้รับรองว่าไม่อดแน่ ดวงคุณจะเริ่มเข้าล็อคตามกฎเกณฑ์ไม่ถึงกับเจ็บตัวนักในเรื่องการลงทุน แต่ต้องระวังเรื่องที่เห็นๆ อาจถูกลบเลือนไปได้เหมือนกัน ความรักอย่าทุ่มทุนมากเพื่อจะหวังว่าให้ได้มาซึ่งความรักแต่จริงๆ แล้วมันก็อยู่ที่ใจเราต่างหาก 7-3

ตุลย์

LIBRA

ปีฉลูเป็นการต้อนรับที่ดี จะก้าวหน้าทางการทำงานและเข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีอย่างที่ไม่เคยคาดฝันมาก่อน ก็ต้องยิ้มรับเรื่องเพื่อนฝูงเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้อย่างดี แต่ให้ระวังเรื่องของการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยกระทันหันได้เหมือนกันมันก็น่าเบื่อได้ เอาล่ะ เรื่องต่อมาก็ต่อกันถึงความรักอาจโยงใยเป็นสายโซ่แสดงถึงความรักที่ต่อเนื่องอย่างไม่รู้จบ 5-1

พิจิก

SCORPIO

ดีเรื่องของปากเป็นเอก เหมาะที่จะติดต่อกับผู้คนมากมายหลายอาชีพ และต้องรับภาระในการรับผิดชอบเกี่ยวกับบัญชีหรือเรื่องที่อยู่ปีนี้ คือการขยับขยายสาขากันไปไม่ว่าจะเป็นร้านค้าก็ตามมันหมายถึงการเงินก็คล่องตัวตามมาเป็นเงา สำหรับเรื่องรักใคร่ให้ระวังจะพลั้งเผลอใจให้กับคนที่คุณไม่ได้ลุ่มหลงหรือรักแต่ก็ต้องรับภาระกันไปตามวาระและโอกาส 0-8

ธนู

SAGITTARIUAS

ดาวเสาร์ (7) ของราศีนี้เข้าลักษณะที่ครอบคลุม เช่นการทำงานที่ต่อเนื่องกับผู้คนมากมายหลายอาชีพ จะสร้างความมีชื่อเสียงได้อย่างไม่น้อยหน้าใคร กับเพศตรงข้ามก็จะให้ความมีเสน่ห์กันดี เหมาะที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อกัน เพื่อนใหม่เข้ากันได้ดีกับคุณแน่ ความรักอย่ามุ่งมั่นเกินตัวนักเพราะว่าใหม่ๆ มันย่อมไม่แน่นอน ต้องใช้ระยะเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ 6-8

มังกร

CAPRICORN

ขึ้นปีใหม่ก็ต้องรับเรื่องใหม่เข้ามา นับว่าเป็นฤกษ์ดีสำหรับคุณในช่วงนี้ จะดีเรื่องการเงินตามมาอย่าใจร้อนไปก่อนที่อะไรจะเกิดขึ้นกับคนร่างท้วมผิวสองสีช่วยเหลือได้อย่างดีเป็นเพื่อนแท้ สีขาวคือความอบอุ่นและการทำบุญเพื่อรับโชคเข้ามาอีกหลายด้านกับเรื่องความรักคงน้อยอกน้อยใจเป็นเรื่องธรรมดาแต่ว่าคนใหม่ย่อมที่จะเป็นกำลังใจสำหรับคุณอย่างดีแน่ 6-8

กุมภ์

AQUARIUS

การทำงานต้องมีเพื่อนร่วมเป็นเชื้อที่จะได้มีกำลังใจในปีนี้และตลอดไป ส่วนเรื่องที่วางแผนการ ก็จะต้องมีการร่วมใจกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การกระทบกระทั่งย่อมจะเกิดขึ้นได้ตลอดเช่นกัน สีฟ้าคือความต้องการเพื่อนอย่างแท้จริง และการเดินทางจะราบรื่นตามมา กับเรื่องความรักต้องมีความสมหวังดังที่ได้คิดเอาไว้ เข้าหาผู้ใหญ่คงได้รับผลดีตอบแทน 7-8

มีน

PISCES

ความที่เป็นคนใจเย็นและช่างคิดก็จะช่วยให้คุณทำงานด้วยความสำเร็จสมดังตั้งใจเอาไว้ กับพี่น้องจะมีความสามัคคีดีมาก เรื่องการเงินก็จะสะดวกกว่าเก่า และสะดวกเพราะมีเพื่อนแท้ช่วยเหลือ เพศตรงข้ามให้ความช่วยเหลืออย่างดีเช่นกัน ระวังเรื่องสุขภาพของคุณให้ดีแล้วกันล่ะ ส่วนด้านความรักอย่าเอา

ยูโร"โย้รู"96

จัดทีม"ดาวเตะอากาศ"ระดับสุดยอดฝีมือ บนสนามหญ้าสีดำ,สีทองและน้ำตาลแห่งยูโรเปี้ยน คัพ รอบชิงชนะเลิศ ท่านต่อมีตั้ง(เด่) และท่านรองมีลุ้น(บุญมือ)

ต่อจากฉบับที่แล้ว

☆พิจิสชา ดราโกโปล็อส (โร้ดส์)

พิจิตชา แห่งเกาะโร้ดส์คนนี้ ย่อมไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับ ดร.พิจิตต รัตตกุล เธออยู่เมืองลินดอส ซึ่งเป็นเมืองใหญ่มากบนเกาะโร้ดส์ของประเทศกรีคเต็มไปด้วยบ้านช่องคอนกรีตและฝาผนังกำแพงสีขาวซีด

ที่เกาะโร้ดส์นี้ยังมีสิ่งมหัศจรรย์ระดับโลก คือรูปประติมากรรมขนาดมหึมาแห่งเทพโคล็อสซุสซึ่งประดิษฐานอยู่หน้าอ่าวขอบเมือง...ประติมากรรมชิ้นนี้พังไปแล้ว

ผู้หญิงชาวกรีกนั้นมีความสามารถพิเศษอย่างหนึ่ง

คือสามารถบรรจุออร์กัสซั่มได้เลย ขณะที่พวกเธอ"เล่นดูด" ให้คุณสำหรับพิจิสตาผู้นี้อยู่ในตำแหน่งหน้าซ้ายถนัดในการวางลูกบอลเข้าหน้าประตู ...แต่เธอก็ยอมรับว่าเธอไม่สามารถ ยัดลูกบอลของผมเข้าไปในประตูของเธอ

พิจิสชา ดราโกโปล็อส (โร้ดส์)

ซารา แซมซูน
(ตุรกี)

☆ ซารา แซมซูน (ซัมซุง) (ตุรกี)

ตุรกีก็เป็นอีกประเทศหนึ่งซึ่งสามารถลุ้นฟุตบอลทีมชาติเข้าร่วมทัวร์นาเมนท์ยูโร'96 ถึงแม้ว่าทีมตุรกีจะตกรอบแรกก็ตามเถอะ

ถ้าจะให้ผมพูดอย่างจริงใจแล้ว...ผมก็ต้องขอประกาศในที่นี่เลยว่า ตุรกีและผู้หญิงเติร์กนั้นมีทีเด็ดแบบหนีบในเป็นดินแดนที่น่าไปท่องเที่ยวแหล่งหนึ่ง

ผมได้พบกับซาราในกลุ่มมัคคุเทศก์ (ไก๊ด์ส) ซึ่งนำทัวร์คณะหนึ่งในแหล่งท่อง-เที่ยวคาปาด็อกเกีย เธอได้นำผมท่องเที่ยวอย่างสนุกสนานในระดับอัศจรรย์พันลึกบริเวณเมืองโบราณที่ฝังตัวอยู่ภายใต้พื้นดิน เต็มไปด้วยสายอุโมงค์ร้างและห้องโถงต่าง ๆ ที่ฝังลึกอยู่ภายในเชิงเขา

ซาราอยู่ ในตำแหน่งแบ๊คซ้าย ซึ่งเธอยอมรับว่าถ้าเจอ ลูกทะลุทะลวงหนัก ๆ ในระดับฝีมือผม เธอคงต้านรับไม่ไหว และน้ำหนักตัวจะลดไปถึง 3 กิโลกรัม 2 ขีด ภายในช่วง 90 นาทีมีต่อเวลาพิเศษ และผมสามารถทำ "โกลเด้นโกล์"ได้ ในนัดนี้...ผมเกิดความภาคภูมิ ใจว่าฝีมือของผมเทียบระดับชั้นโอลิเวอร์เบียร์โฮฟฟี

นาเดีย ชานตามาจิโอ (คอร์สิกา)

☆ นาเดีย ชานตามาจิโอ (คอร์สิกา)

เกาะคอร์สิกาอยู่ในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ซึ่งถือเป็นท้องถิ่นขนาดย่อมจนไม่สามารถส่งทีมฟุตบอลเข้าร่วมในทัวร์นาเมนท์ ยูโร'96 ผู้คนบนเกาะนี้ยึดติดกับขนบธรรมเนียมประเพณีดั้งเดิมจอมจักรพรรดิ์โปเลียนแห่งฝรั่งเศสก็ประสูติบนเกาะนี้ด้วย แต่ก็ไม่สามารถช่วยเหลือเอมเม่ ฌักเก้ท์ ให้ไปถึงดวงดาวกับทีมฟุตบอลฝรั่งเศส

ผมมีโอกาสได้พบปะสังสรรค์กับนาเดีย แต่เมื่อเธอบอกผมว่าจะต้องไปหาพ่อแม่และครอบครัวของเธอก่อน... ก่อนที่ผมจะมีสิทธิ์พาเธอออกไปเที่ยวเตร่ ผมก็ต้องยิ้มรับต่อข้อเสนออันปฏิเสธไม่ได้ของเธอก็อย่างว่าเกาะคอร์สิกา จัดเป็นถิ่นดั้งเดิมหรือรากเง่าของพวกมาเฟียอยู่แล้ว!

บิดาของนาเดียนั้นเป็นสุภาพบุรุษผู้เคร่งขรึมตามแบบฉบับของ "ก้อดฟาเธอร์" เขาถามถึงจุดประสงค์และเจตนารมณ์ของผมที่จะพาลูกสาวของเขาออกไปเที่ยว ผมก็ต้องตอบไปตามแบบฉบับของมาเฟียว่า "ถือเป็นเกียรติยศอันยิ่งใหญ่ของผมผมขอจุมพิตมือท่าน...ก้อดฟาเธอร์ดอนคอร์เลโอเน่..ซึ่งไม่ใช่ดอนคิงหัวฟู...และไม่เกี่ยวกับดอนสอนระเบียบ"

ก็เท่านี้แหละผมจึงรอดตัวมาได้จนถึงวันนี้โดยยังไม่ถูกพวกมาเฟียยิงตายคาเกาะคอร์สิกาไปซะก่อน!

นวลนางฉบับหน้า/NUALNANG NEXTWEEK

ส่องสาว
(ต่อจากหน้า 2)

หนึ่งรายและมีขู่ว่าจะทำร้ายตัวเองอีก ผู้ประท้วงและต่อต้านการประกวดมิสเวิร์ล 96 ได้รวมตัวกันอยู่ที่ ดอดะบาลาพูรา เมืองรอบนอกทางตอนใต้ของ บังกาลอร์ เมื่อวันที่ 19 พ.ย. ก่อนถึงวันงาน--คือวันที่ 23 พ.ย. ประเทศอินเดียเป็นเจ้าภาพจัดการประกวดในครั้งนี้ และได้เลือกเอาเมือง บังกาลอร์ เป็นเวทีตัดสินหลังจากที่เดินทางไปถ่ายทำเก็บภาพชุดสวย ๆ ไว้เป็นที่เรียบร้อย แม้กลุ่มสิทธิสตรี จะรวมตัวกันต่อต้านการประกวดมิสเวิร์ลกันอย่างเต็มที่ แต่ไม่มีการปะทะกันเกิดขึ้นระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้ประท้วงเลย

จนกระทั่งวันประกาศผลมาถึง คือวันที่ 23 พ.ย. 39 ตรงกับวันเสาร์ ใช้เวลาราว 3 ชั่วโมงก่อนประกาศผล ประมาณเที่ยงคืน ตรงกับเวลา 01.30 น. วันอาทิตย์เวลาของไทย--มีผู้เข้าชมในงานประมาณ 15,000 คน ผู้คว้าตำแหน่งมิสเวิร์ลไปครองคือ...น.ส.ไอรีน สคลิวา (MISS IRENE SKLIVA) สาวงามชาวกรีก วัย 18 ปี คว้าไปครองด้วยคะแนนเป็นเอกฉันท์รับเงินรางวัลไปครอง กว่า 3 ล้านบาท นางสาวไอรีน สคลิวา ผู้มีนัยน์ตาสีน้ำตาลอ่อน เธอเป็นนางแบบอาชีพ แทบไม่เชื่อหูตัวเองเมื่อเธอได้ยินคำประกาศ เธอรีบยกมือขึ้นปิดหน้าด้วยความประหลาดใจ ก่อนหลั่งน้ำตาด้วยความปลื้มปิติ--นางสาวแจ็คกิวลีน อากุยเลอสา มาคาโน เจ้าของตำแหน่ง มิสเวิร์ล'95 เป็นผู้มอบมงกุฎแก่เธอ หลังจากรับมงกุฎแล้วเธอก็เดินส่งจูบไปรอบ ๆ เวที ด้วยความตื้นตัน

ด้วยคำพูดที่ประทับใจ...ฉะฉาน...อย่างเห็นได้ชัดเมื่อเธอตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษ--"เธอสามารถเป็นภรรยาที่ดี...เป็นมารดาที่ดีของลูกเป็นสตรีที่ทำงานหาเลี้ยงชีพได้และดิฉันเชื่อว่าท่านทั้งหลาย

จะเห็นด้วยว่าดิฉันสามารถทำได้ดียิ่งในสามบทบาทนี้"

ผู้คว้าตำแหน่งรองอันดับ 1 คือ นางสาวแคโรไลน่า อารังโก วัย 19 ปี ชาวโคลัมเบีย...รองอันดับ 2 คือ นางสาวอนุสกา ปราโด วัย 20 ปี ชาวบราซิล

สำหรับชาวไทยที่ตั้งใจลุ้นระทึก ให้กับ "ซินดี้" สิรินยา วินสิริ มิสไทยแลนด์เวิร์ล วัย 18 ปี ก็ต้องผิดหวังไปอย่างน่าเสียดายที่เธอไม่สามารถผ่านด่าน 10 สาวงามสุดท้ายเข้าไปได้ แต่สิ่งหนึ่งที่เธอได้ก็คือประสบการณ์ได้สนุกกับเพื่อน ๆ ที่เข้าร่วมประกวด และมีโอกาสเที่ยวชมเมืองและทิวทัศน์อันสวยงามของอินเดีย ซึ่งซินดี้บอกว่า คุ้มค่ามาก แม้ไม่ได้ตำแหน่งอะไรกลับมาฝากพี่น้องชาวไทยเลย แต่เธอก็พยายามทำดีที่สุดแล้ว

ตอนแรกเธอก็ยังกล้า ๆ กลัว ๆ ที่จะเดินทางไปอินเดีย เพราะกระแสต่อต้านรุนแรงจากชาวฮินดูหัวเก่า ที่กล่าวหาการประกวดสตรีเหมือนวัตถุ ทำให้คุณค่าและวัฒนธรรมเสื่อมถอย แต่เจ้าหน้าที่ของอินเดียก็จัดการได้เรียบร้อยดีทุกอย่าง โดยไม่ต้องกังวลอะไรเลย

การประกวดมิสเวิร์ลครั้งนี้จัดขึ้นโดย บริษัท อมิตาบ บาจัน พระเอกหนังอินเดียผู้โด่งดังหุ่นสูงยาวเข่าดีเป็นที่รู้จักของแฟนหนังอินเดียในบ้านเราเป็นอย่างดี ยุคธุรกิจหนังแขกเฟื่องฟู: อมิตาบ บาจัน เป็นเจ้าภาพครั้งแรกของอินเดียที่กล้าหาญชาญชัย ตัดสินใจฉีกส่าหรี ให้โรตีดังไกลไปทั่วโลก ด้วยเหตุผลเพื่ออุตสาห-

กรรมและการก้าวไกลสู่โลกยุคโลกาภิวัตน์

ส่วนน้องซินดี้ของเรา ไม่เป็นไร สำหรับการได้หรือไม่ได้ตำแหน่ง เพราะชาวไทยทุกคนยังคงยิ้มรับอยู่เหมือนเดิม ทุกเวทีย่อมมีทั้งแพ้และชนะ เช่นเดียวกับนักมวย คนที่ชั้นเชิงดีกว่าต่อยเก่งกว่าก็ย่อมจะต้องชนะคนที่ฝีมือด้อยกว่าเป็นธรรมดา เวทีประกวดขาอ่อนก็ดุจเดียวกัน (แต่ใช่ว่าขาอ่อนกว่าจะชนะนะครับ...ขาอ่อนกว่า...ใบหน้าอ่อนกว่า...ปัญญาอ่อนกว่า...แพ้แหง...) เผอิญ นางสาวไอรีน สคลิวาสาวงามจากประเทศกรีซ ขาอ่อนเธอดูสวยกว่า รูปร่างดีกว่า ใบหน้าหวานแหววกว่า ก็ต้องยอมเธอนะครับ เพราะเธอน่ารักจริงแถมเป็นนางแบบอาชีพที่ชำนาญเวทีอีกต่างหาก

แต่คนสวยอย่าง "ซินดี้" สิรินยา ทำมาหากินง่ายในไทยแลนด์ ไปไหนใครก็ยินดีต้อนรับเพราะความน่ารัก และฉลาดรอบรู้แถมมีดีกรี เป็นมิสไทยแลนด์เวิร์ล รับประกันอีก ดูอย่างรุ่นพี่ ๆ ที่ผ่านเวทีมาแล้ว ล้วนแต่เป็นคนมีชื่อเสียงมากมายเช่น

ปานเลขา ว่านม่วง มิสไทยแลนด์เวิร์ล ปี 1985

แสงระวี อัศวรักษ์ มิสไทยแลนด์เวิร์ล ปี 1986 และมีรองอันดับหนึ่งอย่าง ดวงเดือน จิไธสงค์ ที่ยังมีชื่อเสียงอยู่ในวงการบันเทิงทุกวันนี้

ปภัสรา ชุตานุพงษ์ หรือ หนูกบ ของเรา ก็เป็นมิสไทยแลนด์เวิร์ล ปี 1988 มีชื่อเสียงโด่งดังควบคู่มากับรองอันดับ 1 อย่าง ริสา หงษ์หิรัญ และอันดับ 2 ก็คือ พิมพ์ผกา เสียงสมบุญ ทั้ง 3 คนล้วนแล้วแต่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิงที่แฟน ๆ...ชื่นชอบ

และมิสไทยแลนด์เวิร์ล ปี 1992 คือ เมทินี กิ่งโพยม ที่มีชีวิตโลดแล่นอยู่ในวงการบันเทิง--และประสบผลสำเร็จมากพอสมควร...นี่ยกตัวอย่างแค่คนดังในวงการบันเทิงเท่านั้นน่ะครับที่ผ่านเวทีประกวด มิสไทยแลนด์เวิร์ลแล้วมีชื่อเสียงโด่งดัง...และอีกมากมายหลายสายที่ผ่านเวทีนี้ ไปทำธุรกิจส่วนตัว ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ประสบผลสำเร็จไปแล้วมากมาย

หาก หนูซินดี้ สนใจงานด้านแสดงเหมือนรุ่นพี่ ๆ ที่มีชื่อเสียงโลดแล่นอยู่ในวงการบันเทิง ก็เชื่อว่าเธอจะโด่งดังได้ไม่ยากด้วยรูปร่างหน้าตาของเธอ เราเชื่อว่าสามารถเป็นนางเอกที่จะดังได้ในเวลาอันรวดเร็ว และเราก็เชื่อว่า คนส่วนใหญ่ยังอยากให้ หนูซินดี้ เป็นคนของประชาชนมีโอกาสเห็นหน้าค่าตากันบ่อย ๆ ทางจอทีวี

หากถึงวันนั้นเราจะเอาใจช่วยและให้กำลังใจเธอ "ซินดี้" สิรินยา วินสิริ ...ขอให้เธอโชคดี